

دۇنيادىكى مەشھۇر ئەسەر

ئەسلى ئاپتورى: مارك تۋېن (ئامېرىكا)

تام سوپىرنىڭ سەركۈزەشتىلىرى

ئۆزگەرتىپ يازغۇچى: ۋاللى مېخېي

مىللەتلەر نەشرىياتى

دۇنياۋى

شوخ ھەم زېرەك تام خاك ئىسىملىك
ئۆي - ماكانىسىز بالايىلەن بىرگە ئاجايىپ
كۈلكىلىك ئىشلارنى قىلىدۇ، مارك تۋېننىڭ
ئويناق قەلىمى كەپسىز تامنىڭ قىلىقلىرىنى
ئاجايىپ چىن تەسۋىرلىگەن بولۇپ، ھەتتا
چوڭلارمۇ بۇ روماننى ياقتۇرۇپ ئوقۇيدۇ.

ياشا ئەمىن

ئۆسمۈرلەر ئۈچۈن

ISBN7-105-06889-2

9 787105 068890 >

ISBN 7-105-06889-2/I·1500

民文(维210) 定价: 10.00 元

ئەسلىي چىتتورىيە سىياسىي ئىشلىرىنىڭ (ئامېرىكا)

تام سىياسىي ئىشلىرىنىڭ سىركىلىشىشلىرى

تەرجىمە قىلغۇچى: (ئىككىنچى) تىلشۇناسلىق

责任编辑：卡哈尔·普拉提

责任校对：海仁沙·若孜

图书在版编目(CIP)数据

汤姆·索亚历险记 / (美) 马克·吐温 (Twain, M.) 著；

王梦梅改写；色依提译. —北京：民族出版社，

2005.4

ISBN 7-105-06889-2

I. 汤... II. ①马... ②王... ③色... III. 儿童文学

- 长篇小说—美国—近代—维吾尔语(中国少数民族语言)

IV. 1712.84

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2005)第 026026 号

出版发行：民族出版社 <http://www.e56.com.cn>

社 址：北京市和平里北街 14 号 邮编：100013

电 话：010-64290862 (维文室)

印 刷：北京迪鑫印刷厂

版 次：2005 年 5 月第 1 版 2005 年 5 月北京第 1 次印刷

开 本：850 毫米×1168 毫米

印 张：7.375

印 数：0001-3000 册

定 价：10.00 元

本书根据北京出版社1996年9月第1版, 2000年3月第6次印刷
版本翻译出版。

بۇ كىتاب بېيجىڭ نەشرىياتى 1996-يىلى 9-ئاي 1-نەشرى، 2000-يىلى 3-ئاي
6-باسمىسىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

مەسئۇل مۇھەررىر : قاھار پولات
مەسئۇل كوررېكتور : خەيرىنسا روزى

تام سوپىرنىڭ سەرگۈزەشتىلىرى

تەرجىمە قىلغۇچى : سېيىت تىلىۋالدى :

نەشر قىلغۇچى : مىللەتلەر نەشرىياتى
ئادرېسى : بېيجىڭ شەھىرى خېيىڭلى شىمالىي كوچا 14 - قورۇ
پوچتا نومۇرى : 100013، تېلېفون نومۇرى : 64290862 - 010
ساتقۇچى : جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى
باسقۇچى : دىشىن باسما زاۋۇتى
نەشرى : 2005 - يىلى 5 - ئايدا 1 - قېتىم نەشر قىلىندى
بېسىلىشى : 2005 - يىلى 5 - ئايدا بېيجىڭدا 1 - قېتىم بېسىلدى
ئۆلچىمى : 850×1168م.م. 32كەسلىم
باسما تاۋىقى : 7.375
سانى : 3000 - 0001
باھاسى : 10.00 يۈەن

ئەقلىنى لال قىلىدىغان ھېكايىلەر

كىرىش سۆز

«تام سوپىرنىڭ سەرگۈزەشتىلىرى» — مەشھۇر ئامېرىكا يازغۇچىسى مارك تۋېننىڭ ئامېرىكا ئۆسمۈرلىرى تۇرمۇشىنى ئاساس قىلىپ يازغان رومانى بولۇپ، ئۇنىڭدا ئامېرىكىدىكى مىسسىسىپى دەرياسى ساھىلىغا جايلاشقان سېن پېتېربورگ بازىرى ئارقا كۆرۈنۈش قىلىنغان. ئەسەردىكى باش قەھرىمان تام سوپىرنى بالا مارك تۋېننىڭ دەل ئۆزى دېيىشكە بولىدۇ. چۈنكى مارك تۋېن بالىلىق چاغلىرىدىكى نۇرغۇن ئىشلارنى مەزكۇر ئەسەردە تەسۋىرلىگەن. شۇنىڭ ئۈچۈن، بۇ روماندىكى مەكتەپتىن قېچىش، چوڭلارنىڭ بېشىنى ئاغرىتىشقا ئوخشاش نۇرغۇن ئۇششاق-چۈششەك ئىشلار ئاجايىپ جانلىق يېزىلغان بولۇپ، ئوقۇغان كىشىنى ھەقىقەتەن ئۆزىگە جەلپ قىلىدۇ، ھەتتا تامنىڭ قىلىقلىرى ئەجەبۇ ماڭا ئوخشايدىكەن، دېگەن ھېسسىياتقا كەلتۈرۈپ قويدۇ.

ھېكايىدىكى تام شوخ ھەم ناھايىتى زېرەك بالا بولۇپ، ئۇ خاك ئىسىملىك ئۆي-ماكانسىز بالا بىلەن بىرگە ئاجايىپ كۈلكىلىك ئىشلارنى قىلىدۇ. مەسىلەن، تام شوخلۇقى تۈپەيلى ھاممىسىنىڭ ھويلا تېمىنى ھاكلاش جازاسىغا ئۇچرايدۇ. تامنىڭ قۇۋلۇق قىلىپ ھىيلە ئىشلىتىش ئارقىسىدا، ئۇنىڭ ئىشىنى باشقا بالىلار رازىمەنلىك بىلەن قىلىشىپ بەرگەننىڭ ئۈستىگە، ئۇنىڭغا يەنە تەشەككۈر سوۋغىسى تەقدىم قىلىدۇ. كېيىن تام دوستى خاك بىلەن بىرگە بىر ئارالغا قېچىپ كېتىدۇ، كىشىلەر ئۇلارنى سۇدا تۇنجۇقۇپ قازا قىپتۇ، دەپ ئويلاپ چېركاۋدا ئۇلارغا ئاتاپ

ماتەم مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلۈپتۇ. تام بىلەن خاك بولسا چىركاۋنىڭ قوڭغۇراق راۋىقىدا مۆكۈنۈپ تۇرۇپ ماتەم مۇراسىمىنى ئوغرىلىقچە ئاڭلايدۇ. بۇ كەپسىزلىكلەرنى ئۈلگە قىلمايمىز، ئەلۋەتتە. لېكىن، تام ھەققانىيەت ئۈچۈن كۆكرەك كېرىپ ئوتتۇرىغا چىقىپ گۇۋاھلىق بېرىپ، گۇناھسىز جىنايەت گۇماندارى ماق پوتېنى قۇتقۇزۇپ قالدۇ ھەمدە شۇنداق كەپسىزلىكلىرى داۋامىدا دوستى خاك بىلەن بىر قاتىللىق دېلوسىنى پاش قىلىپ، كىشىلەرنىڭ ماختىشىغا سازاۋەر كىچىك قەھرىمانغا ئايلىنىدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئامېرىكا ئۆسمۈرلىرىنىڭ جانلىق، تېتىك خاراكتېرى ۋە تەۋەككۈلچىلىك، ئالغا ئىنتىلىش روھىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ.

مارك تۋېن «تام سويېرنىڭ سەرگۈزەشتىلىرى» نى يېزىپ بولغاندىن كېيىن، «كەپسىز سەرگەردان» ناملىق يەنە بىر رومان يازغان. بۇ رومان «تام سويېرنىڭ سەرگۈزەشتىلىرى» ناملىق روماننىڭ داۋامىغا ئوخشاپ كېتىدۇ. چۈنكى تام سويېر بۇ كىتابتىمۇ ئۆز كارامىتىنى نامايان قىلىدۇ. ناۋادا سىز ئامېرىكا ئۆسمۈرلىرىدىن ئامېرىكا يازغۇچىلىرى يازغان بالىلار ئوقۇشلۇقلىرى ئىچىدىكى ئەڭ ياخشى ئون كىتاب قايسى؟ دەپ سورىسىڭىز، كۆرسىتىلگەن ئون كىتاب ئەلۋەتتە «تام سويېرنىڭ سەرگۈزەشتىلىرى» بىلەن «كەپسىز سەرگەردان» نى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئەگەر سىز، ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان ئىككى كىتابىڭلار قايسى؟ دەپ سورىسىڭىز، ئۇلار چوقۇم «تام سويېرنىڭ سەرگۈزەشتىلىرى» بىلەن «كەپسىز سەرگەردان» دەپ جاۋاب بېرىشىدۇ. ناۋادا يەنە بۇ ئىككىسىنىڭ ئىچىدە قايسىسى ئەڭ قىزىقارلىق، دەپ سورىسىڭىز، ئۇلار شۈبھىسىزكى «تام سويېرنىڭ سەرگۈزەشتىلىرى» دەيدۇ.

كىتابتىكى پېرسوناژلار

تام سوپېر: ئەسەردىكى باش قەھرىمان، ئاتا-ئانىسى بالدۇر تۈگەپ كەتكەچكە، ھاممىسىنىڭ ئۆيىدە تۇرىدۇ. ئۇ ئاق كۆڭۈل، شوخ ھەم كەپسىز ئامېرىكا ئۆسمۈرلىرىنىڭ تىپى ھېسابلىنىدۇ.

سىد: تامنىڭ ئانا باشقا ئىنىسى، ياۋاش، ئەدەپلىك بالا. ئۇ گەرچە تامغا ئامراق بولسىمۇ لېكىن بەزىدە ھاممىسىنىڭ ئالدىدا ھەق-ناھەقنى ئارىلاشتۇرۇۋېتىپ قالىدۇ.

تامنىڭ ھاممىسى: تام بىلەن سىدنى تەربىيەلەشكە نۇرغۇن يۈرەك قېنىنى سەرپ قىلغان ئاق كۆڭۈل، كۆيۈمچان موماي.

مارى: تامنىڭ نەۋرە ئاچىسى. ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ باش ئاغرىتىدىغان ئىش - ھەر يەكشەنبە كۈنى تامنى سىرتقا ئېلىپ چىقىش ئۈچۈن پاكىز يۇيۇندۇرۇپ، رەتلىك كېيىندۈرۈش.

خاك پېرى فېئىن: ئۆزى سەرگەردان بولسىمۇ باشقىلارغا ئۈمىدۋار ۋە قىزغىن مۇئامىلە قىلىدىغان بالا. بالىلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭغا قىزىقىدۇ، ئۇنى ياخشى كۆرۈدۇ ھەم ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئويناشقا ئامراق.

جۇخاپو : تامنىڭ دوستى. ئۇ تام ۋە خاكلار بىلەن بىرگە جېكسون ئارىلىدا دېڭىز قاراقچىسى ئويۇنى ئوينىۋاتقاندا كىشىلەر ئۇلارنى ئۆلۈپ كەتكەن ئوخشايدۇ دەپ قېلىپ، ئۇلار ئۈچۈن مائەم مۇراسىمى ئۆتكۈزىدۇ.

بېن روچىس : تامنىڭ ئاغىنىسى . ئۇ بىر قېتىم تامنىڭ دامىغا چۈشۈپ، تامغا بىر دانە ئالما بېرىش بەدىلىگە، تامنىڭ ھويلا تېمىنى ھاكلاش ئىشىغا ياردەملىشىدۇ.

دوبىسېن : تامنىڭ ئوقۇتقۇچىسى. ئۇ دائىم دەرس ئارىلىقىدا تېبابەتچىلىككە ئائىت كىتاب ئوقۇيدۇ، بالىلار ئۇنىڭ زادى قانداق كىتاب ئوقۇۋاتقانلىقىنى ئاڭقىرالماي، ئۆزلىرىچە ھەرخىل پەرەز قىلىشىدۇ.

ساتچىر سوتچى : مەزكۇر ھېكايىدىكى مەرتىۋىسى ئەڭ يۇقىرى شەخس. ساتچىر ئەپەندى يەكشەنبىلىك مەكتەپنى ئېكسكۇرسىيە قىلىشقا كەلگەندە، تام ئۇنىڭ ماختىشىغا ئېرىشمەن دەپ ئەكسىچە سەتچىلىككە قالىدۇ .

بېك : ساتچىر سوتچىنىڭ قىزى. ئۇ تامدىن ئىككى- ئۈچ ياش كىچىك بولۇپ، تام بىلەن بىللە بىر غاردا ئېزىپ قېلىپ، بىر كېچە- كۈندۈز تەمتىرەپ يۈرىدۇ. كېيىن تامنىڭ ئەقىل- پاراستى ۋە جەسۇرلۇقى بىلەن خەتەردىن قۇتۇلۇپ قالىدۇ.

جېنى ساتچىر : ئاشۇ بازاردىكى داڭلىق ئادۋوكات ، ساتچىر سوتچىنىڭ ئىنىسى.

ماق پوتې : ھاراقكەش ئىشچى، مەستلىككە باشقىلارنىڭ قىلتىقىغا دەسسەپ، قاتىللىق جىنايىتى ئارتىلىپ قالىدۇ. كېيىن تامنىڭ گۇۋاھلىق بېرىشى بىلەن ئۇ ئەنئەنىدىن قۇتۇلىدۇ.

ئىنجان جو : ئىندىئان بىلەن ئاقتەنلىكنىڭ پۇشتىدىن بولغان ئارغۇن. ئۇ ياۋۇز ئادەم بولۇپ، بەش قېتىم قاتىللىق قىلغان. كېيىن غارغا قامىلىپ، ئاچلىقتىن ئۆلىدۇ.

روپىنىس : سۆڭەك دوختۇرى. ئاناتومىيىلىك ئوپىراتسىيىگە جەسەت لازىم بولۇپ قېلىپ، باشقىلارنىڭ قەبرىسىنى ئېچىۋاتقاندا ئىنجان جو تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلىدۇ.

دوگلاس خانىم : ئامانلىق ئەمەلدارى دوگلاس ئەپەندىنىڭ خانىمى. خۇش پېئىل، مۇلايىم ئايال. خاك ئۇنىڭ ھاياتىنى قۇتقۇزۇپ قالىدۇ. كېيىن ئۇ خاكنى بېقىۋېلىپ، ياخشى تەربىيىلەپ ئۆستۈرىدۇ.

ۋاللىست بوۋاي : باشقىلارغا سەممىي، قىزغىن مۇئامىلە قىلىدىغان بوۋاي. ئۇ خاكنىڭ ئىلتىجاسى بويىچە ئىككى بالىسى بىلەن بىللە ئىنجان جونى قوغلاپ بارىدۇ.

مۇندەرىجە

بىرىنچى باب

- 2..... بول ھامما
- 6..... ئاقلامچى
- 9..... تام سويپىرنىڭ ھىيلىسى
- 14..... مۇكاپات ئالما
- 17..... كەمپۇت قۇتسىنىڭ چىقىلىشى
- 19..... "ئەقىللىق" بالا
- 25..... تام ئاغرىپ قالدى
- 29..... سەرگەردان بالا
- 34..... ۋاشىنگتوننى دوراش
- 38..... تېزەكچى ئويۇنى
- 40..... تام بىلەن بېك
- 43..... تۈن نىسبىدىكى قەبرىستانلىق
- 48..... قانلىق پاجىئەنى كۆرۈش
- 54..... قەسەم
- 56..... ھاق پوتې قولغا ئېلىندى
- 60..... ۋىجدان ئازابى
- 63..... مۈشۈككە دورا ئىچكۈزۈش

ئىككىنچى باب

- 69..... ئۆيىدىن چىقىپ كېتىش
- 74..... جېكسون ئارىلىدا

79	تام يوقاپ كەتتى.....
85	ئوغرىلىقچە ئۆيگە قايتىش.....
89	تامنىڭ دوكلاتى.....
91	مەخپىيەتلىك.....
95	ساۋاقداشلار سېغىندى.....
98	ماتەم مۇراسىمى.....
103	تامنىڭ چۈش ئۆرۈشى.....
108	چىقىشقاق بالا.....
111	قورۇق پاكىت.....
115	دوستى ئۈچۈن تاياق يېيىش.....

ئۈچىنچى باب

121	سوت ئېچىلىشقا ئاز قالدى.....
124	بىچارە ماق پۈتتى.....
128	كۈتۈلمىگەن گۇۋاھچى.....
134	ئەندىشە.....
136	بىزمۇ گۆھەر تاپالساقتا!.....
139	شېرىن خىيال.....
143	كېچە سائەت ئون ئىككىدە.....
146	پېشكەل جۈمە.....
149	جىنلار ئوۋىسى.....
154	تىللا ساندۇقى.....
158	”ئىككىنچى نومۇر“نىڭ سىرى.....
163	سارايدىكى مەخپىيەتلىك.....

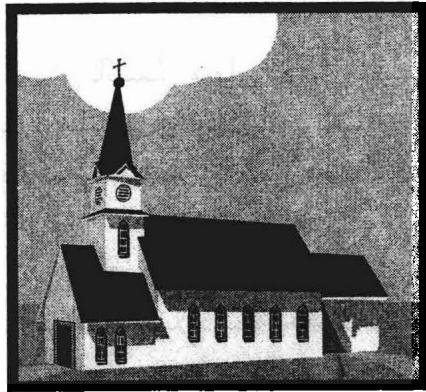
تۆتىنچى باب

169	دالا تامىقى.....
173	خاكنىڭ ئىز قوغلىشى.....

176	ۋاللىست بوۋايغا ئىلتىجا.....
181	نامىسىز قەھرىمان.....
185	تام بىلەن بېك يوقاپ كەتتى.....
188	خاك ئاغرىپ قالدى.....
191	غار ئىچىدە ئېزىپ قېلىش.....
194	ئاخىرقى بىر تال شام.....
197	غاردىكى يەنە بىر ئادەم.....
200	يورۇق دۇنيانى قايتا كۆرۈش.....
203	بەتنىيەتنىڭ ئاقىۋىتى.....
207	بايلىق غاردا ئىكەن.....
210	غاردىكى كرېست.....
215	كۈتۈلمىگەن تەكلىپ.....
218	ھەيران قالارلىق خەۋەر.....
222	ئىككى بالىنىڭ كېيىنكى كۈنلىرى.....

(كىتاب «ئۇيغۇر سوفت» كومپيۇتېر شىركىتىنىڭ ئىختىراسى «ئەلگاتىپ — 3.9» دا تىزىلدى)

بىرىنچى باب

پول ھامما

— تام، تام، ھەي تام...؟

جاۋاب چىقمىدى.

— قىزىق ئىش، ھازىرلا مۇشۇ يەردە ئىدىغۇ بۇ بالا، يەنە مۆكۈۋاپتۇ-دە!
پول ھامما كۆزەينىكىنى ھېلى ئۈستىگە، ھېلى ئاستىغا سۈرگىنىچە ئۆي ئىچىگە
ئىنچىكىلەپ سەپىلىشقا باشلىدى.

— بۇ دورەم تۇتۇۋالدىغان بولسام-زە، خەپ سېنى...
ئۇ ئۆز-ئۆزىگە سۆزلىگىنىچە ئېڭىشىپ سۈپۈرگىنى ئالدى-دە، كارىۋاتنىڭ
ئاستىنى ئاخشۇرۇشقا باشلىدى. بىراق كارىۋاتنىڭ ئاستىدىن تام ئەمەس، بىر
مۈشۈك چىقتى.

ئۇ ئۇلۇغ ئېچىلغان ئىشىكنىڭ ئالدىغا بېرىپ، بار ئاۋازى بىلەن توۋلىدى:
— تام!

تۇيۇقسىز بىر شەپنى ئاڭلىغان موماي دەرھال ئارقىسىغا قارىدى. بۇ دەل
تام ئىدى. موماي تامنىڭ بىلىكىدىن كاپلا قىلىپ تۇتۇۋالدى.

— يەنە قازناققا كىرىپسەن-دە، نېمە ئىش قىلدىڭ ئۇ يەردە؟

— ھېچنېمە...!

— ھېچنېمە دەيدۇ تېخى، قارىغىنا قولۇڭ بىلەن جاۋغايلېرىڭغا! مۇراببا
يۇقۇندىسى تۇرمامدۇ. مۇراببا ئوغرىلاپ يېمە، دېمىگەنمىدىم مەن ساڭا؟ ماڭ،
قامچىنى ئېلىپ كەل!

تام قامچىنى قولغا ئېلىپ، ھاۋادا ئايلاندۇرغۇنچە بىر قارس چىقىرىپ
قويدى. قارىغاندا تام يەنە تايلاق يەيدىغاندەك قىلاتتى.

— ھامما، ئارقىڭىزغا قاراپ بېقىڭا! — دېدى ئۇ تۇيۇقسىزلا.

موماي ئارقىغا شۇنداقلا ئۆرۈلۈپىدى، تام شارىلا قىلدى. دە، ھويلا تېمىدىن ئارتىلىپ ھەش- پەش دېگۈچە تىكۋەتتى.

موماي بىردەم داڭقىتىپ تۇرۇپ قالدى ۋە ئۆز-ئۆزىگە كۈلدى:

— ھەي شەيتان، ھەي شەيتان...

گەپنىڭ راستىنى ئېيتقاندا، تام ھاممىسىنى دائىم مۇشۇنداق خاپا قىلغىنى بىلەن، موماي ئۇنىڭ زېرەكلىكىگە قەۋەتلا ئامراق ئىدى. يەنە كېلىپ تام موماينىڭ مەرھۇم سىڭلىسىنىڭ ئوغلى بولغاچقا، ئۇنى ئۇرۇشقا راستىنلا قولى بارمايتتى. بىراق يەنە بەك ئۆز مەيلىگە قويۇۋەتسە، تامنىڭ يامان ئۆگىنىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەيتتى، شۇڭا گاھىدا ئۇنى مۇشۇنداق قورقۇتۇپ قوياتتى.

— ئۇ بۈگۈن يەنە مەكتەپتىن قاچىدىغاندەك قىلىدۇ. خەپ، ئۇنى ئەتە بىر ئەدەپلەپ قويىمىسام، — دەپ ئويلىدى موماي. شەنبە كېلىشى بىلەن باشقا بالىلارنىڭ ھەممىسى خۇشال- خورام ئوينايىتى، پەقەت تاملا ئىشلەيتتى. شەنبە كۈنى تامنى ئىشقا سېلىش، ئۇنى جازالاشنىڭ ئەڭ ياخشى چارىسى ئىدى.

ئىش دەل موماينىڭ ئويلىغانىدەك بولدى. تام مەكتەپكە بارماي پۇخادىن چىققۇچە ئوينىدى. ئۇ ئۆيگە قايتىپ كەلگەندە نېگىر خىزمەتچى بالا جىم ئەتسى قالايدىغان ئوتۇنلارنى كەسلەپ تەق قىلىۋەتكەن بولغاچقا، تامنىڭ ياردىمىنىڭ ھاجىتى قالمايىدى.

تامنىڭ ئانا باشقا ئىنىسى سىد ناھايتى ياۋاش بالىلاردىن بولۇپ، ئۇمۇ ئۆزىگە تەقسىملەنگەن ئىشلارنى قىلىپ بولغانىدى.

كەچلىك غىزادا موماي قەستەن سوراپ قالدى:

— تام، بۈگۈن مەكتىپىڭدە تازا ئىسىغانسەن بالام؟

— شۇنداق ھامما، ئىسىپ ئۆلەي دېدىم.

— ئۇنداق بولسا، سۇغا چۆمۈلگۈڭ كەلگەندۇ؟

بۇ گەپنى ئاڭلىغان تامنىڭ يۈرىكى قارت قىلىپ قالدى. راستىنى ئېيتقاندا

تام ئەسلىدە مەكتەپكە بارماي نەق يېرىم كۈن سۇغا چۆمۈلگەنىدى.

بۇنىڭغا بىخۇدلۇق قىلىشقا بولمايتتى. چۈنكى موماي گەپ ئەگىتىپ تامنى قىلتاققا دەستىدىغاندەك تۇراتتى.

— ياق ھامما، — دېدى تام ئۆزىنى ئاقلاپ، — شۇنداق ئىسىپ

كەتتىم، بىراق سۇغا چۆمۈلگۈم كەلمىدى.

موماي تامنىڭ ياقىسىنى سىيلىغاچ ئۇنىڭغا دېدى:

— كۈن شۇنداق ئىسسىپ كەتتى، بىراق ياقىلىرىڭ ئەجەب قۇرۇق تۇرىدۇغۇ بالام؟

تامنىڭ ياقىسى قۇيۇقۇرۇق بولۇپ، ئازراقمۇ تەرىق ئىدى. بۇھال موماينىڭ گۇمانىنى قوزغاييتتى، ئەلۋەتتە. موماينىڭ كۆڭلىدىكىنى چۈشىنىپ بولغان تام دەرھال گەپ ياسىدى:

— بايا دوستلىرىم بىلەن سۇ پومپىسىنىڭ يېنىدا بېشىمنى يۇيۇۋالغانىدىم، شۇنداق سەگىپ قالدىم. قاراڭە ھامما، مانا چاچلىرىم ھېلىمۇ ھۆل تۇرۇپتۇ.

بىراق موماي بۇنىڭغا ئانچە ئىشىنىپ كەتمىدى. — بېشىڭنىلا يۇغان بولساڭ، ئۇنداقتا كۆڭلىڭنىڭ ئەتىگەن مەن تىكئۈتەن ياقىسى ھېلى ھەم شۇ پېتىچىكەن-دە! قېنى چاپىنىڭنىڭ تۈگمىلىرىنى يەشكىنە، مەن كۆرۈپ باقاي. تام چاپىنىڭنىڭ تۈگمىلىرىنى خاتىرجەم يەشتى، دېگەندەك كۆڭلەكنىڭ ياقىسى تىكىلىك ئىدى.

— پاھ! ھەرنېمە بولسا گەپ ئاڭلاپسەن. مەن تېخى سېنى مەكتەپكە بارماي سۇغا چۆمۈلدەمىكەن دەپ، خاتا ئەيىبلىگىلى تاس قاپتىمەن. تام ئەمدىلا خاتىرجەم بولۇپ تۇرۇشىغا، سىد تۇيۇقسىز گەپ ئارىلاپ قالدى: — بىراق ھامما، ئەتىگەن ئۇنىڭ ياقىسىنى ئاق يېپتا تىككەندەك قىلىۋېدىڭىز، ھازىر ئەجەب قارىغا ئۆزگىرىپ قاپتا؟ — ۋۇي راست، مەن ئاق يېپتا تىككەندىمۇ، تام؟ تامنىڭ ھېلىسى ئاشكارىلىنىپ قالدى.

ھازىر تامغا قاچىلىقتىن باشقا ئامال يوق ئىدى. ئۇ دەرۋازا ئالدىغا ئۇچقانداك باردى-دە، دەرھال ئارقىسىغا بۇرۇلدى: — خەپ تۇختا سىد، ئاڭلاپ تۇر، مەن بۇ ھېسابنى سەندىن ئالماي قويمايمەن!

تام بىر ھازا يۈگۈرگەندىن كېيىن ياقىسىنىڭ ئاستىغا سانجىپ قويۇلغان ئىككى تال يىڭىنى ئېلىپ قارىدى. دېگەندەك ئۇنىڭ بىرىگە قارا يىپ، بىرىگە ئاق يىپ ئۆتكۈزۈلگەنىدى.

— سىد ئاتىكاچىلىق قىلمىغان بولسا ھاممام ھەرگىز سېزەلمەيتتى-دە، — تام ئۆز-ئۆزىگە پىچىرلىدى، — بۇ موماينىڭمۇزە بەزىدە قارا يىپ، بەزىدە ئاق يىپ

ئىشلەتكىنىنى قارىمامدىغان. ئۇ مەڭگۈ بىرلا خىل يىپ ئىشلەتكەن بولسا، نېمە دېگەن ياخشى بولاتتى. ھە! سىد دېگەن ئەبلەخ بەك ئەسكىگەن، ئۇنىڭ ئاخىرى بىر كۈنى تازا ئەدەپنى بېرىمەن.

ئاقلامچى

شاد- خۇرام شەنبە يەنە يېتىپ كەلدى. ئامېرىكا مەكتەپلىرىنىڭ ھەممىسىدە بۇ كۈنى بالىلار قويۇپ بېرىلەتتى.

ياز كېلىشى بىلەنلا ھەممە ياق ئىللىق قۇياش نۇرىغا چۆمۈلۈپ، جۇشقۇن ھاياتى كۈچكە تولدۇ. ھۈپپىدە ئېچىلغان تۇخۇمەك چېچىكىنىڭ خۇشبۇي ھىدى ئادەمنىڭ دىماغلىرىنى غىدىقلايدۇ. يېڭىدىن يېشىل لىباس كىيگەن كادىنى تېغى يىراقتىن قارىسىڭىز خۇددى چۆچەكلەردىكى جەننەتكىلا ئوخشايدۇ. بۇ يەردىكى ھەربىر كىشىنىڭ قەلبى چەكسىز شادلىققا تولغان. بولۇپمۇ ياشلار ئاشۇ شادلىقنى سەيلە قىلغاچ غىڭشىۋاتقان يېقىملىق ناخشىلىرىدا ئىپادىلەيدۇ.

بىراق ھاممىسىنىڭ جازاسىغا ئۇچرىغان تام بۇ شەنبەنى ئىش بىلەن ئۆتكۈزۈدىغان بولدى.

تام بىر قولىدا بىر چېلەك چىلانغان ھاكىنى، يەنە بىر قولىدا ئۇزۇن ساپلىق چۈتكىنى كۆتۈرگىنىچە دەرۋازا ئالدىدىكى پىيادىلەر يولىغا كەلدى.

ئۇلارنىڭ ھويلا تېمى تاختايدىن قىلىنغان بولۇپ، ئېگىزلىكى ئىككى مېتىر، ئۇزۇنلۇقى ئوتتۇر مېتىر كېلەتتى.

تام ھويلا تېمىغا قاراپ ئۇلۇغ-كىچىك تىندى ۋە ئېرىنچەكلىك بىلەن چۈتكىنى ئېلىپ، تاختايلارنى رەت-رېتى بويىچە ئاقلاشقا باشلىدى. ئۇ بىرىنچى قېتىم ئاقلاپ بولۇنغان تاختايلارنى يەنە بىر نۆۋەت ئاقلىدى. ئاندىن ئۇنى ئاقلانمىغان تاختايلار بىلەن سېلىشتۇرۇپ كۆرۈپ چىققاندىن كېيىن، چېلەكنىڭ قاپقىسى ئۈستىگە زەردە بىلەن ئولتۇردى.

بۇ چاغدا چېلەك كۆتۈرگەن جىم غىڭشىپ ناخشا ئېيتقىنىچە ھويلىدىن چىقىپ، قۇدۇق تەرەپكە ماڭدى.

ئەسلىدە تام ئۈچۈن سۇ ئەكىرىش دېگەنلەر خاپالىق ئىشلاردىن ئىدى. بىراق ئۇ ھازىر باشقىچە ئويلاپ قالدى. چۈنكى قۇدۇق بېسىدا نۇرغۇن دوستلىرى بىلەن ئۇچرىشتى. سۇ تارتىش نۆۋىتى كەلگۈچە ئۇلار بىلەن ھەم ئويۇنچۇقلىرىنى ئالماشتۇرغىلى، بىر دەم - يېرىم دەم ئوينىۋالغىلى بولاتتى.

تام يەنە مۇنداقمۇ ئويلىدى: قۇدۇق بىلەن ئۆينىڭ ئارىلىقى ئاران يۈز مېتىرلىق يول بولسىمۇ، لېكىن جىم ھەر قېتىم بىر چېلەك سۇنى ئاز دېگەندە بىر سائەتتە ئاران ئەكىرەلەيدۇ. ھەتتا چاقىرغىلى ئارقىسىدىن ئادەم چىقىدۇ تېخى. ناۋادا ئۇنىڭ بىلەن قىلىۋاتقان ئىشىمنى ئالماشتۇرالغان بولسام بەلەن بولاتتى. — جىم، مېنىڭ ئورنۇمدا تامنى ئاقلاپ تۇر، سۇنى مەن ئەكىلەي، بولامدۇ؟ تام جىمغا قاراپ توۋلىدى.

جىم بۇنى ئاڭلاپ بېشىنى چايقىدى:

— بولمايدۇ تام بايۋەچچە. موماي ماڭا: ”سۇنى تېز ئەكىر، يولدا ئويناپ قالمىغىن“ دېدى. موماي سىزنىڭ بۇ نىيىتىڭىزنى بىلىپ قالغانمۇ نېمە ئىشقىلىپ ”ئۆزۈڭنىڭ ئىشىنى قىلغىن، تام بىلەن كارىڭ بولمىسۇن“ دەپ بەك چېكىلدى. ئۇ سەل تۇرۇپ سىزنىڭ ئىشىڭىزنى تەكشۈرگىلى كەلمەكچى تېخى. — ھەي جىم، ھە دەپ قويمايسەن، ئۇ دەۋىرىدۇ. بولە، چېلەكنى ماڭا بەرگىن، مەن بىردەمدىلا يېنىپ كېلىمەن، مومايغا ئۇقتۇرمايمىز.

— بولمايدۇ تام بايۋەچچە، بېشىم ئون ئەمەس مېنىڭ، موماي ئۇقۇپ قالسا بالاغا قالمىەن.

— نەدىكىنى، ھامىم ساڭا قورقاق سېلىپ قويغان گەپ. بەك ئاچچىقلاپ قالسا بىر- ئىككى ئېغىز تىلىۋالار شۇ. تىل ئاڭلىغانغا نېمە بولاتتى، ياكى بىر يېرىڭ ئاغرىمايدۇ. مەيەگە كېلە جىم، مەن ساڭا ئالامەت ياخشى بىر نەرسە بېرىمەن. قارا، خۇستال ساقا.

تامنىڭ بۇ سۆزى جىمنى سەل ئىككىلەندۈرۈپ قويدى.

— جىم قارىغىنا، بەك چىرايلىق ساقا جۇمۇ، — تام جىمنى يەنە

قىزىقتۇردى.

— پاھ، ھەقىقەتەن قىممەتلىك ساقىكەن، — دېدى جىم ھەيران بولۇپ،
— بىراق مەن قورقۇۋاتىمەن. موماي بىلىپ قالسا مېنى...

— ئۇنداق دېمە جىم، يەنە بار تېخى، ئەگەر ماقۇل دېسەڭ ساڭا پۈتۈمنىڭ
ئۆتكەندە يارىلانغان ھېلىقى بارمىقىنىمۇ كۆرسىتىمەن، قانداق؟

جىم ئاخىرى تامنىڭ ياغلىما سۆزلىرىگە كىردى. ئۇ چېلەكنى يەرگە قويۇپ،
ھېلىقى ساقىنى قولغا ئالدى. تام پۈتىنىڭ تېڭىقىنى يەشتى، جىم ئېڭىشىپ
تۇرۇپ تامنىڭ يارىلانغان بارمىقىغا قارىدى.

دەل شۇ چاغدا يىراقتىن پول ھامىنىڭ توۋلىغان ئاۋازى ئاڭلاندى:

— ھەي جىم، مىسىلداپ نەدە يۈرسەن، تېز بولغىن!

موماينىڭ ئاۋازىدىن ئەندىكىپ كەتكەن جىم چېلەكنى دەرھال قولغا
ئالدى. دە، قۇدۇق بېشىغا قاراپ چاپتى.

تاممۇ چۈتكىنى قولغا ئېلىپ، ياغاچ تامغا جېنىنىڭ بارىچە سۇۋاشقا
باشلىدى. بىراق ھيال ئۆتمەي بۇ ئىشتىن رايى يانغىلى تۇردى. ئەسلىدە ئۇ
بۈگۈن راسا بىر قېنىپ ئوينىۋالماقچى بولغانىدى. بىراق بۇ ئىش ئۇنىڭ بارلىق
پىلانلىرىنى يوققا چىقاردى. ئۇنىڭ ئۈستىگە قېرىشقانداك تامنىڭ دوستلىرى
يولدىن ئۆتكەچ ئۇنى مازاق قىلىپ كۈلۈشتى تېخى. بۇلارنى ئويلىغان تامنىڭ
ئىچى تېخىمۇ تىتىلداپ كەتتى.

تام بىر ئىش يادىغا كەلگەندەك ئۆزىنىڭ بارلىق بايلىقىنى كۆرۈپ باقماقچى
بولۇپ يانچۇقىنى ئاخشۇردى. بىراق يانچۇقتىن پىرقىرىغۇچ، ساقا، رەگەتكە
قوندىقى دېگەندەك ئەسكى-تۈسكى ئويۇنچۇقلار چىقتى. ئەگەر بۇ نەرسىلەرنىڭ
ھەممىسىنى بەرگەندىمۇ تامنىڭ ئورنىغا يېرىم سائەت ئىشلەپ تۇرۇشقا ئادەم
چىقمايتتى.

تامنىڭ بېشى تازا قېتىپ تۇرغان ئاشۇ پەيتتە، ئۇنىڭ كاللىسىغا ناھايىتى ئەپچىل
بىر ئەقىل كەلدى.

تام سويپىرنىڭ ھىيلىسى

ھايال ئۆتمەي بىن روچىس كېلىپ قالدى.

بىن باشقىلارنى مازاق قىلىشقا ئامراق بالا ئىدى. تاممۇ ئۇنىغا ناھايىتى ئوچ ئىدى. بىراق قانداق قىلىش كېرەكلىكىنى كۆڭلىگە پۈكۈپ قويغان تام ئۆز ئىشى بىلەن بولۇۋەردى.

ئاغزىدا بىر تال ئالمنى چىشلىگەن بىن جاق- جۇق، جاق- جۇق دېگەندەك ئاۋازلارنى چىقىرىپ كېلىۋاتاتتى. چۈنكى ئۇ ئۆز كۆڭلىدە پاراخوت ھەيدىمەكتە ئىدى.

بىراق تام ئۇنىڭغا قاراپمۇ قويمىدى.

— ھەي تام يەنە جازاغا ئۇچراپسەن-دە، شۇنداقمۇ؟ — بىن تۇيۇقسىز

سورىدى.

تام ئۈندىمەستىن، خۇددى رەسسام ئۆزىنىڭ ئېسىل ئەسىرىدىن ھۆرۈرلىنىپ تۇرۇپ رەسىم سىزىۋاتقاندەك، ئۆز ئىشى بىلەن بولۇۋەردى.

بىن تامنىڭ بېقىنىغا كېلىپ تۇردى. ئۇنىڭ ئالمىسىغا قاراپ تامنىڭ ئېغىزلىرىغا سېرىق سۇ كېلىپ كەتتى. بىراق تام چاندۇرماي پۈتۈن ئىشتىياقى بىلەن ئۆز ئىشىنى قىلىۋەردى.

بۇنىڭدىن ئىچى يۇشقان بىن گەپ تەشتى:

— بەك جاپاغا قاپسەن-دە بىچارە! زارىقىپ كۈتكەن شەنبە كۈنىمۇ ئىشقا تۇتۇلۇپ قالغىنىڭ قىزىق بوپتۇ ئەمەسمۇ، تام.

— ۋۇي بېنىمۇ سەن، — دېدى تام دەرھال ئارقىغا بۇرۇلۇپ خۇددى ئۇنى باياتىن كۆرمىگەندەك، — دىققەت قىلماپتىمەن جۇمۇ.

— تام، مەن سۇغا چۆمۈلگىلى ماڭدىم، قانداق، بارامسەن؟ ھە راست، سەن ئىش قىلىۋېتىپسەن ئەمەسمۇ، ئىش قىلىۋاتقان ئادەم ئەلۋەتتە سۇغا چۆمۈلگىلى

بارالمايدۇ. دە!

— نېمە؟ سەن دەۋاتقان ئىش زادى قانداق ئىش ئۇ؟ — تام بىلىمگەن كىشى بولۇپ بىندىن سورىدى.

— باش كۈتۈرمەي تام ئاقلاۋاتىسەن، بۇنىڭ ئۆزى ئىش ئەمەسمۇ؟

— ھە، تام ئاقلاشنى دەمەسەن؟ بۇنى قانداقمۇ ئىش دېگىلى بولسۇن؟

— بولدى قىلە، ئۆرۈڭچە تېخى تام ئاقلاشنى ياقتۇرىدىغان كىشى بولۇپ كەتتىڭمۇ؟

تامنىڭ قولىدىكى چوتكا توختىماستىن ھەرىكەتلىنەتتى.

— قىزىككەنسەن، مەن نېمىشقا تام ئاقلاشنى ياخشى كۆرمىگۈدەكمەن؟

ئېيتىپ باقە، بىز بالىلارغا تام ئاقلاش پۇرسىتى كۈندە كېلىۋېرىدۇ؟

بۇ گەپ ئورۇنلۇقتەكمۇ قىلاتتى. شۇڭا بېن ئالما يېيىشتىن توختاپ تامغا تىكىلدى.

تام بولسا چوتكىسىنى تاختايلارغا ناھايىتى ئىنچىكىلىك بىلەن سۇۋايتتى، بىر قانچە قەدەم ئارقىغا چېكىنىپ تۇرۇپ ئاقلانغان ئورۇننى كۆزىتەتتى، ئاندىن يەنە چالا قالغان ئورۇننى قايتا ئاقلايتتى. ئۇنىڭ بۇ قىلىقلىرى گويا رەسسامنىڭ رەسىم سىزىشلىرىغا ئوخشاپ كېتەتتى.

تامنىڭ بۇ ئىشلىرىغا سەپىلىپ تۇرغان بېن بۇنىڭغا قىزىقىپ قالدى بولغاي، ئۇنىڭدىن سورىدى:

— تام، مەنمۇ ئاقلاپ باقايۇ؟

تام بېشىنى بېن تەرەپكە بۇراپ تۇرۇپ، بىردەم ئويلىنىدى. ئۇ بېننىڭ تەلپىگە قوشۇلماقچىمۇ بولىدىيۇ لېكىن يەنە يېنىۋالدى.

— ياق، ياق، قەتئىي بولمايدۇ. بۇ تام كۈچىغا قاراپ تۇرىدىغان بولغاچقا، ھامام بۇنىڭغا ناھايىتى ئەھمىيەت بېرىدۇ. ئەگەر ئارقا تەرەپتىكى تاملار بولغان بولسا ئىدى، ھاماممۇ ئانچە قىلىپ كەتمەيتتى، ماڭمۇ بەربىر ئىدى. بىراق بۇ تامنى ئىنتايىن ئىنچىكە ئاقلىمىسام بولمايدۇ. مېنىڭچە يۈز بالا، ياق مىڭ بالىنىڭ ئىچىدىنمۇ بۇ تامنى مېنىڭچىلىك ئاقلىيالايدىغان ئادەم چىقمايدۇ. چۈنكى تام

دېگەننى قانچىلىك ياخشى ئاقلىساڭ شۇنچىلىك چىرايلىق كۆرۈنىدۇ.
— شۇنداقمۇ تام؟ ئەكىلە مەن ئاقلاپ باقايچۇ، ئازراق بولسىمۇ مەيلى، يېنى
بۇنىڭغا راستتىنلا قىزىقىپ قالغان ئىدى.

— ھەي بېن، مېنىڭغۇ تەلپىگىگە قوشۇلغۇم بار ئىدى، بىراق مۇشۇ
ھامامزە...! جىم ئاقلايمەن دېۋىدى، ئۇنىڭغا ئۈنىمىدى، سىد ئاقلايمەن دېۋىدى،
ئۇنىڭغىمۇ ئۈنىمىدى. ھامام ماڭا ھەقىقەتەن ئىشىنىدۇ جۈمۇ! سەن ئاقلايمەن
دەپ بۇزۇپ قويساڭ مەن تىل-ئاھانەتكە قالمەن-دە!

— تام، ئۇنداق قىلما. مەنمۇ ساڭا ئوخشاش كۆڭۈل قويۇپ ئاقلىيالايمەن.
ئاقلاپ باقايچۇ، قانداق؟ ماقۇل دېسەڭ، ماۋۇ ئېشىپ قالغان ئالمنى بېرىمەن.
— نېمە؟ سەن چىشلەپ قويغاننى يەمدىمەن؟

— ئۇنداق بولسا باشقىسىنى بېرەي، بولامدۇ؟

تام كۆڭلىدە بۇنىڭغا ناھايىتى خۇش بولغان بولسىمۇ، لېكىن نارازى بولغان
قىياپەتتە چۈتكىنى بېنغا ئېرىنچەكلىك بىلەن سۈندى. شۇنىڭ بىلەن بۇ
”پاراخوت“ (بېننى دېمەكچى - ت) چۈتكىنى ئېلىپلا پىژغىرىم ئىسسىقلىقىمۇ
قارماي ئىشقا كىرىشىپ كەتتى. ھايال ئۆتمەي ھېرىپ ھالى قالمىغان بېننىڭ
ئۈستۈشى قارا تەرگە چۆمۈلۈپ كەتتى. بىراق پېنسىيىگە چىققان
”سەنئەتكار“ (تامنى دېمەكچى - ت) سايىغا قويۇلغان سوغىنىڭ ئۈستىدە
ئولتۇرۇپ بەخىرامان ئالما يېمەكتە ئىدى.

تام شۇ مىنۇتلاردا يەنە باشقا ياۋاشلارنى قانداق بايلاش ھەققىدە كالا
قاتۇرۇۋاتاتتى. ئاڭغىچە يولدىن بىر قانچە بالا ئۆتۈپ قالدى. تامنىڭ كۆزى بىلغا
چۈشتى.

— ھەي بىل، نەگە؟ دەپ تۈۋلىدى تام.

— لەگلەك ئۇچۇرغىلى، قارا، بۈگۈن ھاۋانىڭ پەيزى بار جۈمۇ!

— لەگلەك ئۇچۇرغىلى؟ — تام ئۇنىڭدىن يېنىشلاپ سورىدى، — نېمانچە

جاپا ئۇ؟

— نېمە دېدىڭ؟ لەگلەك ئۇچۇرۇش تام ئاقلاشتىنمۇ تەسما؟ دېسەم-

دېمىسەم بېن سېنىڭ ھېرىپ- چارچاپ ھالىڭ قالمىغانلىقىنى كۆرگەچكە ساڭا ياردەم قىلىۋاتقاندىن تايىنلىق؟

— نەدىكى گەپنى قىلىۋاتىسەن؟ ئەسلى مەن ئۇنىمىغان، بىراق ئۇ يالۋۇرۇپ تۇرىۋالغاچقا بىردەم ئاقلاپ باققىن دېدىم. ئىشەنمىسەڭ بېندىن سوراپ باق. بىل ئويلىنىپ قالدى.

— راستمۇ بېن، — دەپ سورىدى بىل ئۇنىڭدىن.

— راست بولماي! ئىشەنمەڭ مەن بۇ ئىشنى تامدىن بىر تال ئالمىغا تېگىشىۋالدىم جۈمۈ!

— ئۇنداق بولسا، چۈنكىنى ماڭا بېرە مەنمۇ ئاقلاپ باقاي، — بىلمۇ بۇ ئىشقا قىزىقىپ قالدى.

— ياق بولمايدۇ، تام بۇنىڭغا قەتئىي قوشۇلمايدۇ.

— تام، مەنمۇ ئاقلاپ باقاچۇ! — بىل تامغا يالۋۇردى.

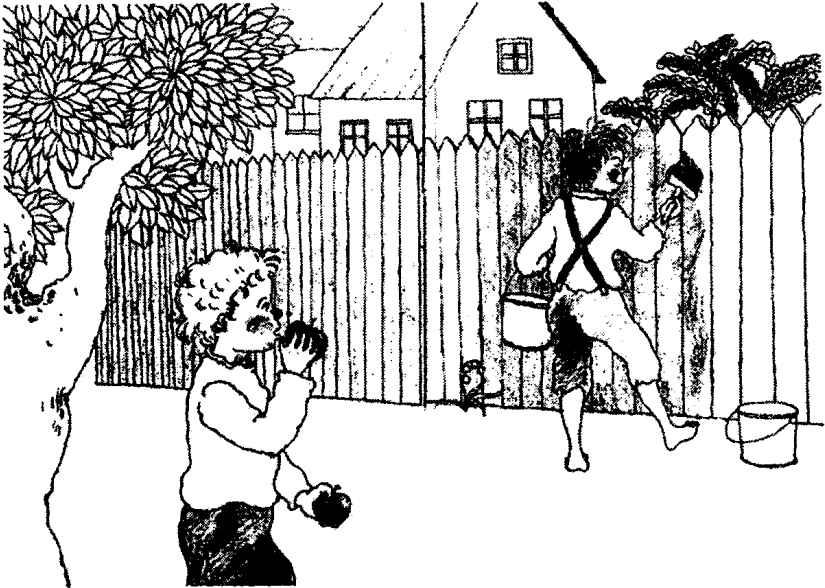
بىراق تام قەستەن ئۇنىماي تۇرىۋالدى.

— تام، ماقۇل دېگىنە، ماۋۇ لەڭلىكىمنى بېرىمەن، بولامدۇ؟ — بىل تامغا كانىدەك چاپلاشتى.

شۇنداق قىلىپ تام سويپر بىلىنىڭ تام ئاقلىشىغا ماقۇل بولۇش بەدىلىگە بىر دانە لەڭكە ئېرىشتى. تام ئويىناپ راسا پۇخادىن چىقىپ تۇرۇشىغا يەنە جاننى مىلا ئىسىملىك بالا كەمەرگە چىگىۋالغان بىر دانە ئۆلۈك چاشقانغا بۇ ئالاھىدە "ئىمتىياز"نى سېتىۋالدى.

شۇنداق قىلىپ بالىلار بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى قولغا چوتكا ئېلىش شەرىپىگە ئېرىشىپ تۇردى. بىرقانچە سائەتلىك نۆۋەتلەشمە ئەمگەك ئەنگەنكى قاق سەنەم تامنى مانا ھازىر چۈش بولاي دېگەندە بالىلار ئىچىدىكى ئەڭ بايۋەچچىگە ئايلاندۇرۇپ قويدى. چۈنكى ئۇ ھېلىقى لەڭكە ۋە ئۆلۈك چاشقاندىن باشقا يەنە ئون تال خرۇستال ساقا، بىر دانە كونا ئېغىز گارمۇنى، نۇر ئۆتكۈزۈدىغان كۆك بوتۇلكا سۇنۇقى، رەگەتكە، ئەسكى ئاچقۇچ، يېرىم تال شام قەلەم، قەلەيدىن ياسالغان قونچاق ئەسكەر، ئالتە پوجاڭزا، مىستىن ياسالغان بىر تال ئىشىك

تۇتقۇچى، بىر دانە كۈچۈك ھالقىسى (تاسمىدىن ئىشلەنگەن بولۇپ، كۈچۈكنىڭ بويىغا سېلىنىدۇ - ت)، بىر تال قەلەمىتراچ، تۆت دانە ئېگىز (بىر خىل دەرەخنىڭ مېۋىسى - ت)، بىر تال ھاسا قاتارلىق مال-دۇنياغا ئېرىشكەن ئىدى. ئىچ-ئىچىدىن خۇشلۇقى تۇتۇۋاتقان تام جايىدا قىمىرلىماي تۇتۇرۇپ، بالىلارنىڭ ئىشىغا سەپسالاتتى، بالىلار بولسا ئۇنىڭ ئەتراپىنى پەرۋاندەك ئايلىنىتتى. ھەش-پەش دېگۈچە ھويلا تېمى ئۈچ قېتىم ئاقلاپ بولۇندى. ناۋادا چىلغان ھاك تۈگەپ كەتمىگەن بولسا، ئېھتىمال پۈتۈن بازاردىكى بالىلارنىڭ ھەممىسى تام سويپىرنىڭ ئالدىدا پۈتۈن مال-مۈلكىدىن ئايرىلىپ، ئاقلىۋەتكەن پىياز دەك بولۇپ قالار ئىدى.

مۇكاپات ئالما

— ئەمدى چىقىپ ئوينىسام بولامدۇ ھامما؟ خۇشاللىقتىن قىن-قىنىغا پاتماي قالغان تام مومايدىن سورىدى.
— نېمە؟ بىردەمدىلا ئوينىغۇڭ كېلىپ كەتتىمە؟ تامنىڭ قانچىلىك يېرىنى ئاقلدىڭ؟

— ھەممىسىنى ئاقلاپ بولدۇم، ھامما.
— تام، مېنى تولا كولدۇرلىتىمەن دېمە، مەن يالغانچى بالغا بەك ئوچ، — موماي سەل-پەل تېرىكتى.
— ھامما، مەن يالغان سۆزلەۋاتقىنىم يوق. راستتىنلا ھەممىسىنى ئاقلاپ بولدۇم.

تامنىڭ گېپىگە ئىشەنمىگەن موماي ئۆزى چىقىپ كۆرۈپ باقماقچى بولدى. چۈنكى تامنىڭ ئېيتقانلىرىنىڭ بەشتىن بىرى راست بولۇپ چىقىمۇ ئۇ تامدىن تاغدەك رازى بولغان بولاتتى.

دېگەندەك تام ھويلا تېمىنىڭ ھەممىسىنى قايتا-قايتا ئاقلاپ ئاجايىپ چىرايلىق قىلىۋەتكەنىدى، ھەتتا تامنىڭ ئاستى تەرىپىدىكى بۇلۇڭ-پۇچقاقلارمۇ چالا قالغان ئىدى. موماي ھاڭ-تاڭ قالدى.

— پاھ، تام بۇنداق ئىشچانلىقىڭنى ئويلىمايتىكەنمەن، قالتىسكەنەن بالام. مەن دەيمەنغۇ، پەقەت كۆڭۈل قويساڭلا ھەرقانداق ئىشنى قالتىس ياخشى قىلىۋېتەلەيسەن.

موماي تام سويپىرنىڭ ھويلا تېمىنى قانداق ئاقلانغانلىقىنى ئوقىمىغاچقا، ئۇنى ماختاپ ئۇچۇر بۆتتى.

— ئوقۇشۇمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش. بىراق مەن دېمىسەم بولمايدۇ بالام، سەن ئوقۇشۇڭغا پەقەت بۇنداق كۆڭۈل قويۇپ باقمىدىڭ. بولدى، ئەمدى چىقىپ

ئوينىغىن.

تامنىڭ ئەمگىكىدىن رازى بولغان موماي ئۇنى قازانقا باشلاپ كىرىپ،
ئۇنىڭغا يوغان بىر تال ئالما مۇكاپات بەردى.

— تام، مانا بۇ سېنىڭ جاپالىق ئەمگىكىڭنىڭ مېۋىسى، — دېدى موماي
چۈشەندۈرۈپ، — ئۇنى يېسەڭ يۈرەڭلىرىڭ ياشرىپ كېتىدۇ. ئىنجىلدا
”ئوغرىنىڭ قولىنى كەس“ دېگەن ئايەت بار. بۇ ”ھەرقانچە ياخشى كۆرىدىغان
نەرسەڭنى ئۇچراتساڭمۇ، ئۇنى قەتئىي ئوغرىلاپ يېمىگىن...“ دېگەن مەنىدە،
ئۇقتۇڭمۇ!

موماي ئىنجىلنى شېپى كەلتۈرۈپ سۆزلەۋاتقان ئاشۇ مىنۇتتا تام ياندا تۇرغان
پوشكالدىن بىرنى مومايغا تۇيدۇرماي شارتىدە ئېلىپ يانچۇققا سالدى-دە، ئالدى-
كەينىگە قارماي قازانقتىن چىقىپ كەتتى. تام تويۇقسىزلا سىدىنىڭ ئۆيىنىڭ
سىرتىدىكى پەشتاق بىلەن ئىككىنچى قەۋەتكە چىقىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ
قالدى. ھويلىدا نۇرغۇن لاي بار ئىدى. تام لايدىن بىر پارچە ئېلىپ سىدقا
قارىتىپ ئاتتى.

— ھامما، ھامما قاراڭا، ئاكام ئادەمنى بوزەك قىلىۋاتىدۇ، — دەپ
ۋارقىرىدى سىد.

— ئەڭ ئىچ كۆيەر بالىسى سىدىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغان موماي تالاغا چىقىپ
ھە-ھۇ دېگۈچە سىدىنىڭ ئۈستى-بېشى پاتقاققا مىلىنىپ بولغان ئىدى.
— ھەي ئەمدى يەنە ئاتنىكاچىلىق قىلىپ باقا قېنى!

تام سىدقا قاراپ قاپىقىنى بىر تۈردى-دە ھويلا تېمىدىن سەكرەپ ئۆتۈپ
كۆزدىن غايىب بولدى. بۇ يەردىكى تامغا ئوخشاش شوخ بالىلار ئېزىپ-تېزىمۇ
ھويلا دەۋازىسىدىن ماڭمايتتى.

سىد ھاممىسىنىڭ ئالدىدا تامنىڭ ياقىسىدىكى قارا يىپ مەخپىيەتلىكىنى
ئاشكارىلاپ قويغىنى ئۈچۈن تام ئاھانەتكە قالغانىدى. بۇ ھېسابنى ئاخىرى ئالغان
تامنىڭ كۆڭلى-كۆكىسى خېلىلا يورۇپ قالدى.

تام شۇ چىققىنچە قوشنىلارنىڭ ئۆيلىرىنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ، موماينىڭ كالا

ئېغىلىنىڭ ئارقىسىدىكى پاتقاق كوچىغا كەلدى. بۇ مومايغا تۇتۇق بەرمەي ئوينىغىلى بولىدىغان بىخەتەر جاي ئىدى.

ئۇ يەنە ئايلىنىپ تۆت كوچا دوقمۇشىدىكى باغچىغا كەلدى. باغچا مەيدانىدا بالىلار كېلىشىپ قويغىنى بويىچە ئىككىگە بۆلۈنۈپ "ئۇرۇش" (بالىلارنىڭ بىر خىل ئويۇنى - ت) قا تەييارلىق قىلىۋاتاتتى.

بۇ خىل ئۇرۇشتا تام شەرق قوشۇنىنىڭ گېنېرالى، ئۇنىڭ دوستى جۇخاپو غەرب قوشۇنىنىڭ مارشالى ئىدى. بۇ ئىككى قوماندان ئادەتتە ئۆزلىرى ئۇرۇشقا قاتناشمايتتى. ئۇرۇشنى قول ئاستىدىكى ئەسكەرلەر قىلاتتى. تام بىلەن جۇخاپو بولسا ئېگىزرەك بىر يەردە ئولتۇرۇۋېلىپ، ئەسكەرلىرىگە ئۇرۇش بۇيرۇقى چۈشۈرسىلا بولاتتى.

تامنىڭ قوشۇنى بىر مەيدان جاپالىق جەڭ ئارقىلىق ئاخىرى قارشى تەرەپنى مەغلۇپ قىلدى. ئىككى تەرەپ ئۇرۇشتا "ئۆلگەن"لەرنى ئېنىقلاپ، ئەسەرلەرنى ئۆز ئارا ئالماشتۇردى ۋە كېيىنكى قېتىم ئۇرۇش قىلىدىغان ۋاقىتنى بېكىتىۋالغاندىن كېيىن، قوشۇنلىرىنى قايتىدىن رەتكە تۇرغۇزۇپ ئۆيلىرىگە قايتىشتى.

كەمپۈت قۇتسىنىڭ چىقىلىشى

شۇ كۈنى كەچتە تام ئۆيىگە ناھايىتى خۇشال قايتتى. تام سىدقا پاتقاق ئاتقانلىقى ئۈچۈن كەچلىك غىزادا ھاممىسىدىن قاتتىق تىل ئاڭلىدى. بۇنى كۆرگەن سىد بىر چەتتە تۇرۇپ پىخىلداپ كۈلەتتى. سىدقا كۆزلىرىنى مىختەك قادىغان تامنىڭ چىشلىرى غۇجۇرلاپ كەتتى. تام كەمپۈت يەي دەپ قۇتغا ئەمدىلا قول ئۇزىتىشىغا، موماي ئۇنىڭ قولىنى ئىتتىرىۋەتتى.

— ھامما، سىدكەمپۈت يېسە ئەجەب گەپ قىلمايدىكەنسىزغۇ ئەمەسمە؟ — دەپ سورىدى تام.

— سىد ھەرگىزمۇ سەندەك كەپسىز ئەمەس. سېنى ھاي دەپ تۇرمىسام ھېلىدىن - ھېلىغا قولۇڭ كەمپۈتكە كېتىپ بارغان... موماي ئاڭغىچە قازاققا كىرىپ كەتتى. موماينىڭ سۆزلىرىدىن بېشى كۆككە يەتكەن سىد ئۆزىنىڭ بۇ ئۆيدىكى ئورنىنى كۆز-كۆز قىلىپ، كەمپۈت قۇتسىنى قەستەن ئۆزىنىڭ ئالدىغا تارتىۋالدى. بۇنى كۆرگەن تامنىڭ يۈزلىرى غەزەپتىن قىزىرىپ كەتتى. بىراق ئېسەنگىرەپ كەتكەن سىد قۇتسىنى چىڭ تۇتمىغاچقا، كەمپۈت قۇتسى يەرگە چۈشۈپ پارە-پارە بولۇپ، ئىچىدىكى كەمپۈتلەر يەرگە چىچىلىپ كەتتى.

بۇنى كۆرگەن تام خۇشلۇقتىن سەكرىۋەتكىلى قىل قالدى. ھاممام كىرگەندە لام-جىم دېمەي ئولتۇرۇۋالماي، دەپ ئويلىدى تام ئۆزىچە، ئۇ بۇنى زادى كىمنىڭ قىلغانلىقىنى سورىغاندىلا ئاندىن دەيمەن. سىد دېگەن بۇ ئەتىۋارلىقنىڭ كارامىتى شۇچاغدا ئاشكارا بولىدۇغۇ!

موماينىڭ غەزەپلىك كۆزلىرىنىڭ يەردىكى كەمپۈت قۇتسىغا تىكىلگەنلىكىنى كۆرگەن تام ئۆزىنى باسالماي كۈلۈپتەيلا دەپ قالدى. مانا ئەمدى

تاماشىنى مەن كۆرىمەن، دەپ ئويلىدى تام.

بىراق، ئويلىمىغان يەردىن موماي تامنىڭ قۇلاق تۈۋىگە چاڭگىدە بىر تەستەك سالىدى. ئۇ يەنە تەستەك سالماقچى بولۇپ قولىنى كۆتۈرۈۋېدى تام ۋارقىرىۋەتتى:

— ھامما مېنى نېمە دەپ ئۇرسىز؟ قۇتتىنى سىد چاققان تۇرسا، يەنە مېنى ئۇرامسىز؟

موماي تۇرۇپلا قالدى. تامنىڭ مۆلدۈرلەپ تۇرغان كۆزلىرى گويا تەسەللى ئىزدىگەندەك مومايغا تىكىلدى. بىراق، پېتىدىن چۈشمىگەن موماي ئۆز گېپىنى يورغىلاتتى.

— ھە شۇنداقمۇ؟ بىراق بۇ تايلاق ساڭا ھالال. قۇتتىنى چاقمىغىنىڭ بىلەن چوقۇم باشقا چاتاق تېرىدىڭ!

بىراق موماي ئاغزىدا ئۇنداق دېگىنى بىلەن كۆڭلى بۇزۇلۇپ كېتىۋاتاتتى. يۈرىكى ئېچىشىۋاتقان موماي يىپ ئېگىرگەچ ياش ئەگىۋاتقان كۆزلىرىنى بۇلۇڭدا ئۇن- تىنىسىز ئولتۇرغان تامغا تىكتى. تام بولسا ھېچنېمىنى سەزمىگەندەك كىتابقا قاراپ ئولتۇراتتى. ئۇ موماينىڭ پۇشايمان قىلىۋاتقانلىقىنى سەزگەن بولسىمۇ، بۇنى مومايغا چاندۇرمىدى. ئەمما تامنىڭ كۆز چاناقلىرىمۇ ياشقا تولغانىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ئاققان ياش قاڭشىرىنى بويلاپ تۆۋەنگە سىرغىدى. تام موماينىڭ ئۆزىنىڭ كۆڭلىنى ئېلىش ئۈچۈن بىرەر نەرسە بېرىشكە تەمىشلىۋاتقانلىقىنى بىلىپ قالدى.

دەل شۇ چاغدا تامنىڭ بىر نەۋرە ئاچىسى مارى كىرىپ كەلدى. مارى ئالدىنقى ھەپتە يېزىغا كەتكەنىدى. مارى سەكرەپ- تاقلىغىنىچە شادلىق كۈلكىسى ئىچىدە مومايغا ئۆزىنى ئاتتى. بۇنىڭ بىلەن ئۆيدىكى بايىقى كۆڭۈلسىز كەيپىيات ئاللىقاچاقلا رغا ئۆچتى.

ئۈمىدسىزلەنگەن تام، ئاستا سىرتقا چىقىپ ئۆزىنى چەتكە ئالدى.

تام تىمتاس دەريا بويىغا كەلدى. دەريا بويىدا بىر سال تۇراتتى. تام ئۆزىنىڭ دىققىتىنى تارتقان سالنىڭ گىرۋىكىگە كېلىپ ئولتۇردى. ئۇ بىردەم كۆز ئالدىدا تولغىنىپ ئېقىۋاتقان سۈزۈك دەريا سۈيىگە قارىسا، بىر دەم بېشىنى تۆۋەن سالغىنىچە چوڭقۇر خىيال دېڭىزىغا غەرق بولاتتى.

”ئەقىللىق“ بالا

— تام، بۈگۈن دېگەن يەكشەنبە، يۈز-كۆزۈڭنى پاكىزراق يۇيارسەن!
 مارى بىر جاۋۇر سۇ ۋە سوپۇننى ئەكىلىپ تامنىڭ يېنىغا قويدى. تام سۇنى
 تالغاغا ئېلىپ چىقتى ۋە يېڭىنى تۈرۈپ سوپۇننى جاۋۇرغا تۆكۈپ، قولى بىلەن
 سۇنى بىردەم قوچىۋېدى، سۇ يۈزىدە ماغزاپ ھاسىل بولدى. ئۇ يۈز-كۆزىنى
 يۇيۇپ بولغان قىياپەتتە جاۋۇردىكى سۇنى ئاستا بىر چەتكە تۆكۈۋەتتى. ئاندىن
 قازناققا يۈگۈرۈپ كىرىپ لۆڭگىنى ئالدى-دە، يۈزلىرىنى كۈچەپ سۈرتۈشكە
 باشلىدى.

— يۇيۇپ بولدۇڭمۇ؟

— ھەئە، يۇيۇپ بولدۇم!

مارى تامنىڭ بايقى ئىشلىرىنى كۆرۈپ قالغانىدى.

— تام، يەكشەنبە كۈنى يالغان ئېيتقان ئادەم دوزاخقا كىرىدۇ، جۈمۇ! يۈز
 يۇيۇشتىن نېمانچە قورقۇدىغانسەن؟ يۈز يۇغانغا نېمە بولاتتى؟ سۇ ياكى يۈزۈڭنى
 يارا قىلىپ قويمىسا!

مارىنىڭ بۇ سۆزى تامنى سەل-پەل ئوڭايسىزلىتىدۇ. مارى باشقىدىن لىقمۇ
 لىق بىر جاۋۇر سۇ ئېلىپ كىردى. تام چوڭقۇر بىر نەپەس ئالدى-دە، يۈزىنى
 يۇيۇشقا باشلىدى. ئۇ ئادەتتە يۈز يۇغاندا ئاساسەن سوپۇن سۈرمەيتتى. سوپۇن
 ماغزىپى كۆزىگە كىرىپ كەتكەن تام ۋارقىرىغىلى تۇردى:

— ۋايىجان، كۆزۈم بەك ئېچىشىپ كەتتى! يۈز يۇسا ھېچنېمە بولمايدۇ،
 دەيسەن مارى، بەك يالغانچىكەنسەن. ۋايىجان، ۋايىجان...

مارى لۆڭگىدە تامنىڭ يۈزلىرىنى پاك-پاكىز سۈرتۈپ، چاچلىرىنى رەتلىك
 تارىدى. ئاندىن بىر قۇر كىيىم ئېلىپ چىقتى. بۇ ئىككى يىلنىڭ ئالدىدا
 تىكتۈرگەن كىيىم بولۇپ، تام ئۇنى يەكشەنبە كۈنلىرى سىرتقا چىققاندىلا

كىيەتتى. ماري ئۇنىڭ تۈگمىلىرىنى بىر- بىرلەپ ئېتىپ، بېشىغا يېپىيىڭى چىغ قاپلىقنى كىيىدۈرۈپ قويدى. بۇنىڭ بىلەن تامغا خېلىلا ئىسكەت كىرىپ قالدى.

تام ماريىنىڭ "تام پۈتۈڭغا ئاياغ كىي" دېگەن گەپنى ئۇنتۇپ قېلىشىنى ئارزۇ قىلاتتى. بىراق ئۇنىڭ بۇ ئۈمىدىمۇ يوققا چىقتى. تام ماريىنىڭ چېكىلەشلىرى بىلەن ئاخىرى بېشىدىن تارتىپ ئايىغىغىچە رەتلىك كىيىندى.

ئاندىن ماري تام بىلەن سىدىنى باشلاپ يەكشەنبىلىك مەكتەپكە ماڭدى. يەكشەنبىلىك مەكتەپكە بېرىش تامنىڭ ئەڭ بېشىنى ئاغرىتىدىغان ئىشلاردىن ئىدى.

شۇڭلاشقىمۇ ئۇ باشقىلارنىڭ ئارقىسىدىراق ماڭغانىدى، چېركاۋ ئالدىدا تام بىلنى ئۇچرىتىپ قالدى.

— ھەي بىل، سەندە سېرىق كارتۇشكا بارمۇ؟
— بار.

— سېرىق كارتۇشكاڭنى نېمىگە تېگىشىسەن؟
— ئۆزۈڭ نېمىگە تېگىشمەكچىسەن؟

— بىر تال كەمپۈت بىلەن بىر تال قارماققا.
— ئەكىلە، كۆرۈپ باقاي.

تام كەمپۈت بىلەن قارماقنى ئېلىپ بىلغا بەردى. بىل ئۇ نەرسىلەرگە رازى بولدى بولغاي، تام بىلەن شۇئانلا پۈتۈشتى.

تام يەنە ئىككى تال خرۇستال ساقا ۋە باشقا ئۇششاق- چۈششەك نەرسىلىرىگە جەمئىي بەش پارچە قىزىل ۋە كۆك كارتۇشكا تېگىشىۋالدى. ئۇ چېركاۋ ئالدىغا كەلگەن باشقا بالىلاردىن سېرىق، قىزىل ۋە كۆك كارتۇشكىدىن بىرمۇنچە سېتىۋېلىپ ئاندىن چېركاۋغا كىرىپ كەتتى.

تامنىڭ سىنىپىدىكى بالىلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئاسمانغا پىچاق ئاتىدىغان كەپسىزلىرىدىن ئىدى. ئۇلارنىڭ مۇئەللىمى ۋولتېز ئەپەندى ئۆزى سۈرلۈك بولغىنى بىلەن كۆڭلى يۇمشاق ئادەم ئىدى. شۇڭلاشقىمۇ ئۇ بۇ قۇلاق كەستىلەر ئالدىدا گاھىدا راستىنلا ئامالسىز قالاتتى.

تام سۈپىرىنىڭ سەرا

بىر كۈنى

بالىلارغا ئىنجىلدىكى ئايەتلەرنى يادلىتىشقا توغرا كەلگەن بىر كۈنى، بىرەر سىمۇ تولۇق يادلاپ بېرەلمەيتتى. ياندىن بىرەيلەن ئايەت ئىنجىلدىن يەنە بىرەمسە دۇدۇقلاپ تۇرغىنى تۇرغان ئىدى.

بالىلاردىن ئىككى ئايەتنى يادلاپ بەرگەنلەرگە كۆك كارتۇشكىدىن بىرى بېرىلەتتى؛ ئون پارچە كۆك كارتۇشكىغا بىر پارچە قىزىل كارتۇشكا، ئون پارچە قىزىل كارتۇشكىغا بىر پارچە سېرىق كارتۇشكا تېگىشىۋالغىلى بولاتتى. چۈنكى ئون پارچە سېرىق كارتۇشكىغا ئېرىشكەنلەرگە مەكتەپ مۇدىرى ئىنجىلدىن بىرنى تەقدىم قىلاتتى.

بالىلارنىڭ ھەممىسىلا بۇ شەرەپكە ئېرىشىشنى ئارزۇ قىلاتتى. بىراق بۇنىڭ ئۈچۈن ئىككى مىڭ ئايەتنى يادلاشقا توغرا كېلەتتى. ئەمما مارى ئىنجىلدىن ئىككىنى ئېلىپ بولدى، بۇ ئۇنىڭ ئىككى يىللىق جاپالىق ئەجرىنىڭ مېۋىسى ئىدى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە گېرمان پۇشتىدىن بولغان بىر بالىنىڭ ئىنجىلى تۆت-بەشكە يەتتى. بىر قېتىم ئۇ بىر يادلىشىدا ئۈچ مىڭ ئايەتنى يادلاپ بەردى. ئۇ مېڭىسىنى بەك ئىشلىتىۋەتكەچكە ھازىر ئېلىشىپمۇ قالغاندۇ بەلكىم.

تامنىڭ ئارزۇسىمۇ مۇشۇنداق شەرەپكە ئېرىشىش ئىدى، ئەلۋەتتە. بىراق، ئىنجىل يادلاشقا تايانسا ئۇ بۇ ئارزۇسىغا مەڭگۈ يېتەلمەيتتى. شۇڭا ئۇ كاللىسىنى ئىشقا سېلىپ، يېنىدىكى نەرسىلىرىگە نۇرغۇن كارتۇشكا تېگىشىۋالغان ئىدى.

ۋولتېز ئەپەندى بىر بۆلۈك مەزمۇنى ئەمدىلا تاماملاپ تۇرۇشىغا، شۇ بازاردىكى داڭلىق ئادۋوكات جېف ساتچىر ئەپەندى پۇرۇر كىيىنگەن بىر مۆتبۇەر كىشى بىلەن سۆلەتلىك بىر خانىمنى زىيارەتكە باشلاپ كىرىپ قالدى.

— بۇ ياق شتاتىمىزدىكى كاتتا سودىيە ساتچىر ئەپەندى بولدۇ، — ۋولتېز ئەپەندى مېھمانلارنى تونۇشتۇردى، — يەنى بىزگە ناھايىتى تونۇش بولغان جېف ساتچىر ئادۋوكاتنىڭ ئاكىسى.

”شتاتىمىزنىڭ كاتتا سوتچىسى“ دېگەن سۆزنى ئاڭلىغان بالىلارنىڭ چىرايى سۈرلۈك تۈس ئالدى. ئەزىز مېھمانلارنىڭ زىيارەتكە كەلگەنلىكىدىن ئىنتايىن

خۇرسەن بولغان ۋولتېز ئەپەندى ئۆزىنى كۆرسىتىش پۇرسىتىنىڭ كەلگەنلىكىنى ھېس قىلدى بولغاى، ئەڭ ئەلاچى بالىنى تاللاپ ئۇنىڭغا ئىنجىلدىن بىرنى سوۋغا قىلماقچى بولدى.

ئوقۇشى ناھايىتى ياخشى بالىلاردىن بىرقانچىسى ئۇرۇنۇپ كۆرگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ قولىدىكى سېرىق كارتۇشكىنىڭ سانى بەلگىلەنگەن ئۆلچەمگە توشمىدى. ھېلىقى گېرمان بالىنىڭ كاللىسىمۇ نېمە ئۈچۈندۇر بۈگۈن سەل-پەل گاللىشىپ قالغان ئىدى. بۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئېيتقاندا ئۆمرىدىكى ئەڭ ئۆكۈنچلۈك ئىش ئىدى.

— ئاراڭلاردا قايسىڭلارنىڭ سېرىق كارتۇشكىسى ئونغا يەتتى؟

ۋولتېز ئەپەندى بالىلارغا مەغرۇرانە سەپسالدى. بىراق بالىلاردىن سادا چىقمىدى.

ۋولتېز ئەپەندى قاتتىق ئۈمىدسىزلەندى. تام تۇيۇقسىزلا دەس ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۇدۇل ئۇنىڭ يېنىغا باردى.

— مۇئەللىم، مەندە كارتۇشكىنىڭ سېرىقىدىن توققۇزى، قىزىلىدىن توققۇزى، كۆكىدىن ئونى بار. ئىنجىلنى ماڭا تەقدىم قىلىڭ!

بۇ ئاجايىپ ھەيران قالارلىق ئىش ئىدى. بۇ ئاسادىيى ئىشنى كۆرگەن مۇئەللىم بىلەن بالىلار ئاغزىلىرىنى ئېچىپلا قېلىشتى. چۈنكى تامنىڭ ئىككى مىڭ ئايەتنى يادلىيالىشى مۇمكىنمۇ؟ بۇ راستىنلا ئادەمنىڭ كۈلكىسىنى كەلتۈرەتتى. بىراق تامنىڭ قولىدىكىسى راستىنلا مەكتەپتىن تارقاتقان كارتۇشكىلار ئىدى.

شۇنداق قىلىپ سودىيە ۋە مېھمانلار تامنى چاقىرىپ يېنىدا ئولتۇرغۇزدى. قاتتىق پۇشايمان قىلىشىۋاتقان باشقا بالىلار تامغا غەزەپلىك كۆزلىرىنى قىزغىنىش بىلەن تىكىشتى. چۈنكى تامنىڭ قولىدىكىسى ئاشۇ بالىلارنىڭ كارتۇشكىلىرى بولۇپ، تام ئۇنى ساقا، قارماق، رەگەتكە ۋە ئەسكى ئاچقۇچقا تېگىشىۋالغانىدى. يەنە كېلىپ ساقا دېگەندەك نەرسىلەرنىمۇ دەل ئاشۇ بالىلار تامنىڭ ھويلا تېمىنى ئاقلىشىغا ياردەملىشىش بەدىلىگە ئۇنىڭغا سوۋغا قىلغان نەرسىلەر ئىدى. بولمىسا تام ئۇنچىۋالا جىق كارتۇشكىنى يىغالايتتىمۇ؟ بالىلار

تامنىڭ ھىلىسىنى مانا ئەمدى چۈشەنگەنىدى. بىرى يۇشايما قىلغان بىلەن ئورنىغا كەلمەيتتى.

مۇدىر تامغا ئىنجىل تەقدىم قىلىش ۋاقتىدا يالغاندىن بىرمۇنچە چىرايلىق سۆزلەر بىلەن ماختاپ قويدى. چۈنكى تامنىڭ ئىككى مىڭ ئايەتنى يادلىيالىشىغا ھېچكىم ئىشەنمەيتتى، ئەلۋەتتە.

ئارقىدىن سودىيە تامنىڭ بېشىنى سىيلاپ تۇرۇپ، ئۇنىڭ قالتىسلىقىغا ئايرىن ئوقۇدى ۋە ئۇنىڭ ئىسمىنى سوردى.

— تام... تام! — دېدى بالا دۇدۇقلاپ ناھايىتى تەستە.

— ئەركىلەتە ئىسمىڭنى ئەمەس ئەسلى ئىسمىڭنى سوراۋاتىمەن، — دېدى سودىيە چۈشەندۈرۈپ.

— توماس، — دېدى تام.

— ھە، مۇنداق دېمەمسەن. ئۇنداقتا فامىلىگىمۇ باردۇ؟

دەل شۇ چاغدا ۋولتېز ئەپەندى گەپ قىستۇردى:

— توماس، سودىيە جانابلىرىغا فامىلىگىمۇ ئېيتىپ بەرگىن، گەپنى ئەدەپ بىلەن قىلغىن.

— ئىسمىم توماس سوپىر بولىدۇ، — دېدى تام.

— ھەببەللى، ناھايىتى ئەقىللىق بالىكەنسەن. ئىككى مىڭ ئايەتنى يادلاش

ئەلۋەتتە ئاسان ئىش ئەمەس. ئۇنىڭ ئۈچۈن ناھايىتى جىق ۋاقىت سەرپ

قىلىدىك تايىنلىق. بىراق ئەجرىڭ بىكار كەتمەيتۇ. چۈنكى بىلىم- ئىزىيان دېگەن

ھەرقانداق نەرسىدىنمۇ قىممەتلىكتۇر. ئىلىم تەھسىل قىلغان ئادەملا كاتتا ئەر باب

ۋە ئاق كۆڭۈل كىشىلەردىن بولالايدۇ. توماس، ئېنىقكى سەن كۈنلەرنىڭ بىرىدە

چوقۇم كاتتا ئەر باب ۋە ئاق كۆڭۈل كىشىلەردىن بولۇپ چىقالايسەن. شۇ چاغدا

ھازىرقى كۈنلىرىڭنى ئەسلەپ، يەكشەنبىلىك مەكتەپتە ئۆگەنگەنلىرىڭنىڭ زايە

كەتمىگەنلىكىدىن ئىپتىخارلىنىسەن.

سودىيە ئەپەندى گېپىنى يەنە داۋاملاشتۇردى.

— ئۇنداقتا سەن ئەيسانىڭ ئون ئىككى مۇرتىنىڭ نامشەرىپىنى ئەلۋەتتە

بىلىسەن، دېگەن گەپ. قېنى، ئۇنداق بولسا ئەڭ دەسلەپكى ئىككى مۇرىتنىڭ نامشەرىپىنى دەپپاققىنا؟

تامنىڭ يۈزلىرى پۈكەندەك قىزىرىپ، قاپاقلىرى چۈشۈپ كەتتى. ئۇ ھە دەپ. ھە دەپ بىر تال تۈگمىسىنى تاتىلايتتى.

ۋولتېز ئەپەندى جىددىيلەشكەنلىكىدىن نېمە قىلارنى بىلمەيلا قالدى، — توماس، سودىيە جانابلىرىنىڭ سوئالغا جاۋاب بەرگەن، جىددىيلەشمە! — دېدى ئۇ ئامالسىزلىقتىن.

تام نېمە دېيىشىنى بىلمەي تەڭقىسلىقتا قالغان ئىدى. دەل شۇ چاغدا سودىيە جانابلىرىنىڭ خانىمى گەپ ئارىلاپ قالدى:

— قېنى ئۆكەم، قورقما، ماڭا ئېيتىپ بەر ئەمەسە ...

— بۇ ئىككى مۇرىتنىڭ ئىسمى داۋۇت بىلەن گولئا، — دېدى تام.

تام خىيالغا كەلگەن ئىسمىدىن ئىككىنى تەۋەككۈل غوس دەپلا ئوتتۇرىغا تاشلىغان ئىدى.

قائىتىق كۈلگە پۈتۈن چېركاۋ ئىچىنى بىر ئالدى. شۇنداق قىلىپ بۇ “ئەقىللىق بالا”نىڭ ئەسلى قىياپىتى ئاشكارىلىنىپ قالغان ئىدى.

تام ئاغرىپ قالدى

ھەر دۈشەنبە ئەتىگەلىكى تام سويپىرنىڭ كۆڭلى ئەڭ غەش بولىدىغان چاغ ئىدى. چۈنكى تامنىڭ نەزەرىدە مەكتەپتە دۇچ كېلىدىغان بىر ھەپتىلىك ئازاب-ئوقۇبەت دەل دۈشەنبىدىن باشلىناتتى.

تام كارىۋاتتىن قوپماي تۇرۇپ، ئىگرىغىلى تۇردى. ئۇنىڭ ئىگراشلىرى سىدىنىڭ ئۇيقۇسىنى بۇزالمىدى. ئەمما تامنىڭ ئىگراۋىرىپ ئاخىرى چارچاپ ھالى قالمىغىلى تۇردى.

تام بىر دەم ئارام ئېلىۋېلىپ، ئۆزىنى رۇسلىدى. دە، تېخىمۇ قاتتىق ئىگراشقا باشلىدى. بىراق سىد ئويغىنماقتا يوق، ھەدەپ خورەك تارتىۋاتاتتى. تامنىڭ جۇدۇنى تۇتتى.

— سىد، ھەي سىد... — تام ۋارقىرىدى ۋە سىدىنى تۇرتتى. سىد ئېرىنچەكلىك بىلەن كېرىلىپ ئۇيقۇلۇق كۆزلىرىنى تامغا تىكتى. تام يەنە ئىگراشقا باشلىدى.

— تام، تام... نېمە بولدۇڭ؟

بىراق تام باشقا گەپ قىلماي ئىگراپلا ياتاتتى.

— تام، تام دەيمەن، نېمە بولدۇڭ زادى؟

سىد تامنى تۇرتتى ۋە ئۇنىڭغا تىكىلىپ قارىدى.

— بولدى قىل سىد، ماڭا چېقىلما! — تامنىڭ ئاۋازى راستتىنلا ئاغرىپ

قالغان ئادەمنىڭكىدەك ئۈزۈلۈپ-ئۈزۈلۈپ چىقاتتى.

— نېمە بولغانسەن تام؟... ھامامنى چاقىراي!

— بولدى سىد... مەن بىلەن كارىڭ بولمىسۇن... ئوڭلىنىپ قالارمەن.

باشقىلارنى ئەنسىرەتمە.

— ياق، چاقىرمىسام بولمىغۇدەك، تولا كۈچەپ ئىنجىقلىمىغىن تام. سەن

مۇشۇنداق ئاغرىقلىق نەچچە سائەت بولدى؟

— خېلى بولدى. ۋاي، ۋاي، ۋاي مېنى مىدىراتما سىد، جېنىم چىقىپ كېتەي دەۋاتىدۇ!

— ھەي، نېمىشقا مېنى بالدۇرراق ئويغاتمىدىڭ؟ تولا ئىگراۋەرمىگىنە تام، مەن بەك بىئارام بولۇپ كېتىدىكەنمەن. زادى نېمە بولدۇڭ سەن؟

— سىد، مەن ھەممە ئادەمدىن رازى، — تام يەنە قاتتىق ئىگرىدى، — ئىلگىرى ماڭا قىلغان ئەسكىلىكلرىڭدىنمۇ كەچتىم، مەن سەندىن رازى. مەن ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن...

— ئۇنداق دېمىگىن تام، — سىدىنىڭ كۆڭلى بۇزۇلدى، — سەن ئۆلۈپ كەتمەيسەن، بۇ مۇمكىن ئەمەس.

— مەن ھەرقانداق ئادەمنى كەچۈرمىەن سىد، مەن ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن مېنىڭ ھېلىقى يەكچەشمە مۈشۈكۈم بىلەن ھاسام ساڭا قالسۇن...

سىد تامنىڭ سۆزلىرىگە تامامەن ئىشەنگەنىدى. چۈنكى ئۇ تامنىڭ مەكتەپكە بېرىشتىن قېچىپ يالغاندىن ئاغرىۋالغانلىقىنى قەتئىي ئۇقمايتتى. تامنىڭ بۇ سۆزلىرىدىن ئالاقزادە بولۇپ كەتكەن سىد پەشتاقتىن ئۇچقاندەك يۈگۈرۈپ چۈشۈپ ھامىسىنى چاقىردى:

— ھامما، ھامما تېز بولۇڭ، تام ئۆلەي دەپ قالدى!

— نېمە دەيدىغانسەن... ئۆلەي دەپ قالدى؟

— شۇنداق، تېز بولۇڭ ھامما!

— ئۇنداق كەلسە-كەلمەس گەپ قىلىپ ئاغزىڭنى ئۇششۇتمىگىن سىد، —

موماي ئاغزىدا ئۇنداق دېگىنى بىلەن كۆڭلى قاتتىق ساراسىمىگە چۈشۈپ كەتتى. ساراسىمە ئىچىدە قالغان مومايىنىڭ يۈزلىرى تامدەك تاتىرىپ، لەۋلىرى تىترەت كېتىۋاتاتتى. ئۇ ئالدىراپ-ھۆمۈدىگىنىچە سىد بىلەن مارىنى باشلاپ ئىككىنچى قەۋەتكە يۈگۈرۈپ چىقتى.

— تام، نېمە بولغانسەن جېنىم بالام، — دېدى ئۇ ھاسىراپ تۇرۇپ، —

ئاغرىپ نېمىلەر بولۇپ كەتكىنىنى قارنامىدىغان بىچارىنىڭ.

— ھامما، مەن ...، — تام گېپىنى داۋاملاشتۇرالمىدى.

— گەپ قىلساڭچۇ تام، نەرنىڭ ئاغرىۋاتىدۇ؟ مەن دەرھال دوختۇر چاقىراي.

— ھە، دوختۇر؟ — تام سەل ئەندىكىتى، — پۇتۇمنىڭ ھېلىقى ئىسسىق.

قالغان بىرىنچى ئاجايىپ ئاغرىپ كېتىۋاتىدۇ.

بۇنى ئاڭلىغان موماينىڭ يۈرىكى ئەمدى ئورنىغا چۈشتى، — ھە مۇنداقمۇ؟

— دېدى ئۇ ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپ بىر ئۇھ دەۋالغاندىن كېيىن، — يۈرىكىمنى

يېرىۋەتكىلى تاس قالدۇڭمۇ تام، پۇتۇڭنىڭ بىرىنچى ئاغرىپ قالغانغا نېمە

بولاتتىڭ، قوپە، مەكتەپكە بار!

— ھامما، سىز ياشىنىپ قالغان ئايال، — دەپ گەپ يورغىلاتتى تام، —

دوختۇرلۇقتىكى بەزى يېڭى ساۋاتلاردىن خەۋرىڭىز يوق ئېھتىمال. پۇتۇمنىڭ بىرىنچى

دەپلا ئۇنىڭغا سەل قاراشقا بولمايدۇ، ناۋادا بىخەستەلىك قىلسا يامان بىر كېسەلنى

پەيدا قىلارمىش. ئۇ كېسەلنىڭ ئىسمى نېمە بولغىدى...؟ دوختۇر ئېيتىپ

بەرگەندى، ئۇنتۇپ قاپتىمەن. ئۇ كېسەل قوزغىلىپ قالسا ئىككى- ئۈچ ھەپتىگە

بارمايلا ئادەمنىڭ جېنىنى ئالارمىش...

تام “كېسەل” نىڭ ئېغىرلىقىنى ئاغىزى- ئاغىزغا تەگمەي ئىسپاتلىماقتا ئىدى.

موماي تامنىڭ ھېلىقى بىرىنچى ئاستا چىمدىدى. تام “ۋايىجان ئاغرىپ كەتتى”

دېيىشكە كېچىكىپ قالغان ئىدى.

— ھەي، ئانچە ئاغرىپ كەتمىگەندۇ؟ — دېدى موماي تامنىڭ پۇتىنى

چىمدىغان قولىنى بوشىتىپ، — بولدى، ھېچقىسى يوق.

موماي، سىد ۋە ماربىلار قاقاقلاپ كۈلۈپ كېتىشتى.

بۇنىڭ بىلەن تام ئىگراشتىن جىمىپ قالدى، چۈنكى پۇتۇمنىڭ ئاغرىقىمۇ

توختاپ قالغاندەك ئىدى. ئۇ سەل- پەل ئوڭايىسىزلاندى.

— ھامما، — دېدى تام گەپنى باشقا ياققا بۇراپ، — پۇتۇمنىڭ بىرىنچى

بەك قاتتىق ئاغرىپ كەتكەچكە باياتىن چىش ئاغرىقىنىڭ بۇنچىۋالا دەھشەتلىك

بولدىغانلىقىنىمۇ ئۇنتۇپ كېتىپتىمەن ئەمەسمۇ. ۋاي چىشىم، ۋاي چىشىم!

— نېمە؟ ئەمدى چىشىڭغا نېمە بالا بولدى؟

— بىر تال چىشىم بوشاپ قاپتىكەن، بەك ئاغرىپ كېتىۋاتىدۇ.

— ھە، بولدى، تولا ۋايسىمىغىن، ئاغزىڭنى ئاچقىنە، چىشىڭنى كۆرۈپ باقاي، — دېدى موماي تامغا يېقىن كېلىپ، — ھە شۇ، چىشىڭ راستتىنلا بوشاپ قاپتۇ، چىشەيدىكەنسەن (چىش يەڭگۈشلەيدىكەنسەن دېگەن مەنىدە — ت) بالام. بۇنىڭغىمۇ ئۆلۈپ قالمىدۇ! مامى ماڭ يۈگۈر، قازناققا كىرىپ ئازراق يىپ بىلەن ئوچاقتىكى چوغلدىن بىر پارچە ئېلىپ چىق.

موماينىڭ بۇ سۆزىدىن تام قاتتىق قورقۇپ كەتتى.

— ھامما، چىشىمنى تارتىۋەتمەڭ، — دېدى ئۇ يالۋۇرۇپ، — ۋۇي، مانا چىشىم ئۆزىچىلا ياخشى بولۇپ قالدى، ئاغرىقىمۇ چىپ توختىدى. بولدى ھامما، مەن ھازىرلا مەكتەپكە باراي.

— ھە مۇنداقمىدى؟ — دېدى موماي نارازى بولۇپ، — ئەسلىدە يالغاندىن ئاغرىۋېلىپ مەكتەپكە بارماي، بېلىق تۇتقىلى قاچماقچى ئىكەنسەن. دە! تام، سەن ئۈچۈن پايىپتەك بولۇپ يۈرمىسەن، بىراق سەن ھە دېسلا مەكتەپتىن قاچىسەن، ئەتىگەندىن، كەچكىچە مېنى ئالدىغىنىڭ ئالدىغان!

— ھامما، بۇندىن كېيىن مەن سىزنى ھەرگىز خاپا قىلمايمەن، — دېدى تام بېشىنى تۆۋەن سېلىپ.

بىراق چىش تارتىشقا ئىشلىتىدىغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى تەق بولۇپ بولغان ئىدى. موماي يېپىنىڭ بىر ئۇچىنى تامنىڭ بوشاپ قالغان ھېلىقى چىشىغا، يەنە بىر ئۇچىنى كارىۋاتنىڭ بالدېقىغا باغلىدى. ئاندىن ياللىداپ تۇرغان چوغلنى ئەكىلىپ تامنىڭ بۇرىغىغا تەڭلىدى. چوغلنى يېقىۋېتەرمىكەن، دەپ جان-يېنى چىقىپ كەتكەن تام شۇنداق بىر يۇلقۇنۇۋىدى يىپقا باغلانغان چىش يۇلۇنۇپلا چىقتى. يولۇنغان چىش خۇددى سائەتنىڭ ماياتىكىدەك كارىۋاتنىڭ بېشىدا پۇلاڭلاپ قالدى.

سەزگۈردان بالا

تام مەكتەپكە كېتىۋېتىپ، خاك بېرى فېئىنىنى ئۇچرىتىپ قالدى.

— تام، مەكتەپكە مېڭىپسەن-دە؟

— سورىمايلا قويە! مەكتەپكە بارماسلىقىنىڭ قازىنىنى ئېسىپ، يالغاندىن ئاغرىۋالغان ئىدىم. بىراق ھامام بىر تال چىشىمنى يۇلۇۋەتتى، قارا.

غەزەپلەنگەن تام ئاغزىنى يوغان ئېچىپ، كوماك چىشىنى خاڭقا كۆرسەتتى.

— سەن نېمىشقا ھە دېسلا مەكتەپتىن قاچىسەن؟ مەنچۇ، مەكتەپكە باراي دەيمۇ بارالمايۋاتىمەن.

— ساراڭكەنسەن خاك، مەن ساڭا ھەۋەس قىلىمەن تېخى.

— نېمە؟ مېنىڭ سەن ھەۋەس قىلغۇدەك نەرم بولسۇن!

— قىزىكەنسەن ئاداش، مەكتەپ، چېركاۋ دېگەنلەرگە بارماي خالىغان ۋاقىتتىكىدا بېلىق تۇتالايسەن، سوغا چۆمۈلەيسەن. قانچىلىك ئوينىغۇڭ كەلسە شۇنچىلىك ئوينىسەن. بالىلار بىلەن ئۇرۇشۇپ قالساڭمۇ سېنى تىللايدىغان ئادەم يوق. پادىشاھتەك ئەركىن ياشايسەن، جۈمۇ.

خاك بېرى فېئىن مۇشۇ بازاردىكى تاشلاندىق بالا ئىدى. ئۇنىڭ دادىسى ئۆتۈپ كەتكەن بىر ھاراقكەش بولغاچقا، بالىسى بىلەن قىلچە كارى يوق ئىدى. شۇڭا، ئۇ داپ داراڭلىغان، ئېشەك ھاڭرىغان يەرلەردە ئويۇن بىلەن كۈنىنى ئۆتكۈزەتتى، ئۆستۈشى جۈل-جۈل ھەم مەينەت ئىدى. پۈتۈن بازاردىكى ئانىلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭغا قەۋەتلا ئۆچ ئىدى. شۇڭا بالىلىرىنىڭ ئۇنىڭ بىلەن ئوينىشىغا يول قويمايتتى.

بىراق، چوڭلار بالىلىرىنى ئۇنىڭ بىلەن ئارىلىشىشتىن توسقىنى بىلەن بالىلار ئۇنى دوست تۇتۇشقا ئامراق ئىدى، ئۇنىڭغا ناھايىتى ھەۋەس قىلاتتى. ئۇنىڭغا ئوخشاش يۈگەنسز تايچاقتەك ئەركىن-ئازادە ئويناپ-كۈلۈشنى ئارزۇ

قىلىشتى.

تاممۇ باشقا بالىلارغا ئوخشاش خاكنىڭ ئەركىن- ئازادە تۇرمۇشىغا ھەۋەس قىلاتتى. تامنىڭ ھاممىسى دائىم ئۇنىڭغا خاكقا يېقىن يولماسلىقىنى تاپىلاپ تۇراتتى. بىراق تام پۇرسەت تاپسىلا خاك بىلەن بىللە ئوينىيتتى. خاك ئۇچىسىغا چوڭلار تاشلىۋەتكەن جۈل- جۈل كىيىملەرنى كىيىپ يۈرەتتى، بېشىغا كىيۋالغان ئەسكى شەپكىنىڭ چېكىلىكى ساڭگىلاپ قالغانىدى. يوغان چاپان ئۇنىڭ ئۇچىسىدا خۇددى ئۇزۇن پەلتۈدەك سۆرۈلۈپ قالغانىدى. تامبىلىنىڭ ئېغى گويا يوغان بىر خالتىدەك ئۇنىڭ چاترىقىدا پۇلاڭلاپ تۇراتتى. ئاسمان ئۆرۈلۈپ چۈشسە ئاستىدا مانتا يەيدىغان بىغەم خاك، ھاۋا ئۇچۇق كۈنلىرى باشقىلارنىڭ ئىشىك ئالدىدىكى پەشتاقلاردا، يامغۇر ياغقان كۈنلىرى يوغان تۈڭلارنىڭ ئىچىدە ئۇخلايتتى.

— ھەي خاك، قۇلۇڭدىكى نېمە ئۇ؟

— ئۆلۈك مۈشۈك.

— ئەكىلە كۆرۈپ باقاي. پاھ ئەجەب قاتتىققۇ؟ نەدىن تاپتىڭ بۇنى؟

— بىرەيلەندىن سېتىۋالدىم.

— نېمىگە تېگىشۋالدىڭ؟

— بىر پارچە كۆك كارتۇشكا بىلەن قۇشخاندىن ئېلىۋالغان كالىنىڭ بىر

دانە دوۋىسىغا.

— ھېلىقى كۆك كارتۇشكىنى نەدىن تاپقانتىڭ؟

— ئىككى ھەپتىنىڭ ئالدىدا بېندىن بىر جىرىلداق (دۈڭىلىتىپ

ئوينىيدىغان تۆمۈر چەمبىرەك — ت) نىڭ تۇتقۇسىغا تېگىشۋالغان.

— ھەي راست، ئۆلۈك بۇ مۈشۈكنىڭ نېمىگە لازىمى بار خاك؟

— نېمىگە لازىمى بار دەۋاتامسەن؟ قالتىس نەرسە بۇ! سۆگەلنى ساقايتىدۇ.

— بىر ئۆلۈك مۈشۈك سۆگەلنى قانداق ساقايتالايدۇ؟

— بۇ ناھايىتى ئاسان دېگىنە. ئەسكى ئادەملەردىن بىرەرسى دەپنە قىلىنغان

كۈنى كېچىسى ئۆلۈك مۈشۈكنى كۆتۈرۈپ قەبرىستانلىققا بارىسەن. كەچ سائەت

ئون ئىككى بولغاندا جىنلار پەيدا بولىدۇ. سەن ئۇلارنى كۆرەلمەيسەن، بىراق شامالنىڭكىدەك بىر خىل ئاۋازنى ئاڭلايسەن. بۇ دەل جىنلارنىڭ كۈس-كۈس پاراڭلىرى. ئۇلار قەبرىنى ئېچىپ مېيىتنى ئېلىپ ماڭغاندا ئۆلۈك مۈشۈكنى ئۇلارغا قارىتىپ ئاتىسەن ھەم: ”جىنلار ئەگەش مېيىتقا، مۈشۈك ئەگەش جىنلارغا، سۆڭەك ئەگەش مۈشۈككە“ دەيسەن. شۇنداق قىلساڭ ھەرقانداق سۆڭەكنىڭ غايىب بولىدۇ.

— بۇ ئۇسۇل بولىدىغاندەك تۇرىدۇ جۈمۇ. بىراق سەن ئاشۇنداق قىلىپ باققانمۇ، خاك؟

— ياق تېخى، بۇنى بايىلا خۇب كىمىس مومايدىن ئاڭلاپ كەلدىم.
— ئۇنداق بولسا ئېھتىمال راست. ھەممە خەق ئۇ موماينى پېرىخونكەن، دېيىشۋاتىدۇغۇ. سېنىڭ ئاشۇنداق قىلىپ باققۇڭ يوقمۇ؟
— مېنىڭچە، بۈگۈن ئاخشاملىققا جىنلار چوقۇم خۇس ۋىليامىنىڭ مېيىتىنى ئالغىلى كېلىدۇ.

— مەنمۇ سەن بىلەن بىللە بارايىمۇ خاك؟
— ئەلۋەتتە بولىدۇ. بىراق سېنى قورقاندىكىن دەيمىن؟
— قورقىدىغان نېمىسى بار؟ بولدى، ئاز گەپ قىلە. ئاخشاملىققا كېلىپ، مۈشۈككە مياڭلاپ بەلگە بەرسەڭلا مەن چىقىمەن.

— ماقۇلە. بىراق ئاداش، ئۆتكەنكىدەك جىم تۇرۇۋالماي ئاۋازىمنى ئاڭلىغان ھامان سەنمۇ ”مياۋ“ دېگىن جۈمۇ! ئۆتكەندە تالادا مياڭلاپ ھېرىپ ئۆلەي دېدىم. بىراق سەندىن سادا يوق. قوشناڭلار دېگەن قېرى ”ۋاي ئۆلگۈر، مۈشۈك، ئەجەب جېنىمغا تەگدى“ دەپ تىللىغىنىچە ماڭا قارىتىپ تاش ئاتتى. مەنمۇ يەردە تۇرغان خىشتىن بىرنى ئېلىپلا ئۇنىڭ دېرىزىسىگە ئاتتىم. ھە راست، بۇنى مېنىڭ قىلغانلىقىمنى ھەرگىز دەپ سالما جۈمۇ.

— ماڭە نېرى، ساراڭمۇ مەن ئۇنىڭغا دەپ قويدىغان. ئۆتكەندىچۇ، ھامام يېنىمدا مىختەك ئۇلتۇرۇۋالغاچقا قىمىر قىلالىدىم. خاتىرجەم بول، بۈگۈن ئۇنداق بولمايدۇ. ۋۇي، قولۇڭدىكى نېمە ئۇ؟

— تېزەكچى قوڭغۇز.

— نەدىن تاپتىڭ ئۇنى؟

— ئاۋۇ تەرەپتىكى ئورمانلىقتىن تۇتۇۋالدىم.

— خاك، ئۇنى نېمىگە تېگىشسەن؟

— بۇنى بىر نەرسىگە تېگىشكۈم يوق، — دېدى خاك بېشىنى چايقاپ.

— بولدى، بولدى، قانچىلىك نېمىتى ئۇ، بىر تال قوڭغۇزغۇ شۇ! — تام

سەل نارازى بولدى.

— ئۇغۇ شۇ، بىراق قول يەتمىگەن شاپتۇل ئاچچىق، دېگەن شۇ-دە!

مېنىڭچە بۇ ناھايىتى ئوبدان نەرسە.

— ”ئوبدان نەرسە“ دەپكە تەككىنى. ھەي، نېمە كارامىتى بولاتتى ئۇ

قوڭغۇرۇڭنىڭ! مەنمۇ ئەگەر تۈتمەنلا دېسەم مىڭنى نۇنالايمەن ئۇنىڭدىن.

— قالىتساق، ئۇنداق بولسا نېمىشقا بېرىپ تۇتۇپ كەلمەيمەن؟ دەپ

قويماي، بۇ يىلچۇ تېزەكچىنى تۇنجى قېتىم ئۇچرىتىشىم، بىلەمسەن؟ — خاك سەل-پەل تېرىكتى.

— بولدى، چاقچاق قىلىپ قويدۇم، — دېدى تام كۈلۈپ تۇرۇپ،

قوڭغۇرۇڭنى مېنىڭ ھېلىقى ھامام يۇلۇۋەتكەن چىشىغا تېگىشىپ بېرەمسەن؟

— ئەكەل، چىشىڭنى كۆرۈپ باقاي.

تام يانچۇقىدىن بىر قەغەز بولاقنى ئېلىپ، ئېھتىيات بىلەن ئاچتى. خاك

بولماقتىكى چىشقا ھەۋەس بىلەن قاراپ كەتتى.

— بۇ راستتىنلا سېنىڭ چىشىڭما؟

تام ئاغزىنى يوغان ئېچىپ ھېلىقى كۇماك چىشىنى ئۇنىڭغا كۆرسەتتى.

— ھە راستكەن، ئۈستىدە قانمۇ تۇرىدۇ تېخى، ماقۇلە، تېگىشسەم

تېگىشتىم.

تام خاكنىڭ قولىدىن تېزەكچىنى ئېلىپ تېخى ئالدىنقى كۈنلا سۈت ئالغان

قۇتىسىغا سېلىۋالدى.

شۇنداق قىلىپ تام بىلەن خاك خوشلاشتى. ئۇلار بىر-بىرىدىن مەغرۇر

ئىدى.

ۋاشىنگىتوننى دوراش

تام مەكتەپكە كەلگەندە دەرس ئاللىقاچان باشلىنىپ كەتكەن ئىدى. ئۇ دېرىزىنىڭ سىرتىدا تۇرۇپ سىنىپقا سەپسالدى. مۇئەللىم ھە دەپ دەرس سۆزلەۋاتاتتى.

— بالىلىرىم، كۈنلەرنىڭ بىرىدە ۋاشىنگىتون دادىسى جېنىدىنمۇ ئەزىز كۆرىدىغان بىر تۈپ گىلاسىنى ئېھتىياتسىزلىقتىن كېسىۋېتىپ قاپتۇ. بىراق ۋاشىنگىتون ئەھۋالنى دادىسىغا قىلچە يالغان ئارىلاشتۇرماي ئەينەن ئېيتىپ، كەمچىلىكىنى بويىغا ئاپتۇ، — مۇئەللىم بىر دەم تۇرۇۋالغاندىن كېيىن سۆزىنى يەنە داۋام قىلدى، — ۋاشىنگىتوننىڭ ئۇلۇغلۇقى دەل مۇشۇ يەردە. ناۋادا باشقا بالىلار بولسا دادىسىدىن قورقۇپ، بۇنى ئوقىماستىن سالىغان بولاتتى ياكى ئۆزىنىڭ كېسىپ سالغانلىقىدىن تېنىۋالغان بولاتتى. بۇنداق قىلىش توغرا ئەمەس، ئەلۋەتتە. شۇڭا بىز ۋاشىنگىتوننى ئەڭ سەمىمىي ۋە قەيسەر ئادەم، دەپ تەرىپلەيمىز.

— توماس سويپر، — مۇئەللىم تۇيۇقسىز ئۇنىڭ ئىسمىنى چاقىرىپ قالدى.

— بار، — دېدى تام دېرىزىنىڭ سىرتىدا تۇرۇپ.

— قېنى بېرى كەل، بۈگۈن يەنە كېچىكىپ قالدىڭغۇ؟ نېمىشقا دائىم

كېچىكىسەن؟

مۇئەللىمنىڭ سۈرلۈك تەلەتنى كۆرگەن تام دەرھاللا بىرەر گەپ ياسىماقچى بولدى-يۇ، لېكىن مۇئەللىم بايا ئېيتقان ۋاشىنگىتوننىڭ ھېكايىسى ئۇنىڭغا تەسىر قىلدى بولغاي، ئۇ راستىنى ئېيتسام، گەپ ياسىغانغا قارىغاندا ياخشىراق بولار، دەپ ئويلىدى.

— كەچۈرۈڭ مۇئەللىم، يولدا خاك ئۇچرىغان ئىدى. ئۇنىڭ بىلەن

پاراڭلىشىپ تۇرۇپ قاپتىمەن.

مۇئەللىم يۇپيۇملاق كۆزلىرىنى تامغا تىكتى، ئۇ ئۆز قولىغا ئىشەنمەيۋاتاتتى. سىنىپنى تىمتاسلىق قاپلىدى. بالىلار تام ئۈچۈن ئەكىلىشكە چۈشتى. — ساراڭ بوپتۇ بۇ، — دەپ ئويلىدى بالىلار، — نېمىشقا ئېلىشىپ قالغاندەك خاك بىلەن پاراڭلاشقانلىقىنى مۇئەللىمگە دەپ يۈرىدىغاندۇ؟

— توماس، يەنە بىر دېگىنە! مۇئەللىم ئۇنىڭدىن ياندۇرۇپ سورىدى.

— يولدا خاك ئۇچرىغان ئىدى. ئۇنىڭ بىلەن پاراڭلىشىپ تۇرۇپ قاپتىمەن.

— خاك بېرى فېئىننىڭ قانداق بالا ئىكەنلىكىنى بىلمەسەن، توماس؟

— ئەلۋەتتە بىلىمەن مۇئەللىم، ئۇ بەك قىزىق، خالىغان يېرىدە

يۈرۈپرىدۇ... — تام دەرھال جاۋاب بەردى.

— بولدى قىل! مۇئەللىم تېرىكتى، — ھەممىنىڭ ئاتا-ئانىسى سىلەرنىڭ

ئۇنىڭ بىلەن ئويناپ يامان ئۆگىنىپ قېلىشىڭلاردىن ئەنسىرەيدۇ، بۇنى بىلمەسەن؟ بىراق سەن ئاشۇنداق مەينەت، ھۇرۇن، جاھان سارىڭى بىلەن پاراڭلىشىپسەن.

— سىز بىلىمەيسىز مۇئەللىم، خاك ئىنتايىن ئاق كۆڭۈل بالا، — تام گەپنى

ئۇدۇللا دېدى.

— نېمە دېگىنىڭ بۇ، توماس سويپر؟ ماڭا مۇشۇ كەمگىچە ھېچكىم بۇنداق

ئائىكاچىلىق قىلىشقا پېتىنىپ باقمىغان، — دېدى مۇئەللىم غەزەپ بىلەن، — ساڭا ئادەتتىكىچە جازا بەرسەم بولىمغۇدەك تېخى، قېنى، ئارقاڭنى قىل!

خەپ، تام بۇنى بىلگەن بولسا ۋاشىنگىتوننى دوراپ نېمىمۇ قىلار ئىدى؟

چىرايلىق گەپتىن بىرنى ياسىسلا ئىش پۈتمەيتتىمۇ؟ بىراق ئەمدى پۇشايمان قىلغان بىلەنمۇ ئورنىغا كەلمەيدۇ. دە!

مۇئەللىم چۈنقىتا توقۇلغان پالاق بىلەن تامنىڭ كاسسىغا راسا سالىدى.

— ماڭ، — دېدى ئۇرۇپ ھېرىپ قالغان مۇئەللىم تامغا، — بېرىپ

قىزلارنىڭ يېنىدا ئولتۇر! بۇنىڭ بىلەن بالىلار پاراققىدە كۈلۈپىتىشتى. يۈز-كۆزى پوكاندەك قىزىرىپ كەتكەن تام مۇئەللىمنىڭ گېپى بويىچە بىر قىز ئوقۇغۇچىنىڭ

يېنىدىكى بوش ئورۇنغا بېرىپ ئولتۇردى. ھېلىقى قىز دەل يەكشەنبىلىك مەكتەپكە ئېكسكۇرسىيىگە بارغان ساتچى سودىيەنىڭ قىزى ئىدى. تام ئىككى قولىنى پارتىنىڭ ئۈستىگە قويۇپ، كىتاب ئوقۇغان بولۇپ ئولتۇرۇۋالدى. بىردەمدىن كېيىن بالىلارمۇ ئۇنىڭغا دىققەت قىلماي ئۆز ئىشى بىلەن بولۇشتى.

تام يانچۇقىدىن بىر تال شاپتۇلنى ئېلىپ قىزنىڭ ئالدىغا قويۇپ قويدى. بىراق بۇنىڭدىن نارازى بولغان قىز شاپتۇلنى ئۇنىڭ ئالدىغا ئىتتىرىۋەتتى.

تام شاپتۇلنى يەنە قىزنىڭ ئالدىغا سۈرۈپ قويدى ۋە ئالدىدىكى تاش دوسكىسىغا "بۇنى سىز يەڭ، مەندە يەنە بار" دېگەن خەتلەرنى يازدى. قىز تامنىڭ خېتىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا ھېچقانداق ئىپادە قايتۇرمىدى. كېيىن تام تاش دوسكىسىغا بىر رەسىمنى سىزىپ ئۇنى سول قولى بىلەن توسىۋالدى. دەسلەپتە قىز بۇنىڭغا ئانچە ئېرەن قىلمىغان قىياپەتتە غادىيىپ ئولتۇرۇۋالدى. لېكىن قىز ئۇنىڭغا قىزىقىپ ئاخىرى ئېغىز ئاچتى، — ئەكىلىڭا، كۆرۈپ باقاي.

تام سول قولىنى تاش دوسكىدىن تارتتى. ئۇنىڭ سىزغىنى دەريا بويىدىكى ئۆي بولۇپ، ئۆينىڭ ئۆگزىسىدىكى تۇرخۇندىن ئىس چىقىۋاتاتتى.

— ياھ، قالتىس سىزىسىز، — دېدى قىز.

قىزنىڭ ماختىشى تامنىڭ روھىنى خېلىلا كۆتۈرۈپ قويدى.

— ئادەم سىزلامسىز؟

— نېمىشقا سىزالمىغۇدەكمەن؟

— ئۇنداق بولسا سىزىڭگە، كۆرۈپ باقاي!

تام قاپاق شەكىللىك بىر نەرسىنى سىزدى، ئاندىن ئۇنىڭ ئۈستىگە بىر تولۇن ئايىنى قوندۇرۇپ، ئۇنىڭغا بۇرۇن ۋە كۆز سىزدى. ئاندىن يەنە ئۇنىڭغا قاراپ ئۆزىنىڭكىدەك قىلىپ پۈت ۋە قول سىزدى. ئۇنىڭ ئارىدەك قوللىرىغا يوغان بىر يەلپۈگۈچنى تۇتقۇردى.

— ياھ قالتىس ئوخشىدى، — دېدى قىز، — مەنمۇ مۇشۇنداق سىزلىغان

بولسامچۇ!

— بۇ ئانچە تەس ئەمەس، — دېدى تام پەس ئاۋازدا، — مەن ئۆگىتىپ

قويمەن.

— راستما؟ قاچانلىققا؟

— چۈشۈك دەم ئېلىشتا، — دېدى تام، — مەن تۈنۈگۈن سېنى چېركاۋدا

كۆرگەن، ئىسمىڭ نېمە؟

— بېك ساتچىر...، سىزنىڭچۇ؟ ھە راست ئىسمىڭىز توماس سويپىر

شۇنداقمۇ؟

— شۇنداق، بىراق بۇ مېنىڭ تاياق يەيدىغان چاغدىكى ئىسمىم. ئادەتتە

كىشىلەر مېنى "تام" دەپ ئەركىلەتمە ئىسمىم بىلەن چاقىرىدۇ.

— بايا سىزنى بەك قاتتىق ئۇرۇۋەتتى-ھە؟ تېخىچە ئاغرىۋاتامدۇ؟ سىزگە بەك

ئىچىم ئاغرىپ كەتتى.

— ئۈنچىلىك تاياق دېگەن نېمىتى! ھەي، ۋاشىنگىتوننى دوراپ راست

گەپ قىلغانلىقىمنىڭ كاساپىتى بولمامدۇ.

دەل شۇ چاغدا مۇئەللىم ئۇنىڭ قۇلىقىنى تۇتتى. دە، سىنىپنى بىر

ئايلاندۇرۇپ، ئەسلىدىكى ئورنىغا ئاپىرىپ ئولتۇرغۇزۇپ قويدى. بالىلار قا-

قالقىلىش كۈلۈپ كېتىشتى. مۇئەللىم ئۇنىڭ كۆزىگە قادالغىنىچە بىر ھازا تۇردى

ۋە لام- جىم دېمەي ئۆزىنىڭ ئورنىغا بېرىپ ئولتۇردى. تامنىڭ قۇلىقى قاتتىق

ئاغرىپ كېتىۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ئىچىدە خۇشال بولۇۋاتاتتى.

تېزەكچى ئويۇنى

ئىككىنچى سائەتلىك دەرس باشلاندى. تام بېرىلىپ كىتاب ئوقۇپ بېقىشقا تەمەشلەشمۇ. لېكىن ئۇنىڭ كاللىسىدىكى ئوي-خىيال ئۇنىڭغا ئازام بەرمەيتتى. سىنىپ ئىچى دىمىق ھەم تىمىتاس بولۇپ ئادەمنىڭ ئويۇقىسىنى كەلتۈرەتتى.

بۇ مەزىزىسىز كەيپىيات تامنى زېرىكتۈردى. ئۇ ئۇنى-بۇنى تۇتۇپ باقتى. ئۇ تۇيۇقسىزلا يانچۇقىدىكى ھېلىقى قۇتىنى ئېلىپ، ئۇنىڭ ئىچىدىكى تېزەكچىنى پارتىغا قويدى. قۇتىدىن ئازاد بولغان بۇ جانىۋار خۇشاللىقىدا ئۇياقتىن بۇياققا چاقىلى تۇردى. بىراق تام ئىلغۇچ بىلەن ئۇنىڭ يولىنى توسۋالدى.

تام جۇخاپو بىلەن بىر پارتىدا ئولتۇراتتى. بۇ ئىككىسى ئادەتتە ناھايىتى يېقىن دوستلاردىن بولسىمۇ لېكىن بەسلەشمە ئويۇنلاردا رەقىبلەرگە ئايلىناتتى. دەرىستىن زېرىكىپ ئولتۇرغان جۇخاپومۇ ياقىسىغا قىستۇرۇۋالغان بىر تال ئىلمەكنى ئالدى. دە، ھېلىقى تېزەكچىنى تام سوپىر تەرەپكە ئىتتىرگىلى تۇردى.

بۇ خىل ئويۇن تام بىلەن جۇخاپونى خېلىلا قىزىقتۇرغانىدى. ئۇلار شۇ تەرىقىدە بىردەم ئوينىدى.

— بۇنداق ئوينىساق ھەر ئىككىمىز پۇخادىن چىقىمغۇدەكمىز، — دېدى تام، — مەن بىر ئامالنى ئىزدەي.

تام جۇخاپونىڭ تاش دوسكىسىنى پارتىنىڭ ئۈستىگە قويۇپ، ئۇنىڭ ئوتتۇرىسىدىن بىر سىزىق سىزدى.

— ئەمدى بولدى، — دېدى تام، — تېزەكچى سىزىقنىڭ ئۇ تەرىپىگە ئۆتۈپ كەتسە سەن ئىتتىرىسەن. مەن تەرەپكە قېچىپ كەلسە مېنىڭ بولىدۇ، سەن تەگمەيسەن، قانداق؟

— دېگىنىڭدەك بولسۇن، قېنى ئۇنى قويۇپ بەرگىن. ئويۇن باشلىنىشى بىلەنلا تېزەكچى جۇخاپو تەرەپكە ئۆتۈپ كەتتى. جۇخاپو

ئۇنى ئىلمەك بىلەن ئوقۇۋېدى، ئۇ يەنە تام تەرەپكە قېچىپ كەلدى. بىرەيلەن پۈتۈن ئەس-يادى بىلەن تېزەكچىنى قىيىپ ئوينىغاندا يەنە بىرەيلەن ئۇنىڭ يېنىدا قاراپ تۇرۇشقا توغرا كېلەتتى. بىراق بۇنىڭدا جۇخاپونىڭ تازا تەلىيى كەلگەندەك قىلاتتى. تام ئەمەل قېچىپ كەلگەن تېزەكچىنى تۈرتەي دەپ شۇنداق تەمىشلىشىگە جۇخاپو ئەپچىللىك بىلەن ئىلمەكتە تېزەكچىنىڭ ئالدىنى توسۇپ قوياتتى. بۇنىڭ بىلەن تېزەكچى يەنە جۇخاپو تەرەپكە قېچىپ كېلەتتى. تاقىتى ئاق بولغان تام قولىنى سوزۇپلا جۇخاپونىڭ ئالدىدىكى تېزەكچىنى ئىلمەكتە تۈرتتى. بۇنىڭغا جۇخاپونىڭ ناھايىتى ئاچچىقى كەلدى.

— تام، قولۇڭنى تارت!

— مەنمۇ ئويناپ باقاي، — دېدى تام.

— ياق بولمايدۇ، ئۇ دېگەن مەن تەرەپتە تۇرسا!

— ئۇنداق بولسا نېمە بوپتۇ؟ — تام سەل ئۇششۇقلۇق قىلدى.

— بولمايدۇ دېدىم بولمايدۇ!

— ھەي جۇخاپو دەپساقە، — دېدى تام تېرىكىپ، — تېزەكچى زادى

كىمىنىڭكى؟

— كىمنىڭ بولسا بولمامدۇ، ئىشقىلىپ بىز كېلىشكەن. مېنىڭ ئالدىمدىكى

تېزەكچىگە قولۇڭنى سوزما!

— ”مال ئىگىسىدىن ئوغرى كۈچلۈك“ دېگەندەك قارا بۇنى، ھەي بۇ

دېگەن مېنىڭ، قانداق ئوينىغۇم كەلسە شۇنداق ئوينايەن، بۇنىڭغا

ھېچكىمنىڭ چىشى پاتمايدۇ.

تام شۇنداق دېگىنىچە جۇخاپونىڭ گەجگىسىگە مۇشت بىلەن بىرنى ئۇردى.

جۇخاپومۇ بوش كەلمەي تامنىڭ ياڭقىغىغا بىر تەستەك سالدى.

بىراق ئۇلارنىڭ قىمىرلىشىپ جىم ئولتۇرمايۇاتقانلىقىنى كۆرگەن مۇئەللىم

ئۇلار مۇشت ئېتىشىشتىن بۇرۇنلا ئۇلارنىڭ ئارقىسىغا تۇيدۇرماي كېلىپ بولغان

ئىدى. بالىلارمۇ مۇلدۇرلەپ تۇرغان كۆزلىرىنى بۇ ئىككىيلەنگە تىككىنىچە تىمتاس

ئولتۇراتتى. بۇنى تام بىلەن جۇخاپو تېخى سەزمىگەن ئىدى. ئۇلار خۇددى چۈجە

خورا زادەك بىر - بىرىگە تاشلانغاندا مۇئەللىم قولىدىكى قامچا بىلەن ئۇلارنىڭ

باش - كۆزىگە ساۋاشقا باشلىدى.

تام بىلەن بېك

چۈشلۈك دەم ئېلىشتا تام بىلەن بېك مەكتەپ مەيدانىنىڭ بۇلۇڭىدىكى چىملىققا كېلىپ ئولتۇردى. تام تاش دۈسكىسىغا نۇرغۇن رەسىملەرنى سىزىپ بېكقا كۆرسەتتى. تامنىڭ كۆڭلى ناھايىتى خۇش ئىدى. تام رەسىم سىزغاچ گەپ ئارىلىقىدا ئۇنىڭدىن سورىدى:

— بازاردا سېرىك قويۇۋاتىدۇ، كۆردۈڭمۇ؟

— كۆردۈم، — دېدى بېك مەمنۇنلۇق بىلەن، — دادام ئەگەر گەپ ئاڭلىسىڭىز يەنە ئاپىرىمەن، دېدى.

— سېنىڭ داداڭ ھېلىقى كاتتا سودىيە ساتچى ئەپەندىدۇ. ھېلىقى كۈنى چېركاۋدا...

چېركاۋدىكى ئىش يادىغا كېلىپ كۆڭلى يېرىم بولغان تام گەپنى دەرھال بۇرىدى.

— مەن سېرىكنى ئۈچ-تۆت قېتىم كۆردۈم. سېرىك چېركاۋدىكى ئىبادەتتىن قىزىق جۈمۈ. مەن چوڭ بولغاندا سېرىك ئۆمىكىدە ھەزىلەش بولىمەن. — پاه، راستما؟

— راست بولماي، مەنچۇ ئىككى قولىمنى يەرگە تىرەپ تىك تۇرالايمەن، موللاق ئاتالايمەن.

تام بېكقا ئاشۇ ماھارەتلىرىنى شۇ يەرنىڭ ئۆزىدىلا ئويناپ كۆرسەتتى. بېك ئۇنىڭغا ئىنتايىن قايىل بولدى.

— تام، سىز ھەقىقەتەن قالتىسكەنسەز، ھەممىنى بىلىدىكەنسەز.

— ئەلۋەتتە، مېنىڭ بىلىمەيدىغىنىم يوق.

— چېركاۋدىكى ئىبادەتتە ئىنجىل مۇكاپات ئالدىڭىز، بەك ئەقىللىق

ئىكەنسەز، تام. بىراق مۇئەللىم نېمىشقا ھە دېسە سىزنى ئۇرۇپ - تىللايدۇ؟

— ۋايتاگەي! — دېدى تام بېشىنى تۆۋەن سېلىپ
— دادام سىزنى دائىم ”كالىسى ئۆتكۈر، قولىدىن ئىش كېلىدىغان بالا“
دەپ بەك ماختايدۇ.

— نېمە؟ ساتچىر سودىيە راستتىنلا شۇنداق دېدىما؟ داداڭنىڭ كۆرى
باركەن جۇمۇ.

— بىراق ئاپام سىزگە ئۇنداق قارىمايدۇ.

— ئاپاڭ مېنى نېمە دېدى؟

— ئاپام سىزنى ھىيلىگەر، كالىسىمۇ دېگەندەك ساز ئەمەسكەن، دەيدۇ.

بۇنى ئاڭلىغان تام بېشىنى تۆۋەن سېلىپ ئۇن- تىنىسز ئولتۇردى.

— بۇنىڭ ئۈچۈن ئاپامنى ئەيىبلەپ يۈرمەڭ يەنە. سىزمۇزە شۇكۈنى كالا

دېسە پاچاق دېگەندەك گەپلەرنى قىلىپ ھەممىنىڭ كۈلكىسىگە قالدۇڭىز
ئەمەسمۇ!

— ۋاي- ۋۇي، ئۇنىچۇ مەن كۈلكە بولسۇن دەپ ئەنەي دېگەن. مېنى ئاشۇ

ئىككى كىشىنىڭ ئىسمىنى بىلمەيدۇ، دەمسەن؟ نەدىمۇ مەندەك ئەقىللىق

بالىلاردىن ئۇنداق ئاسان سوئاللارنى سورايدىغان ئىش باركەن؟ مەندىن

ئاشۇنداق ئاددىي سوئالنى سورىغانلىقىغا ئاچچىقم كېلىپ شۇنداق دېگەن.

— ۋىيە راستما!

— ئەلۋەتتە. ساتچىر خانىمنىڭ مەندىن ئاشۇنداق سوئاللارنى سورىغىنىغا

قارىغاندا ئۇ خوتۇنىڭمۇ ئېتى ئۇلۇغ، سۈپىسى قۇرۇق ئوخشايدۇ.

بۇنى ئاڭلىغان بېك كۆزلىرىنى چەكچەيتكىنىچە تامغا تىكىلدى.

— ساتچىر سودىيە بولىدىغان ئادەمكەن، بىراق ئۇنىڭ خانىمى... ھەي...

كۆزۈمگە بەك سەت كۆرۈنىدۇ.

— نېمە؟ ئاپامنى كۆزۈمگە سەت كۆرۈنىدۇ، دېدىڭىزما؟

قاتتىق ئاچچىقى كەلگەن بېك پاڭگىدە يىغلىۋەتتى.

— ھەي بېك، يىغلىما، بولدى قىلە. بايا ئۇنىڭ مېنىڭ يامان گېپىمنى

قىلغانلىقىنى ئاڭلاپ بەك ئاچچىقم كەلدى. شۇڭا ئۇنىڭ سېنىڭ ئاپاڭ

ئىكەنلىكى يادىدا يوق ئاغزىدىن يامان گەپ چىقىپ كېتىپ قاپتۇ، كۆڭلۈگە ئالغىنا، بېك!

تام بېكتىن دەرھال ئەپۇ سورىدى، بىراق بېك يىغىسىنى توختىتالمىدى.

— بېك، ماڭا قارىغىنا، مانا ماۋۇ نەرسەمنى ساڭا بېرىمەن.

تام يانچۇقىدىن مىستىن ياسالغان ئىشىك تۇتقۇسىنى چىقىرىپ بېكقا سۈندى. بۇ — تامنىڭ ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان ئويۇنچۇقى ئىدى. بىراق بېك ئىشىك تۇتقۇسىنى ئېلىپ يەرگە ئاتتى.

ئاڭغىچە مەيداندا بىرەيلەن ۋارقىرىغىلى تۇردى:

— مۇئەللىم قاراڭ، توماس سويپر قىزلارنى بوزەك قىلىۋاتىدۇ...

ئۇ يەنە ۋارقىردى:

— بىچارە قىز قاتتىق يىغلاۋاتىدۇ، توماس سويپر ئۇنى...

بۇنى ئاڭلىغان تام دەس تۇردى. دە، مەكتەپتىن ئۇچقاندەك قېچىپ چىقىپ كەتتى. — بۈگۈن ئەجەب نەس باستى. دە مېنى، — دەپ ئويلىدى تام، — پالاكەتنىڭ ھەممىسى ماڭلا كېلەمدۇ، دەيىمىنا! بولدى چۈشتىن كېيىن مەكتەپكە كەلمەيمەن.

تۈن نىسبىدىكى قەبرىستانلىق

سائەت توققۇز يېرىم بولدى. تام بىلەن سىد كۈندىكىدەك چوڭلارنىڭ زورى بىلەن كارىۋىتىلغان چىقتى.

ئۇلار يېتىشتىن ئىلگىرى چوقۇم دۇئا قىلىشى كېرەك ئىدى. تام ئادەتتە دۇئاغا بەك قېرىق ئىدى. بىراق بۈگۈن ئۇ كارىۋاتقا چىقىپلا ئۆزۈڭدىن ئىچىدە ئوقۇشقا باشلىدى: "ئاھ تەڭرىم، سىدىنى ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا ئۇيقۇغا غەرق قىلغايىسەن، ئامىن!".

دېگەندەك سىد دۇئاسىنى قىلىپ بولۇپلا ئۇيقۇغا كەتتى. تام خاك بىلەن كېلىشىپ قويغىنى بويىچە ئۇنىڭ بەلگە بېرىشىنى كۈتۈپ تىت-تىت بولۇۋاتاتتى. تامغا خۇددى تاڭ ئېتىپ كەتكەندەك بىلىنىپ كەتتى. بىراق دەل شۇ چاغدا سائەت ئونغا داڭ ئۇردى. مىسىلداپ ئۆتمەيۋاتقان ۋاقىت تامنىڭ ئىچىنى سىقىۋاتقان ئىدى. ئىچى سىقىلىپ بولالمايۋاتقان تامنىڭ كارىۋاتتا ئۇياقتىن - بۇياققا ئۆرۈلگۈسى كەلدى. بىراق سىدىنىڭ ئۇيغىنىپ قېلىشىدىن ئەنسىرىگەن تام زورىغا مىدىرلىماي جىم ياتتى.

قاچقارلار ئۇي ئىچى ئادەمنى زېرىكتۈرەتتى.

ھايال ئۆتمەي ئادەتتە كۈندۈزى ئاڭلىغىلى بولمايدىغان خىلمۇ خىل ئاۋازلار كېچە جىمجىتلىقىنى بۇزۇشقا باشلىدى. سائەت ماياتنىكىنىڭ چىك-چىك قىلغان ئاۋازى تامنىڭ دىققىتىنى تارتتى. تامنىڭ بۇلۇڭىدىن كېلىۋاتقان قارا چېكەتكىنىڭ چىرىلدىشى ئادەمنى زېرىكتۈرەتتى. ئۇنىڭ كونا لىمى خۇددى يېرىلىپ كېتىدىغاندەك چاراسلايتتى. قىزىق ئىش، ئەرۋاھ، جىن-شەيتان دېگەنلەر قۇتراۋاتامدۇ نېمە؟

ئاستا-ئاستا ئۇيقۇغا كېتىپ قالغان تام سائەتنىڭ ئونبىرگە داڭ ئۇرغانلىقىنى ئاڭلىدى.

تويۇقسىز ئاڭلانغان مۈشۈكنىڭ قاتتىق مياڭلىشى تامغا خۇددى چۈشىدىكىدەك بىلىندى. ئاڭغىچە ئۇلارنىڭ قوشنىسى دېرىزىنىڭ بىر قانتىنى ئېچىپ تىلاشقا باشلىدى:

— نېمانچە مياڭلايدىغاندۇ بۇ ئۆلگۈر مۈشۈك!

قوشنىسى ۋارقىرىغاچ بىر قۇرۇق بوتۇلكىنى تالاغا قارىتىپ ئاتتى. تام بوتۇلكىنىڭ جاراڭ-جۇرۇڭ قىلىپ سۇنغان ئاۋازىدىن پۈتۈنلەي ئويغاندى. ئۇ كىيىملىرىنى ئالدىراپ كىيدى-دە، دېرىزىدىن تالاغا شۇڭغۇدى.

— مياۋ! مياۋ!

تام مۈشۈكنى دورىغىنىچە دېرىزىدىن ئېھتىيات بىلەن لاپاسنىڭ ئۆگزىسىگە چۈشۈپ ئۇ يەردىن يەرگە سەكرىدى.

— ھەي تام، مىسىلداپ ئەمدى چىقتىڭما؟

— سېنى ساقلاپ بەك ئۇزۇن ئولتۇرغاچقا، كۆزۈم ئويۇغۇغا كېتىپ قاپتۇ.

— ئون نەچچە قېتىم مياڭلىدىم جۈمۈ، ئەجەب ئاڭلىماي كەتتىڭ.

— ھە راست، بايا بىرى ۋارقىرىغاندەك قىلدىمۇ قانداق؟

— يەنە شۇ ھېلىقى ئۆلگۈر قېرى قوشناڭلار بولمامدۇ! ئۇ ئاتقان بوتۇلكا تاس قالدى كالامغا تەگكىلى. ھېلىمۇ ياخشى ھامماڭ ئويغىنىپ قالمىدى.

— ھاممامنىڭ ئويۇقسى بەك قاتتىق، ئاسانلىقچە ئويغانمايدۇ. يېرىم

كېچىدە ئادەم ھەرقانداق نەرسىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغىلى بولىدىكەن. بايا مەن شۇم قۇرتنىڭ كىرت-كىرت قىلغان ئاۋازىنى ئاڭلاپ قالدىم.

— شۇم قۇرتنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغان بولساڭ چوقۇم بىرسى جان ئۈزگىلىۋېتىپتۇ.

— نېمە دېگەن قورقۇنچلۇق-ھە! خاك ھېلىقى ئۆلۈك مۈشۈكۈڭنى ئالغاچ كەلدىڭمۇ؟

— ئەكەلدىم، مانا.

خاك ئۆلۈك مۈشۈكنى تامنىڭ يۈزىگە يېقىن ئەكىلىپ پۇلاڭلاتتى. تام كېچە قاراڭغۇسىدا ئۇنى ئېنىق كۆرەلمىگەن بولسىمۇ لېكىن ئۇنىڭ تېنى شۈركەندى.

قەبرىستانلىق بازارغا ئىككى كىلومېتىرچە كېلەتتى. تام بىلەن خاك ئۇ يەرگە يېرىم سائەتكە قالماي يېتىپ باردى. قەبرىستانلىقنىڭ چۆرىسى ئەگرى-بۈگرى تاختايلاردا چىتلانغان بولۇپ، چىتلاقنىڭ ئىچىنى قوراي بېسىپ كەتكەنى. كونا قەبرىلەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك گۆمۈرۈلۈپ چۈشكەن، بىرىنىمۇ قەبرىۋە تېشى يوق ئىدى. پەقەت چىرىپ كەتكەن تاختاي بەلگىلەرلا قەبرىلەرنىڭ ئالدىدا چۈچىشىپ تۇراتتى.

دەرەخنىڭ شاخلىرىنى ئۇرۇپ ئۆتكەن شامالدىن قورققان تامنى تىترەك باستى. خاكنىمۇ بىر ئاز سۈر باستى. لېكىن ئۇ ئۆزىنى توختىتىۋېلىپ سورىدى:

— قورقۇناتامسەن تام؟

— ئانچە قورقىدىم... بىراق بايقى نېمىنىڭ ئۇنىدۇ؟

— شامالنىڭ بولمامدۇ؟

— بىز كېلىپ ئەزاھلارنى ئويغىتىۋەتتۇقمۇ نېمە؟

— ياقەي!

ئىككى بالا شۈكلىشىپ كەتتى. چۈنكى قەبرىستانلىقنىڭ ئادەمنىڭ تېنىنى شۈركەندۈرىدىغان جىمجىتلىقى ئۇلارغا بەك قورقۇنچلۇق تۇيۇلدى. ھايال ئۆتمەي ئۇلار نىشانلىغان ھېلىقى يېڭى قەبرىنى تاپتى. ئۇلار ئاشۇ قەبرىگە ئۈچ مېتىرچە كېلىدىغان يەردىكى ئۈچ تۈپ قارىياغاچنىڭ ئاستىغا كېلىپ ئۆزلىرىنى دالدىغا ئالدى.

ئۇلار ئاشۇ ئولتۇرغىنىچە لام-جىم دېمەي خېلى ئۇزۇن ساقلىدى. يىراقتىن تۇيۇقسىز ئاڭلانغان مۈشۈكياپلاقنىڭ ئاۋازى كېچە جىمجىتلىقىنى بۇزدى. تام تېخىمۇ جىددىيلەشكىلى تۇردى.

— خاك، ئۆلۈكلەر بۇ يەرگە كەلگەنلىكىمىزگە خاپا بولۇۋاتامدۇ قانداق؟ —

تام پەس ئاۋازدا سورىدى.

— بۇنى بىلەلسە كىم بەك ياخشى بولغان بولاتتى. بىراق بۇ يەر بەك

سۈرلۈككەن. شۇنداقمۇ تام؟

— شۇنداق...

بىردەمدىن كېيىن تام يەنە سورىدى:

— خوس ۋىليامىس بىزنىڭ گەپلىرىمىزنى ئاڭلىيالايمۇ، خاك؟

— ئەلۋەتتە، ئۇنىڭ روھى چوقۇم ئاڭلىيالايدۇ.

تام بىزنى چۈشكۈرۈپ جىمىپ كەتتى ۋە بىر ھازادىن كېيىن يەنە خاكنى نوقۇدى.

— مەن بايا “خوس ۋىليامىس” دېمەي “ۋىليامىس ئەپەندى” دېگەن بولسام بوپتىكەن. بىراق مەندە باشقا نىيەت يوق. باشقىلارنىڭ ھەممىسى خوس ۋىليامىس دېگەچكە...

— بۇندىن كېيىن ئۆلگەن ئادەملەرنىڭ ئىسمىنى ئاتىغاندا دىققەت قىلساڭلا چاتاق يوق، تام.

— بىراق بىز بۈگۈن بۇ يەرگە زادى نېمە دەپ كەلدۇق، خاك؟

— سۆڭەكنى ساقايتقىلى-دە! سەل تۇرۇپ ئەرۋاھلار چىققاندا دۇئا قىلساقلا سۆڭەل شۇ ھامان يوقايدۇ.

— كىمنىڭ سۆڭىكىنى ساقايتىمىز؟

— قولۇمنىڭ دۈمبىسىدە سۆڭەلدىن ئىككىسى بار. سېنىڭ يوقما؟ خاك نامدىن ياندۇرۇپ سورىدى.

— پۈتۈمدە بىرى بار. بىراق سۆڭەل چىققانغا نېمە بولاتتى، يا ئادەمنىڭ جېنىنى ئالمىسا ئۇ. ماڭە، كېتەيلىچۇ، خاك!

— يوق گەپنى قىلما ئاداش!

بىر ھازادىن كېيىن، تام تۇيۇقسىزلا خاكنىڭ بىلىكىنى تارتتى.

— ئاۋاز چىقارما!

— نېمە بولدى، تام؟

ئىككى بالا بىر-بىرىگە چىڭ يېپىشتى، ئۇلارنىڭ يۈرەكلىرى پۈكۈلداپ كېتىۋاتاتتى.

— نېمە؟ سەن ئاڭلىمىدىڭما؟

— ياق.

— ئاڭلا، ئەمدى ئاڭلىدىڭمۇ؟

— ھە ئاڭلىدىم، قارىغاندا ئەرۋاھلار كەلگەندەك قىلىدۇ. قانداق قىلىپ،

تام؟

باياتىن خېلى تەمكىن كۆرۈنۋاتقان خاك مانا ئەمدى قورقۇپ تىتىرەپ

كېتىۋاتاتتى.

— راست، قانداق قىلىپ؟ دېگىنە خاك، ئەرۋاھلار بىزنى كۆرەلمەيدۇ؟ —

تام تۇيۇقسىز سورىدى.

— ئەرۋاھلارمۇ مۈشۈككە ئوخشاش قاراڭغۇدا كۆرىدۇ. ھەي تام، كەلمىسەك

بوپتىكەن جۇمۇ!

— قورقما خاك، بىز چېقىلمىساقلا ئەرۋاھلار بىزنى ھېچنېمە قىلمايدۇ.

ئىككى بالا تېخىمۇ تۈگۈلدى. ئۇلار خۇددى تىنىقى توختاپ قالغاندەك

جىمىپ كېتىۋاتاتتى. تۇيۇقسىزلا قەبرىستانلىقنىڭ ئۇ تەرىپىدىن بىرەيلەننىڭ

خىرقىراق ئاۋازى ئاڭلاندى.

— خاك قارا، قارىغىنا ئاۋۇ تەرەپكە، — دېدى تام قورقۇنچتىن پەس

ئاۋازدا، — نېمىدۇ ئۇ؟

— تام، ئۇ دەل ئەرۋاھنىڭ ئۆزى، نېمانچە قورقۇنچلۇق!

قانلىق پاجىئەنى كۆرۈش

قولدا كۈنچە قاڭگالتىر پانۇس تۇتقان بىرقانچە قارا كۆلەڭگە قاراڭغۇلۇق ئىچىدە بۇياققا كېلىۋاتاتتى.

— ئاۋاز چىقارما!

— نېمە بولدى، خاك؟

— قارىغىنا، كېلىۋاتقانلار ئادەمكەن! ئاۋازىدىن تونۇپ قالدىم. ئۇلارنىڭ بىرى ماق پۈتتى.

— ئۇنداق ئەمەستۇ خاك؟

— دەل شۇ. تام ئۈنۈڭنى چىقارما. ئۇ لامزەللە بىزنى ھەرگىز كۆرەلمەيدۇ. دېسەم- دېمىسەم ئۇ ھازىر مۇغەرق مەست.

— ماقۇل خاك. ۋۇي، ئۇلار بىز تەرەپكە كېلىۋاتىدۇ. ئاڭلىدىڭمۇ خاك، ئۇلارنىڭ بىرى ئىنجان جو ئىكەن.

— توغرا، دەل شۇكەن. بۇ قانخور ئەبلەخ ئالۋاستىدىنمۇ ئۇسال.

— يېرىم كېچىدە ئۇلار نېمىگە كەلگەندۇ؟

— چوقۇم قەبرە ئاچىدۇ.

— قەبرىنى ئېچىپ نېمە قىلىدۇ؟ تام يەنە سورىدى.

— ئۈنۈڭنى ئۆچەر، ئۇلار كەلدى!

ئىككى بالىنىڭ دېمى ئىچىگە چۈشۈپلا كەتتى. بۇ ئۈچەيلەن ھېلىقى يېڭى قەبرىنىڭ يېنىغا كېلىپ بولغانىدى. ئۇلار بالىلارنىڭ ئالدىغىلا كېلىپ توختىدى. — مۇشۇ شۇ.

بۇ ئۈچىنچى بىرىنىڭ ئاۋازى ئىدى. ئۇ پانۇسنى ئېگىز كۆتۈرۈۋېتىپ پانۇسنىڭ نۇرى ئۇنىڭ يۈزىنى يورۇتتى. ئۇ دەل ياش سۆڭەك دوختۇرى روبېنس ئىدى.

ماق پوتې بىلەن ئىنجان جو بىر قول ھارۋىسىنى تۇتۇپ تۇراتتى. قول ھارۋىسىدا بىر پالاس، بىر تال ئارغامچا ۋە ئىككى گۈرچەك بار ئىدى. بۇ ئىككىسى ھارۋىدىكى نەرسىلەرنى يەرگە ئېلىپ، قەبرىنى كولاشقا باشلىدى.

— تېزراق ئاغىنىلەر، ئاي ھازىرلا چىقىدۇ!

دوختۇر ئۇلارغا بۇيرۇقنى چۈشۈرۈپتېپ، قولدىكى پانۇسنى ئېگىزرەك يەرگە قويدى ۋە بىر تۈپ قارىياغاچقا يۆلىنىپ ئولتۇردى. ئۇنىڭ ئولتۇرغان يېرى تام بىلەن خاكقا ئىنتايىن يېقىن ئىدى. بالىلار قولنى شۇنداقلا سوزسا ئۇنىڭغا يېتەتتى.

ماق تۈپى بىلەن ئىنجان جو بېشىنى لىگىشتىپ قويۇپ كولاۋەردى. بىردەم كولىغاندىن كېيىن گۈرچەك غىچىرلاپ تاش- شېغىلغا تېگىشكە باشلىدى. يەنە بىردەمدىن كېيىن گۈرچەكنىڭ تاراققىدە قىلىپ مېيىت ساندۇقىغا تەگكەن ئاۋازى ئاڭلاندى.

ئارىدىن ئىككى مىنۇتچە ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن بۇ ئىككىسى مېيىت ساندۇقىنى قەبرىدىن ئېلىپ چىقتى. ئاندىن ساندۇقنى ئېچىپ ئىچىدىكى جەسەتنى يەرگە ئالدى. ئاڭغىچە ئاي چىقتى. ئاي نۇرىدا جەسەتنى ئىنتايىن ئېنىق كۆرگىلى بولاتتى.

تام بىلەن خاك ئىلگىرى ”بەزى ئەخلاقسىز دوختۇرلار ئاناتومىيىلىك ئوپېراتسىيىگە ئىشلىتىش ئۈچۈن، باشقىلارنىڭ قەبرىسىنى ئاچىدۇ“ دېگەن گەپنى ئاڭلىغان ئىدى. مانا ھازىر ئۇنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈۋاتاتتى.

مېيىت ئوغرىلىرى مېيىتنى ھارۋىغا ئېلىپ، ئۇنى پالاسقا ياپقاندىن كېيىن ئارغامچا بىلەن مەھكەم باغلىدى. ماق پوتې يانچۇقىدىن ماتروسىلارنىڭ يوغان قەلەمىتراچىنى چىقىرىپ ئارغامچىنىڭ ساڭگىلاپ تۇرغان ئۈچىنى كەستى.

— ھەببەللى دوختۇر، ئىش چىرايلىق پۈتتى مانا، — دېدى ماق پوتې دوختۇرغا قاراپ، — بىزگە يەنە يۈز دوللار بېرىسىز. ناۋادا قوشۇلمىسىڭىز جەسەت جايدا قالسۇن.

— شۇنداق دوختۇر، — دەپ گەپ قىستۇردى ئىنجان جو.

دوختۇر ئۇلارنىڭ سوزىدىن ئەجەبلەندى.

— پۇلىنى ئالدىن بەر دېگەچكە بېرىۋەتتىمغۇ سىلەرگە!

— دۇرۇس، بىراق ھازىر يەنە يۈز دوللار بېرىشنىڭ كېرەك.

بۇنى ئاڭلىغان دوختۇر ئورنىدىن دەس تۇردى. ئىنجان جو ئۇنىڭ ئالدىغا

يېقىنلاپ باردى.

— بەش يىلنىڭ ئالدىدىكى ئىشنى ئۇنتۇپ كەتتى دەۋاتامسەن؟

قازنىقىڭلارغا كىرىپ ئازراق بىر نەرسە يەپ قويغانغا داداڭ مېنى ئۆيىدىن تىللاپ

قوغلاپ چىقىرىپ، ئاققۇنلار قاتارىدا تۈرمىگە سولتىۋەتتى، — دېدى ئىنجان

جو غەزەپ بىلەن چېچىلىپ، — شۇ چاغدا بۇ ھېسابنى ئېلىشقا قەسەم

ئىچكەنمەن. ئۇنتۇپ قالما، تومۇرۇمدا ئېقىۋاتقىنى ئىندىئاننىڭ قېنى. مانا ھازىر

سەن مېنىڭ قولۇمدا!

— پۇل ئالمەن، دېدىڭغۇ؟ بىراق يېنىمدا ئۇنچىۋالا جىق پۇل يوق، —

دېدى دوختۇر ئۇنىڭ ئەلپازىدىن سەل قورقۇپ.

— يېنىڭدىكى ھەممە نەرسىنى بېرىسەن. ئالتۇن سائەت، ئالتۇن

ئۈزۈكۈڭنىمۇ چىقىرە!

ئىنجان جو مۇشتىنى دوختۇرنىڭ بۇرنىغا تەڭلەپ تۇرۇپ، ئۇنىڭغا تەھدىت

سالدى. بىراق دوختۇر تۇيۇقسىزلا ئۇنى بىر مۇشت بىلەن يەرگە دۈم

چۈشۈرۋەتتى. بۇنى كۆرگەن ماق پوتې قىلىۋاتقان ئىشنى تاشلاپ ئېتىلىپ

كەلدى.

— سەن نېمىشقا ئادەم ئۇرىسەن، خۇمسى!

ئۇ يۈگۈرۈپ كەلگىنىچە دوختۇر بىلەن گالاچ- گۈلۈچ سېلىشىپ كەتتى.

ئىنجان جو يېقىلغان يېرىدىن دەرھال تۇردى. كۆزلىرىدىن غەزەپ

ئۇچقۇنلىرى چاچراپ تۇراتتى. ئۇ ماق پوتېنىڭ يەردە تۇرغان ھېلىقى

قەلەمىراچىنى ئالدى. ئۇ خۇددى چاشقان مارىلاۋاتقان مۈشۈكتەك ئېگىشىپ،

پومىدا قىلىشۋاتقان دوختۇر بىلەن ماق پوتېنىڭ ئەتراپىنى ئاستا ئايلىنىپ قول

سېلىشقا پۇرسەت ئىزدەيمەكتە ئىدى.

دوختۇر تۇيۇقسىزلا ماق پوتېنى ئۇرۇپ يىقىتتى ۋە ۋىليامىنىڭ قەبىرە بېشىدىكى ئېغىر كرىستىنى يۇلۇپ ئېلىپ، يەردىكى ماق پوتېنى ئۇرۇپ ئايلاندۇرۇۋەتتى. پۇرسەت كۈتۈپ تۇرغان ئىنجان جو ئېتىلىپ كەلدى - دە، قولىدىكى پىچاقنى دوختۇرنىڭ كۆكرىكىگە ئۇردى. دوختۇر شۇئان "ۋايىجان" دەپ قاتتىق تۈۋلىدى. كۆكرىكىدىن قان ئېتىلىپ چىقۇۋاتقان دوختۇر يەردە ياتقان ماق پوتېنىڭ ئۈستىگە گۈپپىدە يېقىلدى.

بۇنى كۆرۈپ جان- پېنى چىقىپ كەتكەن ئىككى بالا ئالدى - ئارقىسىغا قارىماي قاچتى.

دوختۇر ناھايىتى تەستە بىرنى ئىگىرىدى ۋە ئۇزۇن بىرنى تىندى - دە، لاسسىدە جان ئۆردى.

— بۇ ئۆلگۈر ئەبلەختىن قىساسىمنى ئاخىرى ئالدىم، — دېدى ئىنجان جو مۇغەمبەرلىك بىلەن.

ئىنجان جو دوختۇرنىڭ يېنىنى بىر قۇر ئاڭتۇرغاندىن كېيىن، ھېلىقى پىچاقنى ماق پوتېنىڭ ئۇچۇق تۇرغان ئوڭ ئالقىنىغا تاشلىدى. دە، ئۆزى مېيىت ساندۇقىنىڭ ئۈستىدە ئولتۇردى.

ئارىدىن تۆت - بەش مىنۇتچە ئۆتكەندىن كېيىن، ماق پوتې مىدىرلاپ ئىگراشقا باشلىدى. ئۇ قولىدا تۇرغان پىچاققا قاراپ تېخىمۇ جالاقلاپ كەتتى. ئۇنىڭ قوللىرى بوشاپ، ئالقىنىدىكى پىچاق تورۇككىدە يەرگە چۈشتى. ئۇ ئۈستىدىكى دوختۇرنىڭ جەستىنى ئىتتىرىپ چۈشۈرۈپتېپ، ئورنىدىن تۇرۇپ ئولتۇردى ۋە ئالاقزادىلىك ئىچىدە تۆت ئەتراپقا قارىدى. ئاخىرى ئۇنىڭ كۆزى ئىنجان جوغا تىكىلدى.

— ئاھ پەرۋەردىگار، نېمە ئىش بولۇپ كەتتى، جو؟

— نېمە ئىش بولاتتى، سەن تېرىغان بالا - قازا بولمامدۇ، — دېدى ئىنجان جو ھېچنېمىدىن خەۋەرسىز گاڭگىراپ تۇرغان ماق پوتېغا، — ئادەم ئۆلتۈرمەسلىكنىڭ كېرەك ئىدى!

ئىنجان جو يالغاندىن ئاچچىقلانغاندەك قىلىپ تەرنىنى تۇردى.

— مەنما! ئۇنى مەن ئۆلتۈرمىدىم ، — قورقۇنچتىن چىرايلىرىدا قان دىدارى قالمىغان ماق پوتې جالاقلاپ تىترەپ كەتتى ، — مەن بۈگۈن ھاراق ئىچمىگەندىمغۇ ، نىمانداق گاراڭ بولۇپ قالدىمەن؟ جو راستىنى ئېيتساڭچۇ ، ئۇنى مەن ئۆلتۈردۈمما؟ ئاھ ، نېمانچە قورقۇنچلۇق ئىش بۇ!

— ئەلۋەتتە سەن ئۆلتۈردۈڭ . ئىككىڭلار مۇشتلىشىپ پومداقلىشىپ كەتتىڭلار . ئۇ كرىست بىلەن سېنى بىرنى سېلىۋېدى ، سەن يىقىلىپ چۈشتۈڭ . ئاندىن سەن سەنتۈرۈلۈپ ئورنوڭدىن تۈرۈپ ، بېرىپلا پىچاقنى ئۇنىڭغا سېلىۋەتتىڭ . دەل شۇ چاغدا ئۇ سېنى مۇشت بىلەن يەنە بىرنى سېلىۋېدى ، سەن يەنە يىقىلىپ چۈشتۈڭ ، ئاندىن ئۇ سېنىڭ ئۈستۈڭگە يىقىلدى .

— جو، قانداقلا رەقە قولىمغا پىچاق چىقىپ قالغاندۇر؟
— شۇ چاغدا سەن پىچاق بىلەن ئارغامچىنىڭ ئۈچىنى كېسىۋاتماشتىڭمۇ؟
— ئاھ پەرۋەردىگار، بۇنداق بولارنى نەدىن بىلەي. ئاشۇ ھاراق دېگەن
نەجىسنىڭ كاساپىتى بولمامدۇ بۇ، كاللامنى ئېلىشتۈرۈپ! ئىلگىرى مەن
مۇشتلىشىپ باققان، بىراق زادى پىچاق كۆتۈرۈپ باقمىغانغۇ! بۈگۈن زادى نېمە
بولغىنى بۇ؟ بىز دېگەن قەدىناس دوستلاردىنغۇ جو، سەندىن ئۆتۈنۈپ قالاي، بۇ
ئىشنى بىرسىگە تىنمىغىن، ماقۇلمۇ؟

بۇ بىچارە، ئىنجان جو دېگەن قەبىھ قاتلىنىڭ ئالدىدا تىزلىنىپ تۇرۇپ،
ئۇنىڭغا يالۋۇرماقتا ئىدى.

— خاتىرجەم بول پۈتۈ، دوستلۇقىمىزنىڭ يۈز خاتىرىسى ئۈچۈن بۇ ئىشنى
ئىنسانغا تىنمايمەن.

— رەھمەت ساڭا جو، رەھمەت! سېنىڭ بۇ ياخشىلىقىڭنى ئۆلسەممۇ
ئۆتۈمايمەن. ئۇ گېپىنى تۈگىتىپلا يىغلىۋەتتى.

— بولدى قىل پۈتۈ، ھازىر يىغلايدىغان چاغ ئەمەس. ئىككىمىز ئىككى
تەرەپ بىلەن دەرھال قاچايلى. ئىزمىز چۈشۈپ قالمىسۇن جۈمۇ!

شۇنىڭ بىلەن بۇ ئىككىسى ئايرىلدى. ھاق پۈتۈ دەسلەپتە ئالدىرىماي
ماڭدى. كېيىن ئۆلەر- تىرىلىشىگە قارىماي بەدەر قاچتى. ئۇ بەك ئالاقزادە بولۇپ
كەتكەچكە، ھېلىقى پىچاقنى جايدىلا ئۇنتۇپ قالغان ئىدى.

قەسەم

تام بىلەن خاك بازارغا قاراپ بەدەر قاچتى. بەك قورقۇپ كەتكەچكە ئۇلارنىڭ ئاغزى گەپكە كەلمەي قالغانىدى. ئۇلار خۇددى ئارقىسىدىن بىرسىنى قوغلاپ كېلىۋاتقاندا، قېچىپ كېتىۋېتىپ ئارقىسىغا قاراپ قاراپ قوياتتى.

— تېرە مەيداننىڭ قېشىغا قېچىپ بېرىۋالساڭلا بولاتتى، — دېدى دېمى ئۈزۈلۈپ قېلىۋاتقان تام، — مەن بولالماي قالدىم.

خاك تامدىنمۇ بەك ھاسراپ كېتىۋاتاتتى. ئۇزۇن ئۆتمەي ئۇلار ئىشكى ئوچۇق تۇرغان بىر تۈگمەنگە قېچىپ كىردى. يۈگۈرۈپ ھالى قالمىغان بالىلارنىڭ ئىككىلىسى ئىشكىتىن كىرىپلا گۈپپىدە يىقىلدى. ئۇلار بىر ھازادىن كېيىن ئېسىگە كەلدى.

— خاك، بۇ ئىشنىڭ ئاخىرى قانداق بولۇپ كېتەر، — دېدى تام پىچىرلاپ.

— ئەگەر روبىنسىن دوختۇر ئۆلگەن بولسا، ئىنجان جۈنىمۇ دارغا ئاسىدۇ، شۇ.

تام بىردەم ئويلىنىپ قالدى.

— بۇ ئىشنى كىم ئېيتىدۇ؟ ھەقىقى ئەھۋالنى بىزلا كۆردۈك، بىز ئېيتامدۇق؟

— چاقچاق قىلما تام، ناۋادا بىزنىڭ ئېيتقانلىقىمىزنى ئىنجان جو بىلىپ قالىدىغان بولسا، ئۇ بىزنىڭ جېنىمىزنى ئالماي قويمايدۇ.

— ۋۇي، راست دەيسەن خاك.

— بۇ ئىشنى پەقەت ھاق پوتېلا ئاشكارىلاپ قويۇشى مۇمكىن. راستلا ئۇنىڭ ئازراق تەلۈلىكى بار. ئىككى- تۆت سەر قېقىۋالسا دەپ قويدۇ، جۈمۈ. تام ئۇزۇن ئويلىدى.

— ماق پوتې دېگەن بۇ قېرى قانداقلارچە ئاشكار ئېيالىسۇن؟ — دېدى تام پەس ئاۋازدا، — ئۇ بولغان ئىشنى قەتئىي بىلمەيدىغان ئورماندا.
— ئۇ نېمىشقا بىلمەيدۇ؟ — خاك تامدىن سورىدى.
— ئۇنىتۇپ قالدىڭمۇ؟ ئالدىدا روبېنس دوختۇر ماق پوتېنى ئۇرۇپ ئايلاندۇرۇۋەتتى. ئاندىن ئىنجان جو كېلىپ دوختۇرغا پىچاق سالدىغۇ.
— ھە راست، دېدى خاك ئېسىگە ئېلىپ.
— خاك ئېيتقىنى، بۈگۈنكى بۇ ئىشنى سىر تۇتالامسەن؟
— ئەلۋەتتە، ھەرگىز تىنمايمەن. بۇ ئىشنى دەپ قويساق، ئىنجان جو دارغا ئېسىلسىغۇ مەيلى. ناۋادا ئۇ ئامان قالىدىغان بولسا، ئۇ تۈرمىدىن چىققاندىن كېيىن بىز قانداق قىلىمىز؟ ئۇ بىزنى مۈشۈكنى بوغۇپ ئۆلتۈرگەندە كىلا ئۇچۇقتۇرمىسا قۇلىقمىنى كېسىپ بېرىمەن.
— ئۇنداق بولسا بىز قانداق قىلىمىز؟ — ئەندىكىپ سورىدى تام.
— بىز بۇ ئىشنى سىر تۇتۇشقا قەسەم ئىچەيلى.
— شۇنداق قىلايلى، بىز قولىمىزنى كۆتۈرۈپ تۇرۇپ قەسەم ئىچەيلى. بىز...
— ياق، بۇ ئاغزاكى قەسەم ئىچىدىغانغا كىچىك ئىش بولمىسا. شۇڭا قەسەمنى قېنىمىزدا يېزىپ قالدۇرىشىمىز كېرەك.
— بۇ ياخشى تەكلىپ بولدى.

تام ئاينىڭ يورۇقىدا يەردىن بىر پارچە پاكىز ھەم تۈپتۈز تاختاينى ئالدى. ئاندىن يانچۇقىدىن بىر تال موم قەلەمنى چىقىرىپ تاختايغا مۇنداق يازدى:

خاك بېرى فېئىن بىلەن توماس سويپر شۇنداق قەسەم قىلىدۇكى، بىز مەخپىيەتلىكنى قەتئىي ساقلايمىز. كىمكى لەۋزىدە تۇرمىسا دوزاختا كۈل بولىدۇ.

— تام، قەلىمىڭ بولىدۇ جۇمۇ سېنىڭ، بەك پەيزى يازدىڭ.
— كۈندۈز بولغان بولسا بۇنىڭدىنمۇ ياخشى يازغان بولاتتىم.

تام ياقىسىنىڭ قېتىدىكى يىڭىنى ئالدى. ئاندىن بۇ ئىككىسى يىڭىنى ئۆزىنىڭ باش بارمىقىغا سانجىپ، بارمىقىنى چىڭ سىقىپ قان چىقاردى. تام قان چىقىپ تۇرغان باش بارمىقىنى قەسەمدىكى ئىسمىنىڭ ئۈستىگە باستى. خاكمۇ شۇنداق قىلدى. ئاندىن ئۇلار تاختاينى تامنىڭ بۇلۇڭىغا يوشۇرۇپ قويۇپ، بىرئاز دۇرۇت ئوقۇدى. ئۇلارنىڭچە مۇشۇنداق قىلغاندا قەسەمنىڭ رەسمىيەتلىرى تولۇق بولاتتى.

ماق پوتې قولىغا ئېلىندى

ئەتىسى چۈشلەر بىلەن بۇ شۇم خەۋەر پۈتۈن بازارغا تارقىلىپ كەتتى. كىشىلەرنىڭ ھەممىسى بۇ ھەقتە غۇلغۇلا قىلىشاتتى.

— قاتىل كىمدۇ؟

— ماق پوتېمىشقۇ.

— ئۇ قانداقلا رەجە بۇنداق بولمىغۇر ئىشنى قىلىپ قالغاندۇ؟

— ئۆلگۈچىنىڭ يېنىدىن بىر پىچاق تېپىلىپتۇدەك. ئۇ دەل ماق پوتېنىڭ پىچىقىمىش.

شۇ چاغدا يەنە بىرەيلەن مۇنداق دېدى:

— ئاخشام بىر ئىش بىلەن كەچرەك كەلگەندىم، تاڭ سەھەر سائەت ئىككىلەر بولغان چاغىمىكىن، ماق پوتېنى ئۇچرىتىپ قالدىم. ئۇ دەريادا پۈت-قولىنى يۇيۇۋاتقان ئىكەن، مېنى كۆرۈپلا ھودۇقۇپ غىچىپىدە كېتىپ قالدى.

— توغرا، ئۇنىڭدا بىرگەپ باردەك قىلىدۇ.

— يېرىم كېچىدە نېمىشقا دەرياغا بېرىپ پۈت-قولىنى يۇيىدۇ؟ ئۇ ئەزەلدىن بۇنداق قىلمايدىغان تۇرسا.

— بازارلىق ساقچى ئىدارىسىنىڭ ئادەملىرى قاتىلنى تەرەپ-تەرەپتىن ئىزدەۋاتقۇدەك.

— بىراق تېخىچە يىپ ئۇچى تاپالماپتۇمىشقۇ؟

— قاراڭغۇ چۈشۈشتىن ئىلگىرى قاتىلنى تۇتۇپ، دېلونى ئېنىقلاپ بولىمىز، دېگۈدەككۇ؟

شۇ كۈنى چۈشتىن كېيىن مەكتەپمۇ بالىلارنى قويۇپ بەردى. بازاردىكىلەرنىڭ ھەممىسى توپ-توپ بولۇشۇپ قەبرىستانلىققا كېلىشتى. تام ئەندىشە ئىچىدە كىشىلەر توپىغا قېتىلىۋالدى. نەق مەيداندىكى ئېچىنىشلىق

پاجىئەنى كۆرگەن تام، ئاخشامقى ئىشنى خۇددىي چۈشەنكەن ئەسلەپ ئويىنى.
تۇيۇقسىزلا ئۇنىڭ بويىنى بىرسى نوقۇغاندەك قىلدى. ئۇ ئارقىسىغا شۇنداق
قارىۋېدى، دەل خاك ئىكەن. ئۇلار بىر-بىرىگە سىرلىق كۆز بېقىشنى بۇ
ئۇلارنىڭ "ئاغىزىمىز چىڭ بولسۇن!" دېگىنى ئىدى. باشقىلارنىڭ بۇ سىرنى
بىلىپ قېلىشىدىن ئەنسىرىگەن ئىككى بالا بەدەر قاچىنىچە باشقا يەرگە
بېرىۋالدى. قەبرە بېشىغا ئۇلاشقان كىشىلەر يەنىلا ئۆزلىرىنىڭ غۇلغۇلىسى بىلەن
ئىدى.

— ياپىياش تۇرۇپلا ئۆلۈپ كەتتى-دە، بىچارە.

— ئىشقىلىپ بۇ، مۇشۇنداق مېيىت ئوغرىلىرىغا ساۋاق بولدى.

— روبېنس ئەپەندى نېمىشقىمۇ قەبرىنى ئاچمەن، دەپ يۈرگەن
بولغىدى؟

— بۇ تەرىپىنى بىلمىدۇق. ئېھتىمال تەتقىقاتقا جەسەت لازىم بولۇپ
قالغاندۇ؟

— ماۋ پوتې قولغا چۈشۈپ قالسا، دارغا ئاسار بەلكىم؟

ئورمانلىقتا تۇرۇپ ئىنجان جونىڭ بەتبەشەرە ئەپتىنى كۆرگەن تام غەزەپتىن
تىترەپ كەتتى.

دەل شۇ چاغدا كىشىلەر دۇرىدە ئالدى تەرەپكە قىستاشتى. بىرەيلەن ھە
دەپ ۋارقىراۋاتاتتى:

— ئەنە، ئەنە، ئۇ يۈگۈرۈپ كېلىۋاتىدۇ!

— كىم، زادى كىمنى دەۋاتىسىلەر؟، — كىشىلەر تەرەپ-تەرەپتىن
سوراشتى.

— ماۋ پوتې بولمامدۇ!

— پاه، يۈرىكى قايتەككەن بۇ ئاداشنىڭ. ھېچنېمىنى بىلمىگەن كىشىدەك
تۇرۇشلىرىنى تېخى!

كۆپچىلىك يول بوشاتتى، ساقچى باشلىقى ماۋ پوتېنىڭ قولىدىن تۇتۇپ
ئادەملەر توپىدىن ئۆتتى.

سۇلغۇن چىراي ماق پۈتپىنىڭ كۆزلىرىدىن ئەندىشە ۋە قورقۇنۇچ ئۇچقۇنلىرى چاچراپ تۇراتتى. ئۇ جەسەتنىڭ ئالدىغا كەلدى ۋە ئىككى قولى بىلەن يۈزىنى تۇتقىنىچە ھۆڭرەپ يىغلىۋەتتى.

— ھەرقايسىڭلارنىڭ ئالدىدا ئۇقۇشماسلىق بولمىسۇن. ئۇنى مەن ئۆلتۈرمىدىم. قەسەم قىلىپ بېرىي، ئۇنى ئۆلتۈرگەن مەن ئەمەس.

— كىم سېنى ئۆلتۈردى، دەپتۇ؟ — بىرەيلەن ئۇنىڭغا ۋارقىرىدى. راستتە، ھېچكىم تېخىچە ئۇنى ئادەم ئۆلتۈرۈپتۇ دېمىگەن ئىدى. بىراق دەككە- دۈككەدە قالغان ماق پۈتپى ئۆزىنى ئالدىراپ ئاقلاۋاتاتتى.

ئۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ تۆت ئەتراپقا باقتى. ئۇنىڭ ئىلتىجا يىغىپ تۇرغان كۆزلىرى ئىنجان جوغا چۈشكەندە ئۇ تۈيۈقسىز ۋارقىرىۋەتتى.

— سەن دېسەڭچۇ، جو! مەن قەتئىي ...

— مانا بۇ سېنىڭ پىچىقىڭ ئەمەسمۇ؟

ساقچى باشلىقى ھېلىقى قەلەمىتىراچنى ئۇنىڭ ئالدىغا قويدى.

بۇنى كۆرگەن ماق پۈتپىنىڭ كۆزلىرى چانقىدىن چىقىپ كېتەيلا دېدى. يېنىدىكىلەر ئۇنى يۆلەپ ئۆلتۈرگۈزۈۋالغان بولسا، ئارقىسىغا داراڭىدە ئۇچۇپ كەتكەن بولاتتى.

— ئايلا، چاتاقنىڭ چوڭى چىقتى مانا. بۇنى ئويلىغان ئىدىم مەن. ھەي، مۇشۇ پىچاقنى ئالغىلى كەلمىگەن بولسام ئېھتىمال ...

ھالسىزلانغان ماق پۈتپى ئۆز- ئۆزىگە پىچىرىلىدى.

— جو، سەن كۆپچىلىككە دەپ بەرگىنە. بولىدىغان ئىش بولدى، ئەمدى يوشۇرمەن دەپمۇ يوشۇرۇپ بولغىلى بولمايدۇ. ئىشقىلىپ كاللامنىڭ ئىچى قۇپ- قۇرۇق، ھېچنېمە يادىدا يوق مېنىڭ، دېدى ئۇ ئاخىرىدا ئىنجان جوغا قاراپ تۇرۇپ.

خاك بىلەن تام تاش يۈرەك ئىنجان جو توقۇغان يالغاننى ئاڭلاپ ھاڭ- تاڭ قېلىشتى. قاتتىق دەككە- دۈككەگە چۈشكەن بۇ ئىككى بالا ئوتتۇرىغا سەكرەپ چىقىپ، ھەقىقى ئەھۋالنى ئېيتىپ، ماق پۈتپى دېگەن بۇ گۇناھسىز بىچارىنى

قۇتقۇزۇپ قالماقچى بولۇشتى. بىراق، ھېلىقى قەسەم ئېسىگە كېلىپ ئىيتىدىن ياندى.

ئارىدىن بىرنەچچە مىنۇت ئۆتتى. جەسەت تەكشۈرۈش ۋاقتىدا ئىنجان چو بايىقى گەپلىرىنى ئالدىرىماي يەنە بىر قېتىم تەكرارلىدى. ھەققانىيەت تۇيغۇسىدىن يۈرۈكى پۈچۈلىنىپ كېتىۋاتقان تام بىلەن خاك كۆرگەنلىرىنى چىقىپ دېمەكچى بولدى يۈ لىكس ئىنجان چو نىڭ قانخور تەلەتنى كۆرۈپ يەنە پەسكويغا چۈشۈپ قالدى.

ۋىجدان ئازابى

شۇنىڭدىن كېيىن بۇ قورقۇنچلۇق سىرتامنىڭ ۋىجدانىنى قاتتىق ئازابلاشقا باشلىدى. شۇڭا بىر ھەپتىدىن بېرى ئۇنىڭ كۆزىگە ئۇيقۇ كەلمىدى. بىر كۈنى ئاستىدا سىد تۇيۇقسىزلا گەپ ئېچىپ قالدى:

— تام، سەن كېچىدە ئۇياقتىن بۇياققا ئۇرۇلۇپ زادى ئۇخلىيالمىۋاتىسەن. جۈيلۈشلىرىڭدىن قورقۇپ مېنىڭمۇ ئۇيقۇم ھارام بولۋاتىدۇ.

تاتىرىپ كەتكەن تام بېشىنى تۈۋەن سالىدى.

— بۇ بولماپتۇ تام، ساڭا بىرەر ئىش بولدىمۇ نېمە؟ — موماي تامغا تىكىلىپ تۇرۇپ سورىدى.

— يا قەي ھامما، ھېچ ئىش بولمىدى.

بىراق ئۇنىڭ قوللىرى تىترەۋاتقاچقا، قاچىسىدىكى قەھۋەمۇ يەرگە تۆكۈلۈپ كەتتى.

— تام، چىرايلىرىڭ بىرقىسىملا تۇرىدۇ، قوللىرىڭمۇ تىترەۋاتىدۇ. زادى نېمە ئىش بولدى؟ دېگەنە بالام!

— ھېچ ئىش ... مەن ... مەن ...، گېپىڭىزنى ئاڭلىماي، مەكتەپتىن قېچىپ ھەم كەپسىزلىك قىلىپ سىزنى بەك كايىتىۋاتقىنىمغا كۆڭلۈم يېرىم بولۇپ شۇ... — ۋىيەي بالام، تۇيۇقسىزلا بۇ گەپلەرنى قىلىپ كەتكىنىڭ نېمىسى؟ كۆڭلۈڭنى يېرىم قىلما. ياخشىراق ئوقۇساڭلا بولىدى. بالا دېگەن ئوينىدۇغۇ؟ ئۇنداق يوقلاڭ ئىشلارنى ئويلاۋېرىپ ئاغرىپ قالمىغىن يەنە!

تامنىڭ سۆزلىرى موماينىڭ يۈرەكلىرىنى ئېرتىۋەتكەنىدى. تام ئاسمانغا پىچاق ئاتىدىغان كەپسىزلىرىدىن بولغىنى بىلەن لېكىن گاھىدا ئاشۇنداق ئادەمنىڭ ئامراقلىقىنى كەلتۈرەتتى.

سىرنىڭ ئاشكارىلىنىپ قېلىشىدىن قورقۇپ قارا تەرگە چۆمگەن تام مانا

ئەمدى ئۇھ، دېدى.

بىراق، ئۆلگۈر سىدىنىڭ ئاغزى يەنە ئېچىلدى:

— سەن كېچىسى بەك قورقۇنچلۇق جۈيۈۋاتىسەن، تام. ئاخشام “قان مەنە قان، ھەممە يېرى قانغا بويۇلۇپ كەتتى!” دەپ بىرقانچە قېتىم جۈيۈۋاتىسەن ئارقىدىن يەنە “كۆزۈمگە كىرىشۈپلەپ مېنى تولا قىنىما دەيمەن! مەن راستىنى دەي، مېنى كەچۈرگىن!” دېدىڭ. ئېيتقىنى تام، سەن نېمىشقا خەققە شۈنچىۋالا يېلىنسەن؟

تام ئاچچىقتىن يېرىلىپ كېتەي دېدى ھەم قاتتىق قورقۇپ كەتتى. سىدى يەنە ئىككى ئېغىزلا گەپ قىلغان بولسا بىرەر چاتاق چىقىپ قالار ئىدى. لېكىن كۆڭلى جايىغا چۈشۈپ بولغان موماي تامنىڭ تەلىيىگە گەپ ئارىلىدى:

— ھېلىقى قاتتىقلىق چۈشكە كىرىپ قالغان گەپ تايىنلىق. بىرنەچچە كۈندىن بېرى مېنىمۇ قارا بېسىپ كېتىۋاتىدۇ. چۈشۈمدە تېخى ئادەمنى مەن ئۆلتۈرۈپتىمىشەن. قورقۇپ ئويغىنىپ كەتتىم.

— قىزىق ئىشقا بۇ، ئاخشام مېنىمۇ ئاشۇنداق قارا بېسىپ كەتتى، — دېدى مازى گەپ ئارىلىقىدا.

مارىنىڭ گېپىنى ئاڭلىغان سىدى كۆڭلى ئەمەن تاپتىمۇ ئىشقىلىپ قايتا ئېغىز ئاچمىدى. تام دەرھال سىرتقا چىقىپ كەتتى.

بىرنەچچە كۈندىن كېيىن، تام چىشىم ئاغرىپ كېتىۋاتىدۇ، دېگەننى باھانە قىلىپ، ئاخشىمى بېشىنى پۈركەپ ئۇخلىۋالدىغان بولدى. بىراق سىدى ھەر كۈنى كېچىسى ئۇنى كۆزىتەتتى ھەم بېشىنى پۈركۈۋالغان يۇرتىنى قايرىپ تۇرۇپ ئۇنىڭ جۈيۈۋاتىشىنى خۇپىيانە ئاڭلاپ باقاتتى. ئەمما بۇ ئىشنى تام بىلىپ قالدى.

— ھەي سىدى، سەن زادى نېمىشقا مېنىڭ جۈيۈۋاتىشىم بىلەنلا قالسىەن؟

— سەندىن گۇمان قىلىپ قېلىۋاتىمەن. ئادەم ئۆلگەن كۈنى كەچتە سەن

نەگە باردىڭ؟

— دۇئا قىلىپ بولغاندىن كېيىن ئىككىمىز تەڭلا ئۇخلاپ قالمىدۇقمۇ!

— بىراق، ئادەم ئۆلتۈرگەننى ئۆز كۆزۈڭ بىلەن كۆرگەندەكلا جۈيۈۋاتىسەن،

تام. سېنىڭ "كېچە سائەت ئون ئىككى بولغان... قەبرىستانلىق بەك قاراڭغۇ ئىكەن... قان... ئۇ قاندا بويۇلۇپ كەتتى... بىر- ئىككى ماڭداملا ئارلىقتا... قاتىل!..." دەپ جۈيلۈگىنىڭنى ئۆز قۇلۇقۇم بىلەن ئاڭلىدىم. بۇنى بىلەمسەن تام؟

— مۇشۇنداق باش- ئايىغى يوق جۈيلۈشلىرىمنى ئاڭلاپ قېلىپلا مەندىن گۇمانلىنىۋاتامسەن؟

— سەندە خەقكە دېگىلى بولمايدىغان بىر سىر باردەك قىلىدۇ، تام.
— نەدىكى گەپلەرنى قىلىدىغانسەن. سەنچۇ؟ سەنمۇ ئاز جۈيلۈمەيسەن، سىد!

— يوق گەپنى قىلما! مەن ئەجەب بىلمەيدىكەنمەن؟
— ئادەمنىڭ جۈيلۈشمىچۇ خورەك تارتقانغا ئوخشايدىغان تۇرسا، ئۇخلاپ قالغان ئادەم ئۇنى ئۆزى نەدىن بىلسۇن ئەخمەق!
— تام، دەپ باققىنا ئۇنداق بولسا مەن نېمىلەرنى دەپ جۈيلۈدۈم؟ —
تامنىڭ سۆزىنى ئاڭلىغان سىد سەل ئويلىنىپ قالدى.
— سەن دائىم "ئەنە يالتىراق قوڭغۇز، يالتىراق قوڭغۇز تۈتمەن" دېگەندەك بىر نېمىلەرنى دەپ جۈيلۈۋەيسەن. شۇ كۈنى سەن قەبرىستانلىققا يالتىراق قوڭغۇز تۈتقىلى بارغانغۇ دەيمەن؟

— مەن ئەزەلدىن يالتىراق قوڭغۇز دېگەننى تۈتۈپ باقمىغان تۇرسام، تېخى كېچىسى بارامدىمەن؟ بۇ مۇمكىن ئەمەستە!

— شۇنداق ئەمەسمۇ! مېنىڭ جۈيلۈگەنلىرىمۇ ئەنە شۇنداق قۇرۇق گەپلەردە. ھاممام بىلەن مارمۇ چۈشىدە ئاشۇ ئىشنى كۆرۈپتۇغۇ. بۇ قېتىمقى قاتىللىق دېگەن بۇ بازاردا ئەزەلدىن كۆرۈلۈپ باقمىغان چوڭ ئىش بولغاچقا، ئەتىگەندىن كەچكىچە باشقىلارنىڭ ئاغزىدىن شۇ گەپنىلا ئاڭلاۋاتىمىز. شۇڭا، ئاخشىمۇ ئاشۇ ئىشنى جۈيلۈپ قالىدىغان گەپتە. بۇنىڭغا ئانچە ھەيران قالماساڭمۇ بولىدۇ، سىد.

— بەلكىم شۇنداقتۇ!

سىد بۇنىڭغا يەنىلا يۈزدە- يۈز ئىشىنىپ كېتەلمىدى.

— بۇندىن كېيىن مېنىڭ نېمە دەپ جۈيلۈشۈم بىلەن كارىڭ بولمىسۇن سىد، — دېدى تام ئاخىرىدا.

مۇشۇككە دورا ئىچكۈزۈش

تام يۈرىكىنى ئازابلاۋاتقان ھېلىقى ئىشنى ئۇنتۇپ كېتىشكە ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە تىرىشىپ باققان بولسىمۇ لېكىن ئۇنداق قىلالىدى. چۈنكى غىزادا بىرسىدىن ”ماق پوتېنى ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىپتۇدەك“ دېگەن شۇم خەۋەرنى ئاڭلاپ قالدى. ناۋادا تام كۆكرەك كېرىپ ئوتتۇرىغا چىقالىغان بولسا، ماق پوتې ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇپ قالاتتى. بىراق تام ئىنجان جونىڭ ھېلىقى ياۋۇز ئەپتىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرگەن ھامان يەنە تىترەپ كېتەتتى.

تام ھەر كۈنى مۇشۇ ئىش ئۈچۈن ھەسرەت چېكەتتى. كېچىلەرنى خىيال بىلەن ئۇيقۇسىز ئۆتكۈزۈۋاتقان تام تۈگۈشۈپلا كېتىۋاتاتتى. موماي بۇنىڭدىن ناھايىتى ئەنسىرىدى. ئۇ، سالامەتلىك ھەققىدىكى بىر ژۇرنالدىن ”روھسىز ئادەملەر سوغۇق سودا يۈيۈنسا پايدىسى بولىدۇ“ دېگەن ساۋاتنى ئوقۇپ ناھايىتى خۇشال بولۇپ كەتتى. شۇنداق قىلىپ ئۇ، تامنى ھەر كۈنى قاق سەھەردە ئويغىتىپ ئۇنىڭ بەدىنىنى سوغۇق سودا سۈرتۈپ باقتى. بىراق بۇنىڭ ھېچقانداق ئۈنۈمى بولمىدى. ئادەتتە كېيىكتەك قىيغىتىپ يۈرۈدىغان تام كۈندىن - كۈنگە سولىشىپ كېتىۋاتاتتى.

بىر كۈنى مۇئەللىم تامنىڭ ھاممىسىنى چاقىرتىپ قالدى.

— تام يېقىندىن بۇيان زېھنىنى قەتئىي يىغالماستىن بولۇپ قالدى. ئۇنىڭغا

زادى نېمە بولدى؟ — دەپ سورىدى ئۇ مومايدىن.

— شۇنداق ئەپەندىم، مەنمۇ مۇشۇنىڭغا قايغۇرۇپ يۈرۈۋاتىمەن. بۇ بالىدا

بىرەر ئىش باردەكلا قىلىدۇ. بىراق شۇنداق كۈچىلاپ سوراپ باقساممۇ دېگىلى ئۈنۈمىدى.

— ھەر كۈنلۈك دەرسىتە ئۇ ئۆزۈندىن - ئۆزۈنغا ئۇھ تارتىپ كېتىدۇ. ئاندىن

دېرىزىدىن سىرتقا قاراپ خۇددى روھى چىقىپ كەتكەن ئادەمدەك قېتىپ

تۇرۇپ قالدۇ.

— نېمە دەيدىغانسىز مۇئەللىم؟ يېقىندىن بېرى ئۇ كېچىسى جۆيلۈپ زادى ئۇخلىيالمايۋاتىدۇ.

— ھە، ئۇنىڭ دەرس ۋاقتىدا مۈگدەپ قېلىۋاتقانلىقى شۈكەن- دە! مەن ئۇنىڭغا ئانچە- مۇنچە تەگكۈزۈپمۇ باقتىم، بىراق كار قىلمىدى. ئۇرۇپ، تىللاۋەرسىمۇ ئادەمنىڭ ئىچى ئاغرىپ قالىدىكەن. بىراق پەرۋايم پەلەك يۈرەي دېسەم، باشقا بالىلارغا تەسىر يېتىپ قېلىشتىن ئەنسىرەيدىكەنمەن.

— ئەپەندىم، باشقىچە ئويلماي ئىمكانبار چىڭ تۇتسىڭىز! ئۇنىڭ ياغاچ قۇلاق، بەگۋاشلىقىنى مەن ئۆيدە ئامال بار تۈزەتەي.

— ياقەي خانىم، بالىلاردىكى شوخلۇقنىڭ كارى چاغلىق. تام سەل تەرتىپسىز بولغىنى بىلەن كۆڭلى بەك ياخشى، نىيىتى دۇرۇس. بىراق، ئادەتتە شوخ ئويناپ يۈرىدىغان بالا تۇيۇقسىزلا شۈكلىشىپ كەتسە ئادەم سەل ئەندىشە قىلىپ قالىدىكەن. ئۇنىڭ سالامەتلىكى جەھەتتە باشقىچە ئالامەتلەر بارمۇ- يا؟
— يېقىندا بىر تال چىشى چۈشۈپ كەتكەننى ھېسابقا ئالمىغاندا باشقىچە ھېچقانداق ئىش بولغىنى يوق.

— نېرۋىسى ئاجىزلاپ كەتتىمۇ ئەمەس؟

— كېچىسى ئۇخلىيالمايۋاتقىنىغا قارىغاندا شۇنداقمىكىن؟

موماي ئۆيىگە قايتىپ كېتىۋېتىپ بىر بوتۇلكا تىنچلاندۇرۇش دورىسى سېتىۋالدى. بۇ بىر خىل سۇيۇق دورا بولۇپ، ئۇنى نېرۋا ئاجىزلىقىغا شىپا بولىدۇ، دېيىشەتتى.

— تام، مەن ساڭا دورا ئەكەلدىم، — دېدى موماي ئىشكىتىن كىرىپ.

— نېمە دورا؟ يا مەن كېسەل بولمىسام.

— ئۇنداق دېمىگىن تام، گەپ ئاڭلا. بۇ دورا قىرتاقراق بولغىنى بىلەن ئۇنى ئىچىۋەتسەڭ ياخشى ئۇخلايسەن، جۆيلۈمەيسەن. كۈنىگە ئۈچ قېتىم ئىچىسەن. كېلە بالام، ھازىرلا ئىچكىن. موماي دورىدىن لىقمۇلىق بىر قوشۇق قويدى. تام دورىنى قاش- قاپىقىنى پۇرۇشتۇرۇپ يۈرۈپ مىڭ تەسلىكتە يۇتتى. دورا ئىنتايىن

قىرتاق بولغاچقا تام ئۇنى ياندۇرۇۋەتكىلى تاسلا قالدى. بىراق ئۇ بۇنى مومايغا چاندۇرمىدى.

— قانداق، ئاچچىقمىكەن؟

— ئانچە ئەمەس. دەسلەپتە قىرتاقراق تېتىغىنى بىلەن ئىچۈرۈۋەتكەندىن كېيىن ئۇنداق بىلىنمەيدىكەن، ھامما.

بۇمۇ تام ئويلاپ تاپقان بىر ھىيلە ئىدى. چۈنكى ئۇ ”دورا بەك قىرتاقتەن، ئاچچىقمىكەن“ دەۋەرسە، موماي دورىنى ھەر قېتىم ئۇنىڭغا ئۆزى قاراپ تۇرۇپ ئىچكۈزمەي قويمايتتى. بوتۇلكىدىكى دورا بولماي ئەكسچە ھەسەل ياكى مۇراببا بولۇپ قالغان بولسۇنچۇ كاشكى! ئىشقىلىپ تام بۇ دورىنىڭ ئۇنىڭ يۈرەك يارىسىغا شىپا بولىدىغانلىقىغا ئىشەنمەيتتى. شۇڭا ئۇنىڭ بۇ دورىنى باشتىلا ئىچكۈسى كەلمىدى. بىراق، بوتۇلكىدىكى دورا كۈندىن - كۈنگە ئازىيىپ بېرىۋاتاتتى. موماي بۇنىڭدىن خۇش ئىدى. شۇنىڭدىن كېيىن مومايغا تامنىڭ ئۇيقۇسى ياخشىلىنىپ، چىرايمۇ ئوڭشىلىپ قالغاندەك بىلىنىشكە باشلىدى.

بىراق بىر كۈنى تام قولىدىكى دورىدىن ئازراق تۆكۈۋېتەي دەپ تالاغا مېڭىشىغا موماينىڭ ئامراق سېرىق مۈشۈكى ”پېتا“ كىرىپ قالدى. مۈشۈك بىرنى مياڭلاپ قويۇپ تامنىڭ قولىدىكى دورا قۇتىسىغا قاراپ، ئاغزى - بېشىنى يالاشتۇرۇپ كەتتى. ئۇنىڭ قورسىقى ئاچقانداك قىلاتتى.

— ھەي پېتا، بۇنىڭدىن ئىچىپ باقامسەن؟

مۈشۈك يەنە ئۇلاپلا بىرقانچىنى مياڭلىدى.

— ھە بىلدىم، ئىچكۈڭ بار كەندە سېنىڭ. ئىشقىلىپ بو دورىنىڭ ماڭا قىلچە پايدىسى يوق. بىراق ئىچىپ بولغاندىن كېيىن تەمى ياقيماي قالسا مەندىن كۆرمە. چۈنكى ئۆزۈڭ ئىچمەن، دېدىڭ شۇنداققۇ!

شۇنىڭ بىلەن تام پېتانى تۇتۇۋېلىپ ئۇنىڭ ئاغزىنى ئاچتى ۋە دورىنى ئۇنىڭ ئاغزىغا قۇيىدى. بىردەمدىن كېيىن پېتا تۇيۇقسىزلا ئادەم بويى سەكرىدى. دە قاتتىق مياڭلاپ كەتتى. مۈشۈك ئۆي ئىچىدە ئۇياقتىن - بۇياققا ئۆزىنى ئۇراتتى، چاپاتتى. ئۇ شىرەنىڭ ئۈستىدىكى گۈل لوڭقىسىنى يەرگە چۈشۈرۈپ

چېقۇۋەتتى. بۇنىڭ بىلەن ئۆي ئىچى قالايمىقانلىشىپ كەتتى. بىردەمدىن كېيىن مۈشۈك ئىككى پۇتلاپ ئۆرە ماڭدى. ئۇ توختىماي مياڭلايتتى. تام مۈشۈكنىڭ ھۈرىيەگەن قىياپىتىنى كۆرۈپ قاقاقلان كۈلۈپ كەتتى.

مۈشۈك خۇددى مەست بولۇپ قالغاندەك ئۇدۇل كەلگەن يەرگە ئۆزىنى ئۇردى. ئاڭغىچە موماي كىرىپ كەلدى. مۈشۈك ئىككى موللاق ئاتتى ۋە قاتتىق بىرنى مياڭلىدى. دە ئوچۇق تۇرغان دېرىزىدىن تالاغا ئۆزىنى ئاتتى. مۈشۈك دېرىزە سىرتىدىكى گۈل تەشتىكىنىمۇ يەرگە چۈشۈرۋەتتى.

بۇنىڭغا ھەيران بولغان موماي، كۆزەينىكىنىڭ ئۈستىدىن قارىغىنىچە داڭقىتىپ تۇرۇپلا قالدى.

— تام، بۇ مۈشۈككە نېمە بولغاندۇ؟

— تاگەي.

— ۋۇي، ئەزەلدىن ئۇنداق قىلىپ باقمىغانغۇ. زادى نېمىشقا مۇنداق قۇتراپ كېتىۋاتقاندا؟

— راستلا بىلىمدىم ھامما. ياكى مۈشۈكلەر خۇشال بولسا مۇشۇنداق قىلامدۇ. يا؟

— نېمە دەيسەن؟ بۇ مۈشۈكنىڭ خۇشال بولغىنىما؟ موماينىڭ تەلەپپۇزى باشقىچىرەك ئىدى.

— مېنىڭچە شۇنداقمىكىن، ھامما.

— تولا كاپشىما! — موماي تامغا بىرنى گۈلەيدى ۋە ئۆي ئىچىگە سەپىلىپ قاراپ كەتتى. تام جىددىيلىشىپ قالدى. ئۇ موماينىڭ كۆڭلىدىكىنى تۇيغان چېغىدا ئاللىقاچان كېچىككەن ئىدى. چۈنكى ھېلىقى دورا قۇتىسى كارىۋاتنىڭ بىر تەرىپىدە تۇراتتى. موماي قۇتىنى قولغا ئالدى. بۇنىڭ بىلەن تام قورقۇنچ ئىچىدە بېشىنى تۈۋەن سالدى.

موماي سول قولىدا تامنىڭ قۇلىقىنى تۇتتى. بارمىقىغا ئۇيماق كىيگەن ئوڭ قولى بىلەن تامنىڭ بېشىغا زەردە بىلەن نەچچىنى سالدى.

— ھەي ياغاچ قۇلاق، نېمىشقا زۇۋانسىز جانىۋارنى قىيىندىڭ، دەيمەن؟

— مېنى كەچۈرۈڭ ھامما. مەن سىناق قىلىپ باقاي دېگەن. ئەگەر مۈشۈك دورىنى ئىچىپ باشقىچە بولۇپ قالسا، ئۇ ئەلۋەتتە مېنىڭ بىرەر كېلىشىمەسلىكىگە ئۇچراپ قالغانلىقىمدىن ياخشىراق. دە.

— تام، ئادەم بىلەن ھايۋاننى قانداقمۇ بىر- بىرىگە سېلىشتۇرغىلى بولسۇن. بۇ ئىككىسى ئوخشىمايدىغان تۇرسا.

موماي تامنىڭ قۇلىقىدىن چىڭ تۇتقۇچى ئۆي ئىچىگە يەنە بىر قاراپ چىقتى. مۈشۈك سوقۇپ چىققۇۋەتكەن لوڭقا ئىچىدىن بىر خىل سېرىق سۇيۇقلۇق ساقىپ تۇراتتى.

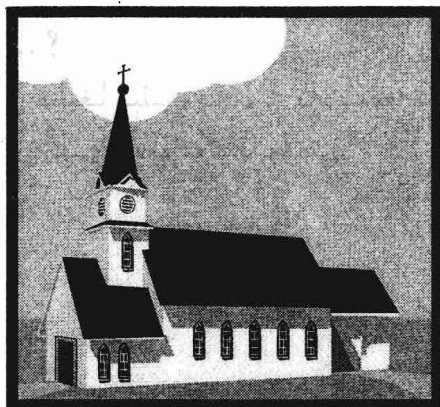
— ۋاي خۇدايىمەي، سېنى تېخى ھەر كۈنلۈك دورىنى ئوبدان ئىچىۋاتىدۇ، دەپ ئويلايتىمەن. ئەسلىدە لوڭقىغا تۈكۈۋېتىپتىكەن سەن. دە. بەك رەزىلكەنسەن، تام!

غەزەپتىن يېرىلىپ كېتەي دېگەن موماي تامنى قازناققا سۆرەپ كىردى. ئۇ ئەزەلدىن بۇنداق ئاچچىقلاپ باقمىغان ئىدى.

— ساڭا ياخشى بولسۇن دەيمەن تام. كېچىدە ئۇخلىيالمىي ئاغرىپ قالامدىكىن، دەپ يۈرىكىم سۇ بولۇپ يۈرىدۇ مېنىڭ. سەن ئۈچۈن چېكىۋاتقان جاپايىمنى بىلەمسەن... ؟

موماي قامچىنى قولىغا ئېلىپ تامنىڭ كاسسىغا ساناپ تۇرۇپ ئۇرۇشقا باشلىدى. ئۇنىڭ كۆز ياشلىرى يامغۇردەك قۇيۇلاتتى.

ٲڪڪنچى باب

ئۆيىدىن چىقىپ كېتىش

تام ئۆيىدىن چىقىپ كەتمەكچى بولدى. ئۇنىڭچە بولغاندا تام ئەزەلدىن يامان ئىش قىلىپ باقمىغان ئىدى. ئۇ ياخشى بالا بولۇشنى ئارزۇ قىلاتتى. بىراق ئۇ ياشاۋاتقان مۇھىت ئۇنىڭغا بۇ ئىمكاننى بەرمەيۋاتاتتى. ئۇ ھاممىسىنى رەنجىتىپ قويۇشتىن شۇنداق ئېھتىيات قىلىپمۇ لېكىن نېمىشقىندۇ ھامان ھاممىسىغا ئاۋارچىلىق تېپىپ بېرىۋاتاتتى. ھەتتا ھاممىسىنىڭ كۆز ياشلىرى تاراملاپ تۆكۈلدى. دېمەك ئۇ تامغا ئۆچ بولۇپ كەتتى. مۇئەللىمى تېخىمۇ شۇنداق، ئەلۋەتتە، بۇلارنى ئويلىغان تام ھەممىنى بىزار قىلىدىغان بالىلاردىن بولۇپ قالغانلىقى ئۈچۈن ئۆزىدىن نەپرەتلىنىپ كېتىۋاتاتتى.

تام ئەتىگەندە ئۆيىدىن چىقتى، بىراق مەكتەپكە بارمىدى. ئۇنىڭ قولىقىغا مەكتەپتە ھەر كۈنى دەرس باشلانغاندا چالىدىغان قوڭغۇراقنىڭ ئاۋازى يىراقتىن ئاڭلاندى. تام بۇ تونۇش ھەم يېقىملىق ئاۋازنى ئەمدى ھەرگىز ئاڭلىيالمىدۇ. كۆڭلى بۇزۇلغان تام كۆزلىرىگە ياش ئالدى.

تام ئۇدۇلدىكى كەڭ كەتكەن دالغا قاراپ ئىختىيارىي مېڭىۋەردى. تويۇقسىزلا ئۇنىڭ ئەڭ كېلىشىدىغان دوستى جۇخاپو ئۇچراپ قالدى.

— ۋۇي، جۇخاپو مۇ سەن؟

— ئاداش تام، نەگە؟

ئىككىيلەن قىزغىن سالاملاشتى. جۇخاپونىڭ ئىنتايىن غەمكىن كۆزلىرىدىن بىرەر كۆڭۈلسىزلىككە ئۇچرىغانلىقى چىقىپلا تۇراتتى.

— مەكتەپكە بارمىدىڭمۇ، جۇخاپو؟

— ئەمدى بارمايمەن.

— نېمىشقا؟

— ئۆيىدىن چىقىپ كەتمەكچى بولىۋاتىمەن، تام.

— نېمە؟ راستما؟

تام بۇ ئىككىيلەننىڭ نىيىتىنىڭ بىر يەردىن چىقىپ قالغانلىقىغا ھەيران قالدى.

— نېمە ئۈچۈن ئۆيدىن چىقىپ كەتمەكچى بولدۇڭ، ئاداش؟ تام ياندۇرۇپ سۈرىدى.

— ئاپام مېنى بىر چىنە پىشلاقنى ئوغرىلاپ يەۋاپسەن، دەپ يىگىرمە نەچچە قامچا سالدى. بىراق مەن ئۇ پىشلاقنى كۆرۈپمۇ باقمىغان ئىدىم.

— بەك خورلۇققا قاپسەن جۈمۇ ئاداش، — تامنىڭمۇ كۆڭلى بۇزۇلدى.

— شۇنداق، — دېدى جۇخاپو، — ئاپام مېنى بەك ئوچ كۆرىدۇ، مېنى كۆزۈمدىن يوقالسىكەن، دەيدۇ. ئاپامنىڭ نىيىتى شۇنداق بولغاندىكىن مەنمۇ ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئارامدا قويماي دېدىم. مەن كەتكەندىن كېيىن، ئاپامنىڭ كۆڭلى تىنسا، مەندەك بىچارە بالىسىنى ئۆيدىن قوغلاپ چىقارغانلىقىغا پۇشايماي قىلمىسىلا ئايدا ئۆلۈپ كەتسەممۇ مەيلى ئىدى.

— توغرا قىپسەن ئاداش، — دېدى تام ئۇنى قۇۋۋەتلەپ، — جۇخاپو بىلەمسەن؟ مەنمۇ ئۆيدىن چىقىپ كەتتىم.

— نېمە؟ راستما؟

— سېنى ئالداۋاتقىنىم يوق، — دېدى تام چۈشەندۈرۈپ، — ئۆيدىكى ئىشلار پەقەت كۆزۈمگە سىغماي قالدى، ھەممىسى ماڭا ئوچ بولۇپ كەتتى. بۇنداق ياشىغاننىڭ نېمە لەززىتى بولسۇن دەيسەن؟ شۇڭا، ئۆيگە ئىككىنچى ئاياغ باسماي، دېدىم.

مەيۈسلەنگەن تام يېڭىنىڭ ئۇچى بىلەن كۆزلىرىنى سۈرتتى.

— مەنمۇ شۇنداق ئويلايمەن، — دېدى جۇخاپو تامنىڭ كۆڭلىنى ياساپ،

— گېپىمىز بىر يەردىن چىقتى ئاداش، كۆڭلۈڭنى يېرىم قىلما!

— ھەي جۇخاپو، — دېدى تام تۇيۇقسىزلا، — بۇندىن كېيىن بىز بىر-

بىرىنىڭ ھالىغا يېتىدىغان ئۆمۈرلۈك ئاكا- ئۇكىلاردىن بولايلى، قانداق؟

— چاتاق يوق!

بېشىغا ئوخشاش قىسمەت چۈشكەن بۇ ئىككى بالا خۇددى ئەمدىلا كۆرۈشۈۋاتقانداق قىلىشنى قاتتىق سىقىشتى.

ئارىنى جىمجىتلىق باستى.

— جۇخاپو، ئۆيدىنغۇ چىقىپ كەتتۇق. بىراق نەگىمۇ بارارمىز؟ دېدى تام ئارىدىكى جىمجىتلىقنى بۇرۇپ.

— مېنىڭ دەرۋىش بولۇپ ئۆگۈرلەردە ياشىغۇم بار، دېدى جۇخاپو دەرھاللا،

— ھەر كۈنى ياۋا مېۋە- چېۋىلەر بىلەن كۈن ئالسىمەن. قىشنىڭ كۈنى ئاچلىقتىن توڭلاپ ئۆلۈپ قالسامۇ مەيلى.

— دەرۋىش بولغاننىڭ نېمە پايدىسى؟ بېرىپ دېڭىز قاراقچىسى بولغانغا يېتەمدۇ.

— دېڭىز قاراقچىسى؟

— شۇنداق، دېڭىز قاراقچىسى دېگەنچۇ ئۆلۈمدىن قورقماي جەسۇرلۇق بىلەن ياشايدۇ. دېڭىز قاراقچىسى ئانچە- مۇنچە ئەسكى ئىش قىلىپ قويغىنى بىلەن ئۇ دەرۋىشلىكتىن ياخشى- دە!

— ۋۇي راست، تام، ئۇنداق بولسا مەنمۇ دېڭىز قاراقچىسى بولاي جۇمۇ.

تامنىڭ تەكلىپىگە ماقۇل بولغان جۇخاپونىڭ يۈزلىرى خۇشاللىقتىن گۈلدەك ئېچىلىپ كەتتى.

— بىراق نەگە بېرىپ دېڭىز قاراقچىسى بولىمىز، تام؟

— جېكسۇن ئارىلىغا. ئۇ يەر بولىدىغان جاي.

سېن پېتېر بۇرگ بازىرىنىڭ جەنۇبىغا بەش كىلومېتىر كېلىدىغان يەردە مىسسىسىبى دەرياسى بار ئىدى. دەريانىڭ كەڭلىكى ئىككى كىلومېتىرچە كېلىدىغان سۈيى تېپىز بىر بۆلۈكىدە تار بىر قۇرۇقلۇق بولۇپ، ئادەم ئاياغ باسمايدىغان بۇ يەرنى كىشىلەر جېكسۇن ئارىلى دەپ ئاتىشاتتى. بۇك- باراقسان ئورمانلىق ئىچىگە مۇكۈنگەن جېكسۇن ئارىلىنىڭ قارشى تەرىپى دەريا قىنىغا ناھايىتى يىراق ئىدى. يەنە بىر تەرىپى ئادەملەر كەمدىن- كەم ئاياغ باسىدىغان ئورمانلىققا تۇتىشىپ كېتەتتى.

— مېنىڭچە بىزگە ئۇنىڭدىن باشقا ياخشى يەر يوق تام، — دېدى جۇخاپو،
— شۇ يەرگە بارايلى.

— مەن بۇرۇنلا دېڭىز قاراقچىسى بولسام جېكسۇن ئارىلىدا تۇرىمەن، دەپ
ئويلاپ يۈرەتتىم، — دېدى تام، — بىراق ئىككىمىزلا بارساق زېرىكىپ كېتىمىز.
شۇڭا خاكىنىمۇ قوشۇۋالايلى.

ئۇلار خاكىنى ناھايىتى تەستە تاپتى. پات ئارىدا دېڭىز قاراقچىسى
بولدىغانلىقىنى ئاڭلىغان خاك بۇ تەكلىپكە دەرھال ماقۇل بولۇپ، تام بىلەن
جۇخاپونىڭ سېپىگە قوشۇلدى. شۇنىڭ بىلەن بۇ ئۈچەيلەن ئۇدۇل مىسسىسىپى
دەرياسى بويىغا كەلدى.

— قاراڭلار، دەريادا بىر سال تۇرىدۇ!

نەدىن ئېقىپ كەلگەنكى، بىر سال دەريا لېۋىدە لەيلەپ تۇراتتى.
— ئەجەب ياخشى بولدى. بۇ بىز ئۈچۈن ناھايىتى مۇھىم نەرسە،
بىلەمسىلەر! بۇنىڭغا ئاسماندىن چۈشكەندەكلا ئېرىشتۇق، — دېدى تام خۇشال
بولۇپ.

جۇخاپو تۇيۇقسىز سوراپ قالدى.

— بىراق، قورساققا نېمە يەيمىز؟

— ئۆيىدىن بىردىن قارماق ئەكەلەيلى.

— بىراق، ھەر كۈنى بېلىقلا يېگىلى بولمايدۇ. دە!

— بولكا، سېرىق ماي دېگەندەك نەرسىلەرنى ئوغرىلاپ كەلسەك بولىدۇغۇ،

— دېدى خاك سۆز قىستۇرۇپ، — دېڭىز قاراقچىلىرىنىڭ كەسپى — ئولجا
ئېلىش. تە!

— بىراق، ئوغرىلىق قىلىش ياخشى ئىش ئەمەس.

— توغرا، ئوغرىلاش دېسەك بەك سەت ئاڭلىنىدىكەن، ئۇنى ئولجا ئېلىش

دەيلى. قەيسەر كىشىلەرلا ئولجا ئالالايدۇ. دېڭىز قاراقچىلىرىمۇ ئولجىغا تايىنىدۇ،

— دېدى تام چۈشەندۈرۈپ.

بۇ ئۈچ بالا يېرىم كېچىدە دەل مۇشۇ جايدا ئۇچرىشىشقا كېلىشىپ، ئۆز

يوللىرىغا مېڭىشتى. ئۇلار تاكى قاراڭغۇ چۈشكىچە ئۈچىغانلىكى ئادەمگە "بۈگۈن بۇ بازاردا ھەيران قالارلىق بىر ئىش بولىدۇ" دېگەن خەۋەرنى تارقىتىپ. بىراق ئۇلار يەنە بۇ خەۋەرنى ھازىرچە سىر تۇتۇشنىمۇ تاپىلاپ ماڭدى.

جېكسون ئارىلىدا

تام يېرىم كېچە بىلەن بولكا، كالباسا قاتارلىق نەرسىلەرنى ئېلىپ، قىيانىڭ ئۈستىدىكى پاكىز ئۆسكەن ئورمانلىققا كەلدى. بۇ يەردە تۇرسا، ئۇلار ئۇچراشماقچى بولغان ھېلىقى جاينى كۆرگىلى بولاتتى.

كۆكتىكى سان-ساناقسىز يۇلتۇزلار تامغا ھەدەپ كۆز قىساتتى. مىسسىسىپى دەرياسى تىمتاس گۈگۈم قوينىدا بەخىرامان ئۇيقۇغا كەتكەن ئىدى.

تام قۇلىقىنى دىڭ تۇتۇپ بىردەم تۇردى. لېكىن ھېچقانداق سادا كەلمىدى. ئۇ ئاستا ئىسقىرتىپ قويىۋېتى، بىرەيلەن قىيانىڭ ئاستىدىن دەرھال جاۋاب قايتۇردى. تام كۈچەپ يەنە ئۈچىنى ئىسقىرتىۋېتى، بىرەيلەن ئۇنىڭغا ئوخشاش ئۈچىنى ئىسقىرتتى. بىرەيلەن ئۇنىڭغا ئۇلاپلا ناھايىتى ۋەزىن ئاھاڭدا سورىدى:

— ئۆزۈڭ كىم بولسەن؟

— ئىسپانىيىلىك قارا كىيىملىك دېڭىز قاراقچىسى — توماس سويپر بولمەن. قېنى، ئىسىم- شەرىپىڭنى ئېيت!

— مەن، قان ئىچەر ئىبلىس — خاك بېرى فېئىن بولمەن!

— مەن، دېڭىز زومىگىرى جۇخاپو بولمەن!

بۇ مەنەسەپ ناملىرىنى تام ئۆزى ئوقۇغان دېڭىز قاراقچىلىرى ھەققىدىكى كىتابلاردىن تېپىپ تەقسىملىگەنىدى.

— قېنى، پارول! — دەپ سۈرلۈك ۋارقىرىدى تام.

— قىزىل قان! — دەپ جاۋاب بەردى ئىككىيلەن.

تىمتاس تۈن نىسبىدە ئاڭلانغان بۇنداق سۈرلۈك ئاۋاز ھەقىقەتەن ئادەمنىڭ تېنىنى شۈركەندۈرەتتى.

تام ئېلىپ كەلگەن نەرسىلىرىنى قىيادىن تۆۋەنگە قارىتىپ تاشلاپ، ئۆزى ئۇنىڭ ئارقىسىدىن دومىلاپ چۈشتى. چۈشكەچە ئۇنىڭ پۇت- قولى سۈرۈلۈپ،

كىيىملىرى يىرتىلىپ كەتتى. تام قىيادىن چۈشۈدىغان بىر چىغىر بولنىڭ بارلىقىنى بىلەتتى. لېكىن ئۇ يول بىلەن چۈشە دېڭىز قاراقچىلىرىنىڭ جايىدا مۇشەققەتكە تەۋەككۈل قىلىش روھى ئىپادىلەنمەي قالاتتى. دېڭىز زومىگىرى جۇخاپونىڭ قولىدا بىر پارچە تۇرلانغان گۆش، قان ئىچىر ئىبلىس خاكنىڭ قولىدا بىر دانە ساپلىق تۇراتتى. بۇ ئۇلارنىڭ «ئولجا»لىرى ئىدى.

— ئايلا، بىزدە ھازىر ئوت يوق، — دېدى ئىسپانىيىلىك قارا كىيىملىك دېڭىز قاراقچىسى، — يولغا چىقىشقا بولمايدۇ. قان ئىچىر ئىبلىس يانچۇقىدىن بىر قاپ سەرەڭگە چىقاردى. — بۇنى ئاللىبۇرۇنلا تەق قىلىپ قويغانمەن. نېمىشقىدۇ تام سەرەڭگىنى شارتىدە ئېلىپ دەرپاغا تاشلىۋەتتى. — تام، نېمە قىلغىنىڭ بۇ؟ ئوتنى نېمە بىلەن ياقىمىز؟ — ئاڭلا، — دېدى تام ئۇنىڭغا، — دېڭىز قاراقچىلىقى پەيدا بولغان ئۇ زامانلاردا كىشىلەر سەرەڭگە دېگەن نەرسىنى بىلمەيتتى.

تام يۈز مېتىرچە نېرىدىكى دەريا لېۋىگە توختىتىپ قويۇلغان بىر سالدا ئىس چىقىپ تۇرغانلىقىنى كۆردى. ئۇ سالچىنىڭ بازارغا نەرسە كېرەك ئالغىلى ياكى ھاراق ئىچىپ ئوينىغىلى كەتكەنلىكىنى ئېنىق بىلىپ تۇرسىمۇ لېكىن قەستەن ۋەھىمىگە چۈشكەندەك، بىگىز بارمىقىنى لېۋىگە تىرەپ قويۇپ تۇرۇپ «ھۇش!» دېدى.

— قېنى ئاستا ئۆتۈپ باقايلى، — دېدى تام ئۇلارغا پەس ئاۋازدا، — ئەگەر دۈشمەن بىزگە چىقىلىشقا پېتىنىپ قالغۇدەك بولسا، شەمشەرنىڭ تەمىنى تېتىتىپ قويۇپلا تىكىۋېتىمىز.

— توغرا، ئادەمنى ئۆلتۈرۈۋەتسەك مەخپىيىتىمىز ئاشكارىلىنىپ قالىدۇ. ئۈچ بالا ئىشلارنى دېڭىز قاراقچىلىرىنىڭ ئۇسۇلى بىلەن قىلمىغاندا پۇخادىن چىقمايمىز، دەپ ئويلىغان ئىدى.

ئۇلار بېرىپ تۇتۇرۇققا ئازراق چوغ ئالدى. دە، ئۆزلىرىنىڭ سالى بىلەن

قىرغاقتىن يىراقلىدى. كاپىتان تامنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن خاك ئارقا پالاققا، جۇخاپو ئالدى پالاققا مەسئۇل بولدى. قاپاقلىرىنى سۈرلۈك تۈرۈپ، ئىككى بىلىكىنى قوشتۇرۇپ سالنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئۆرە تۇرغان تام ئۇلارغا پەس ئەمما ۋەزىن ئاھاڭدا بۇيرۇق چۈشۈرەتتى.

— كېمە قوزغىلىدۇ، تەييارلىق پۈتتىمۇ؟

— پۈتتى كاپىتان.

— كېمىنىڭ بېشىنى بۇراپ، شامالنىڭ يۆنۈلۈشى بويىچە ھەيدەڭلار!

— خوپ كاپىتان!

— ئۇدۇل ھەيدەڭلار، ئۇدۇل دەۋاتىمەن!

— ئۇدۇل مېڭىۋاتىمىز، باشلىق!

— قىپاش كېتىپ قالدى، قىپاش!

سال دەريانىڭ ئوتتۇرىسىغا يېتىپ باردى. تام بەرگەن بۇ بۇيرۇقلارنىڭ ئەمەلىيەتتە بىر خىل شەكىل ئىكەنلىكىنى ئۇلار ئىچىدە بىلەتتى.

سال داۋاملىق ئالغا ئىلگىرىلەپ، سېن پېتېربورگ بازىرىدىن ئاستا-ئاستا يىراقلاپ كەتتى. بىراق، بۇ "ھەيران قالارلىق چوڭ ئىش" تىن خەۋەرسىز بازار، يەنىلا جىمجىت ئۇيقۇسىدا ئىدى.

تام بۇيرۇق بېرىشتىن توختاپ، مىيىقىدا كۈلگىنىچە كۆزلىرىنى يىراق-يىراقلارغا تىكتى. خاك بىلەن جۇخاپومۇ قوللىرىدىكى پالاقنى قويۇپ، چەكسىز سۇ يۈزىدىن سېن پېتېربورگ بازىرىغا قارىدى. ئۇلارنىڭ چىرايلىرىدىكى ئىپادىنىڭ خۇشاللىق ياكى قايغۇ ئىكەنلىكىنى ئاڭقىرىغىلى بولمايتتى.

— ئاھ، خەير-خوش سۈيۈملۈك ماكان!

بۇ ئۈچەيلەن بازارغا ئۇزاقتىن-ئۇزاق ئۈن-تىنىسىز تىكىلدى. تۇيۇقسىز كەلگەن دولقۇن سالنى ئارانلىڭ يەنە بىر تەرىپىگە ئۇرۇپ ئاپىرئۈتەتتىكىلى تاس قالدى.

— ھەي دىققەت! يۆنىلىشنى ئۆزگەرتىڭلار، ئارانلىڭ ئاۋۇ تەرىپىگە قارىتىپ

ھەيدەڭلار!

خاك بىلەن جۇخاپو جىددىي پالاق ئۇردى. سال كېچە سائەت ئىككىلەر بىلەن سۇنىڭ ئارغا ئىككى يۈز يارد (يارد — ئامېرىكا، ئەنگىلىيەدە قوللىنىلىدىغان ئۇزۇنلۇق ئۆلچەم بىرلىكى بولۇپ، بىر يارد 0.9144 مېتىرغا تەڭ) كېلىدىغان جايدىكى تېپىز يېرىگە يېتىپ كەلدى. ئۇلار ئېلىپ كەلگەن نەرسىلىرىنى سۇ كېچىپ بىر قانچە قېتىم قاتناپ، ئاران دېگەندە قىرغاققا ئېلىپ چىقىپ بولدى.

سالدا كونا بىر يەلكەن بار ئىدى. بالىلار بۇ يەلكەننى پاكار ئورمانلىق ئىچىگە ئاپىرىپ چىدىر قىلىپ تىكىپ، نەرسە-كېرەكلىرىنى ئۇنىڭ ئىچىگە يوشۇرۇپ قويدى. ھاۋا ئوچۇق بولغاچقا ئۇلار ئايدالدىلا يېتىپ ئۇخلاماقچى بولدى. پەقەت مۇشۇنداق قىلغاندىلا دېڭىز قاراقچىلىرىنىڭ تۇرمۇش قائىدىسىگە چۈشكەن بولاتتى.

بالىلار ئورماننىڭ ئىچكىرىسىدىن قۇرۇق شاخ-شۇمىلارنى تېرىپ كېلىپ گۈلخان يېقىپ، ئازراق كاۋاپ پىشۇردى. ئاندىن ئېلىپ كەلگەن بولكىلىرى بىلەن كەچلىك غىزا يېدى. ئۇلارنىڭ كۆڭلىدە ئادەم كەمدىن-كەم ئاياغ باسىدىغان مۇشۇنداق ئارالدا ئۆزبەگ-ئۆز خان دالا تامىقى يېيىش ئادەمنى چەكسىز خۇشال قىلىدىغان ئىش ئىدى. شۇڭا ئۇلار دەريانىڭ ئۇ تەرىپىدە قالغان مەدەنىي دۇنياغا قەتئىي قايتماسلىق نىيىتىگە كەلدى.

ئۇلار غىزالىنىپ بولغاندىن كېيىن، ئولتۇرغان يېرىدىلا سۇنايلىنىپ يېتىشتى.

— بەك ياخشى بولدى، — دېدى جۇخاپو.

— ھەي ئاغىنىلەر، — دېدى تام ئۇلارغا، — بۇنىڭدىنمۇ بەختلىك كۈنلەر بولمىسا كېرەك. ئەگەر بازاردىكى باشقا دوستلىرىمىز كۆرسە بىزگە ھەۋەس قىلىشىدۇ جۇمۇ!

— ھەۋەس قىلىپ، ئىچىلىرى ئېچىشىپ كېتىدۇ چوقۇم، — دەپ قوشۇپ قويدى خاك، — شۇنداق بولىدۇ-دە، ئادەتتە يېرىم ئاچ، يېرىم توق يۈرەتتۇق. مانا ھازىر بەگدەك يېدۇق، باشقىلارنىڭ تىل-ھاقارەتلىرى، بوزەك قىلىشلىرىدىن قۇتۇلدۇق.

— راستتىنلا جەننەتكە كىرىپ قالغاندەكلا بولدۇق، — دېدى تام خاكنىڭ

سۆزنى قوۋۇۋەتلىپ، — قاق سەھەردە تۇرىدىغان، مەكتەپكە بارىدىغان ئىش يوق. يۈز يۈنۈپ، كىيىم ئالماشتۇرىمەن دەيدىغان ئاۋازچىلىقمۇ يوق. بىلەمسىلەر، دېڭىز قاراقچىلىرى دېگەنچۈ، ئۇنداق ئۇششاق- چۈششەك ئىشلارغا ئۆزىنى ئاۋاز قىلمايدۇ.

— بىراق، ئۇلار زادى نېمە ئىش قىلىدۇ؟ — دەپ سورىدى خاك.

— قىزىككەنسەن، دېڭىز قاراقچىلىرىنىڭ كۈنى بەك راھەتتە ئۆتىدۇ. ئۇلار كىشىلەرنىڭ ئالتۇن- كۈمۈشلىرىنى بۇلاپ، كېمە ۋە ئۆيلىرىنى كۆيدۈرۈۋەتكەندىن كېيىن ئولجىلىرىنى ئۆزى تۇرغان ئارالغا ئاپىرىپ كۆمۈپ قويدۇ. ئۇنى ئەرۋاھ، جىن- شەيتانلار ساقلاپ بېرىدۇ. ئۇلار يەنە كېمىدىكى ئادەملەرنى بىرىنى قويماي كۆزلىرىنى تېگىپ دېڭىزغا تاشلىۋېتىدۇ، تېخى.

— ئۇلار يەنە ئاياللارنى ئۆلتۈرمەي، ئۆزلىرى بىلەن بىرگە ئارالغا ئېلىپ كېتىدۇ، — دەپ قوشۇپ قويدى جۇخاپو.

— ئەلۋەتتە ئاياللارنى ئۆلتۈرمەيدۇ، — دېدى تام چۈشەندۈرۈپ، — دېڭىز قاراقچىلىرى ئۇنداق رەزىل ئىشنى ھەرگىز قىلمايدۇ. ئۇلار ئارالغا ئېلىپ كەتكەن ئاياللار دېگەن بەك چىرايلىق. مەن ئوقۇغان كىتابتا ئاشۇنداق دەپتۇ. ھاياجانلانغان جۇخاپو گەپ قىستۇردى:

— ئۇلارنىڭ كىيىنىشىمۇ كارامەت دەڭلا، كىيىملىرىگە گۆھەر، ئالماسلار قويۇلغان، تېخى.

— ھېلىقى ئاياللارنىڭ كىيىملىرىگىمما؟ — دەپ سورىدى خاك.

— ياقەي، ھېلىقى دېڭىز قاراقچىلىرىنىڭ كىيىملىرىگە دەۋاتىمەن.

خاك ئۈچىسىدىكى ئۆتمەشۈك كىيىملىرىگە قاراپ كەتتى.

— مېنىڭ كىيىملىرىم بۇ كەسپكە ماس كەلمىگۈدەك، — دېدى كۆڭلى يېرىم بولغان خاك ھەسرەتلىنىپ، — بۇنى كىيىمسەم بۇنىڭدىن باشقا كىيىمىمۇ يوق.

— تولا قايغۇرما، — دېدى تام ئۇنىڭ كۆڭلىنى ياساپ، — ئولجا ئېلىشنى باشلساقلا چىرايلىق كىيىم دېگەننى تاللاپ كىيىمىز.

تام يوقاپ كەتتى

ئەتىسى ئەتىگەندە ئويغىنىپ كەتكەن تام كۆزلىرىنى ئۇۋىلىغىنىچە ئەتراپقا قاراپ ھەيران قالدى. چۈنكى ئۇ ئۆزىنىڭ زادى نەدە ياتقانلىقىنى دەماللىققا ئېسىگە ئالالمايۋاتاتتى. تام بىردەم تۇرۇپ ئېسىنى يىغىۋالغاندىن كېيىن ئۆزىنىڭ ھازىر دېڭىز قاراقچىسى ئىكەنلىكىنى يادىغا ئالدى.

سەھەر ھاۋاسى بىر ئاز سوغۇق بولۇپ، پۈتكۈل ئورمانلىق تىمتاس ئىدى. دەرەخ يوپۇرماقلىرى خۇددى تېخى ئۇيقۇدىن ئويغانمىغاندەك جىم-جىت تۇراتتى. ئوت-چۆپلەرنىڭ يوپۇرماقلىرىدىكى شەبنەملەر يالتىراپ كۆزنى قاماشتۇراتتى. ئاخشام گۈلخان ياققان يەردىكى بىر دۆۋە قالدۇق كۈلدىن تېخىچە ئىس كۆتۈرۈلۈپ تۇراتتى. بەك ھېرىپ كەتكەنچىكىمىكىن، خاك بىلەن جۇخاپو ھېلىمۇ تاتلىق ئۇيقۇدا ئىدى.

بىردەمدىن كېيىن، ئورمانلىقنىڭ ئىچكىرىسىدىن بىر خىل قۇشنىڭ سايىرىغان ئاۋازى كەلدى. بۇنى ئاڭلىغان باشقا قۇشلارمۇ جىمجىتلىقتىن زېرىككەندەك تەرەپ-تەرەپتىن سايىرىشىپ كەتتى. تاڭ ئاستا-ئاستا يورىدى. تەبىئەتنىڭ سېھرىي كۈچى جېمى جانلىقنى ئويغاتتى. بىرتال كېيىنەك لېچىنكىسى خۇددى دەرەخ يوپۇرمىقىنى غېرىچلاۋاتقانداك ئۆمىلەپ كېتىۋاتاتتى. بىرتال چېكەتكىنى يۇدۇۋالغان بىر توپ چۆمۈلە غەيرەت بىلەن ئالغا ئىلگىرىلىمەكتە ئىدى. دۈمبىسىدە بېغىررەڭ دېغى بار خانقىز ئۆمىلەپ بىرتال ئوتنىڭ ئەڭ چوققىسىغا چىقتى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىنلا يېتىپ كەلگەن تېزەكچى، ئالدىدىكى تېزەكنى پۈتۈن كۈچى بىلەن يۇمۇلاتماقتا ئىدى. قۇشلارنىڭ ناخشىسى ئەۋجىگە چىقتى. بىر قۇش ئۇچۇپ كېلىپ، دەرەخنىڭ تام قولىنى بىرلا ئۇراتسا تۇتۇلغۇدەك يەردىكى شېخىغا قوندى. دەرەخنىڭ ئۈچىدا شاختىن شاخقا سەكرەپ ئويىناۋاتقان كۈلرەڭ تېپىن بىلەن پاكار ئورمانلىق ئىچىدە ئاستا

كېتىۋاتقان تۈلكە بالىلارغا قىزىقسىنىپ قاراپ قويدى. كۈن نۇرى قويۇق دەرەخ يوپۇرماقلىرى ئارىسىدىن نەيزىدەك ئۇدۇل چۈشتى. بىرقانچە تال كېپىنەك ئۇسۇلغا قاناتلىرىنى كەردى.

تام بېرىپ ئىككى دېڭىز قاراقچىسىنى تۇرتتى. ئۇلار مىڭ تەسلىكتە كۆزىنى يىرتىپ ئېچىپ، بىر ھازا كېرىلگەندىن كېيىن ئاستا ئورۇنلىرىدىن تۇردى.
— مېڭىڭلا يۈنۈنۈپ كېلەيلى، — دېدى تام ئۇلارغا.

كىيىم-كېچىكىنى سېلىپ قىپپالنىڭ بولغان بۇ ئۈچ بالا سۇنىڭ تېپىز يېرىگە يۈگۈرۈپ بېرىپ، بىر-بىرىگە سۇ چاچتى ئارقىدىن سۇدا چېلىشىپ پومىداقلىشىپ كەتتى.

بىردەمدىن كېيىن تام ۋارقىر ئۈتتى:

— ئايلا، سال يوق تۇرىدۇ!

— نېمە؟ خاك بىلەن جۇخاپومۇ تەڭلا ۋارقىر ئۈتتى.

— سالىنى بىز ئۇخلاپ قالغاندا ئوغرى ئالغان ئوخشايدۇ، — دېدى خاك.

— ئەمدى قانداق قىلىمىز؟ سال بولمىسا قانداق كېتىمىز؟ — دېدى چىرايلىرى ئۆڭگەن جۇخاپو.

— ئۈزۈپ كېتىمىز شۇ، — دېدى خاك، — بىراق مەن جىق بولسا ئالتە يۈز مېتىرغا ئۆزلەيمەن. بۇ يەردىن قىرغاققا چىققۇچە مىڭ مېتىردىن ئاشىدىغان تۇرسا...

— ھەي نېمە دېگىنىڭلار بۇ؟ — تام ئاچچىقلاپ ۋارقىرىدى، — دېڭىز قاراقچىسى بولۇشقا بەل باغلىغان تۇرۇقلۇق يەنە كېتىشنى ئويلىغىنىڭلار نېمىسى؟ ئىككىيلەن تامنىڭ بۇ گېپىنىڭ ئورۇنلۇق ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى. ئۇلار جاننى ئاللىقانغا ئېلىپ بۇ يەرگە كەلگەنسەن ئەمدى قىرغاقنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى "مەدەنىي" دۇنيا بىلەن ئادا-جۇدا بولۇشى كېرەك ئىدى.

ئۇلار سەكرىشىپ، تاقلىشىپ قارارگاھىغا قايتىپ كەلدى. ئۇلارنىڭ كۆڭلى بەك خۇش ئىدى، ئىشتىيىمۇ ئېچىلىپ كېتىۋاتاتتى.

ئۇلار گۈلخاننىڭ ئۆتىنى ئۇلغايتتى. ئاڭغىچە خاك يېقىندىلا سۈيى ئاجايىپ

سۈزۈك بىر بۇلاقنىڭ بارلىقىنى بايقاپ قالدى. ئۈچ بالا كوكۇس دەرەخىنىڭ يوپۇرمىقىنى قوشۇق قىلىپ بۇلاق سۈيىدىن ئىچىشتى. — پاي، بەك تەملىككەن. قەھۋىدىنمۇ ياخشىكەن.

بالىلار تەملىك بۇلاق سۈيىدە گاللىرىنى نەمدىۋالغاندىن كېيىن، جۇخايو تۇرلانغان گۆشنى كېسىشكە تەمىشەلدى. تام بىلەن خاك ئۇنى توستى.

تام بىلەن خاك دەرپاقىنىغا يۈگۈرۈپ باردى. دە، بېلىق تۇتقىلى بولىدىغان بىر يەرنى تېپىپ، دەرياغا قارماق تاشلىدى. ھەش-پەش دېگۈچە ئۇلار ئۆكۈن بېلىقى ۋە ئامۇر سون بېلىقىدىن بىرقانچە تال تۇتۇپ كەلدى. بېلىقلار ئىنتايىن سېمىز ئىدى. ئۇلار بېلىق بىلەن تۇرلانغان گۆشنى ھېلىقى ساپلىققا سېلىپ قايناتتى. ساپلىقتىن كۆتۈرۈلۈۋاتقان مەزەزلىك پۇراق بالىلارنىڭ نەپسىنى تاقىلىدىتتەتتى.

بالىلار ناشتىلىقىنى يەپ بولۇپ، دەرەخنىڭ سايىسىدا ئۇدۇل كەلگەن يەرگە ئۆزىنى تاشلاپ بىردەم ئۇخلايدى. ئاندىن ئورمانلىقنىڭ ئىچىگە كىرىپ، ئېكسپېدىتسىيىچىلەرنى دوراپ سايىھەت قىلدى. خۇشاللىقتىن يايىراپ كېتىۋاتقان بالىلار ئۇدۇل كەلگەن تەرەپكە قاراپ مېڭىۋەردى. ئۇلار چىرىپ قاقشال بولۇپ قالغان دەرەخلەرنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ، پاكار ئۆسكەن قويۇق ئورمانلىقتىن چىقتى ۋە كەڭ كەتكەن يەنە بىر يوغان دەرەخزارلىقتىن كېسىپ ئۆتتى. بۇ يوغان دەرەخلەردە سانجاق-سانجاق ئۈزۈملەر ساڭگىلاپ تۇراتتى. بالىلار ئۈزۈمدىن تويغۇچە ئۈزۈپ يېدى.

ھاۋا ئىنتايىن ئىسسىق ئىدى. ئۇلار بېرىپ سۇغا چۆمۈلگەندىن كېيىن يەنە بارگاھىغا قايتىپ كېتىشتى. بۇ چاغدا كۈن ئاللىقاچان قايرىلغانىدى. قورسىقى پىزىلداپ ئېچىپ كېتىۋاتقان بالىلار بېلىق تۇتۇپ كېلىشكەمۇ تاقەت قىلالماي ھېلىقى سوغاق كالباسانى ئىشتىھا بىلەن يېيىشتى. ئۇلار قورسىقى تويغاندىن كېيىن دەرەخنىڭ سايىسىدا قىيىلاپ پاراڭغا چۈشتى.

بىراق، بۇ قېتىم پاراڭ ئانچە قىزىمىدى. شۇڭا ئۇلار بىردەم تاغدىن-باغدىن پاراڭلىشىپلا شۇك ئولتۇرۇپ قېلىشتى.

پارىڭى تۈگەپ قالغان بالىلار بىر- بىرىگە قارشىپ جىمجىت ئولتۇرغان چاغدا تۇيۇقسىزلا بىر خىل غەلىتە ئاۋاز ئاڭلاندى. بالىلار چۆچۈپ بىر- بىرىگە قاراشتى. ئاڭغىچە كۈچلۈك بىر پارتلاش ئاۋازى ئاڭلاندى.

— نېمىنىڭ ئۇنى بۇ؟ — جۇخاپو ئەندىكىپ سورىدى.

— مەن ئاڭقىرالمىدىم، — دېدى تام بېشىنى چايقاپ.

— ئۇ گۈلدۈرۈماما ئەمەس، ئەگەر گۈلدۈرۈماما بولسا...، — ھەيران بولغان خاك بېشىنى چايقىدى، — ھەي، جىم تۇرۇپ ئاڭلاڭلا!

ئۇلار قۇلاقلىرىنى دىڭ تۇتۇپ ئاڭلىدى. ئاڭغىچە يەنە ئاڭلانغان شۇنىڭغا ئوخشاش ئاۋاز جىمجىتلىقنى بۇزدى.

— مېڭىڭلار، بېرىپ كۆرۈپ باقايلى!

ئۇلار ئورۇنلىرىدىن سەكرەپ تۇرۇپ، بازار تەرەپتىكى قىرغاققا قاراپ ئۇچقاندەك يۈگۈردى. ئۇلار قىرغاققا بېرىپ، پاكار دەرەخلەرنىڭ شاخلىرى ئارىسىدىن دەريانىڭ ئۇ قېتىغا قارنىۋېدى، دەريانىڭ بازارغا بىرەر چاقىرىمچە كەلگۈدەك جايىدا بىر پار كېمىسى تۇراتتى. كېمىنىڭ سەيناسىدا ئادەملەر مىغىلدايتتى. پار كېمىسىنىڭ ئۆيچۈرسىدە بىرقانچە قېيىق ئۇياقتىن بۇياققا ئۈزۈپ يۈرەتتى. زادى نېمە ئىش بولغاندۇ؟

بىردەمدىن كېيىن پار كېمىسىدىن ئاپئاق ئىس كۆتۈرۈلدى. بۇ ئىس خۇددى تۇمانغا ئوخشاش تىك كۆتۈرۈلۈۋاتقاندا بايىقىدەك كۈچلۈك ئاۋاز يەنە ئاڭلاندى.

— بولدى، مەن بىلىدىم. بىرەرسى سۇدا تۇنجۇقۇپ قازا قىلغان ئوخشايدۇ، — دېدى تام بالىلارغا.

— ھە راست، — دېدى خاك ئۇنىڭغا ئۇلاپلا، — بۇلتۇر ياز بىئېر تىنا سۇغا چۈشۈپ ئۆلۈپ قالغاندىمۇ توپ ئېتىۋېدى بىردەمدىن كېيىن جەسەت لەيلەپ چىققان.

— سۇدا توپ ئاتسا بەك قىزىق بولىدىكەن. خەپ، مەنمۇ ھازىر ئاشۇ يەردە بولغان بولسامچۇ، — دېدى جۇخاپو.

— مەنمۇ شۇ، دېدى خاك ئۇنىڭ گېپىگە ئۇلاپلا، — بىراق، زادى كىم

ئۆلگەندۇ؟

تام قارشى قىرغاققا بىر ھازا سەپىلىپ تۇرغاندىن كېيىن ئۇيۇقسىزلا ۋارقىرىۋەتتى.

— ھەي ئاغىنىلەر، كىم ئۆلگەنلىكىنى بىلىدىڭلارمۇ؟ دەل بىز.

جۇخاپو بىلەن خاك ئاستا بېشىنى لىگىشتى. تام تېخىمۇ پەخىرلىنىپ سۆزلەپ كەتتى.

— بىز تۇيۇقسىزلا يوقاپ كەتكەچكە ھاممام، سىد، مارى يەنە جۇخاپونىڭ ئاپىسى تازا ئەنسىرىدى، تايىنلىق.

— ئۇلار بىزنىڭ ئۆلۈپ كەتكەنلىكىمىزگە راستلا ئىشىنەرمۇ؟ — دەپ سورىدى جۇخاپو.

— ئۇلار دەريادىن بىزنى ئىزدەپ تاپالمىغاندىكىن ئىشىنىدۇ. دە، ئۇلار چوقۇم يىغلاۋاتىدۇ. بىزنىڭ يوقاپ كەتكەنلىكىمىزنى ئۆزلىرىنىڭ دائىم بىزنى ئۇرۇپ، تىللايدىغانلىقىدىن كۆرۈپ تازا پۇشايمان قىلىۋاتىدۇ. مانا، ھازىر بىز پۈتۈن بازاردىكىلەر ئاغزىدىن چۈشۈرمەيدىغان ئادەملەرگە ئايلاندىق. بۇنىڭغا بازاردىكى ھەممە بالىلار كارامەت ھەۋەس قىلىۋاتىدۇ، جۇمۇ.

— دېڭىز قاراقچىلىقىمۇ بولىدىغان ئىشكەن. ھە! خاك خۇشلۇقتىن كۈلىۋەتتى.

قاش قارايدىغاندا پار كېمىسى پرىستانغا يېقىنلاشتى، ھېلىقى قېيىقلارمۇ كۆرۈنمەيتتى. بۇ ئۈچ نەپەر دېڭىز قاراقچىسى بارگاھىغا قايتىپ كېلىپ، يەنە بېلىق تۇتۇپ يېدى. بىراق بازاردىكىلەر ئىككى-ئۈچتىن غۇرۇمەكلىشىپ ئۇلار ئۈچۈن قاتتىق ھەسرەت چەكمەكتە ئىدى.

نېمىشقىدۇر، قاراڭغۇ چۈشكەن چاغدا تام بىلەن جۇخاپو ئويلىنىپ قالدى. خاكنىڭ دادىسى ئۇچىغا چىققان ھاراقكەش بولغاچقا بالىسى بىلەن كارى يوق ئىدى. خاكنىڭ يوقاپ كېتىشى ئۇنىڭ ئۈچۈن بەربىر ئىدى. بىراق تامنىڭ ھاممىسى، جۇخاپونىڭ ئانىسى بار. ئۇلار بالىلارغا قەۋەتلا كۆيۈنىدۇ. ئۇلارنى ھېچنەپىدىن ھېچنەپە يوق ئەندىشەگە سېلىش راستتىنلا قاملاشمىغان ئىش

ئىدى. شۇڭا، تام بىلەن جۇخاپونىڭ بايىقى خۇشاللىقى بارا-بارا يوقاپ، غەمكىنلىشىپ قالدى. ئۇلار ئۆيلىرىنى سېغىنىپ ئېغىر ئۇھ تارتتى. بىراق، ئۇلار ئۆز ئۆيىنى بىر-بىرىگە چاندۇرمايتتى.

ئاسماندىكى يۇلتۇزلار كۆزلىرىنى جىمىرلىتىشقا باشلىدى. خاك يېتىپلا خورەككە چۈشتى. ئارقىدىن جۇخاپومۇ يېتىپ ئۇخلايدى. تام ئىككى قولىنى ياستۇق قىلىپ، ئۇ ئىككىسىگە قاراپ خېلى ياتتى. تام ئىككى بالا تاتلىق

ئۇيقۇغا غەرق بولغاندا ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ، گۈلخاننىڭ يورۇقىدا بىرنەچچە پارچە توغراق قوۋۇرۇقنى تاپتى. تام قوۋۇرۇقتىن ياخشىراق ئىككى پارچىنى تاللىۋالغاندىن كېيىن گۈلخاننىڭ يېنىغا زوڭرايدى ۋە يانچۇقىدىن شام قەلەمنى ئېلىپ، قوۋۇرۇققا بىر نېمىلەرنى يازدى. ئاندىن ئۇنىڭ بىرسىنى ئېلىپ قويىغا تىقتى. يەنە بىرسىنى جۇخاپونىڭ قالىپىغا سېلىپ قويدى.

تام تىمسىقلاپ يۈرۈپ ئورمانلىقنىڭ ئوتتۇرىسىغا كەلدى. ئۇ خاك بىلەن جۇخاپو ئۇخلاۋاتقان جايدىن بىر ئاز ئۇزىغاندىن كېيىن، دەريانىڭ ھېلىقى تېپىز يېرىگە قاراپ ئۇچقاندەك يۈگۈردى.

ئوغرىلىقچە ئۆيگە قايتىش

بىر قانچە مىنۇتتىن كېيىن تام دەريا بويىغا يېتىپ كەلدى. دەريانىڭ بۇ بۆلىكى تېپىز بولغىنى بىلەن بەزى يەرلىرى تامنىڭ بېلىغا كېلەتتى. تام سۈنى ئۇدۇل كېچىپ ماڭدى. سۇ ئۇنىڭ كۆكرىكىدىن ئاشقاندا ئۇ قارشى قىرغاققا قاراپ غۇلاچلاپ ئۈزۈشكە باشلىدى.

تام چاپىنىنى سىرتتىن سىيلاپ باقتى. ھېلىقى قوۋراق بار ئىدى. تام ئورمانلىقتىن ئۆتۈپ، دەريانى ياقىلاپ ماڭدى. سائەت ئونغا ئاز قالغاندا بازارنىڭ ئۇدۇلىدىكى بوشلۇققا يېتىپ كەلدى. ھېلىقى پار كېمىسى ئېگىز توسىمغا ياندېشىپ تۇراتتى. تام سۇغا سەكرەپ چۈشۈپ، پار كېمىسىگە چىقتى.

بىردەمدىن كېيىن قوڭغۇراق جىرىڭلاپ كەتتى. بىرەيلەن "كېمە قوزغىلىدۇ" دەپ ۋارقىرىدى. تام بىرەرسىنىڭ كۆرۈپ قالمىغانلىقىدىن خۇش بولدى. كېمە توختىغاندىن كېيىن ئۇ كېمىدىن سەكرەپ چۈشۈپلا قاراڭغۇلۇق ئىچىدە ئۈزۈپ چىقتى. تام چىغىر يولىنى بويلاپ يۈگۈرگىنىچە ئۇدۇل ھامىسىنىڭ ئىشىكى ئالدىغا كەلدى.

تام قورۇ تېمىدىن ئارتىلىپ چۈشۈپ ھامىسىنىڭ ئۆيىگە قاراپ باقتى. شام ئۆي ئىچىنى غۇۋا يورۇتۇپ تۇراتتى. تامنىڭ ھامىسى، سىد، مازى، جۇخاپونىڭ ئاپىسى كارىۋاتنىڭ ئۇ تەرىپىدە پاراڭلىشىپ ئولتۇراتتى. تام ئاستا ئىشىك ئالدىغا كېلىپ، ئىشىكنىڭ ئىلغۇچىنى ئاچتى. ئاندىن تۈش چىقارماي ئىشىكنى ئېچىپ، ئۆيگە غىپىدە ئۆمىلەپ كىرىۋالدى.

— شامنىڭ ئوتى نېمانداق لەپەڭشىپ كېتىۋاتىدىكەن دېسەم ئىشىك ئۈچۈك قايتىكەن ئەمەسمۇ! ئىشىكنى ئىلغاندەك قىلىۋېدىمغۇ؟ ھەي، ھازىر ئادەمنى ھەيران قىلىدىغان ئىشلار كۆپىيىپ كەتتىغۇ. سىد، ماڭ بېرىپ ئىشىكنى ئىلىۋەتكەن!

تامنىڭ ھاممىسى بۇ گەپلەرنى قىلىپ بولغۇچە تام كارىۋاتنىڭ ئاستىغا ئاللىقاچان كىرىپ بولغانىدى.

— بايا دېدىمغۇ، تام كەپسىزلىكىنى ھېسابقا ئالمىغاندا ياخشى بالا ئىدى. ئۇ ئادەمنى خاپا قىلىدىغان ئىشلارنىڭ بىرەر-سىنىمۇ قەستەن قىلىپ باقمىغان. ئۇنىڭ كۆڭلى بەك ياخشى ئىدى، — دېدى موماي يىغلاپ تۇرۇپ.

— مېنىڭ ئوغلۇمچۇ تېخى، — دەپ گەپ باشلىدى جۇخاپونىڭ ئاپىسى، — شوخ بولغىنى بىلەن...، كۆڭلى دەريادەك بالا ئىدى، مەجەزنىڭ ياخشىلىقىنى دېمەيسىز تېخى. ئېسىم قۇرسۇن مېنىڭ، پىشلاقنى تۆكۈۋەتكىنىم يادىمدا يوق، ئۇنى سەن ئوغرىلاپ يەۋاپسەن، دەپ قاتتىق ئۇرغانلىقىمغا مەڭ بىر پۇشايمان قىلىۋاتىمەن. ئوغلۇمنى كۆرەلمەيدىغانلىقىمنى ئويلىسام يۈرىكىم قان بولۇپ كېتىۋاتىدۇ.

خاپو موماي ئېسەدەپ يىغلاپ كەتتى. ئۇ ھەقىقەتەن قاتتىق ئازابلىنىۋاتاتتى. سىدىنىڭ گېپى ئارىدىكى جىمجىتلىقنى بۇزدى.

— ئاھ پەرۋەردىگار، تامغا جەننەتتىن ئورۇن بەرگەيسەن. بىراق تاممۇزە، ئاشۇنداق قۇلاقكەستىلىك قىلمىغان بولسىمىغۇ...

— سىد!

موماي قاتتىق ۋارقىردى. تام كارىۋاتنىڭ ئاستىدا تۇرۇپ ھاممىسىنىڭ چىرايىنى كۆرەلمىگەن بولسىمۇ لېكىن سىدقا قانداق ئۆگەنلىكىنى بىلىپ تۇراتتى.

— تام ئاللىقاچان پەرۋەردىگارنىڭ دەرگاھىغا كېتىپ بولدى. ئۆلگەن ئادەمنىڭ ئارقىسىدىن گەپ قىلسا يامان بولىدۇ. ئۇنى پەرۋەردىگار ئۆز پاهاندا ساقلايدۇ، ئۇنداق بولمىغۇر گەپلەرنى قىلما.

بۇنى ئاڭلىغان تامنىڭ يۈرەكلىرى سۈيۈنۈپ كەتتى. ئارقىدىن موماينىڭ جۇخاپونىڭ ئانىسىغا قىلغان گەپلىرى ئاڭلىنىشقا باشلىدى:

— ھەي، خاپو خېنىم. قاراپ تۇرۇپ تامدىن ئايرىلىپ قالدىم، نېمە قىلارمىنى بىلمەي قېلىۋاتىمەن!

— بالىلارنى پەرۋەردىگار بەرگەن، يەنە ئۆزى ئېلىپ كەتتى. بۇنىڭغا نېمە ئامال دەيسىز؟ بىراق شۇنداق دېگەن بىلەن ئادەم زادىلا چىدىمايدىكەن ئەمەسمۇ! ئالدىنقى يەكشەنبە كۈنى جۇخاپو ئالدىغا ئەكىلىپ پوجاگرا ئالغان ئىدى. بەك قورقۇپ كەتكەچكە ئاچچىقىمدا ئۇنى ئۇرۇپ قويۇپتىمەن. ئۇنىڭدىن بۇنچىۋالا تېز ئايرىلىپ قالارمىنى نەدىن بىلەي. مانا ئەمدى ئاتىسىچۇ پوجاگرا ئىنى يەنە ئاتقىن بالام، دەپ قۇچاقلاپ تۇرۇپ قانغۇچە سۆيگەن بولاتتىم.

— شۇ ئەمەسمۇ! كۆڭلىڭىز ماڭا ئايان. تاممۇ ئالدىنقى كۈنى مۈشۈككە دورا ئىچكۈزۈۋېتىپتىكەن، مۈشۈك خۇددى غالىجر بولۇپ قالغاندەك قۇتراپ پۈتۈن ئۆيىنى ئەرەختەم-پەرەختەم قىلىۋېتىپتۇ. مەن ئاچچىقىمغا پايلىماي ئۇنىڭغا قول تەگكۈزۈپ قويۇپتىمەن. ئىستى بىچارە بالام! ئۆمرى كوتا بولۇپ قالغان بالام! ئاھ پەرۋەردىگار...

ئۇن سېلىپ يىغلاپ كېتىۋاتقان ئىككى موياينىڭ ئاغزى گەپكە كەلمەي قالدى.

دىماغلىرى ئېچىشىپ كېتىۋاتقان تاممۇ ياشلىرىنى توختىتالماي قالدى. تامنىڭ كارىۋات ئاستىدىن ئىرغىپ قويۇپ ئۇلارنى ھاڭ- تاڭ قالدۇرغۇسى كېلىپ كەتتى. ناۋادا شۇنداق قىلسا ھامىنىسى قانچىلىك خۇش بولۇپ كېتەر ھە! بىراق تام ئۆزىنى زورغا بېسىپ، كارىۋاتنىڭ ئاستىدا جىم يېتىۋەردى. تام كارىۋاتنىڭ ئاستىدا يېتىپ ئۇلارنىڭ تاغدىن- باغدىن قىلىشىۋاتقان گەپلىرىنى ئاڭلاپ، بازاردا ئۇلار توغرىلىق بولۇنىۋاتقان گەپلەردىن تولۇق خەۋەر تاپتى. ئەسلىدە ئۇلار بالىلار سۇغا چۆمۈلۈۋاتقاندا تۇنجۇقۇپ قازا قىلغان ئوخشايدۇ، دەپ ئويلاپتۇ. كېيىن سالنىڭ يوق تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ ھەم بالىلارنىڭ ئاغىنىلىرىگە "بازاردا چوڭ بىر ئىش يۈز بېرىدۇ" دەپ تاپىلىغان گېپىنى ئاڭلاپ، ئۇلارنىڭ سال بىلەن قېچىپ كەتكەنلىكىدىن گۇمان قىپتۇ.

بىراق چۈشكە يېقىن كىشىلەر سالنىڭ سۇدا لەيلەپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان كىشىلەر "ھايات بولغان بولسا ئاچلىققا چىدىيالماي قايتىپ كېلەتتى" دەپ ئويلاپ، بالىلارنىڭ قازا قىلغانلىقىغا ئىشىنىپتۇ ھەم يەكشەنبە

كۈنىگىچە تېپىلمىسا چېركاۋدا ئۇلارغا ئاتاپ ماتەم مۇراسىمى ئۆتكۈزۈدىغانلىقىنى بېكىتىشىپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان تامنىڭ پۈتۈن بەدىنى تىكەنلىشىپ كەتتى.

بىردەمدىن كېيىن خاپو موماي مېڭىشقا تەمشەلدى. ئىككى موماي چىڭ قۇچاقلىشىپ تۇرۇپ ھارغۇچە يىغلىۋالدى.

موماي سىدى بىلەن ماربغا ياخشى چۈش كۆرۈڭلار بالىلىرىم، دېدى. ئۇنىڭ ئۇنى ئادەتتىكى چاغلاردىكىدىن بوغۇق ھەم پەس ئىدى. سىدى مىشلىداپ يىغلاۋاتاتتى، ماربىڭمۇ ئۇنلىرى پۈتۈپ كەتكەنىدى. بۇ ئىككىلەن يىغلىغىنىچە ئۈستىگە چىقىپ كەتتى.

تامنىڭ ھاممىسى يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ، تامغا ئاتاپ دۇئا قىلدى. ئۇنىڭ دۇئا قىلغاندا ئوقۇغان ئايەتلىرى ۋە تىترەپ تەستە چىقۇۋاتقان ئاۋازى چەكسىز مېھرىبانلىق ۋە سېغىنىشقا تولغان ئىدى. شۇڭا موماينىڭ دۇئاسى تۈگىمەي تۇرۇپلا تام ئۆزىنى تۇتالماي يىغلىۋەتتى.

موماي كارىۋاتقا چىقىپ خېلىغىچە ئۇياقتىن بۇياققا ئۆرۈلۈپ زادى ئۇخلىيالمىدى. بىر ھازادىن كېيىن ئېھتىمال ئۇخلاپ قالدىمىكىن ئۇ جىمىپ كەتتى.

تام كارىۋاتنىڭ ئاستىدىن تۇيدۇرماستىن ئۆمىلەپ چىقىپ، ھاممىسىغا ئۇزاقتىن ئۇزاق تىكلىدى. ئۈچ كۈندىن بۇيانقى ھەسرەت- نادامەت موماينى خېلىلا يادىتىۋەتكەن ئىدى. بۇنى كۆرۈپ تامنىڭ يۈرەكلىرى ئېچىشىپ كەتتى.

تام قوينىدىكى ھېلىقى قوۋزاقنى ئېلىپ شامنىڭ يېنىغا قويدى. قوۋزاققا ”ھامما، بىزدىن ئەندىشە قىلماڭلار، بىز ئۆلمىدۇق. دېڭىز قاراقچىسى بولغىلى كەتتۇق“ دېگەن خەتلەر يېزىلغان ئىدى.

بىراق قايتىشقا تەمشەلگەن تام تۇيۇقسىز ئويلىنىپ تۇرۇپ قالدى. گويا كۆڭلىگە بىر ئىش كەلگەندەك چىرايلىرىدا بىلىنەر- بىلىنمەس كۈلكە ئەكس ئەتكەن تام ھېلىقى قوۋزاقنى ئېلىپ يەنە قوينىغا تىقتى. ئاندىن ھاممىسىنىڭ مەڭزىگە ئاستا سۆيۈپ قويۇپ، ئارقىغا بۇرۇلدى- دە چىقىپ كەتتى. بۇ دۆرەم ئۇ ئىشكنىڭ ئىلغۇچىنى ئىلىشنى ئۈنۈمدى.

تامنىڭ دوكلاتى

ئەتىسى ئەتىگەندە جۇخاپو بىلەن خاك ئويغىنىپ ئورۇنلىرىدىن تۇردى بىراق تام كۆرۈنمەيتتى.

— ھەي جۇخاپو! قارىغىنە ئاۋۇ گۈي قېچىپتۇ.

— مېنىڭچە ئۇ قاچمىدى، — دېدى جۇخاپو، — تام لەۋزىدە تۇرىدۇ، ھەرگىز ئۇنداق قىلمايدۇ. ئۇ بۇنداق قىلىشنىڭ دېڭىز قاراقچىلىرىنىڭ ۋىجدانىغا خىلاپ ئىكەنلىكىنى بىلىدۇ. ئۇ راستتىنلا قېچىپ كەتكەن بولسا، بولدى ئىككىنچى ئۇنىڭ يۈزىگە قارىمايمەن.

— ھەي جۇخاپو، قالپىقىڭنىڭ ئىچىدە تۇرغان نېمە ئۇ؟

ئۇلار قالپاق ئىچىگە قارىدى. قالپاقتا ھېلىقى توغراق قوۋزىقى، تامنىڭ بارلىق مۈلكى ھېسابلىنىدىغان كوكۇس قوۋزىقىدىن قىلىنغان توپ، ئۈچ تال قارماق ۋە بىرتال خرۇستال ساقا تۇراتتى.

— جۇخاپو ئوقۇغىنا، قوۋزاققا نېمە دەپ يېزىپتۇ؟

قوۋزاققا: ”مەن بىر يەرگە كەتتىم. ئەگەر ناشتىغىچە قايتىپ كېلەلمىسەم بۇ نەرسىلەر سېنىڭ بولسۇن“ دەپ يېزىلغان ئىدى.

— ھەي بۇ گۈيىنرە!

— پەرۋەردىگارغا شۈكۈر! ھەر نېمە بولسىمۇ بۇ نەرسىلەر بىزگە قايتۇ.

خاك تۇيۇقسىز ۋارقىرىۋەتتى.

— قارا جۇخاپو! تام قايتىپ كەلدى.

تاممۇ ۋارقىرىدى. ئۇ ئالچاڭلاپ ماڭغىنىچە ئۇدۇل بۇ ئىككىسىنىڭ ئالدىغا كەلدى.

بىردەمدىن كېيىن، تۇزلانغان گۆش، بېلىقتىن قىلىنغان ناشتىلىق تەييار بولدى. بالىلار ناشتىلىقنى ناھايىتى ئىشتىھا بىلەن يېيىشتى. تام ئاخشام ئۆيگە

بارغان چاغدا كۆرگەن- ئاڭلىغانلىرىنى بالىلارغا ئېيتىپ بەردى. بىراق يەكشەنبە كۈنى ئۇلارغا ئاتاپ ماتەم مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلۈدىغان ئىشنى دېمىدى. ئۈچ بالا ئۆزلىرىنىڭ قەھرىمانغا ئايلانغانلىقىدىن ئىنتايىن پەخىرلىنىپ كېتىشتى. ئاشتىدىن كېيىن تام ھەم سالقىن ھەم جىمجىت بىر يەرنى تېپىپ چۈشكىچە ئۇخلايدى.

چۈشلۈك تاماقتىن كېيىن دېڭىز قاراقچىلىرى تاشپاقا تۇخۇمى ئىزدەشكە باردى. ئۇلار ئالدى بىلەن قولىدىكى تاياقنى قۇمغا تىقىپ باقاتتى. قۇم يۇمشاق بولسا قوللىرى بىلەن كولايتتى. ئۇلار بىر كاماردىن ئەللىك- ئاتمىش دانە تۇخۇم تاپتى. تۇخۇملار يۇيۇمىلاق بولۇپ، ياڭاقىدىن كىچىكرەك ئىدى. كەچلىك غىزاغا ئۇلار مەزىزلىك تۇخۇم يېدى. جۈمە كۈنى ئاشتىلىققىمۇ تۇخۇم يېدى.

ئۇلار قورسىقىنى تويغۇزۇپ بولغاندىن كېيىن چۇرقۇراشقىنىچە دېڭىز بويىغا قاراپ چاپتى. يۈگۈرگەچ كىيىملىرىنى سېلىپ يالىڭاچلىنىپ بولغان بالىلار سۇنىڭ تېز يېرىگە كىرىپ سۇ چېچىشىش ئويۇنىنى باشلىۋەتتى. سۇ ناھايىتى دولقۇنلۇق بولۇپ، دىققەت قىلمىسا ئادەمنى ئۇرۇپ ئۆرۈپتەتتى. بۇ بالىلارنى بەك قىزىقتۇردى. ئۇلار گاھىدا ئېڭىشىپ تۇرۇپ سۇنى قارشى تەرەپنىڭ يۈزىگە چاپاتتى. ئويۇن بارا- بارا قىزىپ ئاخىرى ئۇلار بىر- بىرىنى سۇغا بېسىشقا باشلىدى. ئۇلار سۇدا بىر- بىرى بىلەن پومداقلىشىپ كەتتى. بالىلار ھېرىپ ھالىدىن كەتكۈچە ئاشۇنداق ئوينىدى.

ئويناپ ھارغان بالىلار كۈننىڭ تەپتىدىن چوغدەك قىزىپ كەتكەن قۇم ئۈستىدە يۈمىلىدى. ئۇلارنىڭ پۈتۈن بەدىنىگە قۇم چاپلىشىپ كەتكەنىدى. بالىلار يەنە ئوققەك يۈگۈرۈپ بېرىپ سۇغا شوڭغۇدى. يالىڭاچ بەدەنلىرىنىڭ ئاپتاپتا كۆيۈپ سېرىكچىلەرنىڭ قوڭۇر كىيىمىگىلا ئوخشاپ قالغانلىقىنى سەزگەن بالىلار قۇمنىڭ ئۈستىگە يۇمىلاق دائىرە سىزىپ، سېرىك ئويۇنى ئوينىدى. ئۇچلا ھەزىلەشتىن تەركىب تاپقان بۇ "سېرىك ئۆمىكى" نىڭ بىرمۇ تاماشىبىنى يوق ئىدى.

مەخپىيەتلىك

ھەرقانچە ئويۇنغا ئامراق بالىنىڭمۇ ئويناپ زېرىكىدىغان چېغى بولىدۇ. قانغۇچە ئويناپ پۇخادىن چىققان بالىلار بارگاھقا قايتتى. كەچكە يېقىن جۇخاپو ئوينى بەك سېغىنىپ كەتتى. ئۇنىڭ كۆز چاناقلىرىدا ياش غىلدىرلاپلا تۇراتتى. ھەتتا ئىگە-چاقىسىز خاككۇ بېشىنى تۆۋەن سېلىپ، ئۆزۈندىن ئۆزۈنغا ئولتۇرۇپ كەتتى.

تامنىڭمۇ كۆڭلى يېرىم ئىدى. بىراق ئۇنى ئىككى دوستىغا چاندۇرمىدى. دوستلىرىنىڭ مەيۈسلىنىپ ئولتۇرغانلىقىنى بايقىغان تام ئۇلارغا ئىلھام بېرىش ئۈچۈن، گەپنى قىزىق يەردىن باشلىدى:

— ھەي ئاغىنىلەر، مېنىڭچە بۇ ئارالدا ئىلگىرى چوقۇم دېڭىز قاراقچىلىرى تۇرغان. ھەممە يەرنى قىدىرىپ باقساق بولارمىكەن. ئۇلار كۆمۈپ قويغان ئالتۇن-كۈمۈشلەرنى تېپىۋالساقتۇ بەك ياخشى بولاتتى!

بىراق، خاك بىلەن جۇخاپو بۇنىڭغا ئانچە خۇش بولۇپمۇ كەتمىدى. جۇخاپو قولىدىكى دەرەخ شېخى بىلەن قۇمنى ئويناپ ئولتۇراتتى. ئۇ ناھايىتى مەيۈس ئىدى.

— بۇ يەر بەك زېرىكىشلىك ئىكەن، — دېدى ئۇ بېشىنى يەردىن ئالماي تۇرۇپ، — دېڭىز قاراقچىسى بولماي ئۆيگە كېتەيمىكەن، دەيمەن.

— جۇخاپو، سەن بەك ھېرىپ كەتكەندەك تۇرسەن، — دېدى تام ئۇنىڭ كۆڭلىنى ياساشقا تىرىشىپ، — بىردەم ئارام ئېلىۋالساڭ ئۆيگە كېتىش ئويۇڭدىن يانسەن. قارا، بۇ يەردە بېلىق تۇتۇپ ئوينىساق نېمە دېگەن ياخشى!

— ياق، مەن بېلىق تۇتۇشقا ئۆچ بولۇپ كەتتىم، ئۆيگە كېتىمەن!
— ئويلاپ باقە جۇخاپو، ئۇ يەردە سۇغا چۆمۈلۈپ ئوينىيدىغان بۇنداق يەر بولمىسا...

— توغرا، بۇ يەردە مېنى تىللايدىغان، ”سوغا چۆمۈلمە“ دەپ ۋارقىراپ تۇرىدىغان ئادەم يوق. بۇنداق ئويۇننىڭ نېمە مەززىسى بولسۇن؟ ئىشقىلىپ مەن بۇ يەردە تۇرىۋېرىشتىن زېرىكتىم.

— ھەي، بېلى بوش قورقۇنچاق! كىچىك بالىمۇسەن، ئاپاڭنى سېغىنىپ كېتىدىغان؟

— شۇنداق، مەن ئاپامنى سېغىنىپ كەتتىم. ئاپاڭ بولسا سەنمۇ سېغىناتتىڭ. مېنى كىچىك بالا دەيسەن تېخى، سەن قانچىلىك چوڭ نېمە ئىدىڭ؟

يىغلىۋېتىشكە تاس- تاس قېلىۋاتقان جۇخاپو شىرتلىدىتىپ بۇرنىنى تارتتى.
— خاك قاراپ باقە! بۇ بەئەينى قىز بالىنىڭ ئۆزى، ھە دېسلا مىشىلداپ يىغلاپ تۇرغان. بوپتۇ، بۇ قىزچاق بېرىپ ئاپىسىنى ئەمسۇن. خاك، سەنغۇ كەتمەي مەن بىلەن قالارسەن؟

— ماقۇل، — دېدى خاك. بىراق ئۇنىڭ بۇ سۆزى زورىغا چىقىۋاتقانداك ئىدى.

قاتتىق ئاچچىقى كەلگەن جۇخاپو دەس ئورنىدىن تۇرۇپ كىيىملىرىنى كىيىدى ۋە تامغا قاراپ تۇرۇپ دېدى:

— بۇندىن كېيىن ئىككىنچى يۈزۈڭگە قارايدىغان بولسام سېنىڭ، خەپ!
— ۋايىۋۇي، قارىمىساڭ قارىما! قايتىپ بېرىپ خەقلەرنىڭ كۈلكىسىگە قالغۇڭ كېلىپ قاپتۇ- دە، باتۇر قازاقچى! بەك خېنىم مېجەزكەنسەن. خاك ئىككىمىز سەندەك يىغلاڭغۇلاردىن ئەمەس. بىز قالىمىز. شۇنداقمۇ خاك؟ كەتسە كېتىۋەرسۇن. ئۇ بولمىسىمۇ كۈنىمىز ئۆتۈپرىدۇ.

تام ئاغزىدا ئۇنداق دېگىنى بىلەن كۆڭلى يېرىم بولۋاتاتتى. جۇخاپو خوشمۇ دەپ قويماي سۈنى كېچىپ دەريا قىرغىقى تەرەپكە قاراپ ماڭدى.

تامنىڭ كۆڭلى بۇزۇلۇشقا باشلىدى. خاك ئاستا بېشىنى تۆۋەن سالدى. ئۇ تامنىڭ ئۇنىڭ كۆڭلىدىكىنى بىلىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەۋاتاتتى.

— تام مېنى كەچۈر ئاداش، — دېدى ئۇ ئاخىرى تاقەت قىلىپ تۇرالماي،

— مەنمۇ ماڭاي، بۇ يەردە بەك زېرىكىپ كېتىدىكەنمەن.
— بوپتۇ، كەتسەڭلار كېتىڭلا، بىراق مەن كەتمەيمەن، مۇشۇ يەردە قالىمەن.
— تام، بىللە كېتەيلىچۇ!
— كەتسەڭ كېتىۋەر، مەن ئېسىلىۋالغىنىم يوققۇ؟
— تام، ئەڭ ياخشىسى بىز بىللە كېتەيلى، — دېدى خاك يەردە تاشلاڭلىق
تۇرغان كىيىملىرىنى كىيگەچ، — ياخشىراق ئويلاپ باق، سېنى قىرغاققا
ساقلايمىز.

— ساقلىساڭ ساقلا، بىراق مەن ھەرگىز كەتمەيمەن.
خاك ئازابلانغان ھالدا ماڭدى. تام ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن قاراپ قالدى.
راستىنى ئېيتقاندا ئۇنىڭ بۇ ئىككى دوستىنى ۋارقىراپ توختىتىۋالغۇسى،
يۈزىنى داپتەك قىلىپ تۇرۇپ ئۇلار بىلەن كەتكۈسى كەلدى. بىراق ئۇ ئىككىسى
ئارقىسىغا قاراپمۇ قويماي ئىتتىك كېتىۋاتتى.
تام ئۆزىنىڭ راستىنلا يالغۇز قالغىنىنى ھېس قىلدى. ئۇ نېمە قىلارنى
بىلمەي بىر ھازا دېلىغۇل بولۇپ تۇرغاندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن
ئۇچقاندەك يۈگۈرۈپ تۇرۇپ ۋارقىرىدى:

— ھەي، توختاپ تۇرۇڭلار، سىلەرگە دەيدىغان گېپىم بار!
ئۇ ئىككىسى ئىتتىك توختاپ ئارقىسىغا قارىدى. تام يۈگۈرۈپ كېلىپ،
ئۇلاردىن خۇپىيانە تۇتۇپ يۈرگەن ھېلىقى مەخپىيەتلىكنى سۆزلەپ بەردى.
— بىلەمسىلەر، بازاردىكىلەر بىز ئۈچۈن ماتەم مۇراسىمى ئۆتكۈزمەكچى.
— نېمە؟ ماتەم مۇراسىمى؟

بۇ جۇخاپو بىلەن خاكنىڭ ئۇخلىسا چۈشۈگىمۇ كىرمەيدىغان ئىش ئىدى.
— شۇنداق، بىز ئۈچۈن ماتەم مۇراسىمى ئۆتكۈزمەكچى. ئەگەر
يەكشەنبىگىچە بىزنىڭ جەستىمىزنى تاپالمىسا، شۇ كۈنى ئەتىگەنلىكى چېركاۋدا
بىز ئۈچۈن ماتەم مۇراسىمى ئۆتكۈزۈدىكەن. مېنىڭ بىر پىلانىم بار ئىدى. سىلەرگە
دېمىگەن.

— نېمە پىلان ئۇ؟ جۇخاپو بىلەن خاك تەڭلا سورىدى.

— ئالدىرماڭلار، — دېدى تام، — ياخشى پىلانى ئادەتتە ئالدىراپ دېگىلى بولمايدۇ. كېلىڭلار مەن سىلەرگە ئەمدى دەپ بېرەي. تام ئۇلارغا يېقىن بېرىپ بىر نېمىلەرنى دەپ پىچىرلىدى.

— ۋۇي، بولىدىغان ئىشكەن جۇمۇ! جۇخاپو بىلەن خاك خۇشاللىقىدىن ۋارقىرىۋەتتى.

— ئەجەب ئاغزىڭ چىڭ نېمىكەنسەن. بالدۇرراق دېسەڭ بولمامدۇ؟

— بۇ دېگەن ئۇنداق-مۇنداق ئىش ئەمەستە. شۇڭا، ئىشنىڭ ئاشكارىلىنىپ قېلىشىدىن قورقتۇم. ۋۇي راست، سىلەر كەتمەكچى ئەمەسمىدىڭلار؟

— ياق، يەكشەنبىدىن بۇرۇن ھەرگىز كەتمەيمىز.

بۇنىڭدىن ناھايىتى خۇشال بولغان بالىلار يەنە بارگاھىغا قايتىپ كېلىپ، شۇ ئىش توغرىلىق قىزغىن پاراڭلاشتى.

— بۇنىڭدا قاتتىق ئېھتىيات قىلىشىمىز كېرەك، — دېدى تام ئىككى دوستىغا، — ئەگەر باشقىلار بىلىپ قالسا ھەممە ئىش سۇغا چىلىشىدۇ.

ساۋاقداشلار سېغىندى

شەنبە كۈنى چۈشتىن كېيىن مىسىسىپى بازىرىنىڭ كەيپىياتى ئىنتايىن سۆزۈنلىشىپ كەتتى. خاپو ئائىلىسىدىكىلەر بىلەن تامنىڭ ئۆيدىكىلەر باشتىن ئاياغ قارىلىق كىيىمى كىيگەن بولۇپ، ئۇلارنىڭ ھەسرەتلىك يىغىسى توختايدىغاندەك ئەمەس ئىدى. بازىرىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى ئاشۇ ئۈچ بالىنىڭ گېپى بولسلا، ئىختىيارسىز ئۇھ تارتاتتى. شەنبە كۈنى دەم ئېلىش كۈنى بولسىمۇ لېكىن بالىلارنىڭ كۆڭلى ئوبۇنغا تارتىدىغاندەك ئەمەس ئىدى.

شۇ كۈنى چۈشتىن كېيىن بېك مەكتەپ مەيدانىنى ئۆزى يالغۇز ئايلىنىپ يۈردى. ئۇ تامنىڭ قازا قىلغانلىقىنى ئاڭلىغاندىن بۇيان ئۇنى بەك ئەسلىدى. تامنىڭ شوخلۇق يىغىپ تۇرغان قىياپىتى ئۇنىڭ كۆز ئالدىدىن كەتمەيتتى. — بۇنى بىلگەن بولسام ھېلىقى ئىشك تۇتقۇسىنى ئېلىپ خاتىرە ئورنىدا ساقلاپ قويايلىكەنمەن.

خىيال سۈرۈپ كېتىپ بارغان بېك مەيدانىنىڭ بىر بۇرجىكىگە بېرىپ توختىدى.

— ھېلىقى كۈنى ئۇ مۇشۇ يەردە ماڭا نۇرغۇن رەسىملەرنى سىزىپ بەرگەن، موللاق ئېتىپ قىزىقچىلىق قىلغان ئىدى. ئۇ ھەقىقەتەن قالتىس بالا ئىدى. ئۇ شۇ كۈنى ئاپامنىڭ قەستەن يامان گېپىنى قىلمىغان تۇرسا، نېمىشقىمۇ چۈپەيلىك قىلىپ ئىچىمگە ئېلىپ كەتكەندىمەن! ئىسىت، ئىسىت! مانا ئۇ ئەمدى ئۆلۈپ كەتتى. ئۇنى ئەمدى مەڭگۈ كۆرەلمەيمەن.

ئۇ شۇلارنى ئويلىغانسىرى كۆڭلى بۇزۇلدى. ئۇنىڭ توختىتالماي قېلىۋاتقان كۆز ياشلىرى مەڭرىنى بويلاپ تۆۋەن سرغىيتتى.

بىردەمدىن كېيىن، تام ۋە جۇخاپولار بىلەن بىللە ئوينايدىغان بالىلاردىن بىرنەچچىسى ئۆتۈپ قالدى. ئۇلار ھېلىقى يەرگە كېلىپ، تام ۋە جۇخاپو بىلەن ئەڭ

ئاخىرقى قېتىم كۆرۈشكەن چاغدىكى ئىشلار ھەققىدە ھەسرەت بىلەن سۆزلىشىۋاتاتتى.

— مەن ئۇ كۈنى مانا مۇشۇنداق تۇراتتىم ، — دېدى بىر بالا، — ئالدىدىكى بالغا قاراپ تۇرۇپ، — ئەنە ئاشۇ سەن تۇرغان يەردە تام تۇرغانىدى. ئارىلىقىمىز ناھايىتى يېقىن ئىدى. ئۇ ماڭا قاراپ كۈلۈپىدى تەنلىرىم شۇر كۈنۈپ كەتتى. ئۇنىڭ مۇشۇ ئىشتىن بېرىلگەن بېشارەت ئىكەنلىكىنى كىم بىلسۇن؟ بەك قورقۇنچلۇق جۇمۇڭلار.

ئاخىرى بۇ بالىلار ئۆلۈپ كەتكەن بۇ ئىككى بالا بىلەن زادى كىمنىڭ ئەڭ ئاخىرقى قېتىم يۈز كۆرۈشكەنلىكى ھەققىدە تالىشىپ كەتتى.

— ئەڭ ئاخىرقى قېتىم ئېھتىمال مەن كۆرگەن، — دېدى بىر بالا ئۆزىگە ئىشەنگەن ھالدا، — ئۇلار يوقاپ كېتىشتىن بىر كۈن بۇرۇن مەكتەپتىن قايتقاندا مەن تامنىڭ دەريا تەرەپكە سۇغا چۆمۈلگىلى كېتىپ بارغانلىقىنى كۆرگەن.

— ئۇنداق بولسا سەن ئەڭ ئاخىرقى قېتىم كۆرمەپسەن. مەنچۇ ئۇنى سۇغا چۆمۈلۈپ قايتىپ كېلىۋاتقاندا كۆرگەن.

تالاش-تارتىش قىزىپ كەتتى. ئاخىرىدا بىر بالا تام بىلەن ئەڭ ئاخىرىدا كۆرۈشكەن ئادەمنىڭ دەل ئۆزى ئىكەنلىكىنى، ھەتتا تام بىلەن پاراڭلاشقانلىقىنى بايان قىلىپ ئۆتتى.

— ئۇ كۈنى كەچ سائەت توققۇزلار بىلەن ئاپام مېنى بازارغا بىر ئىشقا بۇيرۇغان. تاملارنىڭ ئۆيىنىڭ ئىككىنچى قەۋىتىدە چىراغ يېنىق تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، ”تام“ دەپ توۋلىدىم. مېنىڭ ئاۋازىمنى ئاڭلىغان تام دېرىزىدىن بېشىنى چىقىرىپ مەن بىلەن بىر مىنۇتتەك پاراڭلاشتى. كېيىن بىز بىر-بىرىمىزگە ئامانلىق تىلەپ خوشلاشتۇق.

دېمەك بۇ بالا ”تامنى ئەڭ ئاخىرقى قېتىم كۆرگەن“ دېگەن شەرەپكە ئېرىشتى. ئۇ بىر خىل ئىپتىخار تۇيغۇسى بىلەن بالىلارغا غادىيىپ قارىدى. باشقىلار ئاغزىنى ئاچقىنىچە ئۇنىڭغا قاراپلا قالدى. ئۇلار بۇ بالغا ھەم ھەسەت

قىلاتتى، ھەم ھەۋەس قىلاتتى.

— ھەي، مەنمۇچۇ تام سويپىر بىلەن دائىم بىللە ئويناتتىم، — دېدى ھېلىقى بالا ئېرىشكەن شەرەپكە كۆزى قىزارغان بىر بىچارە بايقۇش، ئۆزىنىڭ تام بىلەن بولغان دوستلۇقىنى ئۇقتۇرۇپ قويۇش ئۈچۈن، — ئۇ مېنى بىر قېتىم ئۇرۇۋالغان.

بىراق، ھېلىقى بىچارىنىڭ بۇ چۈشەندۈرۈشى بىھۇدە ئىدى. چۈنكى تامدەك بۇنداق كەپسىزگە بوزەك بولغانلار ئازمۇ؟

بالىلارنىڭ گېپى بارا-بارا قىزىپ كېتىۋاتاتتى. ئۇلار چوڭقۇر ھەسرەت ۋە ھۆرمەت بىلەن بۇ ئىككى “مەرھۇم” قەھرىماننىڭ ئىشلىرىنى ھېكايە قىلىشماقتا ئىدى.

ماتەم مۇراسىمى

ئىككىنچى كۈنى ئەتىگەنلىكى، يەكشەنبىلىك مەكتەپنىڭ دەرىسى تۈگىگەندىن كېيىن، چېركاۋنىڭ قوڭغۇرۇقى سۈرلۈك چېلىندى. بۇ ناھايىتى تىمىتاس يەكشەنبە ئىدى. كىشىلەر ماتەم قوڭغۇرۇقىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغان ھامان چېركاۋنىڭ ئالدىغا يىغىلدى. ئۇلار بۇ كېلىشمە سىلىك ئۈستىدە ئاستا سۆزلىشەتتى.

چېركاۋغا كىرگەندىن كېيىن ئۇلارنىڭ پارىڭى ئۈزۈلۈپ قالدى. پەقەت كىشىلەرنىڭ ئاياغ تېۋىشى بىلەن ئاياللارنىڭ ئېتەكلىرىنىڭ شىرت-شىرت قىلغان ئاۋازلا چېركاۋدىكى جىمجىتلىقنى بۇزۇپ تۇراتتى. چېركاۋدا بىرمۇ بوش ئورۇن قالمىغانىدى. بۇ ئەزەلدىن كۆرۈلۈپ باقمىغان ئىش ئىدى.

ھايال ئۆتمەي تامنىڭ ھاممىسى سىد بىلەن مازىنى ئەگەشتۈرۈپ كىرىپ كەلدى. ئارقىدىن خاپو ئائىلىسىدىكىلەر كىردى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى قارىلىق كىيىمى كىيگەنىدى. بۇنىڭ بىلەن قېرى پوپ باشلىق ھەممە كىشى ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ سۈكۈت ئىچىدە ئۆرە تۇرۇشتى. ئۇلار قارىلىق كىيىمى كىيگەنلەر ئالدىنقى رەتكە كېلىپ ئولتۇرغاندىن كېيىن ئاندىن ئۆز ئورۇنلىرىدا ئولتۇرۇشتى.

باشلىرىنى تۆۋەن سېلىپ سۈكۈت بىلەن دۇئا قىلىۋاتقان كىشىلەرنىڭ قۇلىقىغا بۇقۇلدىغان يىغا ئاۋازى كىرىپ تۇراتتى. بىردەمدىن كېيىن، پوپ ئىككى قولىنى كۆتۈرۈپ دۇئا قىلدى. بۇنىڭ بىلەن كىشىلەر مۇڭلۇق بىر مۇناجائىنى ئوقۇدى. ئاندىن مۇنداق ئايەتنى تىلاۋەت قىلدى:

“مەن سېنى ياراتتىم، ساڭا ھاياتلىق ئاتا قىلدىم...”

پوپ بۇنىڭغا ئۇلاپلا قازا قىلغان بالىلارنىڭ گۈزەل ئەخلاقى، ئادەمنىڭ مەسلىكىنى كەلتۈرىدىغان ياخشى تەرەپلىرى، ئۇلارنىڭ ئىلگىرى نەقەدەر

سەبىلىكى، ئەمدىكى كەلگۈسىنىڭ نەقەدەر ئۇلۇغۋارلىقى ھەققىدە ئىنتايىن تەسەرلىك ۋەز ئېيتتى.

پوپنىڭ ۋەزىلىرى ھەممەيلەننىڭ يۈرىكىنى لەرزىگە سالىدى. ھەسرىتىنى ئۆكسۈشلەر، ھازىدارلارنىڭ يىغا- زارى چېركاۋ ئىچىنى بىر ئالدى. ھەتتا پوپمۇ ئۆزىنى تۇتالماي يىغلىۋەتتى.

دەل شۇ چاغدا چېركاۋنىڭ ئىككىنچى قەۋىتىدىن "تاراق" قىلغان بىر ئاۋاز كەلدى. بىراق بۇنى ھېچكىم سەزمىدى. بۇ ھېلىقى ئۈچ دېڭىز قاراقچىسىنىڭ ئاۋازى ئىدى. ئۇلار چېركاۋنىڭ ئىككىنچى قەۋىتىدە تۇرۇپ، ئۆزلىرىنىڭ ماتەم مۇراسىمىنى كۆرۈۋاتاتتى. مانا بۇ تامنىڭ ئاخىرقى مەخپىيەتلىكى ئىدى.

ئۇلار شەنبە كۈنى كەچتە بىر دانە شەمشاد ياغىچىغا ئېسىلىپ، مىسسىيى دەرياسىدىن كېسىپ ئۆتۈپ، بازارنىڭ ئايىغىغا بەش- ئالتە كىلومېتىر كېلىدىغان يەردىن قىرغاققا چىقتى. ئۇلار كېچىنى بازار سىرتىدىكى بىر ئورمانلىقتا ئۆتكۈزدى. تاڭ بىلەن تەڭ ئەگرى- بۈگرى جىمجىت كۈچىلاردىن ئەگىپ ئۆتۈپ، چېركاۋنىڭ بالىخانىسىغا چىققاندى.

چېركاۋنىڭ ئىككىنچى قەۋىتى ئادەتتە بىكار تۇرىدىغان بولغاچقا، ئەسكى- تۈسكى شىرە، ئورۇندۇقلار دۆۋىلەپ قويۇلغانىدى. بۇ نەرسىلەرنىڭ ئۈستىنى قېلىن بىر قەۋەت توپا بېسىپ كەتكەنىدى. بۇ يەر بالىلار ئۈچۈن يوشۇرۇنىدىغان ئەڭ ياخشى جاي ئىدى.

— ھەي جۇخاپو، قۇلاق سال، پوپ يەنە ۋەزىنى باشلىدى.

— بىزنى داڭلاپ ئۇچۇر ئۆتىدۇغۇ!

— ھايات ۋاقتىمىزد! ھېچكىم بىزنى "ئادەمنىڭ مەسلىكى كېلىدۇ" دەپ

باقمىغان- ھە!

— ئەنە، بىزنى قالتىس بالىلار، دەۋاتىدۇ، — دېدى خاك، — مۇشۇنداقلا

بولسا ئادەم بىرنەچچە قېتىم ئۆلۈپ باقسىمۇ بولامدۇ نېمە؟

— ئەمدى بىز چۈشەيلى. مۇراسىم ئاخىرلىشىپ قالسا ھېچقانداق ئەھمىيىتى

قالمايدۇ.

— توغرا، بىز چۈشۈپ، ئۇلارنى ھاڭ- تاڭ قالدۇرۇپتەيلى!

خاك بىلەن جۇخاپو ئالدىراپلا چۈشۈشكە تەمشەلدى. بىراق تام ماتەم مۇراسىمىدىكى قايغۇ- ھەسرەت تازا ئەۋجىگە چىققاندا تۇيۇقسىز پەيدا بولسا ئاندىن ئەڭ ئەھمىيەتلىك بولسۇن، دەپ ئويلىدى.

بىردەمدىن كېيىن بۇ ئۈچ بالا چېركاۋنىڭ بالىخانىسىدىن چۈشۈپ، ئالدى ئىشكىگە كەلدى ۋە ئىشكىنى غىچ قىلىپ ئىتتىرىپ ئېچىپ چېركاۋغا كىرىپ كەلدى.

قولياغلىقى بىلەن كۆزلىرىنى سۈرتۈۋاتقان پوپنىڭ كۆزى ئىختىيارسىز بۇ ئۈچ بالغا چۈشتى. پوپ ”ھە!“ دەپ بىرنى ۋارقىراپ تۇرغان يېرىدە قېتىپلا قالدى. كىشىلەرمۇ نېمە بولغانلىقىنى بىلەلمەي پوپ قارىغان تەرەپكە قاراشتى. ئۇلار كۆزلىرىگە ئىشەنمەي قالدى. ئۇلار ئۆلۈپ كەتتى، دېگەن ئۈچ بالا كىرىپ كېلىۋاتاتتى. تام ئالدىدا، جۇخاپو ئوتتۇرىدا، ئۈچىسىغا تىتما- تىتما ئەسكى چاپان كىيىۋالغان خاك ئارقىدا كىرىۋاتاتتى. ئەيمەنگەن خاك باشقىلارغا قارىغاندا ئېھتىيات بىلەن ئاستا ماڭاتتى.

تامنىڭ ھاممىسى، سىد، مارى ۋە خاپو ئەر- ئايال، ئۆلۈپ قايتا تىرىلگەن بالىلىرىغا قاراپ ئۆزىنى ئاتتى. ئۇلار يۈگۈرۈپ بېرىپ بالىلارنى باغرىغا چاڭ بېسىپ سۆيۈپ كەتتى. ناھايىتى چىڭ قۇچاقلىغاچقا بالىلار نەپەس ئالالماي قالدى.

چېركاۋدىكىلەر يۈكۈندى. ئۇلار يىغلاپ تۇرۇپ، تەڭرىنىڭ رەھمىتىگە تەشەككۈرلەر ئوقۇشتى.

بىراق بىچارە خاك بىر چەتتە بويىنىنى قىسىپ تۇراتتى، ئۇنىڭ بىلەن ھېچكىمنىڭ كارى بولمىغانىدى. خاك ئۆزىنى ناھايىتىمۇ سالقىن تىكىلگەن كۆزلەردىن قانداق قاچۇرۇشنى بىلەلمەي ئوڭايسىزلىنىپ تۇرۇپ قالدى. ئۇ بىردەم دېلىغۇل بولۇپ تۇرغاندىن كېيىن غىچىدە چىقىپ كەتمەكچى بولدى.

— ھامما، بۇ قىلغىنىڭلار ئادىل بولمىدى، — دېدى تام ھاممىسىغا، — خاكنىڭ قايتىپ كەلگەنلىكىگىمۇ خۇشال بولۇش كېرەكقۇ!

— شۇنداق بالام، شۇنداق. ھەممەيلەن ئۇنىڭ ئۈچۈن خۇشال بولۇشىمىز كېرەك. مەن بۇ قارا يېتىمنى گۆر ئاغزىدىن قايتۇرۇپ كەلگەن پەرۋەردىكارغا شۈكۈر

ئوقۇيمەن، بالام.

ھوماي خاكنىڭ باشلىرىنى سىلىدى. بىراق خاك تېخىمۇ ئوڭايسىزلانغىلى تۇردى.

ئادەتتە جىمجىتلىق ھۆكۈم سۈرۈپ تۇرىدىغان چېركاۋ كۈتۈلمىگەن بۇ ئىشتىن لەرزىگە كېلىپ قايىناپ كەتتى. پوپ يۇقىرى ئاۋاز بىلەن مۇناجاتنى باشلىدى:

”شۈكۈر دەيمەن ئەي ئىگەم، ھەمدۇ سانا ساڭا خاس، ماڭا بەردىڭ سائادەت، بارۇ-يوقۇم ساڭا خاس“

كۆپچىلىك ئۇنىڭغا ئەگىشىپ مۇناجات ئوقۇدى، ناخشا ساداسى ئۆگزىدىكى كاھىشلارنى تىترىتۈۋەتتى. دېڭىز قاراقچىسى تام سوپىر ئەتراپقا سەپىلىپ قارىدى. بالىلارنىڭ ئۇنىڭغا زوق بىلەن تىكىلگەن كۆزلىرىنى كۆرگەن تام، ئۆزىنىڭ ھازىر ئۆمرىدىكى ئەڭ پەخىرلىك مىنۇتلاردا تۇرۇۋاتقانلىقىدىن يۈرەكلىرى يايىپ كەتتى.

بۇ ئۈچ بالىنىڭ ئالدام خالتىسىغا چۈشكەن كىشىلەر ئۆيلىرىگە قايتىشتى. بىراق ئۇلارنىڭ كۆڭلى ئىنتايىن خۇش ئىدى. ئۇلار ئەگەر مۇناجاتنى مۇشۇنداق يۈرەكتىن بالقىپ چىققان چىن ھېسسىيات بىلەن ئېيتىدىغان پۇرسەت يارىتىلىدىغانلا ئىش بولسا، يەنە بىر قېتىم ئالدام خالتىغا چۈشۈشكەمۇ رازى ئىدى.

تامنىڭ چۈش ئۆرۈشى

دۈشەنبە ئەتىگەنلىكى ئۇلار ناشتىغا ئولتۇردى. موماي بىلەن ماري تامغا قىلىدىغانغا قىلىق تاپالماي قالدى. ئۇلارنىڭ تامغا قىلىۋاتقان گەپلىرى ئىلگىرىكىگە قارىغاندا ئاجايىپ سىلىق ئىدى. گەپ ئارىلىقىدا موماي سورىدى: — تام، بۇ قېتىمقى چاقچىقنىڭ بەك ئېشىپ كەتتىغۇ دەيمەن؟ ئۇ يەردە ناھايىتى كۆڭۈللۈك ئوينىغانسىلەر، بالام؟ بىراق سىلەردىن ئەنسىرەپ نېمىلەر بولۇپ كەتكەنلىكىمىزنى خىيالىڭلارغىمۇ كەلتۈرۈپ قويىمىدىڭلار. مەن سېنىڭ دەردىڭدە مىڭ ئۆلۈپ بىر تىرىلىدىغۇ، بالام. ياغاچقا ئېسىلىپ دەريادىن ئۆتۈپ ماتەم مۇراسىمىڭلارغا كەلگەن ئادەم، ئەلۋەتتە دىكىدە كېلىپ، ھايات ئىكەنلىكىڭلاردىن خەۋەر بېرىپ قويغان بولساڭلار بولماسمىدى؟ — تام ئېھتىمال بۇ تەرەپلىرىنى ئويلاپ كەتمىدى تايىنلىق، — دېدى ماري گەپ ئارىلاپ.

— ئېيتقىن بالام، ناۋادا ئويلاپ يېتەلگەن بولساڭ شۇنداق قىلاتتىڭمۇ؟ موماي تامغا تەلمۈرۈپ قارىدى.

— مەن... مەن... بىلمەيمەن. ئۇنداق قىلساق پىلانىمىز بۇزۇلۇپ كېتەتتى، ھامما.

بۇنى ئاڭلاپ ئىنتايىن ئۆمىدسىزلەنگەن موماي، ھەسرەتلىك كۆزلىرىنى تامغا تىكتى.

— تام سېنىڭ ماڭا ۋاپادار بولۇشۇڭنى ئارزۇ قىلاتتىم. بۇغداي نېنىڭ بولمىسا بۇغداي سۆزۈڭ يوقمىدى، دېگەندەك ھەرھالدا ئىككى ئېغىز تاتلىق گەپ بىلەن كۆڭلۈمنى ئاۋۇندۇرۇپ قويساڭ بولماسمىدى؟

— ئۇ ئەنە ئاشۇنداق بېپەرۋا تۇرسا، بۇلارنى ئويلاپ يېتەلەيتتىمۇ. ماري موماينىڭ كۆڭلىنى ياسىدى.

— سېنىڭ ئورنۇڭدا سىد بولغان بولسا ئۇ مېنى ئۇنچىۋالا ئەنسىرەتمىگەن بولاتتى، ھەي! قارىغىنا، ئون ياش قېرىپ كەتتىم، چاچلىرىمۇ ئاقىرىپ بولدى.

— ھامما، ئۇنداق دېگىنىڭىز بىلەن سىزنى بەك سېغىندىم.

— سېغىندىم؟ سېغىنغان بولساڭ نېمىشقا سايەگىنىمۇ كۆرسىتىپ

قويماسەن ئەمەسە؟

— ھامما، مەن سىرتتا سىزنى كۈندە دېگۈدەك چۈشۈمدە كۆردۈم. بۇ

سېغىنغانلىقىم ئەمەسمۇ؟

— بۇ قانچىلىك ئىشتى؟ ئىت- مۈشۈكلەرمۇ چۈش كۆرۈدىغان تۇرسا.

چۈشىدە كۆرگەنغۇ كۆرمىگەندىن ياخشى ئەمدى. قېنى دېگىنە چۈشۈگە مېنى

قانداق كۆرۈپسەن؟

— مەنچۇ چارشەنبە كۈنى بىر چۈش كۆرۈپتىمەن. چۈشۈمدە سىز كارىۋاتتا

ئولتۇرغۇدەكسىز، سىد ساندۇقنىڭ ئۈستىدە، مارى سىدىنىڭ بېقىنىدا

ئولتۇرغۇدەك.

— ۋىيە راست. شۇ كۈنى بىز ئاشۇنداق ئولتۇرغان. ئادەتتىمۇ تولاراق

شۇنداق ئولتۇرىمىز.

— چۈشۈمدە يەنە جۇخاپونىڭ ئاپىسىمۇ كەپتۈمەش.

— شۇنداق، شۇ كۈنى ئۇ كەلگەن. دېگىنە چۈشۈگە يەنە نىمىلەرنى

كۆردۈڭ؟

— مەن... مەن...، چۈشۈمدە جىقلا نەرسىلەرنى كۆرۈۋېدىم. ئاستا ئويلاپ

ئاندىن دەپ بېرەي.

— ماقۇل، ئالدىرىماي ئويلىغىن.

— ھە، ئەمدى ئېسىمگە كەلدى. ئۆيگە شامال كىرگەندەك بولۇپ، شام...

— قېنى دېگىنە، شام نېمە بولدى؟

تام بارمىقىنى پېشانىسىگە تېرەپ تۇرۇپ بىر مىنۇتچە ئويلاندى.

— توغرا، توغرا، شامال سوققاندا كەلەپكەشپ تۇرمىدى.

— ۋاي خۇدايىمەي. قېنى دەۋەرگىن!

— كېيىن سىز ”ئىشكىنى ئىلغاندەك قىلىۋېتىم قانداقلا چە ئېچىلىپ قالغاندۇ؟“ دېدىڭىز.

— شۇنداق تام، مەن ئاشۇنداق دېگەن، كېيىنچۇ؟

— كېيىن، كېيىن، سىندى ئىشكىنى ئىلىۋېتىشكە بۇيرۇدىڭىزغۇ دەيمەن!

— ئاھ تەڭرىم، ھازىرغىچە ياشاپ، بۇنچىلىكمۇ توغرا كېلىدىغان چۈشنىڭ بولىدىغانلىقىنى ئاڭلىماپتەكەنمەن. مەن بۇنى چوقۇم خاپو مومايغا دەپ بېرىپ، چۈشنىڭمۇ توغرا چىقىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ قويىمەن. ئۇ ئادەتتە چۈشكە پەقەت ئىشەنمەيدۇ. قېنى تام سۆزلىگەن، كېيىن يەنە نېمە بولدى؟

— ھە توغرا، ئەمدى ئېسىمگە كەلدى. سىز ”تام كەپسىزلىكىنى ھېسابقا ئالمىغاندا ياخشى بالا ئىدى. ئۇ ئادەمنى خاپا قىلىدىغان ئىشلارنىڭ بىرىسىنىمۇ قەستەن قىلىپ باقمىغان. ئۇنىڭ كۆڭلى بەك ياخشى ئىدى“ دېگۈدەكسىز.

— توغرا، مەن ئاشۇنداق دېگەن.

— كېيىن، سىز ئۇن سېلىپ يىغلاۋاتقۇدەكسىز.

— شۇنداق، سېنى قازا قىپتۇ، دەپ ئاڭلاپ يۈرەكلىرىم لەختە- لەختە قان بولۇپ كەتتى.

— كېيىن، جۇخاپونىڭ ئاپسىمۇ يىغلاپ كېتىپتۇدەك. ئۇ ”مېنىڭ ئۇغلۇممۇ شوخ بولغىنى بىلەن...، كۆڭلى دەريادەك بالا ئىدى، مېجەزىنىڭ ياخشىلىقىنى دېمەيسىز تېخى. ئېسىم قۇربسۇن مېنىڭ، پىشلاقنى تۈكۈۋەتكىنىم يادىمدا يوق، ئۇنى سەن ئوغرىلاپ يەۋاپسەن، دەپ قاتتىق ئۇرغانلىقىمغا مەڭ بىر پۇشايمان قىلىۋاتىمەن“ دەۋاتقۇدەك.

— تام، ئاجايىپ ئىشقۇ بۇ؟ ياكى خىزىرغا يولۇقتۇڭمۇ، بالام؟ قېنى قۇلىقىم سەندە.

— كېيىن سىد، سىد...

تامنىڭ كۆزلىرى سىدقا تىكىلدى.

— مەن ھېچنېمە دېمىگەنغۇ؟

— جىم تۇر، تام گېپىنى دەۋالسۇن! تام، ئېيتقىنا سىد نېمىلەرنى دېدى؟

ھوماي چۈشنىڭ داۋامىنى ئاڭلاشقا تەقەززا بولۇپ كېتىۋاتاتتى.

— سىد ”پەرۋەردىگار تامغا جەننەت ئاتا قىلغاي. بىراق تاممۇزە، ئاشۇنداق قۇلاقكە سىتلىك قىلمىغان بولسىمغۇ...“ دېگەندەك قىلدى.

تام سىدقا تىكىلدى، سىد دەرھال بېشىنى تۆۋەن سالىدى.

— توغرا، سىد ئاشۇنداق دېگەن.

— كېيىن ھامام ئۇنىڭ ئاغزىنى ئەتتى.

— شۇنداق، — دېدى ھوماي مارنىڭ سۆزىگە بىنائەن، — ئۆلگەن

ئادەمنىڭ كەينىدىن گەپ قىلسا ئىنتايىن ياھان بولىدۇ.

— كېيىن جۇخاپونىڭ ئاپىسى ”جۇخاپو ئالدىمدا پوجاڭزا ئېتىپ مېنى بەك

قورقۇتۇۋەتكەن“ دېگۈدەك، — دەپ چۈش ئۆرۈشنى داۋاملاشتۇردى تام، —

سىزمۇ ئۇنىڭغا مېنىڭ مۈشۈككە دورا ئىچكۈزگەنلىكىمنى دەپ بېرىۋاتقۇدەكسىز.

— توغرا، دەل شۇنداق بولغان.

— كېيىن خاپو ھوماي ئىككىڭلار كىشىلەرنىڭ دەرياغا بىزنىڭ

جەستىمىزنى سۈزۈشكە بارغانلىقىنى، يەكشەنبە كۈنى ماتەم مۇراسىمى

ئۆتكۈزۈمەكچى بولغانلىقىنى سۆزلەۋاتقۇدەكسىلەر. ئاخىرىدا ئىككىڭلار

قۇچاقلىشىپ يىغلىشىپ ئايرىلىدۇڭلار.

— توۋا ملۇۋ كارامەتنى كۆرمەمدىغان، — دېدى ھەيران قالغان ھوماي، —

ھەتتا ئۆرۈك ئاشۇ چاغدا بولغان بولساڭمۇ مۇنداق ئېنىق سۆزلەپ بېرەلمەيتتىڭ

بالام. قېنى، كېيىنچۇ؟

— سىز ماڭا ئاتاپ دۇئا قىپتۇدەكسىز. چۈشۈمدە سىزنى ئاپئاشكارا كۆردۈم،

دۇئا قىلغاندا دېگەن گەپلىرىڭىزنىمۇ ناھايىتى ئېنىق ئاڭلىدىم. كېيىن كارىۋاتقا

چىقىپ بىر دەم ياتقاندىن كېيىن ئۇخلاپ قايتۇدەكسىز. بۇنى كۆرۈپ كۆڭلۈم بەك

بۇرۇلۇپ كېتىپتۇدەك. كېيىن بىر پارچە دەرەخ قوۋرىقىنى ئېلىپ ئۇنىڭغا ”بىز

ئۆلمىدۇق، دېڭىز قاراقچىسى بولغىلى كەتتۇق“ دەپ يېزىپ ئۇنى شامنىڭ يېنىغا

قويۇپتۇدەكمەن. ئاندىن سىزنىڭ مېھرىبان چىرايىڭىزغا ئۇزاقتىن ئۇزاق قاراپ

تۇرۇپ، مەڭزىڭىزگە سۆيگۈدەكمەن.

— بۇ گەپلىرىڭ راستمۇ تام؟ مۇشۇ گەپلىرىڭ ئۈچۈن بارلىق قىلغان-
ئەتكەنلىرىڭنىڭ ھەممىسىنى كەچۈرۈۋەتتىم، جېنىم بالام.
ھاياجانلانغان موماي تامنى باغرىغا چىڭ باستى. بىراق، تامنىڭ ۋىجدانى
ئازابلىنىۋاتاتتى. چۈنكى ئۇ شۇنچىلىك مېھرىبانلىق قىلىۋاتقان ھامىيىسىنى
يالغان-ياۋىنداق گەپلەر بىلەن ئالداۋاتاتتى. بۇ ھەقىقەتەن قاملاشمىغان ئىش
ئىدى.

— بۇنىڭغا ھەقىقەتەن قايىل بولدۇم، — دېدى سىد دوق قىلغاندەك، —
بىراق ئۇ بەربىر چۈشتە.

— سەن تولا ئاغزىڭنى ئۇششۇتمە. كۈندۈزى ئويلانغانلىرىڭ، كېچىسى
چۈشۈڭگە كىرەر، دەيدىغان گەپ بار. تام كۈندۈزى ئاشۇلارنى ئويلغاچقا چۈشكە
كىرگەن گەپ، — دېدى موماي، — تام، مانا ماۋۇ ئالمنى سېنى قايتىپ كېلىپ
قالسا بېرىمەن، دەپ ساقلاپ قويغان، ئالە بالام. كەرەملىك پەرۋەردىگارغا مىڭ
رەھمەت، ئۆلدىگە چىقىرىۋەتكەن بالىنى تىرىك ئەكىلىپ بەردى. ۋاقىتمۇ بىر
يەرگە باردى. قېنى مەكتىپىڭگە ماڭ! سىد، مارى سىلەرمۇ مېڭىڭلار!

چىقىشقاق بالا

مانا ھازىر تام بۇ بازاردىكى قالتىس قەھرىمانغا ئايلىنىپ كەتتى. بازاردىكىلەر ئۇنى كۆرگەن ھامان ئۇنى ئىشارە قىلىپ ”ئاشۇ بالا شۇ، دەل ئۆزى!“ دەپ پىچىرلىشاتتى. تام ئۇنىڭغا پەرۋا قىلمىغاندەك كۆرۈنگىنى بىلەن، بۇنىڭدىن يۈرەكلىرى ئاجايىپ ياپراپ كېتەتتى.

بىر توپ بالا ئۇنىڭ ئارقىسىغا كىرىۋالدىغان بولدى. بالىلار توپى خۇددى نامايىشچىلار قوشۇنىغا ئوخشايتتى. تام گويا بۇ نامايىشچىلار قوشۇنىنىڭ سەركىسىدەك باشلىرىنى قاڭقايتىپ ھەممىنىڭ ئالدىدا مەغرۇر ماڭاتتى.

بالىلارنىڭ ھەممىسى تامنىڭ قەھرىمانلىقلىرىدىن زوقلىناتتى. چۈنكى تامنىڭ كۈلۈپلا تۇرىدىغان نۇرلۇق چىرايى بىلەن ئاپتاپتا كۆيۈپ قىزغان تېرىسى ھەممىنىڭ مودىسىغا ئايلانغانىدى. مەكتەپتىكى ھەممىنىڭ ئاغزىدا تام بىلەن جۇخاپو ئىدى. بالىلار ئۇلارغا قايىللىق بىلەن بېقىشاتتى. بۇ ئىككى قەھرىمانمۇ تەنەپپۇستا ئۇلارنى ئورۇنۇپلىشقان ”تاماشىبىن“لارغا بېشىدىن ئۆتكەن خەتەرلىك سەرگۈزەشتىلەرنى تېخىمۇ قانات- قۇيرۇق چىقىرىپ سۆزلەيتتى.

بۇ ئىككىسى دېڭىز قاراقچىلىرىغا دائىر كىتابلارنى كۆرگەن بولغاچقا، جېكسۇن ئارىلىدا ئۆتكەن بىر ھەپتىلىك ھاياتىنى ئاجايىپ تەسىرلىك، جانلىق تەسۋىرلەيتتى. بۇنى ئاڭلىغان بالىلار ئاغزلىرىنى ئېچىپلا قالاتتى.

بىر قېتىم تام بېشىدىن ئۆتكەن ئىشلارنى ئاغزى- ئاغزىغا تەگمەي زوق- شوق بىلەن سۆزلەۋېتىپ، بېكىنىڭ ئارقىدىراق تۇرۇپ ئۇنىڭ ھېكايىسىنى پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ئاڭلاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قالدى. تام ئۇنىڭدىن ئەپۇ سوراشنى ئويلاپ يۈرەتتى. چۈنكى ھېچكىممۇ باشقىلارنىڭ ئۆز ئانىسىنىڭ غەيۋىتىنى قىلىشىنى خالىمايتتى. تام ساتچىر خانىمنىڭ غەيۋىتىنى قىلغانلىقى ئۈچۈن، بېك ئۇنىڭغا ناھايىتى خاپا بولغانىدى. بىراق، ھازىر تامغا ھال كىرىپ قالدى. بېك

ھەرقانچە كاتتا سودىيەنىڭ قىزى بولسىمۇ ئەمدى ئۇنىڭغا كۆڭۈل قويۇشنىڭ ھاجىتى قالمايغان ئىدى. شۇڭا تام بېكىنى كۆرگەن چاغدا ئۇنىڭدىن ئەيىب سوراڭ ئۇياقتا تۇرسۇن، ئۇنىڭغا قاراپ چىرايىنى يۈرۈشتۈرۈپ قويدى.

چۈشتىن بۇرۇنقى ئەڭ ئاخىرقى قېتىملىق دەرس ۋاقتىدا، تام ئايى دوستىسىغا سىزغان چېكىسۇن ئارىلىنىڭ خەرىتىسىنى يېنىدىكى ساۋاقچىسىغا چۈشەندۈرۈۋاتاتتى. بۇنى كۆرۈپ قالغان مۇئەللىم ئۇنى چاقىردى:

— توماس سويپر چۈشلۈك دەم ئېلىشتا ئىشخاناغا كىرىڭ.

— چاتاق بولدى، دەپ ئويلىدى تام. چۈنكى ھەر قېتىم مۇئەللىم ئاشۇنداق چاقىرغاندا ئۇنىڭغا ياخشىلىق يوق ئىدى. يەنە پالاق يەيدىغان گەپمۇ قانداق؟ بايىقى مەغرۇلۇقلىرى ئاللىقاچانغا ئۇچقان تام دەككە. دۈككىدە قالدى.

تام چۈشلۈك دەم ئېلىش ۋاقتىدا ئېغىر تەشۋىش ئىچىدە مۇئەللىمنىڭ ئىشخانىسىغا كىرىپ كەلدى. بىراق مۇئەللىمنىڭ چىرايىدا خاپىلىقتىن ئەسەرمۇ يوق ئىدى.

— ھەي تام، سەن قايتىپ كېلىپ بەك ياخشى بولدى. مەن تېخى سىلەرنى ئۆلۈپ كەتتىمىكەن دەپ ئويلىغان ئىدىم. ئاشۇ بىر ھەپتە كۆڭلۈم بۇزۇلۇپ كېچىلىرى پەقەت ئۇخلىيالىدىم.

— مېنى كەچۈرۈڭ مۇئەللىم، سىزنى ئەنسىرىتتۈۋەتتىم.

— بۇنىڭ كارى چاغلىق، تام. ھەممىدىن مۇھىمى ئامان. ئېسەن قايتىپ كەلدىڭلار. مەن مۇشۇنىڭغا خۇشال.

مۇئەللىم تامنىڭ قوللىرىنى چىڭ سىقتى. مۇئەللىمنىڭ خۇشاللىقتىن ئورغۇغان قانلىرى ئۇنىڭ ئاللىقىنى ئارقىلىق تامنىڭ ۋۇجۇدىغا سىڭىپ كىرگەندەك بولدى.

— بىراق تام، سەن زادى نېمە ئۈچۈن ئۆيدىن چىقىپ كەتتىڭ؟

تام نېمە دەپ جاۋاب بېرىشىنى بىلەلمەي قالدى.

— مۇئەللىمنىڭ تەنقىدىدىن قورقۇڭمۇيا؟

— ئۇنداق ئەمەس مۇئەللىم. ئىلگىرى مەن تەۋەككۈلچىلىككە ئائىت نۇرغۇن

ھېكايىلەرنى ئوقۇغان. پەقەت ئاشۇ ئوقۇغانلىرىمنى ئۆز بېشىمدىن ئۆتكۈزۈپ باقاي

دەپ... شۇ...

— ھە، مۇنداقمىدى؟ بولدى ئەمدى چۈشەندىم. بىر مەزگىل چىرايىڭ

تاتىرىپ ئىنتايىن روھسىز يۈردۈڭ. ئۇنىڭدىن مەن بەك ئەنسىرىگەن ئىدىم.

ئەسلى مۇشۇ ئىش ئىكەن. دە!

— مەن ھازىر ياخشى بولۇپ كەتتىم، مۇئەللىم.

— شۇنداق، بۇ بىر ھەپتىدە ناھايىتى روھلۇق بولۇپ كېتىپسەن،

تېرىلىرىڭمۇ كۆيۈپ قارىداپتۇ، ناھايىتى ساغلام چىراي كۆرۈنسەن. بىراق،

ھەقىقىي دېڭىز قاراقچىلىرىنى كۆرگەن بولساڭ قورقۇپ تىكىۋېتەرسەنمىكەن

بەلكىم؟ مۇئەللىم كۈلۈپ كەتتى.

قوۋزاق پاكىت

تام مەكتەپتىن قايتىپ ئۆيگە خۇشال كىرىپ كەلدى. بىراق موماي ئۇنىڭ ياقىسىدىن قاماللاپ تۇتتى. دە، قايناپ سۆزلىگىلى تۇردى:

— خەپ تام، تېرەڭنى تەتۈر سويىسام مەن سېنىڭ!

— نېمە بولدى ھامما، مەن زادى نېمە قىپتىمەن؟

— ھېيىقماستىن يەنە نېمە قىپتىمەن، دەپ سوراپسۇن؟ مېنى ئەخمەق كۆرۈپ تاغاردا بىر يالغاننى توقۇپسەن. مەن بۇ يالغان چۈشلىرىڭگە ئىشىنىپ، ئۇنى خاپو مومايغا بېرىپ دەپتىمەن. ئوغرىلىقچە كېلىپ كۆرگىنىڭنى نەدىن بىلەي! خەقنىڭ كۈلكىسىگە قالدۇم. يۈزۈمنى تۆكتۈڭغۇ، تام! ئەدىپىڭنى بىر بەرمىسەم دەردىم چىقمايدۇ، مېنىڭ!

بۇ ئىش يامىنىغا ئۇرۇلۇپ كەتكەن ئىدى. ئەسلىدە ئەتىگەنكى ”چۈش“ ھېكايىسىنى ئۇ چاقچاق بولسۇن دەپ توقۇغان ھەم ئۆزىنىڭ بۇ جەھەتتىكى پاراستىگىمۇ قول قويغان ئىدى. بىراق، كىم بىلسۇن؟ مانا ئەمدى كارامىتى ئاشكارا بولۇپ تىل- ئاھانەتكە قېلىۋاتىدۇ. قاتتىق نومۇس ئىچىدە قالغان تام ھاممىسىنى ئالدىغانلىقىغا مىڭبىر پۇشايمان قىلىۋاتاتتى.

— مېنى كەچۈرۈڭ ھامما، مەن... مەن...

— سەن ئۆزۈم بولساملا دەيسەن، باشقىلار خىيالىڭغا كىرىپ چىقمايدۇ. بىزنى نازارەت قىلىشقا جېكسۇن ئارىلىدەك يەردىن ئەتەي كەپسەن. سەن ئۈچۈن زار- زار قاقشاۋاتقانلارغا ھېسداشلىق قىلىش ئۇياقتا تۇرسۇن، يالغاندىن چۈش ئۆرۈپ دوپپامغا جىگدە ساپسەن.

— ھامما، مەن ھازىر گۇناھىمنى تونىدىم. بىراق ئۆكۈنى كەچتە شۇنچە يەردىن قەستەن سىزگە چاقچاق قىلغىلى كەلمىگەن ئىدىم. سىزنى ئالداشقا ھەددىمۇ؟

— ئۇنداق بولسا نېمىگە كەلگەن ئىدىڭ، ئېيتە!

— سىزگە ”بىز ئۆلمىدۇق، ئەنسىرىمەڭلار“ دەپ ئېيتىپ قويغىلى كەلگەن

ئىدىم.

— تام، مەن ھەرقانچە قاياق باش بولساممۇ ئەمدى مۇنداق ياغلىما

گەپلىرىڭگە ئىشەنمەيمەن.

— ھامما، مەن راستتىنلا شۇنداق نىيەت بىلەن كەلگەن. ئەگەر سىزنى

ئالدىغان بولسام ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا مېنى يەر يۇتسۇن! تام قەسەم قىلدى.

— بولدى، تولا بلجىرلىما! مەن سېنىڭ گەپلىرىڭگە مەڭگۈ ئىشەنمەيمەن.

— راست دەۋاتىمەن، ھامما. مەن سىزنى ئەنسىرەپ قالمىسۇن، دەپ

ئوغرىلىقچە قېچىپ كەلگەن. دېڭىز قاراقچىسى بولۇش ھەقىقەتەن قىزىق

ئويۇنكەن. بىراق، شۇنداقلا قاراڭغۇ چۈشسە ئۇ يەر دېگەن ھەم زېرىكىشلىك ھەم

قورقۇنچلۇق بولۇپ كېتىدىكەن. ئەگەر سىز ئۇ يەرگە بېرىپ قالسىڭىز، ئېھتىمال

بىر ئاخشاممۇ تۇرالمايسىز.

— ئىسسىق ئۆيۈمنى تاشلاپ، ئۇ يەرگە بېرىپ نېمە ئىش قىلغۇدەكمەن؟

— كۈن ئولتۇرۇشى بىلەن تەڭلا مېنى غېرىبلىق بېسىپ كېتىدۇ. جۇخاپو

قانداق ئويلىدىكىن، بىلىمىدىم. بىراق مەن سىزنى بەك سېغىنىدىم، قانات

چىقىرىپ ئۇچۇپلا يېنىپ كەلگۈم كېپكەتتى. بىراق، دېڭىز قاراقچىسى بولغان

كىشى ئۆيۈمنى سېغىنىدىم، دېسە يۈزى چۈشۈپ كېتىدۇ. شۇڭا ھېلىقى كۈنى

كەچتە ئىككىسىگە تۇيدۇرماي غىپىدە قاچتىم. قاراڭغۇدا مېنى دولقۇن

ئېقىتىپ كەتكىلى تاس قالدى. مىڭ تەسلىكتە قاشقا ئۆمىلەپ چىقىپ ئۆيگە

ئۇچقانداك يۈگۈرۈپ كەلدىم.

— ۋىيەي، تاس قاپسەندە ئېقىپ كەتكىلى. ھە! شۇنداق ئويلىغان

بولساڭلىغۇ ھەرقانداق گۇناھىڭدىن ئۆتمەن، بالام. بىراق شۇنچە يەردىن كەلگەن

ئادەم نېمىشقا مۆكۈۋېلىپ قاراڭنى كۆرسەتمەيسەن؟

— بىز ئۈچۈن مائەم مۇراسىمى ئۆتكۈزۈدىغان ئىشنى ئاڭلىغاندىن كېيىن،

ئاشۇ مائەم مۇراسىمىنى مۆكۈپ تۇرۇپ كۆرەيلىمىكەن، دەپ ھېلىقى قوۋراقنىمۇ ئەكەتكەن.

— ئۈستىگە ”بىز ئۆلىمىدۇق، دېڭىز قاراقچىسى بولغىلى كەتتۇق!“ دېگەن خەت يېزىلغان قوۋراق. راست ھامما، مەن سىزنى سېغىنىپ كەتكەچكە شۇ كۈنى كەچتە مەڭزىڭىزگە سۆيۈپ قويغان، شۇ چاغدا ئويغىنىپ قالغان بولسىڭىزغۇ بەك ياخشى بولاركەن.

— تام، سەن راستتىنلا مېنى سۆيىدۇڭما؟

— ئەلۋەتتە، ھامما!

— شۇنداقما؟ مېنى ئالدىمايۋاتقانەن؟

— قەسەم قىلىپ بېرەي ھامما، سىزنى ئالدىمىدىم.

— ئۇنداق بولسا، مېنى نېمىشقا سۆيىدۇڭ؟

— سىزگە بەك كۆيۈدىغان تۇرسام، ھامما. مېنى دەپ كارىۋاتتا تولىغىنىپ ئۇخلىيالمايۋاتقانلىقىڭىزنى كۆرۈپ، كۆڭلۈم بەك يېرىم بولدى. شۇڭا سىزنى سۆيگۈم كەلدى.

گەپنىڭ راست ئىكەنلىكىگە ئىشەنگەن موماينىڭ ھاياجاندىن ئاۋازلىرى تىترەپ چىقىشقا باشلىدى:

— تام، مېنى يەنە بىرنى سۆيۈپ قويۇپ، چىقىپ ئويۇنىڭنى ئوينىغىن! بۇنىڭدىن كېيىن مېنى يەنە غەم- قايغۇغا قويمىساڭلا، مەن شۇنىڭغا رازى.

تام چىقىپ كەتكەندىن كېيىن موماي دەرھال تامنىڭ ياتىقىغا كىرىپ ئۇنىڭ دېڭىز قاراقچىسى بولغاندا كىيگەن ھېلىقى جۇل- جۇل كىيىمنى قولىغا ئالدى. بىراق موماي كىيىمنى يەنە جايىغا قويۇپ، ئۆز- ئۆزىگە پىچىرلىدى:

— ياق، بولدىلا! ئۇنى قەستەن تەڭلىكتە قويماي. بۇ بالا بەربىر يالغان

سۆزلىدى تايىنلىق. بىراق بۇنداق يالغان گەپنى ئاڭلىسىمۇ ئادەم خېلى خۇش بولۇپ قالىدىكەن. يالغان بولسىمۇ شۇ گەپنى قىلدىمۇ، بولدى. ئەمدى ئۇ قوۋراقنى ئىزدەيمەي.

موماي ئىختىيارسىز ھېلىقى كىيىمنى يەنە قولغا ئالدى. بىراق بىر دەم ئويلىغاندىن كېيىن يەنە جايغا قويدى. ئاخىرىدا موماي ئۆز- ئۆزىگە ئاستا پىچىرلىدى:

— يالغان ئېيتقان بولسىمۇ ئۇ يەنىلا تامنىڭ ياخشى كۆڭلى، شۇڭا ھەرگىز كۆڭلۈم يېرىم بولمايدۇ.

شۇنىڭ بىلەن موماي ھېلىقى كىيىمنىڭ يانچۇقىنى ئاڭلىدى. ئۇنىڭ قولى يانچۇقتىكى ھېلىقى دەرەخ قوۋرىقىغا ئۇرۇلدى.

موماي قوۋراقنى ئېلىپ ئۇنىڭدىكى ھېلىقى خەتلەرنى ئوقۇدى. ھاياجاندا تىترەپ كېتىۋاتقان موماينىڭ كۆزلىرىدىن مۇنچاق- مۇنچاق ياشلار تاراملاشقا باشلىدى:

— ھەي تام، ھەي تام! يەنە ئاسماننى ئۇرۇۋەتكۈدەك گۇناھ ئۆتكۈزسەڭمۇ سېنى كەچۈرمەنغۇ، جېنىم بالام!

دوستى ئۈچۈن تاياق يېيىش

ئەتىسى تام مەكتەپكە كېتىۋېتىپ بېكىنى ئۇچرىتىپ قالدى. ئۇ بېكقا كۈلۈپ تۇرۇپ ناھايىتى قىزغىن گەپ ئاچتى:

— ھېلىقى ئىشقا سەندىن ئەپۇ سورايىمەن، بىز يېڭىۋاشتىن ياخشىلىشىپ قالايلى، بولامدۇ؟

بېك ئۇنىڭغا مەنسىتمەسلىك بىلەن قارىدى.

— ماڭا گەپ قىلماڭ، توماس سويپر ئەپەندى.

بېك يەردىن بېشىنى ئېلىپ تەكەببۇرلۇق بىلەن تامغا شۇنداق بىر قارىدى. دە، ئىتتىك كېتىپ قالدى. بۇنى كۆرگەن تام قاققان قوزۇقتەك جايىدا تۇرۇپلا قالدى.

بىراق بۇ بىچارە قىز ئۆزىنىڭ بىردەمدىن كېيىنلا پالاكەتكە ئۇچراپ قالىدىغانلىقىنى نەدىن بىلسۇن؟

دوبىسېن ئەپەندىنىڭ بۇ بازاردىكى باشلانغۇچ مەكتەپتە بالا ئوقۇتۇۋاتقىنىغا ئۇزۇن يىللار بولغانىدى. ئۇنىڭ دوختۇر بولۇش ئارزۇسى بولغاچقا، ھەر قېتىم بالىلار تاپشۇرۇق ئىشلەشكە كىرىشكەندە ئۇ تېبابەتچىلىككە ئائىت كىتابىنى ئېلىپ ئوقۇيتتى. بىراق بالىلارنىڭ بىرەر سىمۇ ئۇنىڭ نېمە كىتاب ئوقۇۋاتقانلىقىنى بىلمەيتتى.

تام بىلەن جۇخاپو ئۇنىڭ ئوقۇۋاتقىنىنى دېڭىز قاراقچىلىرى ياكى ئېكسپېدىتسىيىگە ئائىت كىتاب دەپ پەرەز قىلاتتى. بەزى بالىلار ئۇنى تارىخىي كىتاب دەپ بىلەتتى. يەنە بەزىلەر بولسا مۇئەللىمنىڭ ئوقۇۋاتقىنىنى ھايۋانات ئىلمى ياكى بوتانىكىغا ئائىت كىتاب دەپ چىڭ تۇرۇۋالاتتى. ئىشقىلىپ بۇلارنىڭ ھەممىسى بالىلارنىڭ پەرەزلىرى بولۇپ، ھېچكىم ئۇ كىتابنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپ باقمىغان ئىدى. چۈنكى مۇئەللىم دەرىستىن چۈشكەندە ھېلىقى كىتابنى

تارتىمغا سېلىپ قۇلۇپلاپ قوياتتى.

شۇ كۈنى تەنەپپۇستا بېك مۇئەللىمنىڭ ئۈستىلىنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، تارتىم ئاچقۇچىنىڭ قۇلۇپقا تىقىلىق تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ قالدى. بۇ تېپىلغۇسىز ياخشى پۇرسەت ئىدى. بېك ئەتراپقا قاراپ بېقىپ باشقىلارنىڭ تالاغا چىقىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ، تارتىمنى ئاچتى. دەھشەتلىك كىتابنى ئالدى.

ئۇ ناھايىتى قېلىن بىر كىتاب بولۇپ، مۇقاۋىسىدا "ئاناتومىيە xx" — پروفېسسور يازغان "دېگەن خەتلەر تۇراتتى. "ئاناتومىيە" دېگەن بۇ سىرلىق ئىسمىنىڭ مەنىسىنى چۈشىنەلمىگەن بېك قىزىقچىلىقتا كىتابنى ۋارقىلاپ باقتى. ئۇ كىتابتىكى ناھايىتى نەپىس ئىشلەنگەن بىر رەڭلىك قىستۇرما سۈرەتنى كۆرۈپ ھەيران قالدى.

دەل شۇ چاغدا ئۇ بىرسىنىڭ يېنىدا تۇرغانلىقىنى بايقاپ قالدى. قورقۇپ كەتكەن بېك شۇنداق قارۋېدى، ئەسلىدە تام ئىكەن.

بېك كىتابنى ئالدىراپ- تىنەپ ياپتى. بىراق ئۇ ناھايىتى ھودۇقۇپ كەتكەچكە ھېلىقى رەڭلىك قىستۇرما سۈرەت ئۆتۈرىسىدىن يىرتىلىپ كەتتى. بېك كىتابنى دەرھال تارتىمغا سېلىۋەتتى. ئىزادىن ئۆلەي دېگەن بېك ھۆڭرەپ يىغلاپ كەتتى.

— توماس سوپىر، ئوغرىلىقچە كىرگىنىڭىزنى ئاز دەپ يەنە باشقىلارنىڭ نەرسىسىنى ئوغرىلاپ كۆرۈۋالدىڭىز. بەك پەسكە شەكەنسز!

— مەن سېنىڭ مۇئەللىمنىڭ كىتابىنى ئوغرىلىقچە كۆرۈۋاتقىنىڭنى نەدىن بىلەي!

— تام، بۇ ئىشنى مۇئەللىمگە دەپ قويسىز تايىنلىق. ئاھ، خۇدا ئەمدى قانداق قىلارمەن! ھەممىنى قىلغان سىز، ھودۇقۇپ كېتىپ سۈرەتنى يىرتىۋەتتىم. مۇئەللىم مېنى چوقۇم تىللايدۇ، ھەتتا ئۇرۇپ كېتىشىمۇ مۇمكىن. ئىلگىرى مۇئەللىمنىڭ تىل- ئاھانتىنى ئاڭلاپ باقمىغان تۇرسام، ئاھ... قانداق قىلارمەن. بېك تېخىمۇ يىغلاپ كەتتى. ئۇ يىغلىغىنىچە تالاغا يۈگۈردى. بۇنى كۆرگەن تام ھەيران قالدى.

— غەلىتىلا قىز كىنا بۇ، — دېدى تام ئۆز- ئۆزىگە، — مەكتەپتە تايلاق يەپ باقمىغان، دەيدۇ تېخى. تايلاق يېسە نېمە بوپتۇ؟ قىز بالا دېگەن مۇشۇنداق تاقى نازۇك، توخۇ يۈرەك بولىدىكەن-دە! بۇ ئىشنى مۇئەللىمگە دەپ قويسام ماڭا نېمە پايدا؟ بېكىتىن ئۆچ ئالىمەن، دېسەم ئۇنىڭ ئامالى جىق. بىراق ئۇنى مۇئەللىمگە چاقىدىغانغا مەن ئۇنچىلا ئىپلاس ئەمەستە. بىراق، مۇئەللىم بىردىن، بىردىن تۇرغۇزۇپ سورىسا بېك چوقۇم چاندۇرۇپ قويۇپ تاياققا قالىدۇ. ھەي، ئۆزۈم تاپقان بالاغا، نەگە باراي دەۋاغا، دېگەن شۇدە. بوپتۇ، ئۆز ئوۋالى ئۆزىگە. تام بۇ ئىشنى ئىنچىكە تەھلىل قىلىپ كۆردى.

— بېك تازا تىت- تىت بولۇۋاتىدۇ تايىنلىق. ئەگەر بۇ چاتاقنى مەن تېرىپ قويغان بولسام ئۇ ئېھتىمال خۇش بولۇپ كېتەتتى. تام مەيدانغا چىقىپ بالىلار بىلەن ئويۇنغا كىرىشىپ كەتتى. بۇنىڭ بىلەن ئۇ بېكىنىڭ ئىشنى پۈتۈنلەي ئۇنتۇدى. بىراق، ئىككىنچى سائەتلىك دەرس باشلىنىشى بىلەنلا تام يەنە بېك ئۈچۈن قايقۇرۇپ قالدى. ئۇ قىزلار تەرەپكە ئاستا قاراپ باقتى. بېك ساراسىمىگە چۈشكەن ئىدى. بېك ھە دەپ ئۆزىنى ئەيىبلەپ كەتتى:

— مۇئەللىم بىلىپ قالسا قانداق قىلارمەن؟ بالىلارنىڭ ھەممىسى مېنى ماختىشىدىغان تۇرسا، ئەگەر تاياققا قالسام بۇ يۈزۈمنى نەدە كۆتۈرۈپ يۈرەرمەن؟ بايا نېمىشقىمۇ تامغا يالۋۇرمىغان بولغىدىم؟ ئۇ چوقۇم ئامال تاپالايتتى. ھەي، بۇ دۆتلۈكۈمنى! ئۇنى تىللاپتىمەن، تېخى. پۇشايماندىن قىيىنلىپ كېتىۋاتقان بېك بىر دەم ئويلىغاندىن كېيىن بىر قارغا كەلدى:

— مەن يىرتىمدىم، دەپ تېنىپلاۋالسام كىم بىرىمە دېيەلەيتتى؟ دۈبىسەن ئەپەندى بىر پارچە ماقالىنىڭ ماۋزۇسىنى ئېيتىپ بەردى. بالىلارنىڭ ھەممىسى ئاشۇ ماقالىنى يېزىشقا كىرىشىپ كەتتى. سىنىپ ئىچىدە پەقەت قەغەز ئۈستىدە يورغىلاۋاتقان قەلەمنىڭ شىرت- شىرت قىلغان ئاۋازىلا ئاڭلىناتتى. يازنىڭ كۈنى بولغاچقا، چۈشكە يېقىن سىنىپ ئىچى ناھايىتى دىمىق بولۇپ

كەتتى. مۇئەللىم قاتتىق بىرنى ئەسلىدى. دېمىسىمۇ بۇ خىل ھاۋا ئادەمنى مۈگدەتتەتتى. مۇئەللىم ئىختىيارسىز تارتىمغا قولىنى ئۇزارتتى. نېمىشقىدۇ ئۇ تۇرۇپلا قالدى. بۇ چاغدا باشقا بالىلار بېرىلىپ ماقالە يېزىۋاتاتتى. پەقەت تام بىلەن بېكىنىڭ كۆزىلا مۇئەللىمدە ئىدى.

مۇئەللىم كىتابنى ئالدى. ئاپلا چاتاق بولدى، چاتاق!!

تام بېكىنچا قارىدى، بېك بېشىنى تۆۋەن سالىدى.

تام بايا بېكىنچا ناھايىتى ھېسداشلىق قىلغان بولسىمۇ لېكىن دەماللىققا بىرەر ئۇچىل چارا تاپالمىغانىدى.

مۇئەللىم كىتابنىڭ ۋارىقىنى ئېچىپلا بېشىنى كۆتۈرۈپ، بالىلارغا بىر قۇر قاراپ چىقتى.

— بالىلار، بۇ قىممەتلىك كىتابىمنى قايسىڭلار يىرتتىڭلار؟ — دەپ

سورىدى مۇئەللىم قاپاقلىرىنى تۈرۈپ.

بالىلار قەلەملىرىنى قويۇپ مۇئەللىمگە قارىدى. بىراق ھېچكىم ئېغىز

ئاچمىدى.

— روجېس، سەن يىرتتىڭما؟

— مەن ئەمەس، مۇئەللىم!

— جۇخاپو سەنجۇ؟

— ياق مۇئەللىم، مەن ئۇ كىتابىڭىزغا تەگكىنىم يوق!

نۆۋەت ئايلىنىپ تامغا كەلدى.

— توماس سوپىر، سەنغۇ دەيمەن؟

تام ئويلىنىپ قالدى. نېمە دەپ جاۋاب بېرىشىم كېرەك؟ ئۇ ئاخىرى بېشىنى

چايقىدى. — مەن ئەمەس، مۇئەللىم!

ئەمدى نۆۋەت قىزلارغا كەلدى.

— رۇلىس مىل، سىزمۇيا؟

قىز بېشىنى چايقىدى.

— سۈزى خاپو، سىز دەپ بېقىڭا؟

ئۇ قىزمۇ بېشىنى چايقىدى.

ئەمدىكى نۆۋەت بېكقا كېلىپ قالغانىدى. تام جىددىيلىشىپ كەتتى.

— بېك ساتچىر!

تام ئۇنىڭغا ئىتتىك قارىدى. بېكنىڭ چىرايلىرى تامدەك ئاتىرىدى.
كەتكەنىدى.

— بېك، سىز يىرتىپىسىزدە ھە؟ نېمانداق بېشىڭىزنى كۆتۈرەلمەيسىز؟ قېنى،

ماڭا قارىڭە!

دەل شۇ چاغدا چاقماق تېزلىكىدە كاللىسىغا بىر ئوي كەلگەن تام دەس
ئورنىدىن تۇردى:

— مۇئەللىم، كىتابىڭىزنى مەن ئېھتىياتسىزلىقتىن يىرتىپ قويدۇم.

بۇنى ئاڭلىغان مۇئەللىمنىڭ ئىنتايىن ئاچچىقى كەلدى. ئۇ پالاقنى قولغا

ئالدى. دە تامنى ئۇرۇپ كەتتى. دەرىستىن چۈشكەندىن كېيىن يەنە ئىككى
سائەت ئۆرە تۇرغۇزۇپ قويدى.

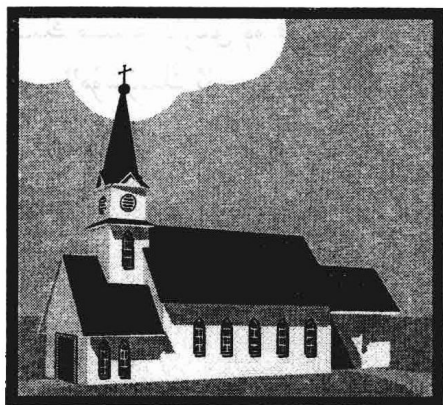
سىنىپتىكى بالىلارنىڭ ھەممىسى تامنىڭ شۇنداق قىلغانلىقىغا ھەيران

قېلىشتى. بىراق بېك مىننەتدارلىق ۋە ھۆرمەت نۇرلىرى چاقناپ تۇرغان

كۆزلىرىنى تامغا تىكتى. “مۇشۇنىڭ ئۈچۈن يۈز قېتىم تاياق يېسەممۇ مەيلى!”

دەپ ئويلىدى تام.

ئۈچىنچى باب

سوت ئېچىلىشقا ئاز قالدى

يازلىق تەتىل يېقىنلىشىپ قالدى.

نۇرغۇن ئويۇنلارنىڭ پىلانىنى تۈزۈپ قويغان تام تەتىلنى تۆت كۆز بىلەن كۈتمەكتە ئىدى. قېرىشقاندىكى تەتىل ئەمدىلا باشلىنىشىغا ئۇنىڭ پىلانلىرى بىراقلا يوققا چىقتى. چۈنكى تامغا قىزىل چىقىپ ئۇرۇن تۇتۇپ يېتىپ قالدى. ئۇ بىر قېتىم ھاممىسىنىڭ نەسىھەتلىرىگە قۇلاق سېلىپ جىم ياتماي، ئۆيىدىن قېچىپ چىقىپ بالىلار بىلەن ئوينىۋېدى، كېسلى ئېغىرلىشىپ يەنە ئۈچ ھەپتە يېتىپ قالدى. ئۆيىدە مىدىرلىماي ياتقان ۋاقىت ئۇنىڭغا خۇددى بىر ئەسىردەك ئۇزۇن بىلىنىپ كەتتى.

دوختۇرنىڭ كۆڭۈل قويۇپ داۋالاشى ۋە ھاممىسىنىڭ كۆيۈپ- پىشىپ ياخشى بېقىشى نەتىجىسىدە ئۇنىڭ كېسلى ئاستا- ئاستا ياخشىلىنىپ قالدى. تام ئورنىدىن تۇرۇپ تالا- تۈزگە چىققۇدەك بولدى. بىراق، تالاغا چىقىپ قارىۋېدى بۇ دۇنيا ئۇنىڭغا بىراقلا ئۆزگىرىپ كەتكەندەك بىلىندى. ھېلىقى دوستلىرىدىن بىرەر سىمۇ كۆرۈنمەيتتى. ئاندا- ساندا ئۇچراپ قالغانلىرى بولسا ئۇرۇقلاپ بىر تىرە، بىر ئۇستىخان بولۇپ قالغان، چىرايلىرى تامدەك تاتىراڭغۇ ئىدى.

ئەسلىدە بۇ ياز قىزىل تاراپ كېتىپ، بالىلارنىڭ ھەممىسى ئاغرىغان ئىدى. ھەتتا جۇخاپو بىلەن خاكىمۇ ساك قالمىدى. دېمەك بۇ قېتىمقى يازلىق تەتىل ھەقىقەتەن نەس باسقان تەتىل بولدى.

تەتىل تۈگەشكە ئاز قالغاندا، پوتېنىڭ قاتىللىق دېلوسى سوت قىلىنىدىغان بولۇپ قالدى. بۇنىڭ بىلەن بۇ ئىش شۇ بازاردىكى مۇھىم پاراڭ تېمىسىغا ئايلاندى.

تام ئۇنىڭسىزمۇ بۇ ئىشنى ئۇنتۇپ كېتەلمەيۋاتاتتى. ھەر قېتىم باشقىلارنىڭ بۇ قاتىللىق ھەققىدىكى گەپلىرىنى ئاڭلىغىنىدا تامنىڭ ۋىجدانى چىدىغۇسىز

ئازابلىنىپ ئولتۇرالمىي قالاتتى. تام پەقەت جېكسۇن ئارىلىدا دېڭىز قاراقچىسى بولغان قىسقىغىنا بىر ھەپتە، ئويۇن بىلەن بولۇپ قەبرىستانلىقتا كۆرگەن ھېلىقى ئىشنى ئېسىدىن ۋاقتىنچە چىقىرىۋېتەلمىدى. شۇنىڭ ئالدىدا ئاشۇ ئىش كېچە-كۈندۈز يادىغا كېلىۋېلىپ ئىنتايىن بىئارام بولغان ئىدى. ئويۇن تۇيۇقسىز چىقىپ كېتىشىنىڭ بىر سەۋەبىمۇ دەل شۇ ئىدى.

بىر كۈنى ئۇ خاكنى بىر خالىي جايغا تارتىپ ئۇنىڭ تومۇرىنى تۇتۇپ باقتى.

— خاك، ھېلىقى ئىشنى بىرسىگە دەۋەتتىڭغۇ دەيمەن؟

— قايسى ئىشنى؟

— ھېلىقى ئىشچۇ! بىلىپ تۇرۇپ خۇپسەنلىك قىلىۋاتقىنىڭنى قارا!

— ھە توغرا! ئەلۋەتتە دېمەيمەن. دە!

— ئىنس-جىنغا تىنىمىدىم. ئىشەنمىسەڭ قەسەم قىلىپ بېرى. ۋۇي،

سەن نېمىشقا مەندىن گۇمان قىلىسەن؟

— گۇمان قىلغىنىم يوق، ئەنسىرەپ قېلىۋاتىمەن.

خاكنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ خاتىرجەم بولغان تام بىردەم تۇرىۋېلىپ يەنە

سورىدى:

— بىراق خاك، ئەگەر بازاردىكىلەر سەندىن گەپ ئېلىپ قالسا قانداق

قىلىسەن؟

— گەپ ئېلىپ قالسا؟ چاقچاق قىلما! دەپ قويۇشقا كاللام ئونمۇ مېنىڭ؟

ئىنجانجونىڭ كاللامنى ئېلىشىدىن قورقمامدەن؟

— بۇ گەپلىرىڭنى ئاڭلاپ خاتىرجەم بولدۇم. بىز پەقەت ئېغىز ئاچمىساقلا

چاتاق چىقمايدۇ. بىراق، بۇنىڭ ئۈچۈن بىز باشقىدىن قەسەم قىلايلى، تېخىمۇ

ئىشەنچلىككە بولسۇن.

— بولدۇ.

شۇنداق قىلىپ ئۇلار قەسەمنامىنى باشقىدىن يازدى.

— خاك، خەلقلەرنىڭ نېمىلەرنى دېيىشىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدىڭمۇ؟

— يەنە شۇ ”ماي پوتې ئۇنداق ئەسكى، مۇنداق يامان“ دېگەن گەپلەر

بولمامدۇ. ھازىر خەقلەرنىڭ ماق پوتې ھەققىدە دېيىشۋاتقان گېپىنى ئاڭلىساملا تەنلىرىم تىكەنلىشىدىغان بولۇپ قالدى.

— مەنمۇ شۇ. ماق پوتې ئېھتىمال ئەمدى تۈگەشتى. خاك، ئۇنىڭغا ئىچىڭ ئاغرىمامدۇ؟

— ئەلۋەتتە ئىچىم ئاغرىيدۇ. باشقىلارنىڭ ھەممىسى ئۇنى لۈكچەك دېيىشىدىكەن. بىراق مېنىڭچە ئۇ ئادەم ئۆلتۈرىدىغان ئۇنداق يامان ئىشنى قىلىپ باقمىغان. بېلىق تۇتۇپ تاپقان پۇلغا ئانچە-مۇنچە ئىچىپ قويدۇ، بېشى قاينىغان، پۇتى تايغان يەرلەردە لاغايلاپ يۈرىدۇ، شۇ. بىراق، ئۇنداق ئادەملەر ئازمۇ؟ راستىنى دېسەم بىزمۇ شۇ خىلغا كىرىمىزغۇ! شۇنداقمۇ تام؟ مېنىڭچە ئۇنىڭ كۆڭلى ياخشى جۈمۇ! گاھىدا مەن بېلىق تۇتالىسام، ئۇ ئۆزى تۇتقان بېلىقنىڭ بىرىمىنى ماڭا بۆلۈپ بەرگەنتى تېخى.

— خاك، ئۇنى دېسەكقۇ ئۇ تېخى ماڭا لەڭلەك، قارماقلىرىنى ياساپ بەرگەن. بىز ئۇنى قۇتقۇزۇپ چىقىپ قاقۇرۇۋېتەلەيمىزمۇ؟

— ھەي، بولمايدۇ جۈمۇ تام، ئۇنداق چوڭ ئىش قولىمىزدىن كەلمەيدۇ. ئۇنى راستىنلا قۇتقۇزۇپ چىقىپ قاقۇرۇۋەتكەن تەقدىردىمۇ ئۇنى يەنە تۇتۇۋالىدۇ.

— راست دېدىڭ. تۈرمىدىن بوشىنىپ چىقسىمۇ نەگە قاچىدۇ؟ بىراق گۇناھسىز بىر ئادەم ئالۋاستىدەك قارىلىنىپ كەتسە، يۈرىكىم پەقەت چىدىمايدىكەن، خاك!

— شۇ ئەمەسمۇ. خەقلەر تېخى ئۇنى ”ماق پوتېنىڭ سىياقمۇ قاتلىنىڭ ئۆزى، بالدۇرراق دارغا ئاسسا بولاتتى“ دېيىشۋاتىدۇ. سوتتا ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىمىسمۇ، خەقلەر ئۇنى چالما-كېسەك قىلىۋېتەرمىكىن.

— قارىغاندا ئۇلارنى قىلمايدۇ دېگىلى بولمايدۇ. ئىككى بالا ئۇزاق مۇڭداشتى. بىراق گۇگۇر-مۇگۇر پاراڭ كۆگۈل غەشلىكىنى تۈگىتەلمىگەن ئىدى.

قاش قاراينغان چاغ ئىدى. تام بىلەن خاك تۈرمىنىڭ ئۆچۈرىسىدە ئايلىنىپ يۈرەتتى. ئۇلارچە بولغاندا ماق پوتېنى قۇتقۇزۇپ چىقىش ئەمدى ئادەمنىڭ قولىدىن كەلمەيتتى، پەقەت تەڭرىنىڭ سېھرىي كۈچىگە سىغىنماقتىن باشقا ئامال يوق ئىدى. بىراق ئۇلار بۇ بىچارىنى قۇتقۇزۇشقا كەلگەن بىرەر پەرىشتە ياكى ئەۋلىيانىڭ قارىسىنىمۇ كۆرۈپ باقمىدى.

بىچارە ماق پوتى

ئۇزۇن ئۆتمەي، تام بىلەن خاك تۈرمىنىڭ تۆمۈر رىشاتكىلىق پەنجىرىسى ئالدىدا يەنە پەيدا بولۇپ قالدى.

ماق پوتىنىڭ جىنايىتى ئېغىر بولغاچقا ئايرىم كامىرغا سولاقلىق ئىدى. تام بىلەن خاك ئىلگىرىمۇ گۈندىپاي يوق چاغدا بۇ يەرگە بىر قانچە قېتىم كەلگەنىدى. بۇ قېتىممۇ ئىلگىرىكىگە ئوخشاش ماق پوتىغا تاماكا، سەرەڭگە ئالغاچ كەلدى.

ماق پوتى ھەر قېتىم بالىلار ئەكەلگەن نەرسىلەرنى قولغا ئالغىنىدا، يىغلاپ تۇرۇپ رەھمەت ئېيتاتتى. بىراق ئۇنىڭ بۇ خىل ھالىتى بالىلارنىڭ يۈرىكىدىكى يارنى تېخىمۇ تاتىلايتتى. مانا، ئۇنىڭ ئۆلۈمى يېقىنلىشىپ قالدى. بۇ ئېھتىمال ئۇلارنىڭ ئاخىرقى يۈز كۆرۈشۈشى بولۇپ قالار. بۇلارنى ئويلىغان تام بىلەن خاكنىڭ يۈرەكلىرى پىچاقتا تىلغاندەك ئېچىشىپ كەتتى.

ماق پوتىنىڭ تۈرمىگە سولانغىنىغا ئۇزۇن بولغاچقا چاچ-ساقاللىرى ئۆسۈپ كەتكەنىدى، ئۆزى ناھايىتى زەئىپ كۆرۈنەتتى. ئولتۇرۇشۇپ كەتكەن بىر جۈپ كۆزى نۇرسىز پىلدېرلايتتى.

— رەھمەت بالىلىرىم، — دېدى ھالسىراپ كەتكەن ماق پوتى ناھايىتى تەستە، — ماڭا ئىنتايىن ياخشى قارىدىڭلار، بازاردىكى ھېچكىم بۇنداق قىلالمايدۇ. سىلەرنى ئۆلسەممۇ ئۇنتۇمايمەن. مەن بۇ قاراڭغۇ زىنداندا ھەر كۈنى ئۆزۈمگە ئۆزۈم سۆزلەپ كېتىمەن: مەن بازاردىكى بالىلارغا لەڭلەك ياساپ بەرگەن، بېلىق تۇتۇشقا ئەپلىك جايلارنى كۆرسىتىپ قويغان. مانا بۈگۈن بېشىمغا كۈن چۈشۈپتى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى مېنى ئۇنتۇتتى. پەقەت تام بىلەن خاكنىڭلا ئېسىدە مەن بار. شۇڭا مەن سىلەرنى ئۇنتۇيالمايمەن، بالىلىرىم، ئىككى بالا ھاياجاندىن يىغلىۋەتتى.

— ھەي، بۇ گەپلەرنى دەپ نېمىمۇ قىلارمەن كۆڭلۈڭلارنى بۇزۇپ. بىراق بالىلىرىم قۇلۇقۇڭلاردىن قۇلۇقۇڭلارغا بولسۇن، چوڭ بولغاندا ھەرگىز ھاراق ئىچمەڭلار. ھاراقنىڭ كەپپى بىلەن ئادەم ئاسانلا خاتا ئىشلارنى قىلىپ قويىدىكەن. ھاراق دېگەن ئاشۇ نىجىسىنى ئىچمىگەن بولسام، ھەرگىز بۇ ئوقۇنۇق بالاغا قالمىغان بولاتتىم. سىلەر بولساڭلارمۇ ماڭا ئىشىنىڭلا بالىلىرىم، مەن قەستەن ئادەم ئۆلتۈرمىدىم.

— بىز ئىشىنىمىز، ھەتتا پەرۋەردىگارمۇ ئىشىنىدۇ، سىز خاتىرجەم بولۇڭ. تام بىلەن خاك بۇ گەپلەرنى دېگەندە تاراملاپ ئېقىۋاتقان ياشلىرىنى توختىتالماي قالدى.

— بۇ گېپىڭلاردىن بەك خۇشال بولدۇم. مەن ھەر قېتىم ھاراق ئىچسەم ھېچنېمىنى ئوقماي قالىمەن. ھەتتا ھازىرمۇ شۇ كۈنى قىلغان ئىشىمنى قەتئىي ئەسلىيەلمەيۋاتىمەن. بىراق، ھەر قانچە قاقشساممۇ بەربىر. ئىشقىلىپ ئادەمنى مەن ئۆلتۈرگەن ئوخشايمەن. ئەمدى دارغا ئېسىلىشىم تۇرغان گەپ.

— ياق ماق تاغا، بۇ قەستەن قىلغان ئىش بولمىسا، ئېھتىمال ئۆلتۈرمەيمىكەن...

— ياق، ياق، ياخشى كۆڭلۈڭلار ماڭا چۈشىنىشلىك، بالىلىرىم. بىراق ماڭا ھەرگىز رەھىم قىلمايدۇ. ئىشقىلىپ مەن يېقىندىن بېرى ئويلاپ يەتتىم. نومۇسقا قېلىپ ياشىغاندىن كۆرە ئۆلۈپلا تۈگەشكەن ياخشى. بىچارە ماق پوتېنىڭ ھەممىگە كۆزى يەتكەنىدى. بىراق تام بىلەن خاكنىڭ ۋىجدان ئازابى تېخىمۇ كۈچىيىپ بېرىۋاتاتتى. چۈنكى ”بىز دوختۇرۇنى ماق پوتېنىڭ ئۆلتۈرمىگەنلىكىنى ئۆز كۆزىمىز بىلەن كۆرگەن“ دەپ گۇۋاھلىق بەرسىلا ئۇنىڭ قۇتۇلۇپ قالىدىغانلىقىنى بالىلار ئوبدان بىلەتتى.

تام بىلەن خاك ئۆزلىرىنىڭ ئىنتايىن قورقۇنچاق ۋە ساداقەتسىز ئىكەنلىكىدىن ئىنتايىن خىجىل بولۇۋاتاتتى. بىراق ئۇلار بۇ ئىشنى ئىنسانغا تىنمايدىغانلىقى ھەققىدە قايتا-قايتا قەسەم ئىچىشكەن.

— بالىلىرىم يېقىنراق كېلىڭلارچۇ، چىرايىڭلارنى ئېنىقراق كۆرۈۋالاي! ھە

بولدى مۇشۇنداق... مۇشۇنداق... سولاقىكى ئادەم ئۆزىگە يېقىملىق ھەم تونۇش چىرايىنى كۆرسە بەك خۇشال بولۇپ كېتىدىكەن. بىر- بىرىڭلارنىڭ دۈمبىسىگە چىقىپ تۇرۇپ قاراڭلارچۇ، بالىلىرىم. مەن يۈزۈڭلارنى سىلىۋالاي، ھە

مۇشۇنداق. بىر قول ئېلىشۇۋالايلى. مېنىڭ بىلىكىم بەك توم، رىشاتكىنىڭ ئارىلىقىدىن سىغمايدىكەن. سىلەر قولۇڭلارنى ئۆزىتىڭلار، ياھ، نىيە دېگەن كىچىك، ئوماق قول بۇ! بىراق بۇ قول مەندەك جىنايەتچىگە تاغدەك ياردەم قىلالىدى. سىلەرگە مېڭ مەرتىۋە رەھمەت بالىلار!

تام بىلەن خاك ئۆيلىرىگە ئىنتايىن سولغۇن يېنىپ كەلدى. ئۇلارنىڭ ياشلىرى تېخى قۇرىمىغانىدى. شۇ كۈنى كېچىچە ئۇلارنى قارا بېسىپ چىقتى.

ئىككىنچى، ئۈچىنچى كۈنلىرىمۇ تام سوت مەھكىمىسىنىڭ ئالدىدىن كېتەلمىدى. ئۇ يۈگۈرۈپ كىرىپلا ھەقىقى ئەھۋالنى ئېيتىۋېتىشكە بىر قانچە قېتىم تەمىشەلدى. بىراق جۈرئەت قىلالىمىدى. تام سوت مەھكىمىسىدىن قايتىپ چىقىۋاتقان كىشىلەرنىڭ پاراڭلىرىغا قۇلاق سېلىپ باقتى. ئۇلارنىڭ گېپىگە قارىغاندا ئەھۋال ماق پۈتۈپقا پايدىسىز دەك قىلاتتى.

ماق پۈتۈپنىڭ كۈنلىرى ئاز قېلىۋاتاتتى. ئىككىنچى كۈنى چۈشتىن كېيىن بازاردا "ئىنجان جونىڭ گۇۋاھلىق سۆزلىرىگە سۇ كىرمەسمىش، زاسىداتىلارنىڭ قانداق ھۆكۈم قىلىدىغانلىقى بىلىنىپلا تۇرارمىش" دېگەن گەپلەر تارقالدى.

كۈتۈلمىگەن گۇۋاھچى

شۇ كۈنى سىرتتا ناھايىتى ئۇزاق ئايلىنىپ يۈرگەن تام يېرىم كېچە بىلەن دېرىزىدىن غىپىدە كىرىپ كارىۋاتقا ئۆزىنى تاشلىدى. بىراق كېچىچە ئۇ ياقىتىن بۇ ياققا ئۆرۈلۈپ زادى ئۇخلىيالمىدى.

تاڭ ئاتتى. بۈگۈن ماق پوتېنىڭ تونى پىچىلىدىغان كۈن ئىدى. شۇڭا كىشىلەر قاق سەھەردىلا سوت مەھكىمىسىنىڭ ئالدىغا يېتىپ كېلىشتى. سوتنى سىرتتىن ئاڭلىغۇچىلار ئولتۇرىدىغان ئورۇن ئاللىقاچان توشۇپ بولغان ئىدى.

خېلى ئۇزۇندىن كېيىن زاسېداتىل ئەمەلدارلار كىرىپ كېلىپ ئۆز ئورۇنلىرىغا ئولتۇرۇشتى. ئاندىن قولىغا كوزى سېلىنغان ماق پوتې سوتقا يالاپ ئېلىپ كىرىلدى. ماق پوتېنىڭ چىرايى تامدەك تاتارغان، ئۆزى ناھايىتى سولغۇن ئىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن قورقۇنۇچ ۋە ئىلاجىسىزلىق ئالامەتلىرى چىقىپلا تۇراتتى. سوتنى سىرتتىن ئاڭلىغۇچىلار ئۇنىڭغا قىزىقسىنىپ قاراشتى. ئۇلار گۇۋاھچى ئورنىدا ھېچ ئىش بولمىغاندەك بىغەم ئولتۇرغان ئىنجان جوغىمۇ سەپىلىپ قارشاتتى.

بىردەمدىن كېيىن سودىيە كىرىپ كەلدى. ئۇ سوتنىڭ باشلانغانلىقىنى ناھايىتى سۈرلۈك جاكارلاپ تەپتىش ئەمەلدارى بىلەن ئادۋوكاتلارنى بىر قۇر تونۇشتۇرۇپ ئۆتتى ۋە ئالدىدىكى ھۆججەتلەرنى ئۆرۈپ-چۆرۈپ كۆرۈشكە باشلىدى. كۆپچىلىك سوراقنىڭ پاتراق باشلىنىشىنى تۆت كۆز بىلەن كۈتمەكتە ئىدى.

بىر نەپەر گۇۋاھچى گۇۋاھلىق بېرىشكە چاقىرىلدى. ئۇ بۇ قانلىق دېلو يۈز بەرگەن شۇ كۈنى ماق پوتېنىڭ قاق سەھەردە دەريادا پۇت-قولىنى يۇيۇۋاتقانلىقى، ئاندىن ئاشۇ گۇۋاھچىنى كۆرۈپلا غىپىدە تىكۋەتكەنلىكىگە گۇۋاھلىق بەردى.

ئارقىدىن تەپتىش ئەمەلدارى جاۋابكارنىڭ ئادۋوكاتىدىن سورىدى:
 — گۇۋاھچى ئوتتۇرىغا قويغان گۇۋاھلىق سۆزىدە گۇمانلىق دەپ
 قارايدىغان نۇقتىلار بولسا بۇنى سورىسىڭىز بولىدۇ.
 جاۋابكار ماق پوتې ئادۋوكاتىغا تەلۈرۈپ قارىدى.
 — سوئالىم يوق، ئەپەندىم، — دېدى ئادۋوكات كېسىپلا.
 ئۆمىدسىزلەنگەن ماق پوتې كۆزىنى يۇمدى.
 ئىككىنچى بىر گۇۋاھچى جەسەتنىڭ يېنىدىن قاتىل ئىشلەتكەن پىچاقنىڭ
 بايقالغانلىقىنى ئىسپاتلىدى. تەپتىش ئەمەلدارى ماق پوتېنىڭ ئادۋوكاتىدىن يەنە
 سورىدى:

— گۇۋاھچىدىن سورايدىغان سوئاللىرىڭىز بارمۇ؟
 ئادۋوكات يەنە بايقىقچە ناھايىتى خاتىرجەم تۇرۇپ جاۋاب بەردى:
 — سوئالىم يوق، ئەپەندىم.

ئۈچىنچى قېتىم سەھنىگە چىققان گۇۋاھچى ھېلىقى پىچاقنىڭ دەل ماق
 پوتېنىڭ ئىكەنلىكى ھەققىدە گۇۋاھلىق بەردى. جاۋابكارنىڭ ئادۋوكاتى بايقىق
 ”سوئالىم يوق“ دېگەن سۆزىنى يەنە تەكرارلىدى. بۇنىڭ بىلەن سوتنى ياندىن
 ئاڭلىغۇچىلار ھاڭ- تاڭ قېلىشتى. ئەسلىدە بۇ ئادۋوكات جاۋابكارنى ئاقلىشى
 كېرەك ئىدى. بىراق ئۇ خۇددى خوپ بولدى، دېگەندەك بىپەرۋالىق
 قىلىۋاتاتتى.

ئارقىدىن يەنە بىر قانچە گۇۋاھچى چىقىپ، قاتىللىق مەيدانىدا قالدۇرۇلغان
 ماق پوتېنىڭ قاتىل ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلايدىغان يىپ ئۆچىلىرىنى كۆرسەتتى.
 بۇ ئىسپاتلارنىڭ ھەممىسى ماق پوتېغا ئىنتايىن پايدىسىز ئىدى. بىراق
 ئۇنىڭ ئادۋوكاتى لام- جىم دېمەي ئولتۇرۇۋەردى. بۇنىڭ بىلەن گۇۋاھچىلار
 چىقىپ كېتىشكە بۇيرۇلدى.

ياندىن ئاڭلىغۇچىلارنىڭ نارازىلىق سادالىرى زال ئىچىنى بىر ئالدى. سودىيە
 قولىدىكى ياغاچ بولغا بىلەن ئۈستەلگە ئۇرۇپ تۇرۇپ ”تىنچ، تىنچ“ دەپ
 ۋارقىرايتتى.

بىراق، جاۋابكارنىڭ ئادۋوكاتى جاۋابكارنى ئاقلانغاندەك ئەمەس ئىدى. بۇنىڭ بىلەن تەپتىش ئەمەلدارى ئۈزلۈك قىلىپ دېدى:

— گۇۋاھچىلارنىڭ ئىسپاتىدا ھېچقانداق گۇمانلىق نۇقتىلار بولمىسا، مەزكۇر جىنايى قىلمىشنى ماق پۈتپى سادىر قىلغان، دەپ ھۆكۈم قىلىشقا بولىدۇ. بىچارە ماق پۈتپى ئىككى قولى بىلەن يۈزىنى تۇتقىنىچە ھۆڭرەپ كەتتى.

بۇنىڭ بىلەن ئاجايىپ سۈرلۈك تىمتاسلىق زال ئىچىنى بىر ئالدى. دەل شۇ چاغدا جاۋابكارنىڭ ئادۋوكاتى سودىيەگە تۇيۇقسىز ئېغىز ئېچىپ قالدى:

— سودىيە ئەپەندىم، مەزكۇر دېلو دەسلەپتە سوراق قىلىنغان چاغدىكى ئاقلاش ئىلتىماسىدا ”جاۋابكار ھازىر ئىچىپ خۇدىنى يوقاتقاندىن كېيىن، مەزكۇر قاتىللىقنى سادىر قىلغان“ دېگەن پىكىرنى بايان قىلغان ئىدىم. بىراق ھازىر ئۇ نىيىتىمدىن ياندىم. شۇڭا ئاشۇ ئىلتىماسىمنى قايتۇرۇۋالماقچىمەن. ئارقىدىنلا ئۇ سوت كاتىپىغا قاراپ دېدى:

— توماس سويپر سوتقا كىرىپ گۇۋاھلىق بەرسۇن!

ھەممەيلەن بۇ كۈتۈلمىگەن ئۆزگىرىشتىن ھەيرانۇ ھەس قېلىشتى. ماق پۈتپى تېخىمۇ ھەيران قالدى.

تام گۇۋاھچى ئورنىغا چىققاندا، سوتتىكى ھەممىنىڭ كۆزى ئۇنىڭغا تىكىلدى. ئادەتتە ھېچنېمىدىن قورقمايدىغان تام نېپىشقىدۇر مانا ھازىر تەمتىرەپ قېلىۋاتاتتى.

تام باشقىلارغا ئوخشاش ئالدى بىلەن قەسەم قىلدى. ئاندىن جاۋابكارنىڭ ئادۋوكاتى ئۇنىڭدىن سوئال سوراشقا باشلىدى:

— توماس سويپر، 6- ئاينىڭ 17- كۈنى كەچ سائەت 12 ئەتراپىدا سىز نەدە ئىدىڭىز؟

تام ئىنجان جونىڭ تەلەتگە شۇنداق قارىدى-دە، تەنلىرى شۈركۈنۈپ تىلى تۈتۈلۈپلا قالدى. كىشىلەر قۇلاقلىرىنى دىڭ تۈتۈپ تامغا تىكىلىپ ئولتۇراتتى. بىراق تامنىڭ تىلى گەپكە كەلمەيۋاتاتتى. بىر ھازادىن كېيىن ئۇ قىيىنلىپ ناھايىتى تەستە ئېغىز ئاچتى. بىراق ئۇنىڭ ئاۋازى ئىنتايىن تۆۋەن بولۇپ،

سەھنىدە ئولتۇرغان بىرقانچە كىشىلا ئاڭلىيالايتتى.

— مەن قەبرىستانلىقتا ئىدىم.

— ھودۇقماي ئۈنلۈكرەك سۆزلەڭ، سىز نەدە ئىدىڭىز؟

— قەبرىستانلىقتا ئىدىم.

بۇنى ئاڭلىغان ئىجانبونىڭ قاپاقلىرى سەل- پەل تۈرۈلدى. بىراق شۇھامان

يەنە خۇددى ھېچ ئىش بولمىغاندەك كۈلۈمسىرەپ ئولتۇرۇۋەردى.

— سىز خوس ۋىليامىس دەپنە قىلىنغان قەبرىنىڭ يېنىدىمىدىڭىز؟

— شۇنداق، ئادۋوكات ئەپەندىم.

— يەنە ئۈنلۈكرەك سۆزلەڭ، سىز بىلەن قەبرىنىڭ ئارىلىقى زادى قانچىلىك

كېلەتتى؟

— ئىككىيلەننىڭ ھازىرقى ئارىلىقىچىلىك كېلەرمىكىن.

— ئۇنداقتا سىز مۆكۈپ تۇرغانمۇ؟

— شۇنداق ئەپەندىم.

— نەگە مۆككەن؟

— قەبرىنىڭ يېنىدىكى قارىياغاچنىڭ ئارقىسىغا.

بۇنى ئاڭلىغان ئىجانبونىڭ سەل ئەندىكەندەك بولدى. بىراق بۇنى ھېچكىم

سەزمىگەن ئىدى.

— سىز كىم بىلەن بىللە ئىدىڭىز؟

— مەن...، مەن... - خاكنىڭ ئىسمىنى ئاشكارىلاشنى خالىمىغان تام سەل

دۇدۇقلىدى.

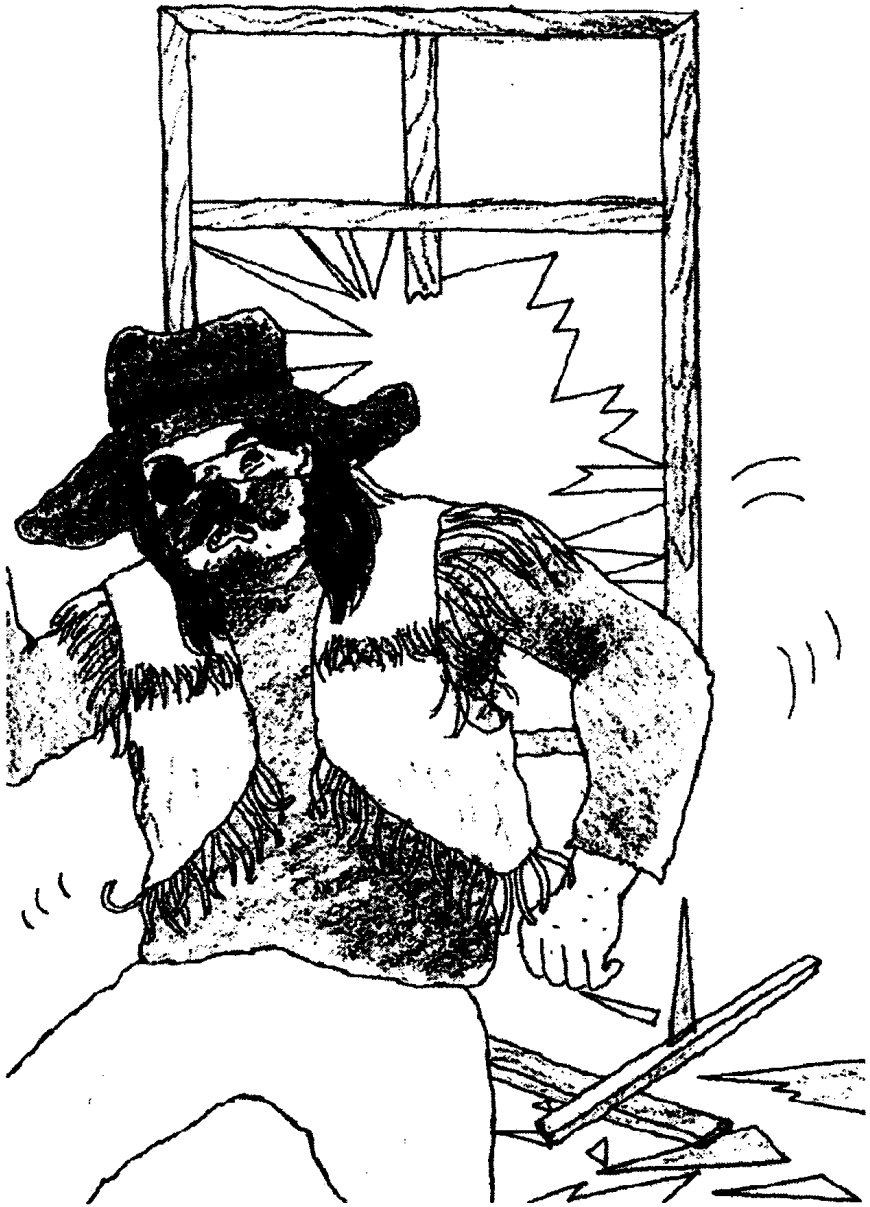
— ئالدىرىماڭ، توختاپ تۇرۇڭ. ئۇنىڭ ئىسمىنى ھازىرچە

ئاشكارىلىمىسىڭىزمۇ بولىدۇ. زۆرۈر تېپىلغاندا ئۇنى چاقىرتىمىز. ئۇنداقتا، سىز

قەبرىستانلىققا بارغاندا قوللىڭىزدا نېمە بار ئىدى؟

تام سەل ئىككىلىنىپ قالدى. ئۇنىڭ يۈزلىرى قۇلاقلىرىغىچە قىزىرىپ

كەتكەن ئىدى.

— بالام، قورقماي سۆزلەۋېرىڭ، راست گەپ قىلىڭ. ھەممىدىن مۇھىمى راستچىللىق.

— قولۇمدا... قولۇمدا... بىر دانە ئۆلۈك مۈشۈك بار ئىدى.

زالدىكىلەر پاراققىدە كۈلۈۋېتىشتى، سودىيە يەنە ھېلىقى ئۆسۈلى بويىچە كىشىلەرنى تىنچلاندۇردى.

— بىز ئاشۇ مۈشۈكنىڭ ئۆلۈكىنى ئىسپات سۈپىتىدە كۆپچىلىككە كۆرسىتىمىز. ھازىر سىز، ئاشۇ چاغدا يۈز بەرگەن ئىشنىڭ ھەممىسىنى تەپسىلىي سۆزلەپ بېرىڭ. قورقماي راست گەپ قىلىڭ!

تام كۆرگەنلىرىنى سۆزلەشكە باشلىدى. ئۇ باشتا ھودۇقۇپ سەل-پەل دۇدۇقلىدى، كېيىن بارغانسېرى شۇنداق راۋان سۆزلىدى. زال ئىچى قايتىدىن جىمىپ كەتتى. بۇ گۇۋاھچىنىڭ بايانىغا پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن بېرىلگەن ھەممەيلىن كۆزلىرىنى تامغا تىككىنىچە تىمتاس ئولتۇراتتى.

تامنىڭ بايانى ئاشۇ پاجىئەنىڭ قانداق يۈز بەرگەنلىكىگە ئۆتكەندە زالدىكى جىددىيلىك ئەۋجىگە چىقتى.

— ... دوختۇر قولىدىكى كرىست بىلەن ماق پوتېنى ئۇرۇپ ئايلاندۇرۇۋەتتى. دەل شۇ چاغدا ئىنجان جو ھېلىقى پىچاقنى يەردىن ئېلىپلا دوختۇرغا تىقىۋەتتى...

بۇنى ئاڭلىغان ئىنجان جو پالاق-پۇلۇقلا قىلدى. دە، دېرىزىدىن تالاغا ئۆزىنى ئاتتى. كىشىلەر ئىنجان جونى تۇتۇۋېلىشنى خىيالغا كەلتۈرۈپ بولغۇچە، ئۇ ئاللىقاچان كۆزدىن غايىب بولغانىدى.

ئەندىشە

ئۇچۇق سوت ئېچىلىشتىن بىر كۈن بۇرۇن، تام ماڭا پوتېنىڭ ئادۋوكاتىنىڭ يېنىغا بېرىپ، ھەممىنى ئۇنىڭغا ئېيتقان ئىدى. شۇنىڭ بىلەن ماڭا پوتې ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇپ قالدى.

بۇنىڭ بىلەن تامنىڭ قەھرىمانلىقى يەنە بىر قېتىم پۇر كەتتى. ئەتسى گېزىتنىڭ بېشىغا بۇ خەۋەر بېسىلدى. خەۋەردە تامنىڭ ئىسمى قارا خەت بىلەن ئالاھىدە گەۋدىلەندۈرۈلۈپ، ئۇنىڭ ھەققانىيەت يولىدا پىداكارلىق كۆرسەتكەنلىكىگە ئايرىن ئوقۇلغان ئىدى.

شۇنىڭ بىلەن تام كۈندۈزلىرى ئۆز شوھرىتىدىن مەمنۇن بولۇپ خۇشال — خۇرام يۈرسە، قاراڭغۇ چۈشكەن ھامان ئەنسىزلىك ئىچىدە قالاتتى. چۈنكى ئۇ ھەر كۈنى كېچىسى ئىنجان جونى چۈشەيتتى. ئىنجان جونىڭ ياۋۇز كۆزلىرى ئۇنىڭغا تىكىلىپلا تۇراتتى. شۇڭا تام كۈن ئولتۇرغاندىن كېيىن ھەرقانچە قىزىقارلىق ئويۇن بولسىمۇ بوسۇغا ئاتلاپ تالاغا چىقمايدىغان بولۇپ كەتتى. بىر كۈنى خاك تامنى ھېلىقى قەسەمگە ئەمەل قىلىمىدىڭ، دەپ ئەيىبلەپ كەتتى.

— تام، شۇندىن كېيىن مەن ئادەمگە ئىشەنگىلى بولمايدىغانلىقىنى بىلىۋالدىم، — دېدى خاك.

— ماڭا دوق قىلىۋەرمە خاك، گۇناھسىز بىر ئادەمنىڭ بىكاردىن بىكار ئۆلۈپ كېتىشىگە قاراپ تۇرساق بولامدۇ؟ مېنىڭچە، ئاشۇ ئىشنى ئاشكارىلاپ ياخشى قىلدۇق، كۆڭلۈمۈ كۆتۈرۈلۈپ قالدى. ماڭا پوتېمۇ بىزدىن شۇنچىلىك مىننەتدار بولۇپ كەتتىغۇ!

— ئۇغۇ راست. بىراق سەن جېنىڭدىن تويدۇڭمۇ، تام؟ ھېلىقى ئىنجان جو دېگەن ئەبلەخ بىزنى ھەرگىز بوش قويۇۋەتمەيدۇ، جۈمۈ. مۇشۇنى ئويلىساملا

قورقۇپ جاللاپ كېتىمەن.

— سوتقا چىقىپ گۇۋاھلىق بەرگەن ئادەم مەن ئۇرۇسەم، سەن نېمىگە قورقاتتىڭ؟ ئىنجان جو سىنى ئوقمايدۇ.

— بىراق، ھېلىقى كۈنى كەچتە سەن ھەممىنى ئادۋوكاتقا دېگەن ئۇرۇسەڭ، مېنىڭ ئىسمىم ئىنجان جونىڭ قۇلىقىغا يەتمەي قالامدۇ!

— چاتاق يوق، مەن ئادۋوكاتقا خاكنىڭ ئىسمىنى ئاشكارىلىماڭ، دەپ تاپىلىدىم.

— ئۇنىڭغىمۇ بىر نەرسە دېگىلى بولمايدۇ. تام، سەن زادى ئەنسىرىمەيۋاتامسەن؟

— نەدىكىنى! كۈندۈزلىرى خېلى ياخشى، دېگىنە. بىراق شۇنداقلا قاراڭغۇ چۈشسە دەككە-دۈككىدە قالامەن. ئۇنى ئاشكارىلىمىغان بولساققۇ ئەلۋەتتە خاتىرجەم يۈرەتتۇق.

— ئىشقىلىپ ئىنجان جو قولغا چۈشۈشتىن بۇرۇن بىزگە خاتىرجەملىك يوق. ئىچىم بەك سىقىلىپ كېتىۋاتىدۇ، جۇمۇ! — دېدى خاك تامغا.

— خاتىرجەم بول، ئۇ چوقۇم قولغا چۈشىدۇ.

— تام، ئىنجان جونىڭ چوقۇم قولغا چۈشۈدىغانلىقىنى نەدىن بىلىسەن؟

— شۇنداق بولامىكەن، دەيمىن!

— ئويلىمىسەن، ئۇ بىر پىچاق بىلەنلا دوختۇرنىڭ جېنىنى ئالدى، نېمە دېگەن قەيە! ئەگەر ئۇ بىزنى جاپىلىۋەتمەكچى بولسا، پىچاق تىقىپ ئاۋارە بولۇپ يۈرمەيدۇ. ئۇنىڭ كۈتەكتەك بىلەكلىرىنى كۆرگەنسەن؟ بىزنى خۇددى چۈجىنى بوغقانداك بوغۇپلا ئۆلتۈرۈپتىدۇ.

— ئادەمنى قورقۇتىدىغان بۇنداق گەپلەرنى قىلىمىساڭچۇ، خاك! ئىشنى يامىنىغىلا ئويلاۋەرمەيلى.

— ھېچكىمنىڭ ئىشنى يامىنىغا ئويلىغۇسى يوق. ئىشقىلىپ، ئىنجان جو دارغا ئېسىلىشتىن بۇرۇن بىز ئەنسىزلىك ئىچىدە ئۆتكىنىمىز ئۆتكەن.

ئەمەلىيەتتە ساقچى تەرەپ ئىنجان جونى قوغلاپ تۇتۇشقا كىرىشىپ كەتكەن ھەم ئۇنى تۇتۇش ھەققىدە ئېلانمۇ چىقىرىپ بولغان ئىدى. بىراق، تا ھازىرغىچە ئىنجان جونىڭ دېرىكى بولماپتاتتى.

ۋاقىت ئۇزارغانسېرى قاتىلنى تۇتۇش ئىشىمۇ بوشاپ قالدى، بازاردىكىلەرنىڭ بۇ ھەقتىكى تالاش-تارتىشلىرىمۇ پەسكويغا چۈشتى. بۇنىڭ بىلەن ئۆز ۋاقتىدا ھەممىنى لەرزىگە سالغان بۇ دېلومۇ قىزىقىنى يوقاتتى. كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ ئىككى بالىنىڭ ئەندىشىسىمۇ تەدرىجىي يوقالدى.

بىزمۇ گۆھەر تاپالساڭ!

ئامېرىكىدا "دېڭىز قاراقچىلىرى ئالتۇن-كۈمۈشلىرىنى خالىغان يەرگە كۆمۈپ قويۇپ، دېگەن ھېكايە خېلى بۇرۇنلا تارقالغان ئىدى. تەۋەككۈلچىلىككە قىزىقىدىغان بالىلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك بىر يەرلەرگە بېرىپ، ئاشۇ ئالتۇن-كۈمۈشلەرنى قېزىۋېلىشنى ئۆتەك ئارزۇ قىلىشاتتى. كۈنلەرنىڭ بىرىدە بۇ خىل ئارزۇ تامنىڭ يۈرەكلىرىنى تېپىرلاتقىلى تۇردى. تام دەرھال جۇخاپونىڭ يېنىغا باردى، بىراق ئۇ يوق ئىدى. تام يەنە بېن روجېسنى ئىزدەپ باردى، قېرىشقاندەك ئۇمۇ بېلىق تۇتقىلى كەتكەن ئىدى. بۇنىڭدىن كۆڭلى غەش بولغان تام ئۆيگە كېلىۋېتىپ، قان ئىچەر ئېلىس - خاكىنى ئۇچرىتىپ قالدى. تام خاكىنى بىر چەتكە تارتىپ ئويلىغانلىرىنى ئۇنىڭغا دېدۇ، زېرىكىپ قىلىدىغانغا ئىش تاپالمايۋاتقان خاك ناھايىتى خۇش بولۇپ كەتتى:

— ۋاھ، بەك ياخشى بولدى، بىراق نەگە بېرىپ قازىمىز؟

— نەدىلا بولسا بولىۋېرىدۇ.

— ھەي، ئۇنداق بولسا ھەممىلا يەرگە ئالتۇن-كۈمۈش كۆمۈلگەنمۇ؟

— ئۇنداق دەپ كەتكىلىمۇ بولمايدۇ. بۇنداق بايلىقلار ئادەتتە پەۋقۇلئاددە جايلارغا يوشۇرۇپ قويۇلغان بولىدۇ. مەسىلەن، بەزىلىرى ئاراللاردىكى غار تاشلارنىڭ تېگىگە، بەزىلىرى قاقشال دەرەخلەرنىڭ تۈۋىگە، يەنە بەزىلىرى كەچ سائەت ئون ئىككىدە ئاي نۇرى چۈشۈدىغان تەسكەي تەرەپلەرگە، كۆپىنچىلىرى جىن ئۇۋىلايدىغان ئەسكى ئۆيلەردىكى پولىنىڭ ئاستىغا كۆمۈپ قويۇلىدۇ.

— بۇنداق بايلىقلارنى كىم كۆمۈپ قويغان؟

— ئەلۋەتتە دېڭىز قاراقچىلىرى بولماي، يەكشەنبىلىك مەكتەپنىڭ مۇدىرى كۆمۈپ قويماقتى ئەمەسمۇ؟

— شۇنچىۋالا بايلىقىنى كۆمۈپ قويۇپ نېمە جاپا! مەن بولغان بولسام ئۇنداق ئالتۇن- كۈمۈشنى راسا خەجلەپ، بايۋەچچىلەردەك ياشىغان بولاتتىم.

— مەنمۇ شۇنداق قىلاتتىم. بىراق دېڭىز قاراقچىلىرى ئۇنداق ئەمەس. ئۇلار ئۈنچىۋالا جىق دۇنيانى بىراقلا ئاشكارىلاپ باشقىلارنى گۇمانلاندۇرۇپ قويۇشتىن قورقۇدۇ.

— ئۇلار نېمىشقا كۆمۈپ قويغان ئالتۇن- كۈمۈشلىرىنى كېيىن كېلىپ ئەكەتمەيدۇ، ئەمەسمۇ؟

— ئەلۋەتتە، ئەكەتكۈسى بار. لېكىن بەزىلىرى كۆمگەن يېرىنى تاپالمايدۇ، بەزىلىرى ئۆلتۈرۈۋېتىلگەن. شۇڭا ئۇ بايلىقلار مەڭگۈ ئاشۇ يەردە تۇرىدۇ. كېيىن بەزىلەر ئاشۇ ئالتۇن- كۈمۈشلەرنىڭ كۆمۈلگەن ئورنى بەلگە قىلىنغان كونا قەغەزلىرىنى تېپىۋالىدۇ. بىراق بۇنداق قەغەزگە مەخپىي نومۇر ۋە تەسۋىرىي يېزىق خاتىرىلەنگەن بولغاچقا، ئۇنى بىرەر ھەپتىدە ئاران ئوقۇپ چۈشەنگىلى بولىدۇ.

— تەسۋىرىي يېزىق دېگەننىڭ نېمە ئۇ؟

— دېمەكچى بولغان مەزمۇنى خىلمۇ خىل شەكىل ۋە بەلگىلەر ئارقىلىق ئىپادىلەيدىغان يېزىق.

— تام، سەندە ئاشۇنداق يېزىقتا يېزىلغان قەغەز بارمۇ؟

— يوق.

— ئۇنداق بولسا، ئالتۇن- كۈمۈش كۆمۈلگەن يەرنىڭ بەلگىسىنى نەدىن تاپىسەن؟

— ئۇنداق بەلگە بولمىسىمۇ بولىدۇ. دېڭىز قاراقچىلىرى بايلىقلىرىنى ئالاھىدىرەك يەرلەرگە كۆمىدۇ، دېدىمغۇ، ئۇلارنىڭ ئالتۇن- كۈمۈشلىرى يا ئاراللاردىكى غارلارنىڭ ئىچىدە، يا جىن ئۆۋىلايدىغان ئەسكى ئۆيلەردە، يا بولمىسا قاقشال دەرەخلەرنىڭ تۈۋىدە، شۇ. بىز چېكىسۇن ئارىلىدا بىر قېتىم ئىزدەپ باقتۇققۇ؟ يەنە بېرىپ ئىزدەسەك بولىدۇ، دەريانىڭ باش تەرىپىدە ھېلىقى ئالۋاستى ئۆڭكۈرى بار. ئۇ يەردە يەنە قاقشال دەرەخلەرمۇ بار. شۇ يەرلەردىن ئىزدەيمىز.

— قاقشال دەرەخلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ ئاستىدا ئالتۇن- كۈمۈش بارمۇ؟

— قىزىقكەنەن، ھەممىسىنىڭكىدە بولمايدۇ، ئەخمەق!

— ئۇنداق بولسا، قايسى تۈپ دەرەخنىڭ ئاستىدا بارلىقىنى نەدىن بىلىسەن؟

— بىرمۇ بىر كولاپ كۆرىمىز- دە!

— ھەي، ئۇنداقتا پۈتۈن بىر تەتلىدىمۇ كولاپ بولالمايمىز.

— ئۇنداق بولسا نېمە بوپتۇ؟ ئويلاپ باق، ئەگەر بىرەر ساندۇق تىللا ياكى ئالماس تېپىۋالسا، ئۇنىڭغا بىر ياز كەتسىمۇ مەيلى ئەمەسمۇ!

بۇنى ئاڭلىغان خاكىنىڭ كۆزلىرىدىن نۇر چاقناپ كەتتى.

— ئۇنداق بولسا بەك ياخشى بولاتتى. بىراق مەن ئالماسنى ئالماي تىللانى ئالمەن.

— ماقۇلە، ئالماسلار مېنىڭ بولسۇن. بىراق سەن بىر تال ئالماسنىڭ قانچىلىك تىللاغا يارايدىغانلىقىنى بىلمەيسەن- دە!

— شۇنداقما؟ — خاك قىزىقىسىنىپ سورىدى.

— ئەلۋەتتە شۇنداقتە. ئىشەنمىسەڭ خەقلەردىن سوراپ باق. خاك، سەن ئالماسنى كۆرۈپ باققانمۇ؟

— ياق.

— پادىشاھلارنىڭ تاغار- تاغار ئالماسلىرى بولىدۇ.

— پادىشاھ دېگەن نېمە ئۇ؟ — خاك يەنە سورىدى.

— بىزنىڭ ئامېرىكىدا پادىشاھ يوق بولغىنى بىلەن ياۋروپادىكى نۇرغۇن دۆلەتلەردە پادىشاھ بار. ئۇلار دېگەن بەك مەنەنچى، سۆلەتۈز كېلىدۇ.

— پادىشاھ دېگەن نېمىشقا مەنەنچى، سۆلەتۈز بولىدۇ؟

— ئۇلارنىڭ پۇلى جىقتە، شۇڭا. بىلمەسەن؟ ھەتتا رىچارد دېگەن قېرى دۈمچەكمۇ پادىشاھ تېخى.

— رىچارد، دېدىڭمۇ؟ ئۇنىڭ فامىلىسى نېمە؟

— پادىشاھ دېگەننىڭ فامىلىسى بولمايدۇ، پەقەت ئىسمىلا بولىدۇ.

— ۋاي، بولمايدىكەن ئەمەس، — خاك بېشىنى چايقىدى، — مەن چوڭ

بولسام پادىشاھ بولمايمەن. فامىلىسى يوق، بىرلا ئىسمى بولسا خەقلەر مازاق قىلمايدۇ! بىراق تام، ئېيتقىنى دېڭىز قاراقچىلىرىنىڭ ئۇنداق ئالتۇن- كۈمۈشلىرىنى بىز زادى نەدىن كولايمىز؟

— مەنمۇ بىلمەيمەن، — دېدى تام دېلىغۇل بولغاندەك، — دەرمانىڭ ئۇ تەرىپىدىكى تاغدا قېرى دەرەخلەر بارغۇ! ئىشنى ئالدى بىلەن شۇ يەردىن باشلايلى.

— ماقۇل، تام!

شېرىن خىيال

تام بىلەن خاك بىر جوتۇ، بىر گۈرەجەكنى كۆتۈرۈپ ھېلىقى يەرگە يېتىپ بارغۇچە چىلىق- چىلىق تەرگە چۆمۈلۈپ كەتتى.

— ھەي خاك، مەن بەك خۇشال بولۇپ كېتىۋاتىمەن جۇمۇ ئاداش!

— مەنمۇ شۇ، ئالتۇن كولاش بەك قىزىق ئىشتۇ- ھە؟

— خاك، ئەگەر بىز مۇشۇ يەردىن ئالتۇن- كۈمۈش تاپالساق، سەن قانداق

قىلماقچى؟

— مەنمۇ! مەن ھەر كۈنى گۆش مانتىسى يەيتتىم، گازلىق سۇ ئىچەتتىم، ھەر

قېتىملىق سېرىك ئويۇنىنى ئەڭ ئالدىنقى رەتتە ئولتۇرۇپ كۆرەتتىم. ئۇنداق تۇرمۇش دېگەن راھەت- دە!

— ئۇ ئالتۇن- كۈمۈشلەردىن ئازراق ساقلاپ قويغۇڭ يوقمۇ؟ — تام

ياندۇرۇپ يەنە سورىدى.

— ساقلاپ دېدىڭمۇ؟ ئالتۇن- كۈمۈش ساقلاپ قانداق قىلاتتىم؟

— كېيىنكى تىرىكچىلىكنىڭ ئۈچۈن پۇل لازىمە!

— ھەي، مەن ئۇنى بالدۇرراق خەجلىۋەتمەسەم، دادام كېلىپ ھەممىسىگە

ھاراق ئىچىۋەتمەمدۇ؟ سەنچۇ تام؟ سەن ئۇنى نېمىگە ئىشلەتمەكچى بولىۋاتىسەن؟

— مەن بىر لەڭلەك، بىر دانە ئۆتكۈر شەمشەر، بىر تال ياقىلىق لېنتا، بىر

كۈچۈك ئالاتتىم. قالغىنىغا خوتۇن ئالىمەن.

— خوتۇن ئالىمەن؟

— ھەئە، خوتۇن ئالىمەن!

— ئېلىشىپ قالدىڭمۇ، تام؟

— بۇ نېمە دېگىنىڭ؟

— ساڭا دەپ بەرسەم تام، خوتۇن ئېلىش دېگەن ئەخمەقنىڭ ئىشى. قارا،

دادام بىلەن ئاپام ھەر كۈنى ئۇرۇشىدۇ، مەن بۇلاردىن جاق تويۇپ كەتتىم.
— ھەممىسىلا ئۇنداق بولۇۋەرمەس؟ بىراق مەن، مەن بىلەن توي قىلغان
قىز بىلەن ھەرگىز ئۇرۇشمايمەن.

— تام، ساڭا نەسىھەت قىلاي ئاداش. خوتۇن خەق دېگەن ھەممىسى
ئوخشاش. ۋۇي راست، سەن ئالدىنغان قىزچاقنىڭ ئىسمى نېمە؟
— قىزچاق ئەمەس، خانقىز دېگەن.

— قىزچاق، خانقىز دېگەنلىرىڭنىڭ ھەممىسى ئوخشاشقۇ. ئۇ قىزنىڭ
ئىسمى نېمە؟

تام چوڭ بولسا بېك بىلەن توي قىلىشنى ئويلاپ يۈرەتتى. بىراق ئۇنىڭ
ئىسمىنى قانداقمۇ ئالدىراپلا دەپبەرگىلى بولسۇن؟
— ھازىر بولمايدۇ، كېيىن دەپ بېرەي!

— ماقۇلە! بىراق سەن توي قىلىپ قالساڭ، مەن تېخىمۇ يالغۇز سىراپ
كېتىدىغان بولىدۇم. دە.

— ئۇنداق بولمايدۇ. سەن بىزنىڭ ئۆيگە كېلىپ تۇرساڭ بولىدۇغۇ! ھازىر
بىز ئۈگەپنى قويۇپ تېز- تېز كولايمى.

ئۇلار يېرىم سائەتكىچە يەر تىلغاپ چىلىق- چىلىق تەرگە چۆمۈلۈپ كەتتى.
بىراق ھېچنېمە چىقمىدى. يەنە يېرىم سائەت كولاپ باقتى. بىراق يەنىلا
ھېچنېمە ئۇچرىمىدى.

— ھەي، دېڭىز قاراقچىلىرى ئۇ نەرسىلەرنى بەك چوڭقۇر كۆمۈۋەتكەنمۇ
قانداق؟ — دېدى خاك بىر ئۆھ تارتىپ.

— ئۇنداقمۇ ئەمەس، بەزىلىرى چوڭقۇر، بەزىلىرى تېپىز كۆمۈلگەن بولىدۇ.
قارىغاندا بىز دەل جايىنى تاپالمىدۇق.

شۇنداق قىلىپ ئۇلار يەنە بىر يەرنى كۆلدى. بۇ دورەم ئۇلار ئالدىنقى
قېتىمقىدەك ئۇنداق كۈچەپ كەتمىدى.

— تام، — دېدى خاك گۈرجەكنىڭ دەستىسىگە تايىنىپ يېڭى بىلەن
يۈزلىرىدىكى تەرلەرنى سۈرتكەچ، — بۇ قېتىممۇ خاتا كولاپ قالغان ئوخشايمىز.

— مېنىڭچە بىز يەنىلا تۇل خوتۇن دوڭلاسىنىڭ ئۆيىنىڭ كەينىگە جايلاشقان كادېق تېغىدىكى ھېلىقى قېرى دەرەخنىڭ تۈۋىنى كولاپ باقايلى.
— ئۇ يەرغۇ بولىدۇ، بىراق ھېلىقى دەرەخ تۇل خوتۇننىڭ ئېتىزلىقىدا تۇرىدۇ، بىز كولاپ چىققان ئالتۇن-كۈمۈشلەرنى ئۇ بۇلاپ كېتىرمىكىن؟

— مۇمكىن ئەمەس. بۇنداق مال- دۇنيا دېگەن كىم كولىۋالسا شۇنىڭكى. يەر بىلەن مۇناسىۋەتسىز.

خاك تامنىڭ پىكرىگە قوشۇلدى. ئۇلار ئۇدۇل ھېلىقى يەرگە باردى- دە، دەرەخ تۈۋىنى كولاشقا چۈشۈپ كەتتى. ئۇلار خېلى كۆلدى. بىراق يەنىلا ھېچنېمە يوق ئىدى.

— غەلىتە ئىشقا بۇ، جىن- ئالۋاستىلار بىزنى ئەخمەق قىلىۋاتامدۇ، نېمە؟ شۇنچىۋالا كولىساقمۇ چىقمايدۇغۇ، — دېدى تام تېرىكىپ.

— جۈپلۈمە! جىن- ئالۋاستى دېگەن كۈندۈزلىرى چىقمايدۇ.

— بولدى، بولدى ئەمدى تاپتىم، — دېدى تام خۇشال بولۇپ، — بەك دۆتكەنمىز جۈمۈ! ئەڭ ياخشىسى بىز كېچە سائەت ئون ئىككىدە يوغان دەرەخنىڭ سايىسى چۈشكەن يەرنى تېپىپ كولايلى!

— يېرىم كۈنلۈك ئاۋازچىلىقىمىز بىكار كەتتى- دە! — دېدى خاك خورسىنىپ، — كەچتە كەلسەك كېلەيلى. بىراق، سەن كەچتە چىقالامسەن؟

— چوقۇم چىقىمەن. بىز بۈگۈن كەچتە كولىمساق بولمايدۇ. چۈنكى باشقىلار بۇ يەرنىڭ كولاغانلىقىنى كۆرۈپ قالسا، بۇ يەردە ئالتۇن- كۈمۈش بارلىقىنى بىلىپ قېلىپ ئۇلارنىڭمۇ كۆزى قىزىرىدۇ.

— ئەمەس، بۈگۈن كەچتە جۈمۈ! يەنە ھېلىقىدەك بەلگە بېرىمەن.

— ماقۇلە! ئۇنى تاپالسا، ئورمانلىققا يوشۇرۇپ قويايلى!

كېچە سائەت ئون ئىككىدە

تام بىلەن خاك شۇ كېچىسى بەلگىلەنگەن ۋاقىتتا ھېلىقى يەرگە يەنە كەلدى. ئۇلار دەرەخنىڭ تۈۋىدە ئولتۇرۇپ سائەتنىڭ ئون ئىككى بولۇشىنى كۈتۈۋاتاتتى. بۇ يەر ئىنتايىن جىمجىت ئىدى. شامالدا شىلدىرلاۋاتقان دەرەخ يوپۇرماقلىرىنىڭ ئاۋازى ئۇلارغا خۇددى جىن- شەيتانلارنىڭ شۈبھىلەشقىنىدەك بىلىنىپ كەتتى. قاپقاراڭغۇ بۇلۇڭلارغا گويا جىن- ئالۋاستىلار مۆكۈپ تۇرغاندەكلا قىلاتتى. يىراقتىن ئىتتىڭ قاتتىق قاۋىغان ئاۋازى ئاڭلاندى، ئاڭغىچە ئۇنىڭغا مۈشۈكياپلاقنىڭ قورقۇنچلۇق سايىرىشى جور بولدى.

بىردەمدىن كېيىن تام بىلەن خاك سائەت ئون ئىككى بولغانلىقىنى جەزم قىلدى. ئۇلار دەرەخنىڭ سايىسى چۈشكەن جايىنى بەلگە قىلىۋېلىپ، كولاشقا كىرىشتى.

ئالتۇن- كۈمۈشنى قولغا چۈشۈرۈش كۈنىدا قىزىپ كەتكەن بالىلار ئادەمنىڭ تەنلىرىنى شۈركەندۈرۈدىغان قورقۇنچلۇق كېچىنى تامامەن ئۇنتۇپ، پۈتۈن ئەس- يادى بىلەن بېرىلىپ كولىماقتا ئىدى. ھەر قېتىم گۈرەككە بىرەر نەرسە ئۇرۇلغان ھامان ئۇلار گۆھەر ساندۇقى چىقتى، دەپ خۇشال بولۇپ كېتەتتى. بىراق، گۈرەككە ئۇرۇلغان نەرسە بىرەر تال تاش ياكى ياغاچ پارچىسى بولۇپ چىققاندا ئۇلار لاسسىدە بولۇپ قالاتتى.

— خاك، بىز يەنە خاتا كولاپ قالغان ئوخشايمىز.

— ياق، ئۇنداق ئەمەس. بىز دەرەخنىڭ سايىسى چۈشكەن يەرنى توپتوغرى سىزىۋالغان تۇرساق.

— ئۇغۇ شۇنداق. بىراق، يەنە بىر مەسىلىمۇ بار.

— قانداق مەسىلە؟

— بىز سائەت ئون ئىككى بولدى، دېگەننى پەرەز قىلىپلا ئىش باشلاپ

كەتتۇق. ئېھتىمال بالدۇر ياكى كېيىن بولۇپ قالغان بولۇشى مۇمكىن.

خاك قولىدىكى گۈرەكنى يەرگە تاشلىدى.

— توغرا، بىزدە يا سائەت بولمىسا ۋاقتىنى مەڭگۈ توغرا بىلەلمەيمىز. دە!

نېمىشقىكىن تام، قورقۇنچلۇق بىر نەرسە ئارقامدىن ئەگىشىۋاتقان دەكلا تۇرىدۇ. بەك قورقۇپ كېتىۋاتىمەن.

— مەنمۇ شۇ ئاداش. دېڭىز قاراقچىلىرى ئالتۇن-كۈمۈشلەرنى كۆمگەندە

ئۇنىڭ ئۈستىگە جەسەتنى قويۇپ كۆمەرمىش تېخى.

— نېمىشقا ئۇنداق قىلىدىغاندۇ؟

— جەسەت ئاشۇ ئالتۇن-كۈمۈشلەرنى باقىدىكەن.

ئىككى بالا ئىختىيارسىزلا بىر-بىرىگە يېقىن كېلىۋالدى.

— تام، بۇ راستمىدۇ؟

— راست، مەن بۇ گەپنى جىق ئاڭلىدىم.

— تام، مەن جەسەت بار يەردە ئۇزۇن تۇرۇشنى خالىمايمەن. جەسەت بىلەن

بىرگە تۇرسا ئادەمنى ھامان پالاكەت باسدۇ.

— مېنى جەسەت بىلەن ھەپلىشىشنى خالايدۇ دەمسەن؟ — دەپ سورىدى

تام، — بۇ يەرنىڭ تېگىدىكى جەسەت تۇيۇقسىزلا بېشىنى چىقىرىپ گەپ قىلسا

مانا كۆرۈڭ...

— ئۇنداق دېيىمىگەن تام، قورقۇپ جېنىم چىقىپ كېتەي دەۋاتىدۇ.

— مەنمۇ بىئارام بولۇپ كېتىۋاتىمەن.

— تام، بۇ يەرنى كولاۋەرمەي باشقا يەرگە بېرىپ باقايلىچۇ!

— ماقۇلە، بىراق نەگە بارساق بولار؟ تام جىمىپ قالدى.

— ھە راست، ھېلىقى جىن ئۇۋىلايدىغان ئەسكى ئۆيگە بېرىپ باقساقچۇ؟

دېدى تام ئەقىل تاپقان دەك.

— ياق تام، مەن بارمايمەن. جىن ئۇۋىسى تېخىمۇ قورقۇنچلۇق بولىدۇ.

— توغرا، جىن ئۇۋىسى ئەلۋەتتە قورقۇنچلۇق بولىدۇ، بىراق جىنلار دېگەن

پەقەت قاراڭغۇدىلا چىقىدۇ. بىز كۈندۈزى بېرىپ كولاپ باقساق قانداق؟

— بىراق، ئۇ ئۆيگە خەقلەر كۈندۈزلىرىمۇ قورقۇپ بىرمەيدىغان تۇرسا...

— ئۇ ئۆيدىچۇ، بىرنەچچە يىل بۇرۇن بىر ئادەمنى ئۆلتۈرۈۋەتكەن. شۇڭا كىشلەر خالىمايدۇ. ئادەتتە كۈندۈزى ئۇ يەردە ھېچنېمىنى ئۇچراتقىلى بولمايدۇ. پەقەت كېچىلىرىلا گاهىدا دېرىزىدىن بىر خىل كۆك نۇر يالت قىلىپ يالىتىراپ قالارمىش. بۇ ھەرگىزمۇ جىنلارنىڭ ئىشى ئەمەس.

— نېمە؟ كۆك نۇر دېدىڭمۇ؟ ئاشۇ كۆك نۇرنىڭ ئارقىسىدا جىن- ئالۋاستىلار تۇرغان بولمىسۇن يەنە! جىن- ئالۋاستىلارنى كۆك نۇر چىقىرىدۇ، دېيىشىدىكەنمۇ؟

— ئىشقىلىپ كۈندۈزلىرى جىنلار چىقمايدۇ. كۈندۈزى بارساق نېمىدىن قورقاتتۇق؟

— ئەمىسە، بىز ئەتە بېرىپ باقايلى. بىراق بۇ خەتەرلىك ئىش جۈمۇ! ئىككى بالا پاراڭلاشقاچ تاغدىن چۈشتى.

غۇۋا ئاي نۇرىدا جىرادىكى ھېلىقى يېگانە جىنلىق ئۆي كۆزگە گىرىمىسەن تاشلىنىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ ھويلا تېمى ئاللىقاچان ئۇرۇلۇپ چۈشكەن بولۇپ، ئەتراپىنى پۈتۈنلەي قوراي بېسىپ كەتكەن ئىدى. ئۆگزىسىنىڭ بىر بۇلۇڭى تۆشۈك تۇراتتى.

تام بىلەن خاك بىر- بىرىسىنىڭ قولىنى چىڭ تۇتقىنىچە ھېلىقى ئۆينىڭ دېرىزىسىگە ئۇزاق قاراپ تۇردى. بىراق كۆك نۇر كۆرۈنمىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئاستا پاراڭلاشقاچ ھېلىقى جىنلىق ئۆيدىن ئۇزاپ، كادىق تېغىنىڭ ئارقىسىدىكى ئورمانلىقنى كېسىپ ئۆتۈپ ئۆيلىرىگە قايتىپ كېتىشتى.

پېشكەل جۈمە

تام بىلەن خاك ئەتىسى چۈشتە ھېلىقى دەرەخنىڭ تۈۋىگە كەلدى. ئۇلار ئاخشام جۈمە بىلەن گۈرەجەكنى ئاشۇ يەرگە تىقىپ قويغانىدى.
— خاك، ماڭە تېزراق بارايلى!
— مانا.

قىن- قىنىغا پاتماي قېلىۋاتقان خاك مېڭىشقا شۇنداق تەمشەلدى، لېكىن يادىغا بىر ئىش كېلىپ قالغاندەك تۇيۇقسىز تۇرۇپ قالدى.
— ھەي تام، بىلەمسەن بۈگۈن كۈنگە نېمە؟

تام بىردەم ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن تۇيۇقسىز چۆچۈپ كەتتى.
— ئايلا چاتاق بولدى. بۇ نېمىشقىمۇ بۇرۇنراق يادىمىزغا كەلمىگەندۇ؟
— مېنىڭمۇ ئەمدى ئېسىمگە كېلىۋاتىدۇ.

— قانداق قىلىمىز، خاك؟ بۇ ئىشتا ئېھتىيات قىلماي بولمايدۇ. بۇ ئىشنىڭ دەل ئىش ياراشمايدىغان جۈمەگە توغرا كېلىپ قالغىنىنى قارىمامدىغان! ۋاي، خاتىرجەم بولە! بالا- قازاغا ئۇچراپ قېلىشىمىز ناتايىن.

— ناتايىن دېگىنىڭ نېمىسى، تام؟ ئۇچرىماي قالمايمىز، دېگىنە مانداق. خۇدانىڭ كۈنى جىققۇ، باشقا كۈنى كېلەيلىچۇ!

— خەقلەرنىڭمۇ ھەممىسى جۈمە كۈنى پېشكەل، دېيىشىدىكەن.

— راست دەيسەن تام. مەن ئاخشام چۈشۈمدە چاشقان كۆرۈپتىمەن.

— چاشقان كۆردۈم، دە. بۇ ياخشىلىقنىڭ ئالامىتى ئەمەس جۈمە. قېنى دېگىنە، ئۇ چاشقانلار سوقۇشتىمۇ؟

— ياق، سوقۇشىدى.

— ھەر نېمە بولسا سوقۇشاپتۇ. بۇ پەقەت بالا- قازا كېلەي دەۋاتىدۇ، دېگەننى بىلدۈرىدۇ. ھەرھالدا ئېھتىيات قىلايلى.

— تام، ئۇنداق بولسا بۈگۈن جىنلىق ئۆيگە بارمايلى، قانداق؟

— ماقۇل بارمايلى. ئەمىسە بىز راسا بىر ئوينىۋالايلى. خاك، روبىنخاندنىڭ

ھېكايىسىنى بىلەمسەن؟

— ياق، بىلمەيمەن. كىمۇ ئۇ روبىنخاند دېگىنىنىڭ؟

— ئەنگلىيىلىك داڭلىق كىشى، كارامەت ياخشى ئادەم دېگىنە.

— ھە، بىلىدىم. ئۇ چوقۇم پادىشاھ.

— پادىشاھ ئەمەس، ئىنتايىن مەرد بۇلاڭچى ئۇ.

— بۇلاڭچى؟ قالىتىسكەن. چوڭ بولسام مەنمۇ ئاشۇنداق بۇلاڭچى بولىمەن.

تام، مەرد بۇلاڭچى، دېگەن قانداق بولىدۇ؟

— ئۇ مەخسۇس خىيانەتچى ئەمەلدار، رەزىل روھانىيلارنىڭ مال-دۇنياسىنى

بۇلاپ كېلىپ، ئۇنى نامراتلارغا تارقىتىپ بېرىدۇ.

— پاھ، ھەقىقەتەن ئوغۇل بالىكەن.

— ئەلۋەتتە. پۈتۈن ئەنگلىيە بويىچە ھېچكىم ئۇنىڭغا تەڭ كېلەلمەيدۇ.

ھەرقانداق چامباشچىنى بىر قولى بىلەنلا يېڭىۋېتەلەيدۇ.

— ئەگەر ئىنجان جو بىلەن بەسلىشىپ قالسا قايسىسى يېڭەر؟

ئېسىدىن كۆتۈرۈلۈپ كېتەي دېگەن جانخور ئىنجان جونىڭ ئىسمى تىلغا

ئېلىنىشى بىلەن تامنى سەل-پەل سۈر باستى. بىراق ئۇ شۇ ھامان ئۆزىنى

ئوڭشۋالدى.

— خاك، بۇ سېلىشتۇرۇشۇڭ پەقەت قاملاشمىدى جۈمۇ. ئەگەر ئۇ ئىككىسى

راستىنلا تۇتۇشۇپ قالىدىغان بولسا، ئىنجان جو دېگەن ئۇ ئىتنىڭ كۈچۈكى

روبىنخاندنىڭ بىر تال مويىغا تەڭ كېلەلمەيتى؟

— ھەي... روبىنخاند ھازىر ھايات بولغان بولسا نېمە دېگەن ياخشى بولاتتى.

ھە! بىز ئۇنىڭ بىلەن بىرلىشىپ ئىنجان جونى يوقىتاتتۇق. تە، خەپ!

— مەنمۇ ئاشۇنداق ئويلاپ كېتىمەن. روبىنخاند ھەم كۈچتۈڭگۈر ھەم ئۇستا مەرگەن تېخى. ئۇ، شەمشاد ئوقياسى بىلەن ئىككى يېرىم كىلومېتىر يىراقتىكى ئون تىيىنلىق تەڭگىنى چەنلىيەلەيدىكەن.

— شەمشاد ئوقيا دېگەن قانداق ئوقيا ئۇ؟

— مەنمۇ بىلمەيمەن. ئىشقىلىپ بىر خىل ئوقيا تايىنلىق. ئۇ ئەگەر ئاشۇ تەڭگىنىڭ ئوتتۇرىسىنى چەنلىيەلمەي قالسا شۇ يەردە ئولتۇرۇپ يىغلاپ كېتىدىكەن.

— خاك، بىز روبىنخاندنى دوراپ ئوينايلىچۇ، — دېدى تام، — بەك قىزىق بولىدۇ، قانداق ئويناشنى مەن ساڭا ئۆگىتىپ قويمەن.

— بولىدۇ، ئوينايلى.

شۇنىڭ بىلەن بۇ ئىككىسى جونۇ بىلەن گۈرجىكىنى تاشلاپ قويۇپ، تا قاراڭغۇ چۈشكەچە ئوينىدى.

جىنلار ئۇۋىسى

شەنبە كۈنى چۈشكە يېقىن، تام بىلەن خاك ھېلىقى ئۇيىنىڭ ئالدىغا يېتىپ كەلدى.

كۈن ئاجايىپ ئىسسىپ كەتكەن بولسىمۇ لېكىن ئەتراپ، ھەددىدىن زىيادە جىمجىتلىقتىن ئىنتايىن سۆرۈن كۆرۈنەتتى. ھېلىقى تاشلاندىق ئەسكى ئۆيدىن ئىپادىلىگىلى بولمايدىغان بىر خىل ۋەھىمە يېغىپ تۇراتتى.

ئىككى بالا مىڭ تەسلىكتە ئۇيىنىڭ بوسۇغىسىغا كېلىپ، ۋەھىمە ئىچىدە ئۆيگە بىر قۇر سەپسالدى. ئۆي پولىسىز بولغاچقا ئۆت-چۆپلەر ئۆسۈپ كەتكەن ئىدى. ئۇيىنىڭ سۇۋاقلرى تامامەن چۈشۈپ كەتكەن، ئەينەكسىز دېرىزىسى ھاڭدەك ئوچۇق، چېرىپ كەتكەن پەشتاقلرى دەسسسىلا ئۆرۈلۈپ چۈشۈدىغاندەك ئىدى. تام مەش پۈتۈنلەي ئۆمۈچۈك تورى ئىچىدە قالغان ئىدى.

ئىككى بالا ناھايىتى ئېھتىيات بىلەن بوسۇغىدىن ئاتلىدى. ئۇلارنىڭ يۈرەكلىرى دۈپۈلدەپ، ئاغزىغا گەپ كەلمەي قالدى. ناۋادا بىرەر چاتاق چىقىپ قالغۇدەك بولسا بەدەر تىكىۋېتىشنى كۆڭلىگە پۈكۈۋالغان بالىلار قۇلاقلىرىنى دىڭ تۇتۇپ ئەتراپتىكى شەپىنى كۆزەتمەكتە ئىدى.

بىردەمدىن كېيىن بالىلارنىڭ يۈرىكى ئاستا-ئاستا ئورنىغا چۈشكەندەك بولدى. ئۇلار بىرىنچى قەۋەتنىڭ بۇلۇڭ-پۇچقاقلرىنى تىمسىقلاپ يۈرۈپ ئىنچىكە كۆزىتىپ بولغاندىن كېيىن ئىككىنچى قەۋەتكە چىقىپ باقماقچى بولدى. بىراق بالىلار يەنىلا خۇددى ئۇ يەرگە چىقسىلا بىرسى تۇتۇۋالدىغاندەك بىر خىل ۋەھىمە ئىچىدە ئەنسىرەيتتى. ئۇلار بىر-بىرگە ئىلھام بېرىپ، كۆڭلىنى سەل-سەل توختاتقاندىن كېيىن قولىدىكى جوتۇ بىلەن گۈرەجەكنى تاشلاپ قويۇپ، ئىككىنچى قەۋەتكە ئاستا چىقتى.

ئىككىنچى قەۋەتمۇ چۆلدەرەپ قالغان تاشلاندىق كەپىگە ئوخشايتتى. بالىلار

قايقاقلىق تەكچىنى ئېچىپ قاراپ باقتى. ئىچى قۇيقۇرۇق ئىدى.

بۇنىڭ بىلەن قورقۇنچى پۈتۈنلەي ئۇتۇغان بالىلار، ئىشنى باشلاش ئۈچۈن بىرىنچى قەۋەتكە چۈشۈشكە تەمشەلدى.

— جىم! — دېدى تام بىگىز بارمىقىنى لېۋىگە تىرەپ تۇرۇپ.

— نېمە بولدى؟

قورقۇۋاتقان خاكنىڭ كۆزلىرى چەكچىيىپ كەتتى.

— بىرسى كېلىۋاتقاندەك قىلىدۇ... ئاڭلىدىڭمۇ، خاك؟

— ئايلا، چاتاق بولدى! قاجايلى!

— ياق، شۇك تۇر خاك. بىرسى ئۇدۇل ئىشىكتىن كىرىۋاتقاندەك قىلىدۇ.

ئۇلار پولىدا دۈم يېتىپ تۇرۇپ، پولىنىڭ ئاراچلىرىدىن بىرىنچى قەۋەتكە قارىدى. قورقۇنچىلىقتا خاكنىڭ جان-پېنى چىقىپ كېتەيلا دېدى.

— ئۇلار تۇرۇپ قالدى... ۋۇي، كېلىۋاتىدۇ... ئۇنۇڭنى ئۆچۈر!

ئۆيگە دېگەندەكلا ئىككى ئادەم كىرىپ كەلگەن ئىدى. ئۇلارنىڭ بىرى بالىلار بازىرىدا بىر-ئىككى قېتىمدەك كۆرگەن ھەم گاس ھەم گاچا ئىسپان بوۋاي بولۇپ، ئۇنىڭ ئاپئاق ساقاللىرى مەيدىسىگە چۈشكەن، ئۇزۇن ئاق چاچلىرى شەلەپسىنىڭ چۈرىسىدىن ساڭگىلاپ تۇراتتى. كۆزىگە قارا كۆزەينەك تاقىۋالغان ئىدى. يەنە بىرى بالىلار ئەزەلدىن كۆرۈپ باقمىغان، ئۈستۈنچى جۈل-جۈل، بەتبەشەرە بىر نېمە ئىدى.

ئۇلار تام مەشكە يۆلۈنۈپ، ئىشىككە قاراپ ئولتۇردى.

— ياق، ياق. مەن قايتا-قايتا ئويلىنىدىم. ئۇ ئىشنى قىلالىمغۇدەكمەن، بەك خەتەرلىككەن، — دېدى ھېلىقى ناتونۇش كىشى ئەتراپقا بىر قۇر قاراپ چىققاندىن كېيىن.

— خەتەرلىككەن؟

ھېلىقى گاس، گاچا ئىسپان بوۋاي تۇيۇقسىزلا زۇۋانغا كەلدى. بالىلار بۇنىڭغا ھەيران قالدى.

— ھەقىقەتەن لاتا بىر نېمەكەنەن!

بۇ سۆزلەرنى ئاڭلىغان بالىلار قورقۇپ تىترەپ كېتىشتى. چۈنكى ئۇلار ھېلىقى گاچىنىڭ ئاۋازىدىن ئۇنىڭ ئىسپان بوۋاي ئەمەس دەل ئىنجان جو ئىكەنلىكىنى تونۇپ قالغان ئىدى. ئۇ راستىنلا ئىنجان جو بولۇپ باشقىلارنىڭ تونۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ ئىسپان سىياقىغا كىرىۋالغان ئىدى.

بىردەمدىن كېيىن ئىنجان جو يەنە ئېغىز ئاچتى:

— خەتەرلىك دەيسەن تېخى. بىلەمسەن؟ ئۆتكەنكىدەك ئەڭ خەتەرلىك ئىشىنىمۇ قىلدۇققۇ! ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ ئىشنى ھازىرغىچە خەق بىلمەيدىغان تۇرسا.

— ئۆتكەنكى ئىشنى دەريانىڭ باش تەرىپىدە قىلغان. ئۇ ئەتراپتا ئادەم يوق. ئەلۋەتتە سېزىلمەيدۇ. دە! بىراق كۆپكۈندۈزدە بۇ يەرگە كەلسەك ھەقىقەتەن خەتەرلىك. ناۋادا بىرەرسى كۆرۈپ قالسا گۇمانلىنىدۇ. دە!

— ئۇنى بىلىمەن. بىراق ئۆتكەنكى شۇ ئىشنى قىلغاندىن كېيىن مەن مۇشۇ يەرگە كېلىپ يوشۇرۇنمىسام نەگە بارمەن، ئەمەسە؟ ئىشقىلىپ بۇ يەردىن كەتمەسەم بولمايدۇ. تۈنۈگۈن مەن ئەمدىلا تالاغا چىقاي دەپ تۇرۇشۇمغا ھېلىقى ئۆلگۈر ئىككى يېتىمەكنىڭ تالادا ئويناۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قالدۇم. شۇڭا قورقۇپ تالاغا چىقالمايۋاتىمەن.

ئۇنىڭ ”ئۆلگۈر ئىككى يېتىمەك“ دېگىنى دەل تام بىلەن خاك ئىدى. ئەسلىدە بالىلار روبىنخاند ئويۇنى ئويناۋاتقاندا ئۇ يىراقتىن كۆرۈپ قالغان ئىدى. تام بىلەن خاك ئويلىغانسېرى قورقۇپ كېتىۋاتاتتى.

— پېشكەل جۈمە، دەپ بىكار ئېيتىمىغانكەندە! ھېلىمۇ بىر كۈن ساقلىدۇق. ھازىر قانداق قىلغۇلۇق ئەمدى؟ بۇنى بالدۇرراق بىلگەن بولساق، بىر يىل ساقلىساقمۇ مەيلى ئىدىغۇ!

ھېلىقى ئىككىسى تام مەشكە يولۇنۇپ ئولتۇرغىنىچە ئېلىپ كەلگەن

نەرسىلىرىنى يېگىلى تۇردى. بىردەملىك جىمجىتلىقتىن كېيىن ئىنجان جو يەنە گەپ باشلىدى:

— مېنىڭچە سەن ئالدى بىلەن يەنىلا دەريانىڭ باش تەرىپىدىكى ھېلىقى يەرگە بارغىن. مەن بازارغا قايتىپ بېرىپ ئەھۋالنى كۆزىتىپ باقاي. قول سالىدىغان چاغدا سېنى چاقىرىمەن. ئىشنى ئىككىمىز بىرگە پۈتتۈرىمىز. دە، مەن غىيىپىدە تېكىساسقا تىكىۋېتىمەن.

ھېلىقى بەتبەشەر ئادەم بېشىنى لىگىشتى. ئۇلار بەك ھېرىپ كەتتى بولغاي، ئەسەشكە باشلىدى.

— مەن ئازراق ئۇخلىۋالاي، — دېدى ئىنجان جو، — ئەمدى سەن كۆزەتچىلىك قىلسەن.

ئۇ ئولتۇرغان يېرىدىكى ئوت- چۆپىنىڭ ئۈستىگە قىلغايىدى. دە، ھەش-پەش دېگۈچە خورەككە چۈشتى. بىردەمدىن كېيىن ھېلىقى ئادەممۇ مۈگدەشكە باشلىدى. ئۇنىڭ بېشى ساڭگىلاپ كېتىۋاتاتتى. ھايال ئۆتمەي ئۇمۇ خورىكىنى باشلىدى.

بۇنى كۆرۈپ تۇرغان تام بىلەن خاك ئاران دېگەندە ئۆھ دېدى.

— مانا ئەمدى قاچايلى، بولە خاك!

— ياق بولمايدۇ، ئۇلار ئويغىنىپ قالىدۇ.

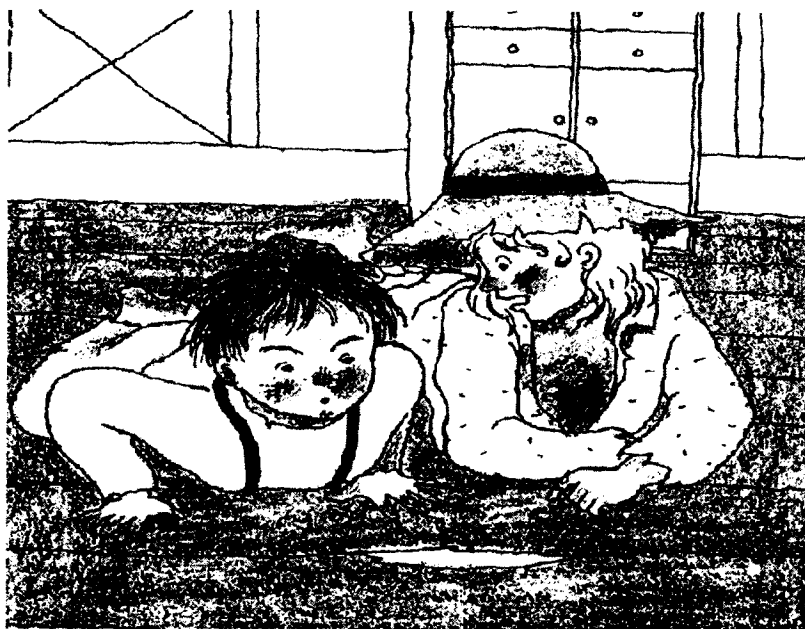
— چاتاق يوق، ئۇلار بەك قاتتىق ئۇخلاۋاتقاندا قىلىدۇ. ھازىر قاچساق

تۇيمايدۇ.

— مەن قورقۇۋاتىمەن. ئەگەر ئۇلار ئويغىنىپ قالسا تۈگىشىمىز.

تام خاكنىڭ گېپىگە پىسەنت قىلماي ئاستا ئورنىدىن تۇردى. ئۇ ئۆزى يالغۇز قېچىپ كەتمەكچى بولغان ئىدى. بىراق قەدىمىنى ئەمدىلا ئېلىشىغا پۇتىنىڭ ئاستىدىكى پول غىچىرلاپ كەتتى. قورقۇپ كەتكەن تام دەرھال يېتىۋالدى.

تەلىيىگە ھېلىقى ئىككىسى ئۇيغانماي بەخىرامان ئۇخلاۋاتاتتى.
 ئىككى بالا ھەتتا قاتتىقراق تىنىشقىمۇ پېتىنالمىي جايدا نەق ئۈچ سائەت
 ياتتى. بۇ ئۈچ سائەت ئۇلارغا گۇيا بىر يىلدەك بىلىنىپ كەتتى.
 ۋاقىت مەنۇت- سېكۇنتلاپ ناھايىتى تەستە ئۆتمەكتە ئىدى. ياز قۇياشى
 ئاستا- ئاستا تاغ كەينىگە شۇڭغۇماقتا. ھېلىقى ئىككى ئەبلەخنىڭ ئۇيغانماي
 ئۇخلاۋاتقىنىغا قارىغاندا ئۇلار يېرىم كېچە بىلەن ئاران مەدرايدىغاندەك
 قىلاتتى. ئەگەر ئۇلار كۆزدىن يېتىمسە بۇ ئىككى بالا ئۆز ئورنىدا مەدەر- سەدەر
 قىلماي يېتىشى كېرەك ئىدى.

تىلا ساندۇقى

بىر ھازادىن كېيىن ئىنجان جو ئويغىنىپ ئولتۇردى ۋە تۆت ئەتراپقا ئەندىكىپ قاراپ كەتتى.

ئىنجان جو ھەمراھىنىڭ تىزىغا بېشىنى قويۇپ ئۇخلاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ناھايىتى سوغۇق بىرنى ھىجايىدى ۋە ئۇنى تېپىپ ئويغاتتى.

— ھەي، سەن مۇشۇنداق كۆزەتچىلىك قىلامسەن؟ بەخىرامان ئۇخلاۋاتقىنىنى، تېخى! ھېلىمۇ پەرۋەردىگار ساقلاپ بىرەر ئىش چىقماپتۇ.

— ۋۇي، قاچان ئۇخلاپ قالغاندىمەن؟

— قوپە، ماڭىلى، — دېدى ئىنجان جو ئۇنىڭغا بۇيرۇق قىلىپ، — بىراق مەيەردىكى ھېلىقى پۇلنى قانداق قىلارمىز؟

— جايدا تۇرۇۋەرسۇن. ئالتە يۈز ئەللىك كۈمۈش تەڭگىنى ياندا ئېلىپ يۈرۈشمۇ ئەپسىز- دە!

— مەيلى، تۇرسا تۇرۇۋەرسۇن. لازىم بولغاندا كېلىپ ئالارمىز، — دېدى ئىنجان جو ھەمراھىنىڭ تەكلىپىگە ماقۇل بولۇپ.

— بىراق يەنىلا تىنچ قۇلاق كېچىسى كېلىپ ئالغىنىمىز تۈزۈك.

— ئەلۋەتتە شۇنداق بولىدۇ- دە! ھېلىقى ئىشقا قول سېلىپ بولغىچە يەنە بىر ئاز ۋاقىت بار. پۇلنى ياخشى ساقلا، ئەڭ ياخشىسى كۆمۈپ قويغىن، چوڭقۇرراق كۆمۈۋەت.

— توغرا، بەلەن گەپ بولدى.

ئىنجان جونىڭ ھەمراھى دەرھال ئۇچاقنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئۇنىڭ ئىچىدىن بىر پارچە تاشنى ئالدى. ئاندىن يەنە ناھايىتى ئېغىر بىر خالتىنى تارتىپ چىقاردى.

خالتىغا لىقمۇ لىق كۈمۈش تەڭگە قاچىلانغان ئىدى. ئۇ خالتىدىن يىگىرمە- ئوتتۇز تەڭگىنى ئېلىپ يېنىغا سالدى. ئاندىن يەنە ئۆزىنىڭ ئالغىنىغا باراۋەر

كېلىدىغان تەڭگىنى ساناپ ئېلىپ ئوۋ پىچىقى بىلەن ھەدەپ يەر كولاۋاتقان ئىنجان جوغا بەردى.

بايىقى قورقۇنچ، ئەندىشىلىرى ئاللىقايلارغا ئۇچقان ئىككى بالا، گۈلگىرىپ جامدەك ئاچقىنچە ھېلىقى ئىككىسىنىڭ ھەرىكىتىگە قاراپ تۇراتتى. ئالتە يۈز نەچچە كۈمۈش تەڭگە بۇ ئىككى بالا ئۈچۈن ناھايىتى جىق بايلىق ئىدى. تەلەينىڭ كەلگەن يېرى شۇ. دە! ئەمدى بايلىق ئىزدەيمەن، دەپ يەر كولاپ يۈرۈشنىڭمۇ ھاجىتى قالمايدى. بالىلار بىر-بىرىنى جەينىكىدە ئوقۇپ تۇرۇپ، كۈلۈمسىرەپ قويدى. ئۇلارنىڭ نېمە دېمەكچى بولغىنى بىر-بىرىگە ئايان ئىدى.

ئۇزۇن ئۆتمەي، ئىنجان جونىڭ پىچىقى بىر نەرسىگە تېگىپ كەتتى.

— ۋايىجان! ئىنجان جو قورقۇپ ۋارقىرىۋەتتى.

— نېمە بولدى؟ — دەپ سورىدى ئۇنىڭ ھەمراھى.

— چىرىپ كەتكەن تۆمۈر تاختىمۇ، نېمە؟ ۋۇي، بىر دانە تۆمۈر ساندۇقكەن!

قېنى كېلە، ساندۇقنىڭ بىر تەرىپىنى تېشىۋالدىم.

ئىنجان جو تۆشۈكتىن قولىنى تىقىپ ساندۇقتىن بىر نېمىلەرنى ئالدى.

— ۋاھ، پۈلكەن جۇمۇ!

ئۇلار ھېلىقى نەرسىگە سەپىلىپ قارىۋىدى، تىللا ئىكەن.

ئىككىنچى قەۋەتتىكى ئىككى بالا ئىنجان جودىنمۇ بەكرەك خۇش بولۇپ

كەتتى.

— بىز تېزراق قازايلى، — دېدى ئىنجان جو جىددىيلىشىپ، — بايا مەن

ئوچاقنىڭ ئاۋۇ تەرىپىدە بىر جوتۇ بىلەن بىر گۈرچەكنىڭ تۇرغانلىقىنى كۆردۈم.

ئۇ جوتۇ بىلەن گۈرچەكنى ئەكىلىپ ئۇنىڭغا سەپىلىپ قاراپ كەتتى.

— قىزىق ئىش، بۇ نەرسىلەرنى كىم قويۇپ قويغاندۇ؟

ئۇ بېشىنى چايقاپ قويۇپ، يەنە كولاشقا كىرىشىپ كەتتى. بىردەمدىن

كېيىن ئۇلار كولىغان يەردىن ساندۇقنى ئالدى. ساندۇق كىچىكرەك بولۇپ،

سىرتى قەلەيدە قاپلانغانىدى. ئۆز ۋاقتىدا ناھايىتى پۇختا ياسالغان بۇ ساندۇق

يەرنىڭ تېگىدە ناھايىتى ئۇزۇن تۇرۇپ كەتكەچكە قەلەيلىرى چىرىپ كەتكەن ئىدى. خۇشاللىقتىن ئاغزى قۇلىقىغا يەتكەن بۇ ئىككىسى نېمە قىلارنى بىلەلمەي، بىردەم ساندۇقنى ئۆرۈپ-چۆرۈپ قارىسا، بىر دەم سىلاپ قوياتتى. — بۇرادەر، بۇنىڭ ئىچىدە بىرنەچچە مىڭ تىللا بارغۇ دەيمەن! — دېدى ئىنجان جو.

— موللىرىلارنى قايسى بىر يىلى يازدا مۇشۇ يەرگە كەپتىكەن، دەيدىغۇ؟

— شۇنداق، مەنمۇ ئاڭلىغان. بۇ چوقۇم ئاشۇلارنىڭكى.

— قانداق، مانا پۈلىمىزمۇ بولدى، ئەمدى ھېلىقى ئىشنى قىلمىساقمۇ بولار؟

— دېدى ھېلىقى كىشى ئىنجان جوغا قاراپ.

بۇنى ئاڭلىغان ئىنجان جونىڭ قاپاقلىرى تۈرۈلدى:

— سەن مېنىڭ نىيىتىمنى چۈشەنمىدىڭ. ئۇ ئىشنى بۇلاڭچىلىق ئۈچۈن

ئەمەس، ئىنتىقام ئېلىش ئۈچۈن قىلماقچىمەن، بىلەمسەن؟

ئۇ بۇ ئىنتىقامنى زادى كىمدىن ئالماقچىدۇ؟ ئىنجان جونىڭ كۆزلىرى ياۋۇزلارچە يانماقتا ئىدى.

— شۇڭا، سەن ياردەم قىلمىساڭ بولمايدۇ، — دېدى ئۇ، — ئىش

پۈتكەندىن كېيىن مەن تېكساسقا كېتىمەن. سەن خوتۇن-بالىلىرىڭنىڭ يېنىغا بېرىپ خەۋىرىمنى كۈتسەن!

— بوپتۇ، دېگىنىڭدەك بولسۇن. بىراق ماۋۇ نەرسىنى قانداق قىلىمىز؟ يەنە

جايىغا كۆمۈپ قويامدۇق؟

— ئەلۋەتتە جايىغا كۆمۈپ تۇرىمىز. دە!

تام بىلەن خاك بۇنى ئاڭلاپ ناھايىتى خۇشال بولدى.

— توختا، — دېدى ئىنجان جو جىددىي قىلىپ، — بۇ يەرگە كۆمۈشكە

بولمايدۇ!

ئىككى بالا يەنە ئۈمىدسىزلىنىدى.

— ئۈتۈپ قالغىلى تاس قاپتىمەن، ماۋۇ جوتۇ بىلەن گۈرچەكنىڭ ئۈستىدە

يېڭى توپىنىڭ يۇقۇندىسى تۇرىدۇ.

بۇنى ئاڭلىغان بالىلارنى يەنە ئەندىشە باستى.

— ئويلاپ باق، بۇ نەرسىلەرنى زادى كىم بۇ يەرگە ئەكىلىپ قويدى؟ ئۇلار

ھازىر نەدە؟ ناۋادا ئۇلار قايتىپ كېلىپ قالسا بىز كولىغان يەرنى بىلىپ قالىدۇ-دە!

بۇ يەرگە كۆمسەك زادى بولمايدۇ! باشقا جايغا يۆتكىۋېتەيلى.

— ھەي، باشقا جاي دېگىنىڭ بىرىنچى نومۇرمۇ؟
— ياق، ئىككىنچى نومۇر، كرىستىننىڭ ئاستى. بىرىنچى نومۇر بىخەتەر ئەمەس.

— بولىدۇ. دېگىنىڭدەك بولسۇن. قاراڭغۇ چۈشەي دەپ قالدى، ماڭايلى.
ئىنجان جو دەس ئورنىدىن تۇردى ۋە ئىككى دېرىزىنىڭ ئالدىغا ئايرىم-ئايرىم بېرىپ تالاغا قاراپ باقتى. ئۇ تۇيۇقسىزلا ئويلىنىپ تۇرۇپ قالدى.
— ئەقلىم يەنە يەيدۇ. بۇ نەرسىلەرنى زادى كىم ئەكەلگەندۇ؟ ئۇ ئىككىنچى قەۋەتتىمۇ يا؟

بۇنى ئاڭلىغان ئىككى بالىنىڭ دېمى ئىچىگە چۈشۈپلا كەتتى.
قوللىرىنى پىچاقنىڭ سېپىنى چىڭ سىقىمىدىغان ئىنجان جو بىردەم دېلىغۇل بولۇپ تۇرغاندىن كېيىن ئىككىنچى قەۋەتكە قاراپ ماڭدى. ئىككى بالا تام ئىشكاپقا مۆكۈۋېلىشنى ئويلىغان بولسىمۇ، لېكىن قورققىنىدىن مىدىرلاشمىۇ پېتىنالمىدى.

پەشتاقنىڭ غىچىرىلىغان ئاۋازى بىلەن تەڭ ئىنجان جونىڭ قەدىمى يېقىنلاشتى. بالىلار جالاقلاپ تىترەپ كېتىشتى. ئۇلار تام ئىشكاپى تەرەپكە قاچايلى دەپ تۇرۇشىغا، تۇيۇقسىزلا غاراس-غۇرۇس قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ چىرىپ كەتكەن پەشتاق ئۆرۈلۈپ چۈشتى. ئىنجان جو يەرگە دومىلاپ چۈشتى.
— ۋاي ئاناڭنى، ئەجەب ئاغرىپ كەتتە!

ئۇ تىللىغىنىچە ئورنىدىن تەستە تۇردى. شېرىكى بولسا تېلىقپ كۈلەتتى.
— ئەجەپ گۇمانخور نېمىكەنسەن! ئىككىنچى قەۋەتتە كىم بولماقچىدى؟
ئادەم بولسا بولىۋەرمەمدۇ، ئۇلار شۇ يەردە تۇرۇۋەرسۇن! ئىشقىلىپ پەشتاقمۇ يوق بولدى. پۈتتىنى سۇندۇرۇۋېلىشتىن قورقىمسا چۈشۈپ باقسۇن قېنى؟ جوتۇ بىلەن گۈرجەكنىڭ ئىگىلىرى بىزنى كۆرۈپ جىن-ئالۋاستىلار ياكى ئەرۋاھلار ئوخشايدۇ،
— دەپ بەدەر تىكىۋەتكەن گەپ.

— توغرا، بۇ گېپىڭمۇ ئورۇنلۇق. قەبرىدە يۈز بەرگەن ئىش ئاشكارىلانغاندىن كېيىن، مەن دائىم ئەنسىز يۈرىدىغان بولۇپ قالدىم، — دېدى ئىنجان جو.
— ھەي، قاراڭغۇ چۈشەي دەپ قالدى. نەرسىلەرنى يىغىشتۇرۇپ بۇ يەردىن دەرھال كېتەيلى!

بىردەمدىن كېيىن ئۆي ئىچى جىمىپ قالدى.

”ئىككىنچى نومۇر“ نىڭ سىرى

قورقۇپ پۇت- قولىدا جان قالمىغان تام بىلەن خاك، تەستە ئورۇنلىرىدىن تۇردى. ئۇلار پولىنىڭ ئاراچ يېرىدىن قاراپ باقتى. ھېلىقى ئىككى ئەبلەخنىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنمەيتتى.

— يا ھەزرەت، نېمىدىگەن خەتەرلىك- ھە! — دېدى تام خاكقا قاراپ.
— ئۇنى بىر دېمە! ئاشۇ پەشتاق ئورۇلۇپ چۈشمىگەن بولسىزە، بىز تۈگىشەتتۇق.

— خاك، بولە! ئەمدى قاچىمىساق بولمايدۇ. بىراق قانداق چۈشمىز؟
— سەكرەيمىز، شۇ.

— مەن سەكرىيەلمەيمەن، — دېدى تام، — ئالمادىس پۇتنى سۇندۇرۇۋالسا، قاچىمەن دەيمۇ قاچالمايدىغان گەپ- تە!
— ئەمىسە قانداق قىلىمىز، تام؟

— ئامال تاپايلى. ئىشنى بۇنىڭ بىلەنلا بولدى قىلساق بولمايدۇ. ھېلىقى يالغان ئىسپاننىڭ ئىزىغا چۈشەيلى. ئاندىن ئۇلار دېگەن ھېلىقى ”ئىككىنچى نومۇر“ نى تېپىپ، پۇللارنى نەگە كۆمگەنلىكىنى كۆرۈۋالماق بولمايدۇ. ئىنجان جو بەربىر ئىنتىقام ئالغىلى بازارغا بارىدۇ.
— ئۇلار زادى كىمدىن ئىنتىقام ئالار؟ بىزمۇ يا؟
— بىز ئەمەس.

— سەن نەدىن بىلىسەن؟

— ئەگەر بىزدىن ئىنتىقام ئالماقچى بولسا، گەپ ئارىلىقىدا ”ھېلىقى شۈمەكلەر“ دېگەندەك گەپلەرنى قىلىپ سالاتتى.

تامنىڭ بۇ سۆزى پەقەت ئۆز- ئۆزىگە تەسەللى بېرىشلا ئىدى، خالاس. چۈنكى سوتتا سەھنىگە چىقىپ گۇۋاھلىق بەرگىنى دەل تام ئۆزى. شۇڭا ناۋادا ئىنجان

جو ئىنتىقام ئالماقچى بولسا خاكقا چىقىلماسلىقى ئۈمىدى. بۇلارنى ئويلىغان تامنىڭ كۆڭلى ساراسىمىگە چۈشۈپ كەتتى. يەنىلا خاكنىڭ ئامالى بار ئىكەن.

— تام، قورقما! — دېدى ئۇ ئەتراپنى كۆزىتىپ چىققاندىن كېيىن، — بىر پەشتاقنىڭ ئاۋۇ تەرىپىدىكى تامغا ئېسىلىپ تۇرۇپ، ئۆمىلەپ چۈشمىز. خاك راستلا تامنى تۇتۇپ ئۆمىلەپ سەكرەپ يەرگە ئوڭۇشلۇق چۈشۈۋالدى. تاممۇ شۇنداق قىلدى. ئۇلارنىڭ بەختىگە يارىشا يەردە ئوت- چۆپ بولغاچقا، پۇتى سۈنۈش ئۇياقتا تۇرسۇن ھەتتا ئازراقمۇ يارىلانمىدى. ئاندىن ئۇلار تاغنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ، ئۆيى تەرەپكە قاراپ ئۇچقاندەك يۈگۈردى. ئۇلار يول بويى گەپ قىلىشىمىدى. بالىلار تەلىپىنىڭ كاجلىقىدىن ئەپسۇسلىناتتى. كېيىن تام تېرىكىپ كەتتى: — ئۆلگۈر، نېمىشقىمۇ جوتۇ بىلەن گۈرجەكنى ئاشۇ يەرگە قويۇپ قويغاندىمىز؟

— شۇنداق! بىراق ئۇلارنىڭ كېلىپ قېلىشىنى كىم بىلىدۇ، دەيسەن؟ — ئاشۇ نەرسىلەر بولمىغان بولسا، ئىنجان جو تىللا بىلەن كۈمۈش تەڭگىلەرنى ئاشۇ يەرگە كۆمۈپ قوياتتى- دە، خەپ! — راست دەيسەن. ئاشۇ جوتۇ بىلەن گۈرجەك كۆزۈمگە بەك سەت كۆرۈنۈپ كەتتى. ئەمدى بۇنداق پۇرسەت ئۆمۈر بويى كەلمەيدۇ. شۇ كۈنى كېچىسى تام ئاشۇ تىللارنى قولدا تۇتۇپ تۇرۇپ چۈش كۆردى. خوشاللىقتا ئويغىنىپ قارىسا قوللىرى قۇيۇرۇق ئىدى. ئىككىنچى كۈنى قاق سەھەردە ئويغىنىپ كەتكەن تام، كارىۋاتتا يېتىپ تۇرۇپ، تۈنۈگۈن كەچ يولۇققان تۈرلۈك خېيىم- خەتەرلەرنى ئەسلەپ باقتى. بىراق ھەرقانچە ئويلىسىمۇ خۇددى ھېچ ئىش بولمىغاندەك كاللىسى قۇرۇق ئىدى. چۈنكى ئۇ ئىلگىرى ئەللىك تەڭگىنىمۇ كۆرۈپ باقمىغانىدى. شۇڭا تۈنۈگۈن بىر خالتا كۈمۈش تەڭگە بىلەن بىر ساندۇق تىللانى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەنلىكىگە ئىشەنگۈسى كەلمەيۋاتاتتى. بىراق، ئۇ قايتا- قايتا ئەسلەپ

كۆرۈۋېدى، تۈنۈگۈنكى كۆرۈنۈشلەر ئۇنىڭ كاللىسىدا ئۇچۇق ئەكس ئەتتى.
— ياق، ئۇ چۈش ئەمەس، ھەرگىز چۈش ئەمەس! بېرىپ خاكتىن سوراپ
بېقىشىم كېرەك.
ئۇ دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ، ئاشتىلىقنى چالا- پۇلا يەپلا خاكتىن ئىزدەپ
چىقىپ كەتتى.
خاك دەرپا قىنىدىكى تاختىدا ئىككى پۇتنى سۇغا چىلاپ ئويناپ
ئولتۇراتتى.
— خاك.

— ھە، سەنمۇ تام.

ئىككىيلەن بىردەم جىم تۇرۇپ قالدى.
— تام، تۈنۈگۈن ھېلىقى پالاكەت باسقۇر جۇتو بىلەن گۈرجەكنى ئاشۇ يەرگە
قويۇپ قويىمىغان بولساق، ئۇ پۇللار ئاللىقاچان بىزنىڭ بولاتتى- دە، ھەي ئىست،
ھەي ئىست!

— خاك، ئاشۇ كۆرگەنلىرىمىز راستمۇ؟ ئۇ چۈش ئەمەسمۇ؟

— نېمە دەۋاتىدۇ ماۋۇ؟ راست بولماي. ھېلىقى پەشتاق ئۆرۈلۈپ چۈشمىگەن
بولسا، بۇ كەمگىچە چۈش كۆرمىەن، دەپمۇ كۆرەلمەيتتىڭ، تام. مېنى تاڭ ئاتقۇچە
قارا بېسىپ چىقتى. ساپلا شۇ ھېلىقى يالغان ئىسپان — ئىنجان جو مېنى
قوغلاۋاتقۇدەك. قورقۇپ ھېچ ھالىم قالمدى.

— ماڭە، بېرىپ ئۇنى تاپايلى، — دېدى تام، — ئاندىن ئۇنىڭ ئىزىغا
چۈشۈپ، ھېلىقى پۇللارنى قولغا چۈشۈرىمىز.

— بولدى قىلە، تام. ئۇنى كۆرسەملا جالاقلاپ تىترەپ كېتىدىكەنمەن.

— مەنمۇ شۇ. بىراق بىز يىراقتىن ئۇنىڭ ئىزىغا چۈشۈپ ھېلىقى
”ئىككىنچى نومۇر“ دېگەننى تاپمىساق بولمايدۇ- دە!

— ”ئىككىنچى نومۇر“؟ ھە توغرا، مەنمۇ شۇنى ئويلاۋاتىمەن. بىراق ئۇ
زادى قانداق نېمىدۇر؟

— بىر يەرنىڭ ئىسمىدۇر، تايىنلىق.

— مېنىڭچە ئۇنداق ئەمەس، — دېدى خاك، — بۇ بازاردا نومۇر بىلەن ئاتايدىغان يەر يوق.

— بۇ دېگىنىڭمۇ توغرا. ياكى مەلۇم بىر ساراينىڭ ئۆي نومۇرىمۇ؟

— توغرا، ناۋادا شۇنداق بولۇپ قالسا بۇ يەردە پەقەت ئىككىلا ساراي بار. تاپماق تەس ئەمەس.

— خاك، سەن مۇشۇ يەردە تۇرۇپ تۇر. مەن بېرىپ باقاي.

تامغا بۇ بازاردىكى ھەممە نەرسە بەش قولىدەك تونۇش ئىدى. شۇڭا ئۇ يېرىم سائەتتىن كېيىنلا قايتىپ كېلىپ، ئۇققانلىرىنى خاكقا دوكلات قىلدى:

مەن ئالدى بىلەن بازاردىكى ياخشىراق ھېلىقى سارايدا باردىم، ئۇنىڭ ئىككىنچى نومۇرلۇق ئۆيىدە ئۆزۈندىن بۇيان ياش بىر ئادۋوكات تۇرۇپتېتى.

ئاندىن يەنە بىر كونا سارايدا بېرىپ باقتىم. ئۇ ساراينىڭ ئىككىنچى نومۇرلۇق ئۆيى ناھايىتى سىرلىق ئىكەن. ساراي خوجايىنىڭ كىچىك ئوغلى ماڭا دەپ

بەردى. ئۇ ئۆي داۋاملىق قۇلۇپلاقلق تۇرىدىكەن، كېچىلىرى ئۇ يەرگە مېھمانلارنىڭ كىرىپ، چىققانلىقىنى زادى كۆرۈپ باقمىغان ئىكەن. بىراق

تۈنۈگۈن ئاخشام ئۇ ئۆيىدە چىراغ يېنىق تۇرغىدەك. خاك، ئويلاپباقە! ئاشۇ سىرلىق ئۆي — بىز ئىزدەۋاتقان "ئىككىنچى نومۇر" نىڭ ئۆيى شۇ!

— توغرا، مېنىڭچىمۇ شۇ. ئەمدى قانداق قىلساق بولار؟

— مەن ئويلاپ باقاي! تام بىر ھازاغچە جېمىپ كەتتى.

— ئاشۇ ئۆينىڭ ئارقا تەرىپىدە بىر تار كوچا بار ئىكەن، — دېدى تام بىردەمدىن كېيىن، — سەن بىرقانچە تال ئاچقۇچ تېپىپ كەل. مەنمۇ ھامامنىڭ

ئاچقۇچلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئوغرىلاپ كېلىمەن. ئاندىن ئاي قاراڭغۇسىدا ئىشنى باشلايمىز. ئېسىڭدە بولسۇن، سەن ئىنجان جۈنى كۆزىتىسەن. چۈنكى، ئۇ بازارغا

ئىنتىقام ئالغىلى كېلىدۇ. ئۇنى كۆرگەن ھامان ئىزىغا چۈشكىن. ئۇ ئەگەر ھېلىقى ئىككىنچى نومۇرلۇق ئۆيگە كىرمىسە، بىزنىڭ پەرىزىمىز خاتا بولغان بولىدۇ.

— نېمە؟ مەن يالغۇز ئۆزۈم ئىزىغا چۈشەمدىمەن؟ قورقىمەن، تام.

— كېچىسى تۇرسا، ئۇ سېنى كۆرمەيدۇ. كۆرۈپ قالسىمۇ سەندىن

گۇمانلانمايدۇ.

— ئەگەر ھاۋا تۇتۇق بولسا بولىدۇ. بىراق مەن... مەن.... ھەي، مەن يەنىلا

بارمايچۇ، تام!

— ئەگەر راستتىنلا شۇنداق قورقساڭ، بولدى مەن ئىزغا چۈشەي.

ئويلىسامسەن خاك، ئەگەر ئۇ ئىنتىقام ئېلىشقا پۇرسەت چىقارالماي، ھېلىقى پۇللارنى ئېلىپ تىكشۈەتسە، چاتاقنىڭ چوڭى چىقامدۇ؟

— گېپىڭ ئۇرۇنلۇقكەن، تام. بولدى، ئۇنىڭ ئىزغا مەن چۈشەي.

— ماۋۇ گېپىڭ بولدى. قىلىمىز دېگەن ئىشنى ئوغۇل بالىدەك غاچ- غۇچ

قىلىشىمىز كېرەك- دە!

سارايدىكى مەخپىيەتلىك

شۇ كۈنى كېچىسى تام بىلەن خاك ئىككىگە بۆلۈنۈپ بىرەيلەن ساراينىڭ ئارقا ئىشىكىنى، يەنە بىرەيلەن ھېلىقى خالتا كوچىنى كۆزىتىپ تۇردى. سائەت توققۇز يېرىم بولدى. بىراق ھېلىقى خالتا كوچىدا بىرەر ئادەمنىڭ سايىسى كۆرۈنمىدى؛ ھېلىقى ئىسپان گاجىمۇ ساراينىڭ ئارقا ئىشىكىدە پەيدا بولىدىغاندەك ئەمەس ئىدى.

كېچە سۈتتەك ئايدىڭ ئىدى. تام ئۆيىگە قايتىپ كەتمەكچى بولدى. ئۇ خاكقا ئەگەر ھاۋا تۇتۇلۇپ قالغۇدەك بولسا، مياڭلاپ شەپە بېرىپ ئۇنى چاقىرىشنى تاپىلىدى.

بىراق، ئاي نۇرى تېخىچىلا ھەممە نەرسىنى خۇددى كۈندۈزدەكلا يورۇتۇپ تۇردى. بۇنداق ئەھۋالدا قول سېلىش بىئەپ ئىدى. سائەت ئون ئىككىلەر بىلەن خاكىمۇ چىدىيالماي يوغان بىر سوغىنىڭ ئىچىگە كىرىپ ئۇخلاپ قالدى.

سەيشەنبە كۈنىمۇ ئاي يەنە ئۆز نۇرىنى سېخىلىق بىلەن چېچىپ تۇرىۋالدى. چارشەنبە كۈنىمۇ ئاشۇنداق ئايدىڭ كېچە بولدى.

پەيشەنبە كۈنىگە بارغاندا ئاي قېلىن بۇلۇتلار ئارىسىغا مۆكۈندى. بۇنىڭ بىلەن ئەتراپ سىياھدەك قاراڭغۇلۇققا چۆمدى.

تام ھامىسىنىڭ كونا ئاليۇمىن پەنرى بىلەن بىر دانە لۇڭگىنى ئېلىپ ئۆيىدىن چىقتى.

تام پەنەرنى خاك ئۇخلايدىغان ھېلىقى يوغان سوغىنىڭ ئىچىگە تىقىپ قويۇپ، خاك بىلەن بىللە كۆزەتچىلىكىنى باشلىۋەتتى.

سائەت ئونبىر بىلەن ساراينىڭ چىراغلىرى ئۆچتى، ئىشىكلىرىمۇ تاقالدى. ئۇلارنىڭ كۆزىگە ھېلىقى گاجا ئىسپان چېلىقىدىغاندەك ئەمەس ئىدى. خالتا كوچىغا ھېچكىم كەلمىدى. ئەتراپ قاپقاراڭغۇ ئىدى. يىراقتىن ئاندا-ساندا

ئاڭلىنىۋاتقان گۈلدۈرماما ئاۋازى كېچە جىمجىتلىقىنى بۇراتتى.

تام پەنەرنى خاك ئۇخلايدىغان يوغان سوغا ئىچىدە ياندۇرۇپ، ئۇنى لۆڭگىدە مەھكەم ئورىدى. بۇنىڭ بىلەن بۇ ئىككى تەۋەككۈلچى تۈن قاراڭغۇسىدا ساراي تەرەپكە قاراپ ئېھتىيات بىلەن يۈرۈپ كەتتى.

پىلان بويىچە خاك ئارقىدا تۇرۇپ كۆزەتچىلىك قىلدى، تام ئۇدۇل خالتا كوچىغا كىرىپ كەتتى.

خاك سىرتتا تۇرۇپ تامنى ساقلاپ ئەنسىرەپ كېتىۋاتاتتى. بىراق شۇنچە ساقلىسىمۇ ئۇ چىقمىدى.

— ئۇنى بىرسى ئۇرۇپ ئايلاندۇرۇۋەتتىمۇ يا؟ ئۆلتۈرۋەتكەن ئوخشايدۇ. دە. قورقۇپ ياكى بەك خۇشال بولۇپ كېتىپ يۈرىكى يېرىلىپ كەتتىمۇ يا؟ دەككە. دۈككە ئىچىدە قالغان خاك، مانا ئەمدى قورقۇپ كېتىۋاتاتتى. ئۇنىڭ نەپەسلىرى تېزلىشىپ، يۈرەكلىرى دۈپۈلدەشكە باشلىدى.

دەل شۇ چاغدا غۇۋا بىر يورۇقلۇق كۆرۈندى. دە، ئارقىدىن تام ئالدى-ئارقىسىغا قارىماي قېچىپ چىقتى.

— ۋاي تېز قاچ خاك، جېنىڭنى قۇتقۇز!

تامنىڭ بۇ ئاۋازى ئىشنىڭ چاتاق ئىكەنلىكىدىن بېشارەت بېرىپ تۇراتتى. خاكىمۇ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن بەدەر قاچتى.

بۇ ئىككىسى بازارنىڭ سىرتىدىكى تاشلاندىق قۇشخاننىڭ يېنىغا بېرىپ توختىدى.

ئۇلار يوغان سوغىنىڭ ئىچىگە كىرىپ تۇرۇشىغا يامغۇر چېلەكلەپ قويغاندەك تۆكۈۋەتتى.

— خاك، بەك قورقۇپ كەتتىم، — دېدى تام بىر ھازادىن كېيىن ئۆپكەسىنى بېسىپ، — مەن ئىككى ئاچقۇچنى ئاران قۇلۇپقا سېلىپ سىناپ باقتىم. بىراق قورقۇپ قولۇم تىترەپ تۇرغاچقا ئاچقۇچلار شاراقلاپ كەتتى. مەن ھودۇقۇپ نەپەسمۇ ئالالماي قالدىم. قۇلۇپقا سالغان ئاچقۇچنى بۇرسام زادى مىدىرماي قويدى. ئېھتىياتسىزلىقتىن ئىشكىنىڭ تۇتقۇچىنى تۇتۇپ

قايتىكەنمەن ئىشك ئۆزلۈكىدىنلا ئېچىلىپ كەتتى. ئەسلىدە ئۇ ئىشككە قۇلۇپ يوقكەن. مەن ئۆيگە ئالدىراپ كىرىپ، چىراغنى ئورنىغان لۇڭگىنى شۇنداق ئاچمايمەنمۇ، كاساپەت قورقۇپ ئىشتانغا چىقىرىۋەتكىلى تاس. تاماش قالدۇم.

— نېمىدىن قورقۇڭ، تام؟

— مەن ئىنجان جۈنىڭ قولىغا دەسسۈۋالغىلى تاس قايتىمەن ئەمەسمۇ!

— راستما؟

— سېنى ئالداۋاتقىنىم يوق. ئۇ پۇل ئۈستىدە ئىككى قولىنى كېرىپ، ئوڭدا يېتىپ ئۆلۈكتەك ئۇخلاۋېتىپتۇ. كۆزىدە ھېلىقى كۆزەينىكىمۇ بار تېخى.

— ياھ، نېمانچە قورقۇنچلۇق! سەن قانداق قىلدىڭ؟ ئۇ ئويغىنىپ قالدىمۇ؟

— ياق، ئېھتىمال مەست ئوخشايدۇ. مەن لۇڭگىنى ئالدىم. دە ئارقامغا بۇرۇلۇپ بەدەر قاچتىم.

— ئەگەر مەن بولسام، لۇڭگىنى ئېلىپ قېچىش ھەرگىز يادىمغا كەلمەيدۇ، جۈمۇ!

— ئەگەر لۇڭگىنى ئۇنتۇپ تاشلىۋەتسەم ھامىم بىلىپ قالسا قانداق قىلاتتىم؟

— ھەي تام، ھېلىقى تىللا ساندۇقىنى كۆردۈڭمۇ؟

— سەپىلىشقا ئۈلگۈرەلمىدىم. شۇڭا ساندۇقىنىمۇ، كرىستىنىمۇ كۆرەلمىدىم. كۆرگىنىم پەقەت ئىنجان جۈنىڭ قېشىدا تاشلاقلق تۇرغان بىر ھاراق بوتۇلكىسى بىلەن ئاليۇمىن رومكا بوپتۇ، شۇ. ھە راست، ئۇ ئۆيدە يەنە يوغان ئىككى كۈپ ھاراق بىلەن نۇرغۇن رومكىلار تۇرىدۇ. خاك، ئەمدىغۇ چۈشەنگەنسەن، جىن ئۇۋىلايدىغان ئۇ ئۆي زادى قانداق ئۆي؟

— تاڭھى!

— ئۇ جىنلارنىڭ ئەمەس، ھاراقكەشلەرنىڭ ئۇۋىسى ئىكەن! ئېھتىمال ھاراق ئىچىشكە بولمايدىغان ھەممە سارايدا ئاشۇنداق ئۆي بولۇشى مۇمكىن. چۈنكى ئۇ يەردە كىشىلەر ساقىچىلاردىن ئوغرىلىقچە ھاراق ئىچىدۇ، شۇنداقمۇ،

— مېنىڭچىمۇ شۇنداق. ھەي تام، ئىنجان جو مەست بولۇپ قالغان بولسا،
مۇشۇ پۇرسەتتە بىز بېرىپ ھېلىقى ساندۇقنى ئەكىلىۋالمايدۇق!
— ئۇنداق بولسا سەن بېرىپ سىناپ باق.
— مەن بىرىشتىن قورقىمەن، — دېدى خاك بېشىنى چايقاپ.
— ئۇنداق بولسا مەنمۇ قورقىمەن. ئۇنىڭ يېنىدا بىر قۇرۇق بوتۇلكا تۇرىدۇ.
ئانچە قاتتىق مەست ئەمەس تايىنلىق. ئەگەر قۇرۇق بوتۇلكىدىن ئۈچى تۇرغان
بولسا بارا تىتىم.

بۇ ئىككىسى خېلىغىچە جىمىپ كەتتى.

— ھەي خاك، بىزچۇ ئىنجان جونىڭ ئاشۇ ئۆيىدىن چىقىپ كەتكەنلىكىنى

چوقۇم بىلىشىمىز كېرەك، — دېدى تام، — بايا سەن دېگەندەك قاراشنى

قىلىشقا زادى بولمايدۇ. ئاخشىمى، ئەتىسى كۆزىتىپ تۇرساقلا، ئۇنىڭ

چىققانلىقىنى ھامان كۆرىمىز. ساندۇقنى ئاشۇ چاغدا ئېلىپ چىقساق بولىدۇ.

— ماقۇلە، ئۇنداق بولسا ھەر كۈنى كېچىسى مەن كۆزەت قىلىمەن، باشقا

چاغلاردا سەن.

— ئەگەر ئۇ ئۆيىدىن چىقىپ قالسىلا سەن دەرھال بېرىپ مېنى چاقىر. ئەگەر

مەن ئۇخلاپ قالغان بولسام، ئۇششاق شېغىلنى دېرىزىگە قارىتىپ ئاتىغان، مەن

چوقۇم چىقىمەن.

— بولىدۇ، شۇنداق قىلايلى.

— يامغۇرمۇ توختىدى. مەن ئۆيگە قايتىمەن. ئېھتىمال كۆپ بولسا يەنە ئۈچ

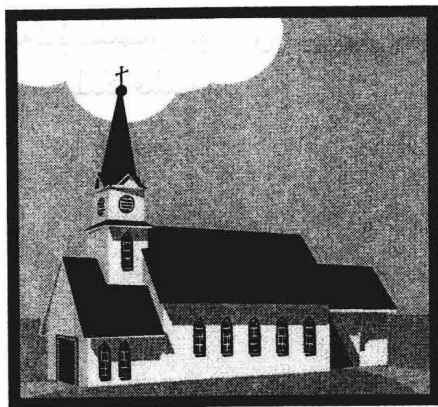
سائەتتىن كېيىن تاڭ يورۇيدۇ. سەن ئۇ يەرگە ھازىر بېرىپ تاڭ يورۇغىچە

كۆزەتكىن، ماقۇلمۇ؟

— بۇنى دېمىسەڭمۇ بىلىمەن. بۇندىن كېيىنمۇ مەن كۈندۈزى ئۇخلاپ،

كېچىسى راۋۇرۇس كۆزەتچىلىك قىلىمەن.

تۆتىنچى باب

دالا تامىقى

جۈمە ئەتىگەنلىكى تام تۇيۇقسىزلا بېكنىڭ ئۇنى دالا تامىقى زىياپىتىگە تەكلىپ قىلغان باغقىنى تاپشۇرۇپ ئالدى.

يازلىق تەنلىدىن پايدىلىنىپ سىرتقا ساياھەتكە چىققان ساتچىر سودىيە ئائىلىسى تۈنۈگۈن كەچتە قايتىپ كەلگەن ئىدى. بېك ئاپىسىغا دالا تامىقى زىياپىتىنى ئەتىلا ئۆتكۈزەيلى، دەپ تۇرۇۋالدى. بېكنىڭ ئاپىسى بۇنىڭغا ماقۇل بولدى. شۇڭا باغلار دەرھال تارقىتىلغان ئىدى.

باغاق ئالغان بالىلار ئەتىنىڭ يېتىپ كېلىشىنى خۇشاللىق ۋە تەقەززالىق بىلەن كۈتمەكتە ئىدى. ئۇلار ھە دەپ ئەتىسى ئېلىۋالدىغان نەرسە- كېرەكلىرىنى ئالدىراپ تەييارلىشاتتى. تاممۇ شۇ كۈنى كېچىسى ھاياجاندىن تۈزۈكرەك ئۇخلايمىدى.

تام كارىۋىتىدا خاكنىڭ مياڭلىشىنى كۈتۈۋاتاتتى. ئۇنىڭ كۆڭلى خۇددى ھېلىقى ئالتۇن- كۈمۈشلەرنى بۈگۈنلا تېپىۋالدىغاندەك قىلىپ تۇراتتى. ناۋادا شۇنداق بولۇپ قالسا، ئۇ بېك ۋە زىياپەتكە كەلگەن ساۋاقداشلىرىنىڭ ھەممىسىنى ھەيران قالدۇرۇپتەلەيتتى - دە! بىراق، بۇ كېچە خاكتىن سادا كەلمىدى.

ئەتىسى سائەت ئوندىن ئۆتكەندە بىر توپ بالا ساتچىر سودىيەنىڭ ئۆيىگە يىغىلىشتى. ھەممە تەييارلىقلىرى پۈتۈپ بولغان بالىلار يولغا چىقىشنىلا كۈتۈپ تۇراتتى.

بۇنداق ساياھەتكە چوڭلارمۇ قېتىلىۋالسا بالىلار تارتىنىپ قېلىپ ئەركىن- ئازادە ئوينىيالايتتى. شۇڭا بالىلارنى ئېلىپ كەلگەنلەرنىڭ ھەممىسى ئۇلارنىڭ ئاكىسى ياكى ئاچىسى ئىدى. شۇ كۈنى قېرىشقاندەك سە ئاغرىپ قېلىپ تام بىلەن بىرگە بارالمىدى. مەزمۇ سىدقا قاراپ ئۆيدە قالمىسا بولمايتتى.

بۇ قېتىمقى ساياھەت ئۈچۈن ساتچىر ئائىلىسى مەخسۇس بىر ماتورلۇق كېمە ئىجارە ئالدى.

خۇشاللىقتىن قىن - قىنىغا پاتماي قېلىۋاتقان بالىلار لىقمۇ لىق يېمەكلىك قاچىلانغان سېۋەتلەرنى كۆتۈرۈپ تالاغا مېڭىشتى.

— سەپەرگە چىقىپ كېتىۋاتسىلەر، بالام — دېدى ساتچىر خانىم بالىلار مېڭىش ئالدىدا قىزىغا ئالاھىدە تاپىلاپ، — يېنىڭلاردا چوڭلار يوق. شۇڭا خەتەرلىك جايلارغا قەتئىي بارماڭلار. مەن بىللە بارغان بولسامغۇ خاتىرجەم بولاتتىم. — ئاپا، سىزنىڭ بارمىغىنىڭىز ياخشى بولدى. بولمىسا ئۇنى قىلما، بۇنى تۇتما، دەپ ئادەمنى زېرىكتۈرۈپتەتتىڭىز. ئاران دېگەندە بىر قېتىم بۇنداق ساياھەتكە چىققاندا ئارقىمىزغا كىرىۋالسىڭىز ئادەمنىڭ كۆڭلى غەش بولۇپ قالمادۇ؟

— ۋىيەي شۇنداقمۇ تېخى؟ بىراق، تامدەك بالىلار بەك قۇلاق كەستى كېلىدۇ. ئۇلار يىراق يەرلەرگە باشلىسا ھەرگىز بارماڭ، قىزىم. — بۇلارنى بىلىمەن، بولدى قىلىڭا ئاپا!

— قارىغاندا بۈگۈن قايتىپ كېلەلمەيدىغاندەك قىلىسىلەر. كەچتە يېرىستاننىڭ يېنىدىكى ساۋاقدىشىڭىزنىڭ ئۆيىدە قونۇڭلار.

— ئۇنداق بولسا بىز سۇسان خاپونىڭ ئۆيىدە قونايلى، ئاپا.

— بولىدۇ بالام. بىراق گەپ ئاڭلاڭلار، خەقنى ئاۋارە قىلىدىغان ئىشنى قىلماڭلار!

— ماقۇل ئاپا، بىز كەتتۇق.

بىراق، يولغا چىقىپ بىر - ئىككى قەدەم ماڭا - ماڭمايلا تام بېكقا گەپ ئۆگەتكىلى تۇردى.

— بېك، بۈگۈن سۇسان خاپونىڭ ئۆيىدە قونماي، دوڭلاس ئائىلىسىدە قونايلى. دوڭلاس خانىم بىزگە مارۋىنى بېرىدۇ.

— ئاپام بىلىپ قالسا قانداق قىلىمىز؟

— ئاپاڭ نەدىن بىلەتتى، ئۇنى!

بىك باشتا تامنىڭ گېپىگە ئانچە قوشۇلمىدى. كېيىن تەستىرەك ماقۇل بولدى.

ئۇزۇن ئۆتمەي، بالىلار ماتورلۇق كېمىگە چىقتى. كېمە باراردىن بەش كىلومېتىر يىراقلىقتىكى دەل - دەرەخلەر بۈك - باراقسان ئۆسۈپ كەتكەن جىلغا ئېغىزىغا كېلىپ توختىدى.

بالىلار ئۇۋىسىدىن چىققان ھەسەل ھەرلىرىدەك چېپىشىپ دەريا لېۋىگە كەلدى. بىردەمدىن كېيىن ئۇلارنىڭ قىقاس - چۇقانلىرى ئورمانلىقنىڭ ئىچكىرىسىدىكى ئېگىز قىيا ئۈستىدىن ئاڭلىنىشقا باشلىدى.

ئۇلار خۇشاللىقىدا راسا ئويىناپ، قورساقلرى ئاچقان چاغدا بارگاھىغا قايتىپ كەلدى. ئۇلار قورسىقىنى تويغۇزۇۋالغاندىن كېيىن شاخلاپ ئۆسكەن بىر تۈپ كوكۇس دەرەخنىڭ تۈۋىدە سايىداپ ئولتۇرۇشتى. گەپ ئارىلىقىدا بىرەيلەن مۇنداق تەكلىپنى بەردى:

— مەكتۇرس غارىغا بېرىپ ئوينىساق قانداق؟

— بەلەن گەپ بولدى، بارايلى!

بالىلار بۇ تەكلىپكە تۇشمۇ تۇشتىن قوشۇلدى ۋە سەكرىشىپ - تاقلىشىپ تاغقا يامىشىپ ماڭدى.

غارنىڭ ئۈچ بۇرجەك ئېغىزى تاغنىڭ قاپ بېلىدە بولۇپ، مەزمۇت ئىشكى ئۈچۈك تۇراتتى.

غارنىڭ ئىچى ھەم قاراڭغۇ، ھەم مۇرخانىدەك سوغۇق ئىدى. ئىككى تېمى تەبىئىي ھاك تاشتىن قوپۇرۇلغان بولۇپ، ئۈستىدىن خۇددى سوغۇق تەردەك سۇ تامچىلاپ تۇراتتى.

بالىلار دەسلەپتە بۇ سۈرلۈك غاردىن ئەيمىنىپ، ئۈن چىقارمىدى. بىردەم كۈنۈۋالغاندىن كېيىن يەنە ئۆزلىرىنىڭ قىقاس - چۇقانلىرىنى باشلىۋەتتى.

ئۇلار بىرنەچچە تال شام تېپىپ كەلدى. بىراق شامنى ئۆز قولىدا تۇتۇپ مېڭىشقا قىزىققان بالىلار ياندۇرۇلغان شامنى تالىشىپ يەرگە چۈشۈرۈۋەتتى. شام ئۆچۈپ قالدى. بالىلار پاراقىدە كۈلۈۋېتىشتى. بالىلارنىڭ كۈلكە ئاۋازى غار

ئىچىدە كۈچلۈك ئەكس سادا قايتۇردى.

ئاندىن ئۇلار ئۇزۇن سەپ بولۇپ، شام نۇرىغا ئەگىشىپ غارنىڭ ئىچىگە قاراپ ماڭدى. غارنىڭ ئېگىزلىكى ئون سەككىز مېتىر، كەڭلىكى ئىككى-ئۈچ مېتىر بولۇپ، ھەر بەش مېتىردا بىردىن ئاچال بار ئىدى.

ماكتورس غارى ئەسلىدە نۇرغۇن ئەگرى-بۈگرى ئۆتۈشمىلەردىن تۈزۈلگەن غايەت زور سىرلىق ئوردا ئىدى. ھېلىقى ئۆتۈشمىلەر ئاچاللار ئارقىلىق ئۆز ئارا تۇتىشىپ يەنە نەلەرگىدۇر ئۇزراپ كېتەتتى. بەزىلەر "ئىلگىرى بۇ غارغا ساياھەتكە كەلگەنلەر دىققەت قىلماي ئۇدۇل كەلگەن تەرەپكە مېڭىۋەرگەچكە ئېزىپ قېلىپ، نەچچە كېچە-كۈندۈز مېڭىپمۇ ئۇنىڭ چىقىدىغان ئېغىزىنى تاپالماپتىكەن" دېيىشەتتى.

بالىلار بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغان بولغاچقا، ئۆز ئالدىغا مېڭىپ بېقىشقا پېتىنالمىدى. ھەتتا تەۋەككۈلچى تام سويپىرمۇ بۇ يەرگە كېلىپ باقمىغان ئىدى. بالىلار غاردا بىرەر كىلومېتىرچە ماڭغاندىن كېيىن، ئىككى-ئۈچتىن بۆلۈنۈپ ھېلىقى كىچىك ئۆتۈشمىلەردىن مېڭىپ باقتى. ئۇلار ئاجايىپ-غارايىپ قىيا تاشلارنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ قاياققا مېڭىشنى بىلەلمەي تۇرۇپ قېلىشتى. قورقۇپ كەتكەن بالىلار ھەمراھلىرىنى ئۇچراتقان ھامان غاردىن دەرھال قېچىپ چىقىۋېلىشتى. غاردا كىچىك ئۆتۈشمە ناھايىتى كۆپ بولۇپ، شام بولمىسا ھېچنېمىنى كۆرگىلى بولمايتتى. شۇڭا، ئۇ مۆكۈشمەك ئوينىيدىغان ياخشى جاي ئىدى.

بىردەمدىن كېيىن بالىلار توپ-توپ بولۇشۇپ چۇرقراشقىچە غاردىن چىقىپ كەلدى.

ئۇلاردىن بەزىلىرىنىڭ ئۈستۈشى ھۆل بولۇپ كەتكەن، بەزىلىرىنىڭ كىيىملىرىگە شام ئېرىندىسى تېمىپ كەتكەن، يەنە بەزىلىرى توپىغا مىلىنىپ كەتكەن ئىدى. بىراق ھەممىسى ئىنتايىن خۇشال ئىدى.

ۋاقىت شۇنداق تېز ئۆتتى، بىردەمدىلا كەچ كىردى. ماتورلۇق كېمىگە يىغىلىش قوڭغۇرىقى يېرىم سائەت بۇرۇنلا چېلىنىپ بولغان ئىدى. خۇشلۇقتا ئاغزى قۇلىقىغا يەتكەن بالىلار قايتىش ئۈچۈن ماتورلۇق كېمىگە چىقتى.

خاكنىڭ ئىز قوغلىشى

ھېلىقى كۈنى سىياھدەك قاراڭغۇ كېچە بولدى. خاك ھېلىقى يەرگە بېرىپ كۆزەتچىلىك قىلدى.

سائەت ئون بولغاندا كوچا جىمىدى، ئۆيلەردىكى چىراغلارمۇ ئۆچتى. بۇنىڭ بىلەن پۈتۈن بازار ئۇيقۇغا كەتتى.

سائەت ئون بىردىن ئۆتكەندە، ساراينىڭ چىراغلىرىمۇ ئۆچۈپ ھەممە يەر قايقاراڭغۇلۇققا ئايلاندى. خاك ئۇزۇن ساقلىدى. لېكىن ھېچقانداق تىۋىش يوق ئىدى. ئىچى پۇشقان تام قايتىپ بېرىپ ئۇخلىماقچى بولدى. دەل شۇ چاغدا تۇيۇقسىز بىر شەپە ئاڭلىنىپ قالدى.

خاك شەپە چىققان تەرەپكە قارىدى. ساراينىڭ ئارقا ئىشىكى ئاستا ئېچىلغاندەك قىلدى. خاك دەرھال خالتا كوچىنىڭ ئايلىنىشىدىكى بىر بۇلۇڭغا مۆكۈۋالدى. ھېلىقى ئىشىكتىن ئىككى ئادەم چىقىپ ئۇنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كەتتى. بىرەيلەن قولىدا بىر نەرسە كۆتۈرۈۋالغان ئىدى. بۇنى كۆرگەن خاك ئۆزىچە قىياس قىلىپ باقتى:

— چوقۇم ھېلىقى تىللا ساندۇقى. ئۇلار ئەسلىدە پۇللارنى باشقا جايغا يۆتكەۋەتمەكچىكەن. دە! ياق! تامنى چاقىرىپ كەلگۈچە ئۇلار كۆزدىن يىتىدۇ. شۇڭا ئۇلارنىڭ پىيىگە چۈشەي، ئۇلار زادى نەگە بارىدىكەن! ھەرنېمە بولسا بۈگۈن قاراڭغۇ بولۇپ بەردى، ئۇلار مېنى ھەرگىز بايقىيالمىدۇ.

خاك شۇلارنى ئويلىغاچ ھېلىقى ئىككىسىگە سوڭداشتى. يالاڭئاغ خاك ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن خۇددى مۈشۈكتەك مەلۇم ئارىلىق قالدۇرۇپ، تۇيدۇرماي ئەگىشىپ ماڭدى.

ئۇلار دەريانى بويلاپ بەش- ئالتە يۈز مېتىرچە ماڭغاندىن كېيىن سولغا بۇرۇلدى. ئۇلار ئۇدۇل كادېنى تېغىنىڭ ئېتىكىگە بېرىپ، تاغقا ياماشتى. تاغنىڭ

قاپ بېلىدىكى ۋاللىست بوۋاينىڭ ئىشىكى ئالدىدىن ئۆتۈپ، يەنە تاغ چوققىسىغا قاراپ مېڭىۋەردى .

— ئۇلار تىللا ساندۇقنى تاغدىكى كانغا ئاپىرىپ كۆمەمدۇيا؟

خاك شۇنداق ئويلاپ تۇرۇشىغا ئۇلار كانغا يېتىپ بېرىپ ئۇ يەردىمۇ توختىماي ئۇدۇل تاغ چوققىسىغا چىقتى ۋە قويۇق ئورمانلىق ئىچىدىكى چىغىر يولغا كىرىپ كۆزدىن غايىب بولدى.

ئۇلارنى يېتتۈرۈپ قويۇشتىن ئەنسىرىگەن خاك ، ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىپ باقتى. بىراق ئاياغ تۈشۈشنى ئاڭلىيالمىغاچقا يەنە توختاپ قالدى. ئەتراپ جىمجىت ئىدى. خاكقا پەقەت ئۆزىنىڭ يۈرەك سوقۇشىلا ئاڭلىنىپ تۇراتتى.

شۇ ئارىدا تاغ ئارقىسىدىن مۈشۈكىياپىلاقنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى، — ئاپلا، بۇ بىرەر شۇملۇقنىڭ بېشارىتىغۇ؟ ئۇنداقتا بۇ ئىككىسىنى قاچۇرۇپ قويدۇممۇ؟ خاك تاغدىن چۈشەي دەپ تۇرۇشىغا ئىككى مېتىر نېرىدىن بىرسىنىڭ يۆنەلگەن ئاۋازى ئاڭلىنىپ قالدى. بۇنىڭدىن قاتتىق قورقۇپ كەتكەن خاكنىڭ پۇت- قوللىرى دېرىلداپ يېقىلىپ چۈشكىلى تاس قالدى. ئەمما ئۇ ئۆزىنى دەرھال بېسىۋېلىپ، ئەتراپقا سەپسالدى. خاك ئۆزىنىڭ دوڭلاس ئائىلىسىنىڭ ئالدىدىكى تاش پەلەمپەيدىن بەش- ئالتە قەدەملا نېرىدا ئىكەنلىكىنى بېلەتتى .

— بۇمۇ ياخشى بولدى. ساندۇقنى مۇشۇ ئەتراپقا كۆمسە ئۇنى تاپماقۇمۇ تەس ئەمەس .

شۇ ئەسنادا تۇيۇقسىزلا ئىنجان جونىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى:

— يېرىم كېچىگىچە چىراغ ئۆچمىگىنىگە قارىغاندا ئۆيدە مېھمان بار ئوخشايدۇ.

— ئەمەس مەن چىراغنى ئەجەب كۆرەلمىدىمغۇ؟ — دېدى ئۇنىڭ ھەمراھى.

بۇنى ئاڭلىغان خاك چۆچۈپ كەتتى. ئۇلار قانداقلارچە دوڭلاس خانىمدەك تۈل خوتۇندىن ئىنتىقام ئالماقچى بولىدىغاندۇ؟ دوڭلاس خانىمنىڭ ئۆزىگە

تام سويپرنيڭ سەرگۈزەشتلىرى

تۆتىنچى باب

قىلغان نۇرغۇن ياخشىلىقلىرىنى ئەسكە ئالغان خاك دەرھال بېرىپ ئۇنىڭغا خەۋەر قىلىپ قويماقچى بولدى. بىراق ئازراقلا مىدىرلىسا ئىنجان جۈلۈ ئۇنى ئۇتۇۋېلىشى مۇمكىن ئىدى. قانداق قىلىش كېرەك؟
ئىنجان جۈلۈنىڭ ئاۋازى يەنە ئاڭلاندى:

— دەرەخ توسۇۋالدى، ئۇياققىراق بارساڭ كۆرمەمسەن!

— راست، دېگىنىڭ توغرىكەن. ئۆيىدە چوقۇم مېھمان بار.

— ياق، — دېدى ئىنجان جۈ، — ئەمدى كەتسەم كەلمەيمەن. ھازىر قول سالماق ئەمدى پۇرسەت يوق. ساڭا دېدىمغۇ. ئۇنىڭ پۇلىغا كۆز قىرىمنى سالمايمەن، پۇللىرىنىڭ ھەممىسى سېنىڭ بولسۇن. ئۇنىڭ ئېرىنىڭ قانچىلىك ياۋۇز بولۇپ ئۆتكەنلىكىنى بىلمەيسەن. ئۇ ئامانلىق ئەمەلدارى بولغان چاغلاردا مېنى “سەن يۈزى قېلىن ئاققۇن” دەپ تىللاپ، تۈرمىگە سولاپ، قامچا بىلەن بەك ئۇرغان. ئۇ ئۆلۈپ كەتتى. مەن ھېسابىنى ئەمدى ئۇنىڭ خوتۇنىدىن ئالسام.
— ساڭا ئەلەم قىلغىنى ئۇنىڭ ئېرى تۇرسا، ئۇنى ئۆلتۈرۈپ نېمە قىلسەن؟
— ئۇنىڭ ئېرى ھازىرغىچە بولغان بولسىغۇ، تۇرغان يېرىدىلا بوغۇزلىۋەتكەن بولاتتىم. بىراق ئۇنىڭ خوتۇنىنىڭ بۇرنى بىلەن قۇلىقىنى كېسىۋالسا بولىدى.
— بەك ۋەھشىيەكەنسەن!

— نېمە؟ سەنمۇ مېنى توسماقچىمۇ؟ بىلىپ قوي، ئەگەر ئۇنداق قىلساڭ سېنىمۇ قوشۇپ بوغۇزلىۋېتىمەن. بىز ئىندىئانلار ئىنتىقامىمىزنى ئالماي قويمايىمىز!

— ماقۇل، گېپىڭگە كىرەي. بىراق، تۇرۇۋېرەمسەن؟ ھازىرلا قول سالمايمەن!

— ئۆيىدە مېھمان تۇرسا قانداق قول سالغىلى بولىدۇ؟ چىراغ ئۆچسۇن!

ۋاللىپىست بوۋايغا ئىلتىجا

ئىنجان جونىڭ ئاشۇ گېپىدىن كېيىنكى تىمتاسلىق خاكقا "ئادەم ئۆلتۈرىمەن" دېگەن سۆزدىنمۇ ۋەھىمىلىك بىلىنىپ كەتتى.

ئۆزىنى ئاران بېسىۋالغان خاك ، بىر پۇتىنى ناھايىتى ئېھتىيات بىلەن ئارقىغا بىر قەدەم يۆتكىدى ، قەددىنى رۇسلىۋالغاندىن كېيىن يەنە بىر پۇتىنى يۆتكىدى . ئۇ ئاشۇ تەرىقىدە بىر قەدەم ، بىر قەدەمدىن ئارقىغا چېكىندى . بىراق ئۇ ئېھتىياتسىزلىقتىن كىچىك بىر تۈپ كۆچەتكە دەسسەۋالدى ، كۆچەت قاراس قىلىپ سۇنۇپ كەتتى . بۇنىڭدىن چۆچىگەن خاكنىڭ پۈتۈن بەدىنىنى سوغۇق تەر باستى . ئۇنىڭ تەلىيىگە ئىنجان جولار بۇنى سەزمىدى . خاك ئارقىغا غاچچىدە بۇرۇلدى . دە ، قەدىمىنى تېزلەتتى .

ئۇ كان قۇدۇقىنىڭ يېنىغا كەلگەندە ئۇھ دېدى . دە ، ۋاللىپىست بوۋاينىڭ ئۆيىگە قاراپ ئوقتەك چاپتى .

ھاسىراپ . ھۆمۈدەپ كەتكەن خاك ۋاللىپىست بوۋاينىڭ ئىشىكىنى ئەنسىز قاشتى . ۋاللىپىست بوۋاي بىلەن ئۇنىڭ تەمبەل ئىككى ئوغلى دەرھال دېرىزىدىن بېشىنى چىقىرىپ ۋارقىرىدى :

— كىم سەن ؟ يېرىم كېچىدە نېمىشقا ئىشىكىنى قاقسەن ؟

— مەن خاك بېرى فېئىن . ئىشىكىنى چاپسان ئېچىڭلار ، دەيدىغان مۇھىم گەپ بار !

— خاكىمۇ سەن ؟ بۈگۈن سەن يەيدىغان ئاشقان تاماق يوق !

— ياقەي ، مەن ئاچ قېلىپ كەلمىدىم . ئىنتايىن مۇھىم بىر ئىشنى دېگىلى كەلدىم .

— نېمە ؟ — دېدى بوۋاي كۆڭلىدە بىر ئىشنى تۇيغاندەك ، — مېڭىڭلار بالىلارم ئىشىكىنى ئېچىۋېتىڭلار !

خاك ھاسىراپ . ھۆمۈدەپ ئىشىكتىن پۇتىنى تەستە ئالدى . دە ، دەلدۈگۈنۈپ

يىقىلىپ چۈشكىلى تاس قالدى.

— سۇ... سۇ... ماڭا سۇ بېرىڭلار، — دېدى ئۇ ھاسىراپ تۇرۇپ.

ئۇ بىر چىنە سۈنى غۇرتۇلدىتىپ ئىچىۋەتكەندىن كېيىن ئۇ دېدى:

— مۇھىم بىر گەپ بار. بىراق ھېچكىمگە ئېيتماڭلار!

خاك ئۇلارغا يېلىنغان تەرىزدە گېپىنى داۋاملاشتۇردى.

— ھېلىقى ئادەم بىلىپ قالسا، مېنىڭ كاللامنى ئالىدۇ، چوقۇم شۇنداق

قىلىدۇ. بىراق دوڭلاس خانىمنىڭ ماڭا قىلغان ياخشىلىقىغا ئۇنى قاراپ تۇرۇپ

قۇتقۇزمىسام تېخىمۇ بولمايدۇ.

— دوڭلاس خانىمغا نېمە بوپتۇ؟

— باشقىلارغا دېمەسلىككە ۋەدە قىلساڭلار ئاندىن دەپ بېرىمەن.

— خاتىرجەم بولغىن! دېمەيمىز، بالىلىرىمىڭمۇ ئاغزى چىڭ.

شۇنىڭ بىلەن خاك بايىقى ئىشنى باشتىن - ئاياغ سۆزلەپ بەردى.

ئۈچ مىنۇتتىن كېيىن بوۋاي بالىلىرى بىلەن قوراللىنىپ تاغقا چىقتى. خاك

ئۇلارغا ئەگىشىپ ئورمانلىقتىكى چىغىر يولغا كەلگەندە يەنە مېڭىۋېرىشكە جۈرئەت

قىلالماي، يوغان قورام تاشنىڭ ئارقىسىغا مۆكۈۋېلىپ ئەھۋالنى كۆزىتىپ تۇردى.

ئۆزۈندىن ئۆزۈنغا سوزۇلغان جىمجىتلىقتىن كېيىن، تۇيۇقسىز مىلتىق ئاۋازى

ئاڭلاندى. ئارقىدىن يەنە بىر سىنىڭ ۋايىجان دېگەن ئاۋازىمۇ ئاڭلاندى. بۇنى

ئاڭلىغان خاك ئارقىغا بۇرۇلۇپ بەدەر قاچتى.

ئەتىسى يەكشەنبە ئىدى. تاڭ ئەمدىلا يورۇشقا خاك يەنە كېلىپ بوۋاينىڭ

ئىشىكىنى قاقتى. بۇ چاغدا ئۆيدىكى ھەممەيلىن قاتتىق ئۇيقۇدا ئىدى. بىراق

ئاخشام يۈز بەرگەن ئىش ھەممىنى خەۋىسىرتىپ قويغاچقا، بوۋاي ئورنىدىن

تۇرۇپ دېرىزىدىن بېشىنى چىقىرىپ سورىدى:

— كىم؟

— مەن، خاك بېرى فېئىن.

— ۋۇي خاكىمۇ سەن؟ كەلگىنىڭ بەك ياخشى بولدى. قېنى ئۆيگە كىر،

بالام!

تالا- تۈزدە سەرگەردان بولۇپ يۈرگەن خاك ، بۇنداق يېقىملىق سۆزنى ئاڭلىمىغىلى ئۇزۇن زامانلار بولغانلىقى ئۈچۈن، بۇۋاينىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ ناھايىتى تەسەرلەندى. ئىشىك ئېچىلدى، خاك ئۆيگە كىردى. بوۋاي بىلەن ئۇنىڭ كىچىك ئوغلى ئورنىدىن تۇرۇپ كىيىندى ۋە خاكنى تەكەللۇپ بىلەن ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى.

— بىچارە بالام، قورسىقىڭ ئېچىپ كەتكەندۇ- ھە؟ مەن ھازىرلا ناشىلىق تەييارلايمەن. ئىسسىق بىر ناشتا قىلايلى. بۇ ئۆيدە تارتىنما ، بالام. مەنمۇ سېنى ئاخشام ئەكلىپ قوندۇراي، دەپ ئويلىغانىم.

— ئاخشام مىلىتىق ئاۋازىنى ئاڭلاپلا قورقۇپ قاچتىم، — دېدى خاك بوۋايغا.

— سەن بالىدە تېخى، ئەلۋەتتە قورقسەن. چىرايىڭ باشقىچىلا تۇرىدۇ. ناشتا قىلىپ بولۇپ راسا بىر ئۇخلىۋالغىن.

— مەن ئاشۇ ئىشنى ئۇقاي دەپ قاق سەھەردە كېلىشىم. ئۇلارغا ئوق تەگدىمۇ؟ مېنىڭغۇ ئۇلارنىڭ جەستىنى كۆرگۈم يوق.

— بەك ئەپسۇس، بالام. بىز سېنىڭ دېگىنىڭ بويىچە ئۇلار مۆكۈۋالغان يەرنى تېپىپ بېرىپ، ئالتە- يەتتە مېتىر نېرىغا يوشۇرۇندۇق. ئورمانلىقنىڭ ئىچى قاپقاراڭغۇ، ھېچنېمىنى كۆرگىلى بولمايدىكەن. تاغنىڭ ھاۋاسى سوغۇقمۇ ئىش قىلىپ مەن ئۆزۈمنى تۇتالماي چۈشكۈرۈپ سالدىم. ئۇلار بۇنى بىلىپ قېلىپ، چىغىر يولغا چىقىپلا قاچتى. بىز تىۋىش چىققان تەرەپكە قارىتىپ ئوق ئاتتۇق.

— ئوق تېگىپتىمۇ ؟

— ھەي، ياق ئۇلارنى قاقچۇرۇپ قويدۇق. بىز ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپ تۇرۇپ ئوق ئاتتۇق. بىراق تەگكۈزەلمىدۇق. بوۋاي ئاچچىقىدا ئېغىز چىشىنى قاتتىق چىشىلدى.

— ئۇلار قىچىپ كېتىۋېتىپ بىزگە قارىتىپ ئوق ئاتتى. بىراق بىزمۇ

يارىلانمىدۇق . بىز ئۇلارنىڭ ئاياغ تىۋىشى يىتكۈچە قوغلاپ، ئاخىرى يېنىپ
چۈشۈپ ساقچىغا مەلۇم قىلدۇق. ساقچىلاردىن بىر گۇرۇپپا ئادەم تاڭ بىلەن تەڭ

دەريا تەرەپكە ئىز قوغلاپ كەتتى. چوڭ ئوغلۇمۇ شۇلار بىلەن بىللە كەتكەن. ئۇ ئىككىسىنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى بىلەلمىگەن بولساققۇ تېخىمۇ ياخشى بولاتتى- دە. سەنمۇ قاراڭغۇدا ئۇلارنىڭ چىرايىنى ئېنىق كۆرەلمىدىڭغۇ دەيمەن؟
— ياق تاغا، مەن ئۇلارنى بازاردىن كۆرگەن ھەم ئىزىمۇ چۈشكەن. ئۇلاردىن بىرى ھەم گاس ھەم گاچا ئىسپان بوۋاي، يەنە بىرى چىرايى سەت، كىيىملىرى جۈل- جۈل...

— نېمە؟ ئاشۇ ئىككىسىمۇ؟ مەنمۇ كۆرگەن. بىر قېتىم ئۇلار دوگلاس خېنىمنىڭ ئۆيىنىڭ ئارقىسىدا تېمىسقىلاپ يۈرۈپتىكەن. نېمىشقا مېنى كۆرۈپلا غىپىدە تىكىۋېتەمدىكىن دېسەم ئەسلىدە قورسىقىدا جىن بار نېمىلەر كەن- دە! بالىلارنىم، دەرھال بېرىپ بۇ ئەھۋالنى ساقچى باشلىقىغا مەلۇم قىلىڭلار!
بوۋاينىڭ بالىلىرى دەرھال ماڭماڭچى بولۇپ ئورۇنلىرىدىن تۇردى.
— بۇنى مېنىڭ ئېيتىپ بەرگەنلىكىمنى ھەرگىز باشقىلار بىلىپ قالمىسۇن،
— دېدى خاك ئۇلارغا يېلىنىپ.

نامىزىز قەھرىمان

ئىككى بالا ماڭغاندىن كېيىن، ئەجەبلەنگەن بوۋاي خاكتىن سورىدى:
— سەن نېمىشقا باشقىلارنىڭ سېنى بىلىپ قېلىشىدىن قورقسەن؟
— ھېلىقى ئىككى ئەبلەخ مېنىڭ دېگەنلىكىمنى بىلىپ قالسا
ئۆلتۈرۈۋېتىدۇ.

— ۋاي، خاتىرجەم بولغىن! ئۇلار نېمىشقا سېنى ئۆلتۈرەتتى؟ بايا سەن
ئۇلارنىڭ ئىزىغا چۈشكەننىڭ گېپىنى قىلىدىڭ، ئۇلارنىڭ ياخشى ئادەملەر
ئەمەسلىكىدىن خېلى بۇرۇنلا گۇمانلىنىپتىكەنسەن - دە!
خاك بىر دەم ئويلىنىپ تۇرۇپ قالدى.

— تۈنۈگۈن يېرىم كېچىگىچە ئويىناپ تېخى ئۇخلىمىغان ئىدىم. ھازىر
ئىچكىلى قويمايدىغان ھېلىقى ساراينىڭ ئارقا ئىشىكىدىكى كونا خۇمدانىڭ
يېنىغا بېرىپ قارىسام، ھېلىقى ئىككى ئەبلەخ قولىدا بىر نەرسىنى كۆتۈرۈپ
ئوغىرىلاردەك ئۆتۈپ كېتىۋاتىدۇ. ئۇلاردىن بىرەيلەن سەرەڭگىسىنى يېقىپ تاماكا
تۇتاشتۇردى. سەرەڭگىنىڭ يورۇقىدا ناھايىتى ئېنىق كۆردۈم. ئۇلاردىن بىرى
ئۇزۇن ساقال قويۇپ، قارا كۆزەينەك تاقىۋالغان ھېلىقى قېرى ئىسپانكەن. يەنە
بىرى چىرايلىرى ئادەمنىڭ قورققۇسىنى كەلتۈرگۈدەك سەت، ئۇچىسىغا جۈل-
جۈل كىيىم كىيىۋالغان بىر ئادەم ئىكەن.

— بىر تال سەرەڭگىنىڭ يورۇقىدا بۇنىڭ ھەممىسىنى ئېنىق كۆرەلەيمىز؟
بۇ سوئال خاكتىن تەمتىرىتىپ قويدى. بۇنىڭغا گەپ تېپىپ بېرەلمىگەن خاك
دۇدۇقلاپلا جاۋاب بەردى.

— مەن كۆردۈم... ئىش قىلىپ شۇلار...

— كېيىن ئۇلارنىڭ ئىزىغا چۈشتۈڭ، شۇنداقمۇ؟

— شۇنداق، دوڭلاس خانىمنىڭ ئىشىكىنىڭ ئالدىغىچە ئىز بېسىپ

باردىم. كېيىن ھېلىقى سەت ئادەم قېرى ئىسپانغا دوڭلاس خانىمنى ئۆلتۈرمەسلىكىنى ئۆتۈندى. بىراق ھېلىقى گاس- گاجا ئىسپان بۇنىڭغا زادى ئۇنىمىدى. ئۇ دوڭلاس خانىمنىڭ بۇرنى، قۇلىقىنى كېسۋالدىغانلىقىنى دەپ بەردى. بۇلارنى تۈنۈگۈن سىزگە دەپ بەرگەنغۇ!

— نېمە؟ گاس- گاجا ئادەممۇ گەپ قىلالامدىكەن؟

خاك ئەسلىدە ھېلىقى كىشىنىڭ قېرى ئىسپانچە ياسىنىۋالغان ئىنجان جو ئىكەنلىكىنى بوۋايغا بىلدۈرگۈسى يوق ئىدى. بىراق يەنە گەپتىن تۇتۇلۇپ قالدى. بوۋاي خاكقا كۆزلىرىنى تىكىپ:

— بالام، مەندىن يوشۇرمىغىن، راست گەپنى قىل. بۇ زادى نېمە ئىش؟ مەن باشقىلارغا دەپ قويۇپ ساڭا ئاۋارىچىلىق تېپىپ بەرمەيمەن. خاك بوۋاينىڭ سەمىمىيلىكىگە ئىشەندى بولغاي، ئۇنىڭ قۇلىقىغا پىچىرلىدى:

— ھېلىقى ئىسپان بوۋاي ئەسلىدە ئىنجان جو ئىكەن.

بۇنى ئاڭلىغان بوۋاي سەكرەپ ئورنىدىن تۇرۇپ كېتەيلا دەپ قالدى.

— ھە، ئەمدى چۈشەندىم. بايا سېنىڭ قۇلىقىنى، بۇرنىنى كېسۋالغۇدەك ، دېگەن گېپىڭنى ئاڭلاپ، سېنى قەستەن شۇنداق دەۋاتامدىكەن ، دەپ قالغان ئىدىم. چۈنكى ئاق تەنلىكلەر ئۇنداق قەبىھ ئىشنى قىلمايدۇ. ئارغۇن بولۇپ قالسا، بىر نېمە دېمەك تەس.

بىردەمدىن كېيىن بوۋاينىڭ بالىلىرى قايتىپ كېلىپ ھەممەيلەن بىرلىكتە ناشتا قىلدى. گەپ ئارىلىقىدا بوۋاينىڭ بالىلىرى ئۇخلاشتىن ئىلگىرى پانۇس كۆتۈرۈپ ھېلىقى يەرگە قان ئىزى بارمۇ- يوق، دەپ ئىزدەپ بارغانلىقىنى، ھېلىقى ئىككى كىشىنىڭ يارىلانمىغانلىقىنى، ئاشۇ يەردىن بىر بوغچىمىنى تېپىۋالغانلىقىنى سۆزلەپ بەردى.

— ئۇنىڭ ئىچىدە نېمە بار ئىكەن؟

خاك ئورۇندۇقتىن سەكرەپ تۇرۇپ كېتىپ سورىدى. ئۇنىڭ چىرايى ئۆڭۈپ كەتكەن ئىدى.

— نېمە بولاتتى؟ كېچىسى ئوغرىلىق قىلغاندا ئېشىلىتىدىغان نەرسىلەرگەن . ۋۇي، ساڭا نېمە بولدى؟

يۈرىكى جايىغا چۈشكەن خاك، ئورنىغا قايتا ئولتۇردى. خاك، بوغچىمىنىڭ ئىچىدىن تىللا چىقىپ قېلىپ، باشقىلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ كەتسە، ئۆزىنىڭ جاننى ئالغانغا ئېلىپ قويۇپ تارتقان جاپالىرىنىڭ بىكارغا كېتىدىغانلىقىدىن ئەنسىرىگەن ئىدى.

ئۇ گاڭگىرىغاندەك ئولتۇرۇپ ئويلىنىپ كەتتى.

— ھەي، نېمە بولدى ساڭا؟ بايا نېمانداق قورقۇپ كېتىسەن؟

بۇنى ئاڭلىغان خاك ئالدىرىماي گەپ ياسىدى.

— مەن تېخى ئۇنىڭدىن يەكشەنبىلىك مەكتەپنىڭ دەرسلىكى چىقىمىدىكىن، دەپ قايتىمەن.

بوۋاي ئۆزىنى تۇتۇۋالالماي كۈلۈپ كەتتى. بىراق بايا بەك جىددىيلىشىپ كەتكەن خاك ھەرقانچە قىلىسىمۇ كۈلەلمىدى.

— بەك كۈلكىلىك گەپ قىلدىڭ. كۈلكە دېگەن ئۆمۈرنى ئۇزارتىدۇ. ئادەممۇ كۈلكە بىلەن ئۆتۈشى كېرەك-تە!

— نېمە بولدۇڭ خاك؟ چىرايىڭ بۆلەكچىلا تۇرىدۇ، بىر يېرىڭ ئاغرىۋاتامدۇ؟ ھەي بىچارە، ئاخشام بەك قورقۇپ كېتىپسەن-دە! باياتىن بېرى تۇتامى يوق گەپلەرنى قىلىشىپ ئولتۇردۇق. سەل تۇرۇپ راسا قېنىپ بىر ئۇخلىۋالساڭ ئوڭلىنىپ قالسەن.

ئۇلار ناشتنىڭ داستىخاننى ئەمدى يىغىپ تۇرۇشىغا بىرى ئىشكىنى چەكتى.

خاك ئالمان - تالمان مۆكۈۋالدى. ئۇ بۇ ئىشقا چېتىلىپ قېلىشنى خالىمايتتى. دەرۋازىدىن دوڭلاس ئەپەندىنىڭ تۇل قالغان خانىمى بىرنەچچە يىلەن بىلەن كىرىپ كەلدى. ئۇلار ھويلىغا كىرىپلا ھېچنېمىگە قارىماي ئۇدۇل ئاخشام كېچە ۋەقە سادىر بولغان نەق مەيدانغا قاراپ مېڭىشتى. ئەسلىدە كېچىدىكى ئۇ ئىش ئاللىقاچان تارقىلىپ بولغان ئىدى.

ۋاللىست بوۋاي ئامالسىزلىقتىن ئاخشامقى ئىشنى ئۇلارغا سۆزلەپ بەردى. بىراق بىرسىنىڭ ئۆزىدىن ئىنتىقام ئالماقچى ئىكەنلىكىنى ئۇققان دوگلاس خانىم ھەيران قالدى.

— مېنىڭ ئۇلار بىلەن ھېچقانداق ئۆچ - ئاداۋىتىم بولمىسا، نېمىشقا قەستلەيدىغاندۇ؟ بەختىمگە يارىشا سىلەر مېنى قۇتقۇزۇۋاپسىلەر. سىلەرگە نېمە دەپ رەھمەت ئېيتىشنى بىلمەيۋاتىمەن.

— ئۇنداق دېمەڭ، خانىم. ئۇنداق دېسىڭىز مەن بەك نومۇس قىلىپ كېتىدىكەنمەن. بىرەيلەن كېلىپ بۇ شۇم خەۋەرنى دېيىگەن بولسا، بىزمۇ سىزنى قۇتقۇزالمىتتۇق.

— نېمە؟ ئۇ كىمكەن؟

— كەچۈرۈڭ خانىم. بۇنى سىزگە دېيەلمەيمەن. چۈنكى ئۇ ماڭا ئۆزىنى باشقىلارغا ئاشكارىلاپ قويماستىن قايىتا تاپىلىغان.

— بىراق، مەن بۇ قۇتقۇزغۇچىنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى بىلىشىم كېرەكتۇ! ماڭا دەپ بېرىڭ. خەيرلىك ئىشنى قىلىپ نامىنى ئاشكارىلاشنى خالىمىغان بۇ قەھرىمان زادى كىم؟

— يوقسۇ خانىم. مەن دەپ بېرەلمەيمەن، ئېھتىمال كېيىن بىلىپ قالارسىز.

— ئاخشام مەن كىتاب ئوقۇپ ياتقان، — دېدى دوگلاس خانىم، — چىراغنى ئۆچۈرمەي ئۇخلاپ تاڭ ئاتقاندا بىراقلا ئويغۇنۇپتىمەن. ئۇ ئىشلارنى ئەتىگەن ئوقتۇم. سىز مېنى ئاخشام بارغاندا نېمىشقا ئويغىتىۋەتمىدىڭىز؟

— ئىككى ئەبلەخ قېچىپ كەتتى. قارىغاندا ئۇلار ئىككىنچىلەپ كېلەلمەيدۇ. شۇڭا سىزنى ئويغىتىپ ئاۋارە قىلماي، دېدىم. بىراق، بىرەر ئىش چىقىپ قالمىسۇن دەپ بىزنىڭ ئۆيدىكى ئۆچ زەڭگە قۇلنى ئۆيىڭىزنىڭ ئەتراپىنى كۆزىتىشكە ئەۋەتتىم. ئۇلار بايا قايتىپ كەلدى.

ئۆيگە كىشىلەر بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى كىرىپ كېلىشتى. بوۋاي بايىقى كېيىن بىرقانچە قېتىم تەكرارلىدى. بىر نامسىز قەھرىمان دوگلاس خانىمنى قۇتقۇزۇپ قاپتۇ، دېگەن خەۋەر قۇلاقتىن قۇلاققا ئۆتۈپ بىردەمنىڭ ئىچىدە پۈتۈن بازارغا پۇر كەتتى.

تام بىلەن بېك يوقاپ كەتتى

ئۇ كۈنى دەل يەكشەنبە ئىدى. بازاردىكىلەر ھېلىقى ئىشنىڭ قانداق بولغانلىقىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن ئەتىگەندىلا چېركاۋ ئالدىغا يىغىلىشتى. بىراق ھېلىقى ئىككى خۇنپەردىن ھازىرغىچە دېرەك يوق ئىدى. پوپنىڭ ۋەزى ئايلاڭلاشقاندىن كېيىن كىشىلەر تارقاشتى. ساتچى سودىيەنىڭ خانىمى ئىشىكتىن چىقىپ كېتىۋېتىپ خاپو خانىمدىن سورىدى:

— بىزنىڭ بېك، تۈنۈگۈنكى ساياھەتتە بەك ھېرىپ كەتكەچكە تېخى ئورنىدىن تۇرماپتۇ. دە؟

— قىزىڭىزنى دېمەكچىمۇسىز، خانىم؟
ساتچى خانىم خاپو خانىمنىڭ كۆزىگە تىكىلىپ تۇرۇپ يەنە سورىدى:

— شۇنداق، قىزىم بېكىنى دەۋاتىمەن. ئۇ ئاخشام سىلەرنىڭ ئۆيىدە قونىدىمۇ؟

— ياق، ئۇ بىزنىڭ ئۆيىگە كەلمىدى.
بۇ گەپنى ئاڭلىغان ساتچى خانىمنىڭ چىرايلىرى تاتىرىپ كەتتى.

دەل شۇ چاغدا تامنىڭ ھاممىسى يەنە بىر خانىم بىلەن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، ساتچى خانىم بىلەن خاپو خانىمغا سالام قىلدى.

— تىنىچ تۇرۇپسىلەر خانىملار! تۈنۈگۈن بالىلار بەك ياخشى ئوينىغاندۇ تاينىلىق؟ مېنىڭ ھېلىقى كەپسىزىم ئۆيىگە قايتىشىمۇ ئۈتۈپ قالدى. ئېھتىمال سىلەرنىڭ بىرەرسىڭلارنىڭ ئۆيىدە قونۇپ قالدىمىكىن، دېدىم. قايسىڭلارنىڭ ئۆيىدىكىن؟ مانا ھازىرغىچە ئىبادەتكە كەلمىدى. مانا ھازىر ئۇنى ئىزدەپ مېڭىشىم.

ساتچى خانىم بېشىنى چايقىدى. ئۇنىڭ چىرايى تېخىمۇ تاتىرىپ كېتىۋاتاتتى. خاپو خانىم ئەنسىرەپ سورىدى:

— تام ئاشام بىزنىڭ ئۆيىگە بارمىدى.

تامنىڭ ھاممىسى بۇنى ئاڭلاپ ئەندىكىپ كەتتى. ئۇ چەتتە قاراپ تۇرغان

جۇخاپودىن سورىدى:

— بۈگۈن ئەتىگەن تامنى كۆردۈڭمۇ بالام؟

— ياق.

— ئۇنداقتا، ئاشام ئىككىڭلار بىر يەردە ئەمەسكەنسىلەر دە ؟

— ياق، مەن ئۇنىڭ بىلەن بىرگە ئەمەس. ئۇ بېك بىلەن بىللە ئىدى.

— قايتىدىغان چاغدىچۇ ؟

— بۇنى بىلمەيمەن. بىراق ئېسىمدە قېلىشىچە غارغا ئاشۇ ئىككىسى بىللە

كىرگەندەك قىلغان.

چېركاۋدىن چىققانلارنىڭ ھەممىسى تۇرۇپ قېلىشتى. بولغان ئەھۋالنى

ئاڭلىغان كىشىلەر ساراسىمىگە چۈشۈشتى.

ئۇلار بالىلار بىلەن بىللە بارغانلارنىڭ ھەممىسىدىن سورىدى. ساياھەتتىن

قايتىپ ماڭغاندا تام بىلەن بېكىنىڭ مائورلۇق كېمىگە چىققانلىقىنى ھېچكىم

كۆرمىگەن ئىدى. كىشىلەرنىڭ ھەممىسى كېمە ئىگىسىنى كېمىگە قايتىپ

چىققان بالىلارنى ساناپ كۆرمىگەنلىكى ئۈچۈن تۇشمۇ تۇشتىن ئەيىبلەش

كەتتى.

— ئۇ ئىككىسى ئېھتىمال ئۆڭكۈرنىڭ ئىچىدە قالغان گەپ ، — دېدى

ياشراق بىرەيلەن گەپنى ئۇدۇللا قىلىپ.

بۇنى ئاڭلىغان ساتچىر خانىم تۇرغان جايدىلا ئايلىنىپ كەتتى. تامنىڭ

ھاممىسىمۇ ھۆڭرەپ يىغلىۋەتتى. بۇنىڭ بىلەن كادىق تېغىدا يۈز بەرگەن ئىش

ھەممىنىڭ ئېسىدىن كۆتۈرۈلۈپ كەتتى بولغاي، ھېلىقى ئىككى بۇلاڭچىنى

ھېچكىم تىلغا ئالمىدى .

ئاڭغىچە بازاردىكى قوڭغۇراق چېلىندى. ئىككى بالىنى ئىزدەش ئىشى

باشلىنىپ كەتتى. ئۇزۇن ئۆتمەي ئىككى يۈز كىشىلىك ئادەم ئىزدەش

ئەترىتىدىكىلەر بەزىلىرى ئاتلىق، بەزىلىرى كېمە بىلەن ھېلىقى ئۆڭكۈر تەرەپكە

خاك ئاغرىپ قالدى

خاك ئۇنى خۇددى ئۆز بالىسىدەك كۆرگەن ۋاللىست بوۋاينىڭ ئۆيىدە كارىۋاتتا خۇددى ئۇقماي ياتاتتى. ئۇنىڭ قىزىمىسى ئۆرلەپ كەتكەن ئىدى. بازاردىكى دوختۇرۇمۇ ئۆڭكۈر تەرەپكە كېتىپ قالغاچقا دوڭلاس خانىم كارىۋاتنىڭ بېشىدا ئولتۇرۇپ خاكنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىۋاتاتتى. ئىككىنچى كۈنى ئەتىگەنلىكى پۈتۈن ئۈستۈبىشى شام ئېرىندىسى ۋە چاڭ-توپىغا مىلىنىپ كەتكەن ۋاللىست بوۋاي ناھايىتى ھارغىن قايتىپ كەلدى. بوۋاي ئىشىكتىن كىرىپلا دوڭلاس خانىمدىن خاكنىڭ ئەھۋالىنى سورىدى. — خېلى ياخشى. قىزىمىسىمۇ ھېلى ياندى. ھازىر ئۇخلاۋاتىدۇ. بالىلارنى تاپالىدىڭلارمۇ؟ — ھۇش!

بوۋاي خاكقا قاراپ قوبۇپ، دوڭلاس خانىمغا "بۇنى ھازىر سورىماڭ" دېگەن بېشارەتنى بەردى. دوڭلاس خانىم بوۋاينىڭ كۆزلىرىدىن بۇ مەنىنى چۈشەندى. دە ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئىچكىرىكى ئۆيگە كىردى.

— تام بىلەن بېكىنىڭ يوقاپ كەتكەنلىكىنى خاك ھەرگىز ئۇقمىسۇن. — ماقۇل. بۇ ئىش كاللامغا كىرىۋالغاچقا ئالدىراپ كېتىپ... توغرا، بۇ باش- ئايىغى يوق ئىشلارنى ئۇ بىلمىسۇن. بولمىسا ئۇنىڭ كېسىلى پات ساقايمايدۇ.

— بۇلا ئەمەس، تام بىلەن خاك ئەڭ يېقىن دوستلاردىنكەن، دەپ ئاڭلىدىم.

— ئۇنداقتا، خاك قەتئىي ئۇقمىسا بولغۇدەك. بىراق، يوقاپ كەتكەن ئىككى بالىنىڭ ئىشى قانداق بولدى؟

— ھەي... بۇنى بىر نېمە دېمەك تەس. ئۆگۈرلەرنىڭ ھەممىسىنى ئاختۇرۇپ چىقتۇق. ۋارقىراپ ئۇنلىرىمىز پۈتۈپ كەتتى. بىراق، سادا يوق...
— ئۇلار راستتىنلا ئۆگۈرلەرنىڭ ئىچىدىمىدۇ؟ ياكى باشقا ياقىلارغا...
— ياق، باشقا ياقىلارغا كېتىپ قالمىدى، بەلكىم. چۈنكى بىز ساياھەتچىلەر بارغان يەرلەرنىڭ ھەممىسىگە بېرىپ باقتۇق. تاشنىڭ ئۈستىدە شام ئېرىندىلىرى يەنە "تام بىلەن بېك" دېگەن خەتمۇ تۇرىدۇ. بىز يەنە مەينەتلىشىپ كەتكەن بىر لېنتىنى تاپتۇق...

— ئۇنداق بولسا، ئۇلار...

دوگلاس خانىم بۇقۇلداپ گەپ قىلالماي قالدى.

— ئۇ يەردە ساتچىر سودىيەمۇ بار ئىدى، — دېدى بوۋاي سۆزىنى داۋام قىلىپ، — ئۇ ھېلىقى لېنتىنى كۆرۈپلا تونۇدى. لېنتا بېكىنىڭ ئىكەن. بۇنى كۆرگەن ساتچىر سودىيە شۇنداق ئازابلىنىپ كەتتىكى... ھەي...
شۇنداق قىلىپ ئارىدىن ئىككى كۈن ئۆتتى. كىشىلەر تام بىلەن بېكىنى توختىماي ئىزدەۋاتاتتى. بىراق ئۇلاردىن تازىرىغىچە دېرەك يوق ئىدى.
دەل شۇ چاغدا ھېلىقى ھاراق چەكلەنگەن سارايدىن نۇرغۇن ھاراق چىقىپ قالدى. بۇ ئادەتتە ئادەمنى چۆچۈتكۈدەك ئىش ئىدى. لېكىن ھازىر ھېچكىم ئۇنىڭغا دىققەت قىلمىدى.

ئىككى كۈندىن كېيىن خاكنىڭ قىزىتمىسى پۈتۈنلەي يېنىپ، خېلى ئەسلىگە كېلىپ قالدى. بىراق ئۇ تامنىڭ غار ئىچىدە يوقاپ كەتكەنلىكىنى بىلمەيتتى. ئولتۇرسا، قوپسا ئۇنىڭ خىيالى ھېلىقى تىللاردا ئىدى. ئۇ كېسىلنىڭ تامامەن ساقىيىپ كېتىشىگە قارىماي، تام بىلەن بىللە بېرىپ ھېلىقى ساندۇقنى ئىزدەپ كەچى بولدى.

بىراق ئۇ يەنە ئويلىنىپ قالدى.

— مەن ئاغرىپ ياتقاندا تىللا ساندۇقنى ھېلىقى ئىككى ئەبلەخ ئېلىپ كەتكەن بولسىچۇ؟ بۇلارنى ئويلىغان خاك ئولتۇرالمىدى قالدى.
بۇ ئىشنى ئۇ بىرسى ئارقىلىق ساراي خۇجايىنىغا يەتكۈزمەكچى بولدى.

— ماڭا دەپ بېرىڭا، مەن ئاغرىپ قالغاندا ھېلىقى ھاراق چەكلەنگەن سارايدا زادى نېمە ئىش يۈز بەردى؟

— ھەي، بۇنى سەن نەدىن بىلىسەن؟ راستتىنلا بىر ئىش يۈز بەردى.

— زادى نېمە ئىش بولدى؟

— ھاراق بولمامدۇ! ھازىر ئۇ ساراينى تاقىۋېتىپتۇ. بىراق سەن كىچىككەنە

بالا تۇرساڭ ئۇ ئىشلارنى سوراپ نېمە قىلىسەن؟ بولدى، ئۇرۇڭدا جىم يات.

— يەنە سوراپ باقايچۇ. ساراينىڭ ھېلىقى ياتقىدىكى ھاراقلارنى تام

تاپتىمۇ؟

تامنىڭ ئىسمىنى ئاڭلىغان دوڭلاس خانىمنىڭ كۆزلىرىدىن ياش چىقىپ

كەتتى.

— تامنىڭ ئىشىدىن ئەنسىرىمە. سالامەتلىكىڭ مۇھىم. جىم يېتىپ ئارام

ئال، تولا ئويلاپ كەتمە.

خاڭ ئۇنىڭ گەپلىرىدىن ھاراقىتىن باشقا ئىشنى سېزەلمىدى. ھېلىقى تىللا

ساندۇقىنى تېپىۋالغان بولسا ھەممىنىڭ ئاغزىغا شۇ چىقاتتى. ئۇنداقتا ئۇ

ساندۇق "ئىككىنچى نومۇر" دا ئەمەسمۇ؟

خاڭ ئۈمىدسىزلىنىپ كەتتى. چىرايلىرى تېخىمۇ سۇلغان خاڭ، كارىۋاتقا

ئۆزىنى تاشلىدى. ئۇنىڭ خىياللىرى تىنىمايتتى. قىزىق ئىش، دوڭلاس خانىم

نېمىشقا ياش تۆكىدۇ؟ ئۇ خياللىرىنىڭ باش- ئايىغىغا چىقىپ بولالماي ھېرىپ

ئاخىرى ئۇخلاپ قالدى.

دوڭلاس خانىم خاڭنىڭ ئۇخلاپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ ئېغىر بىر ئۇھ تارتىپ

قويۇپ ئۆز- ئۆزىگە سۆزلەپ كەتتى:

— ھەي بىچارە بالا، ئۇخلاپ قالسىمۇ تام سوپېرنى ئاغزىدىن چۈشۈرمەيدۇ.

تام سوپېرنىڭ غاردا يوقاپ كەتكەنلىكىنى بىلمەيسەن، تېخى. ئۇ ئېھتىمال ئەمدى

ئەبەدىي قايتىپ كېلەلمەيدۇ!

غار ئىچىدە ئېزىپ قېلىش

ھازىر گەپنى يەنە ھېلىقى كۈندىكى ساياھەتتىن باشلايمىز. تام بىلەن بېك ھەممىدىن بۇرۇن غارغا كىرىپ باشقا دوستلىرىغا ئوخشاش مۆكۈشمەك ئوينىدى. كېيىن تام غاردىكى بىر قىسىلچاق ئۆتۈشمىدە بىر تەبىئىي قورام تاشنى كۆرۈپ، شۇ يەرگە ئۆمىلەپ چىقىپ كەتتى. بېك مۇ تامنىڭ تەۋەككۈلچىلىكىنى دوراپ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن چىقتى.

ئۇلار ئاشۇ يول بىلەن ئىچكىرىلەپ مېڭىۋەردى. كېيىن ئۇلار ناھايىتى كەڭرى بىر تاش ئۆڭكۈرنى بايقىدى. ئۆڭكۈر ئىچىدە شەكلى ئاجايىپ- غارايىپ تاشلار ۋە سۈپسۈزۈك بۇلاق سۈيى بار ئىدى. ئۆڭكۈرنىڭ تورۇسىدىكى سانسىز شەپەرەڭلەر شام نۇرىدىن ئۆرگۈپ، پۇرىدە ئۇچتى- دە، چىرقىراشقىچە ئۇلارغا قاراپ ئېتىلىپ كەلدى.

تام بېكنىڭ بىلىكىدىن سۆرەپلا يەنە بىر ئۆڭكۈرنىڭ ئىچىگە كىرىۋالدى.

— ھەي تام، ئەجەب باشقىلارنىڭ ئاۋازى ئاڭلانمايدىغۇ؟

بېكنىڭ بۇ گېپى تامنى سەل ئەنسىرتىپ قويدى.

— شۇنى دېگىنە بېك. مەن تېخى ئۇلاردىن ئانچە يىراقلاپ كەتمىدۇق،

دەپ ئويلىغان. بىراق ئەجەب ئۇلارنىڭ ئاۋازىمۇ ئايلانمايدۇ؟

— تام، بىز ئەمدى ئالدىمىزغا مېڭىۋەرمەي، قايتىپ كېتەيلى!

— ماقۇل، بىز يانايلى.

— كېتىدىغان يولنى تاپالامسەن، تام؟

— بىلىمەن، ھازىر كەلگەن يول شۇ. بىراق ماۋۇ نەس باسقۇر شەپەرەڭلەر

ئەجەب چىشىمغا تەگدى. ئۇلار شامنى ئۇرۇپ ئۆچۈرۈپتىنپ قالسا چاتاق بولىدۇ.

شۇڭا باشقا يول بىلەن ماڭايلى.

— ماقۇل، بىراق ئېزىپ قالمايلى جۇمۇ!

ئۇلار ئايلا نىما كارىدورغا ئوخشاپ كېتىدىغان يەنە بىر غار يولىغا قاراپ ماڭدى. ئۇنىڭدا نۇرغۇن چىقىش ئېغىزلىرى بار ئىدى. تام ئاشۇ چىقىش ئېغىزلىرىغا سەپسىلىپ باقتى، بىر سىمۇ ئۇلار كىرگەن ئېغىز ئەمەس ئىدى. قاتتىق قورقۇپ كېتىۋاتقان بېك تامغا قارىدى. بىراق تام قەستەن خاتىرجەم قىياپەتكە كىرىۋېلىپ تۇرۇپ، ئۇنىڭغا تەسەللى بېرەتتى:

— چاتاق يوق بېك. ھازىرلا چىقىپ كېتەلەيمىز.

بىراق، تاممۇ ئاللىقاچان دەككە-دۈككەگە چۈشۈپ بولغان ئىدى.

بۇنىڭ بىلەن تام چىقىپ كېتىشكە ئالدىراپ ئۇدۇل كەلگەن ئاچالدىن مېڭىپ باقتى. بىراق، ماڭغانسىرى ئۇنىڭ ئۈچى يېڭى بىر ئاچالغا تۇتاشتى. تامنىڭ ھودۇقۇپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن بېك قورقۇپ يىغلىۋېتەيلا دەپ قالدى.

— تام، شەپەرەڭلەر ئېتىلىسىمۇ مەيلى. بىز يەنىلا كەلگەن يولىمىزغا ماڭايلىچۇ! باشقا يولدىن ماڭساق ئادىشىپ قالىدىكەنمىز.

— ئالدىرما بېك، گېيىمنى ئاڭلا. تام تۇرۇپ قېلىپ ”ھەي!“ دەپ ئۈنلۈك ۋارقىرىدى.

لېكىن ئۇنىڭ ئۇنىنى باشقا بالىلار ئاڭلىيالمىدى. پەقەت تاشتىن تاشقا تېگىپ قايتىۋاتقان كۈچلۈك ئەكس سادا خۇددى ئۇلارنى مازاق قىلغان كۈلكىدەك ئاڭلىناتتى. بۇ ”كۈلكە“مۇ بارا-بارا بېسىق قالدى.

— تام، بولدى قىلىڭ، ۋارقىرماڭ. ئادەم بەك قورقۇپ كېتىدىكەن.

— ئۇغۇ شۇنداق. بىراق، يەنىلا ۋارقىراپ باققىنىمىز تۈزۈك. بالىلار ئاڭلاپ قالسا ئەجەب ئەمەس.

ئۇ يەنە بىرنى ۋارقىردى.

ئۇلار جىم تۇرۇپ بىردەم تىڭشاپ باقتى. بىراق ئۇلارنىڭ ئاڭلىغىنى يەنىلا بايقىمىدەك ئەكس سادالا بولدى.

— تام بىز كەلگەن يولىمىزغا قايتىپ كېتەيلىچۇ! سىز ئاشۇ شەپەرەڭلەردىن شۇنچىلىك قورقامسىز؟

— ماقۇل ئەمەس، شۇنداق قىلايلى. بېك، سەن شامنى تۇتۇپ ماڭ. مەن سېنى شەپەرەڭلەردىن قوغداي. ئۇلار ئېتىلىپ كەلگەن ھامان جېنىمنى تىكىمەن.

شۇنىڭ بىلەن ئۇلار كەينىگە قايتتى. بالا كەلسە قوش كەپتۇ دېگەندەك ئۇلار قايتىدىغان يولىنىمۇ تاپالمىدى.

— ھەي تام، بايا كەلگەندە نېمىشقىمۇ بەلگە سېلىپ قويىمىغاندىمىز؟

— ھەي... بولدى قىل بېك. ئۇ زادى يادىغا كەلمەپتۇ. ئەمدى تۈگەشتۇق!

— نېمە؟ ئېزىپ قاپتۇقما؟ بۇ غاردىن ئەمدى چىقىپ كېتەلمەمدۇق؟ قانداق

قىلىمىز؟ ھەي... بالىلاردىن ئايرىلمىساق بوپتىكەن، ئىست!

بېك لاسىدە ئولتۇردى. دە، ھۆڭرەپ يىغلاپ كەتتى.

— بىز ئەمدى چىقىپ كېتەلمىگۈدەكمىز. مۇشۇ قاراڭغۇلۇق ئىچىدە ئۆلىدىغان بولدۇققۇ! نېمانچە دەھشەت.

— بېك يىغلىما، بىز چوقۇم چىقىپ كېتەلەيمىز!

— بىلگەن بولسام كەلمەسكەنمەن، بۇنداق نەس باسقان يەرگە!

بېك كۈچلۈك ۋەھىمە ۋە پۇشايىمان ئىچىدە بۇقۇلدايتتى. تام بولسا ئۇنى

بەزلەيتتى، ئۇنىڭغا تەسەللى بېرەتتى.

بۇ يەردە ئولتۇرۇپ يىغلاۋەرگەن بىلەن ئىش تاڭ ئاتايدىغانلىقىنى

چۈشەنگەن بېك، بىردەمدىن كېيىن تامنىڭ ئارقىسىدىن ئەگىشىپ ماڭدى.

بىر ئازدىن كېيىن تام بېكنىڭ قولىدىكى شامنى پۈۋلەپ ئۆچۈرۋەتتى.

— نېمە قىلغىنىڭىز بۇ، تام؟ قولىڭىزدىكى بىر تاللا شام بىلەن يولنى

كۆرەلمەيۋاتقان تۇرساق!

بىراق تام گەپمۇ قىلماي ئالدىغا قاراپ مېڭىۋەردى.

— تام سىزدە يەنە ئۈچ- تۆت تال شام بارغۇ؟

— شامنى تۈگىتىپ قويمايلى، بېك!

تامنىڭ بۇ سۆزىگە ئاجايىپ چوڭقۇر مەنەلەر يوشۇرۇنغان ئىدى.

ئاخىرقى بىر تال شام

ئۇلار غار ئىچىدە ناھايىتى ئۇزاق ماڭدى. بىراق چىقىش ئېغىزىنى يەنىلا تاپالمىدى. ئۇلار تەلپۈنگەن قۇياش بۇ دۇنيادىن غايىب بولغاندەك ئىدى. ئۇلارنىڭ ئاخىرى ھېرىپ ماڭغۇدەك ھالى قالمىدى. بولۇپمۇ بېك بەكلا تۈگىشىپ كەتكەن ئىدى. ئۇلار ئولتۇرۇپ بىردەم ئارام ئالدى. ئۇلار ئۆيلىرىدىكى قېرىنداشلىرى ۋە يۇمشاق كارىۋاتلىرى ھەققىدە خېلى پاراڭلاشتى. ئاخىرى بېك يەنە يىغلىۋەتتى. تام بارلىق ئاماللار بىلەن ئۇنى بەزلەپ باقتى، ئۇنىڭغا تەسەللى بەردى. لېكىن كارغا كەلمىدى.

قاتتىق ھېرىپ كەتكەن بېك بىردەمدىن كېيىن ئۇخلاپ قالدى. تام ئەمدى بىر ئاز ئۇھ دېدى. ئۇ بېكنىڭ غەمكىن چىرايىغا ئىنچىكە سەپسالدى. بېك چۈش كۆرگەن بولسا كېرەك ئۇخلاۋېتىپ تۇيۇقسىزلا مىيىقىدا كۆلدى.

بىراق، ھايال ئۆتمەيلا يەنە ئويغىنىپ كەتتى.

— ۋۇي، مەن ئەجەب ئۇخلاپ قاپتىمەن؟

— بېك، بىردەم كۆزۈڭنى يۇمۇۋالدىڭ. ئەمدى بىر ئاز ئوڭلىنىپ

قالغانسەن؟ قوپە، بىز يول ئىزدەيلى!

— بىراق تام، مەن چۈشۈمدە ئاجايىپ بىر چىرايلىق يەرنى كۆردۈم. ئۇ

جەننەتمىدۇ؟ بىز ئۇزاق ئۆتمەيلا شۇ يەرگە كېتىپ قالاسمىز؟

— نەدىمۇ ئۇنداق ئىش بولسۇن! تۈرە بېك، تېتىكرەك بولغىنە!

ئۇلار قول تۇتۇشۇپ ئالدىغا قاراپ ماڭماقتا ئىدى. ئۇلار ئالدىراپ

كېتىۋاتاتتى. غاردا ئېزىپ قالغان بۇ ۋاقىت ئۇلارغا ناھايىتى ئۇزۇن تۇيۇلدى.

ھەتتا بىرقانچە كۈندەك، بىرقانچە ھەپتىدەك بىلىنىپ كەتتى. ئەمما ھېلىقى

شامنىڭ تېخى كۆيۈپ تۈگىمىگىنىگە قارىغاندا غاردا ئۆتكەن ۋاقىت ئۇنچىۋالا

ئۆزۈن ئەمەس ئىدى.

ئۇلار يەنە بىردەم ماڭدى. — ئاستا ماڭ، — دېدى تام. چۈنكى ئۇ بۇلۇق سۈيىنىڭ شىلدىرىلغان ئاۋازىنى ئاڭلاپ قالغان ئىدى. ئۇلار ئاشۇ بۇلۇقنى ئىزدەپ ماڭدى. بىردەمدىن كېيىن دېگەندەك ئۇلار بىر بۇلۇقنى تاپتى. ئۇ ساساپ، چاڭقاپ كەتكەن تام بىلەن بېك بۇلۇق سۈيىدىن ئۈچۈملەپ ئىچتى.

ئىككىيلەن خۇددى بىرەر ئىش ئۈستىدە كاللا قاتۇر ئاتقانداك جىمجىت ئولتۇرۇپ كېتىشتى.

— تام، قورساقىم بەك ئېچىپ كەتتى، — دېدى بېك بىردەمدىن كېيىن. تام يانچۇقىدىن بىر تال پىرەنىكىنى ئېلىپ ئۇنىڭ يېرىمىنى ئۈستۈپ بېكقا بەردى. بېك يېرىم پىرەنىكىنى بىراقلا ئاغزىغا سالدى. تام ئاز-ئازدىن چىشلەپ يەپ، ئارقىدىن سۇ ئىچەتتى.

پىرەنىك يەپ، سۈزۈك بۇلۇق سۈيىدىن ئىچىپ ئازراق جان كىرگەن بېك تامنى مېڭىشقا دەۋەت قىلدى. تام بىردەم ئويلىنىپ تۇرۇپ قالدى. — بېك، بىر گەپ بار. دېسەم كۆڭلۈڭنى بەك يېرىم قىلىپ كەتتە. — نېمە گەپ؟

— بېك، سۇ بار ئىكەن، بۇلۇق بېشىدىن نېرى كېتىپ قالمايلى. ئۇنىڭ ئۈستىگە شامۇ كۆيۈپ ئاز قالدى.

بۇنى ئاڭلىغان بېك يەنە ئۇن سېلىپ يىغلاپ كەتتى. تام ئاماللىق بارىچە ئۇنىڭ كۆڭلىنى ياسىدى. بىراق ئەپلەشمىدى. بېك بۇقۇلداپ تۇرۇپ ئېغىز ئاچتى:

— تام، ئۇلار بىزنى مۇشۇ يەرگە ئىزدەپ كېلىدۇ، دېمەكچىمۇسىز؟ — ھەممەيلىن مائۇرلۇق كېمىگە چىققاندىن كېيىن بىزنىڭ ئايرىلىپ قالغانلىقىمىزنى چوقۇم بايقايدۇ.

— بىراق، قاراڭغۇ چۈشۈپ كەتكەن تۇرسا ئۇلار بۇنىڭغا زەن قويماسلىقى مۇمكىن.

— بۇنىمۇ بىر نەرسە دېگىلى بولمايدۇ. بالىلارنىڭ ھەممىسى قايتىپ بېرىپ

سەن بارمىساڭ ئاپاڭمۇ ئەنسىرەپ ئىزدەيدىغاندۇ.
— تام!

بېك تامنىڭ سۆزىنى بۆلدى.

تام بېكنىڭ ئالاقىزادە بولۇپ كېتىۋاتقان چىرايىغا قارىدى. ئۇ، ساتچىر خانىمنىڭ مېڭىش ئالدىدا بېكقا كەچتە قايتىپ كەلمەي ساۋاقداشلىرىنىڭ ئۆيىدە قونۇپ قېلىشنى تاپىلىغانلىقىنى ئەسكە ئالدى. شۇڭا ساتچىر خانىمنىڭ بېكنىڭ كەچتە ھېلىقى ساۋاقداشلىرىنىڭ ئۆيىگە بارمىغانلىقىنى دەرھال بايقىيالىشىمۇ ناتايىن ئىدى.

بۇلارنى ئويلاپ ئىككى بالىنى تېخىمۇ ئېغىر غەم باستى. ھېلىقى شام ۋىزىلىداپ كۆيۈپ، بارا-بارا پەسلەپ كېتىۋاتاتتى.

ئۇلار شامغا يەنە تىكىلدى. ئۈچ سائىتىمىتىر ئېگىزلىكتىكى شام ھېلىھەم تىك تۇراتتى. ئۇنىڭ پىلىدېرلاپ تۇرغان ئاجىز ئوتى غارىنى گىرىمىسەن يورۇتۇۋاتاتتى. ئۇزۇن ئۆتمەي شام ئاپئاق ئىسقا ئايلاندى. بۇنىڭ بىلەن غارىنىڭنى سىياھدەك قاراڭغۇلۇق تۇر قوينىغا ئالدى.

غاردىكى يەنە بىر ئادەم

قانچىلىك ۋاقىت ئۆتكەنلىكىنى بىلگىلى بولمايتتى. ئاران ئېسىگە كەلگەن بېك تامنىڭ مۇرىسىگە بېشىنى قويۇپ يىغلاشقا باشلىدى.

— ھازىر يەكشەنبىمىكىن؟ — دېدى تام، — ياكى دۈشەنبە بولۇپ كەتكەندىمۇ؟

ئەمەلىيەتتە غار ئىچى باشتىن- ئاياغ گۆردەك قاپقاراڭغۇ ئىدى. قاچان كۈن چىقىپ، قاچان كەچ كىرگەنلىكىنى بىلىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

— بېك، ئۇلار بىزنىڭ قايتىپ بارمىغانلىقىمىزنى بىلىپ ئىزدەشكە كىرىشىپ كەتتى تايىنلىق.

— كىم بىلىدۇ؟ ماڭا بۇ غار ئىچىدە تۇرغىلى بىر يىل بولغاندەك بىلىنىپ كەتتى، — دېدى بېك قاتتىق مەيۈسلىنىپ.

— ئۇلار بىزنى چوقۇم ئىزدەۋاتىدۇ. ئېھتىمال مۇشۇ ئەتراپقا كېلىپ بولىدۇ، تېخى؟ مەن ۋارقىراپ باقاي.

تام پۈتۈن ئاۋازىنى قويۇپ بېرىپ ۋارقىرىدى. قاپقاراڭغۇ غار ئىچىدىكى كۈچلۈك ئەكس سادا ئىنتايىن قورقۇنچلۇق ئىدى. ئۇ يەنە ۋارقىراشقا جورئەت قىلالىدى.

يەنە بىر قانچە سائەت ئۆتتى. ئۇلارنىڭ قورسىقى ناھايىتى ئېچىپ كەتتى. تام ئۆزى يېمەي ئاشۇرۇپ قويغان پىرەنىكىنى بېكقا بەردى. بىراق، بۇ كىچىككىنە پىرەنىكىنى يىگەندىن كېيىن بېكقا قورسىقى تېخىمۇ ئېچىۋاتقانداك بىلىنىپ كەتتى.

— بېك، ئاڭلاپ باقە، — دېدى تام، — بىر شەپە باردەك قىلىۋاتىدۇ. ئىككى بالا قۇلاقلىرىنى دىڭ تۇتۇپ ئاڭلىدى. راستتىنلا ناھايىتى يىراقتىن ئىنتايىن ئاجىز بىر شەپە كېلىۋاتاتتى. تام بېكنىڭ قولىنى تۇتۇپ شەپە كەلگەن

تەرەپكە قاراپ مېڭىپ باقتى.

بىردەم تىمىسقىلاپ ماڭغاندىن كېيىن تام ھېلىقى شەپكە توختاپ تۇرۇپ قۇلاق سېلىپ باقتى. بۇ شەپە بارغانسېرى ئۇلارغا يېقىنلاپ كېلىۋاتاتتى. — چوقۇم بىزنى ئىزدەپ كېلىۋاتقانلار. بېك، ماڭا ئەگىشىپ مېڭىۋەرگىن، قورقما!

خۇشاللىقتىن بۇ ئىككىيلەننىڭ يۈرىكى يېرىلىپ كېتەي دېدى. بىراق، يول ھەم قاراڭغۇ ھەم ئوڭغۇل - دوڭغۇل بولغاچقا ئۇلار ئاۋايلاپ ناھايىتى ئاستا ماڭدى. ئۇزۇن ئۆتمەي چوڭقۇر بىر ئۆرەك ئۇلارنىڭ يولىنى توسۇپ قويدى. تام ئۆرەكنىڭ چوڭقۇرلۇقىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن يەردە ئولتۇرۇپ تۇرۇپ، ئۆرەككە پۈتۈنى ئاستا تىقىپ باقتى. ئۇ ئەندىكىپ تۇرۇپلا قالدى. ئۆرەك ئىنتايىن چوڭقۇر بولۇپ ئۇنىڭ پۈتى تېگىگە يەتمىدى. ئۇ بەئەينى بىر ھاڭغا ئوخشايتتى. ئۇلار تۇرغان يېرىدە ئولتۇرۇپ، ئۇلارنى ئىزدەپ كەلگۈچىلەرنى كۈتۈشكە مەجبۇر بولدى. ھېلىقى ئاۋاز ئەمدى ئۇلاردىن بارا - بارا يىراقلاپ كېتىۋاتاتتى. ئىككى مىنۇتتىن كېيىن ھېلىقى ئاۋازمۇ ئاستا - ئاستا غايىب بولۇپ ئەتراپ يەنە بۇرۇنقىدەكلار جىمىپ كەتتى.

تام بار ئاۋازى بىلەن ۋارقىراپ باقتى. لېكىن پايدىسى بولمىدى. ئىككى بالا، تەمتىرەپ - تىمىسقىلاپ يۈرۈپ ھېلىقى بۇلاقنىڭ بېشىغا ئاران كېلىۋالدى. ئازابلىق مىنۇتلار ناھايىتى تەستە ئۆتمەكتە ئىدى. ئۇلار يەنە ئۇخلاپ قالدى. ئۇلار ئويغانغاندا قورساقلىرى چىدىغۇسىز ئېچىپ كېتىۋاتاتتى. دەل شۇ چاغدا بىر ئوي يادىغا كەلگەن تام بېكىنى تۇرتتى. — بېك، ئۆچپۈرمىزدە نۇرغۇن ئاچالار بارغۇ. بۇ يەردە ئولتۇرۇۋەرگۈچە ئاستا مېڭىپ باقمادۇق؟ يول تېپىلىپ قالار.

— ئۇنداق قىلساق تېخىمۇ ئادىشىپ كېتىمىز.

— ئاداشمايمىز، يېنىمدىكى لەڭگەك تانىسى بىلەن بەلگە قىلىپ ماڭمىز.

— باشقىلاردىن ئادىشىپ قالغان چاغدىلا ئاشۇ تانىنى ئىشلەتسەڭ

بولمامدۇ؟

— ئۇ چاغدا يادىمغا كەلمەپتۇ. ھازىر سىناپ باقايلى.
تام يانچۇقىدىن لەڭلەك تانىسىنى ئېلىپ ئۇنىڭ بىر ئۈچىنى بىر قىيا تاشقا
مەھكەم قىلىپ باغلىدى. ئاندىن بېكىنى يېتىلەپ، لەڭلەك تانىسىنى غالىتەكلىپ
ئاستا بوشاتقىنىچە ئالدىغا قاراپ ماڭدى. ئۇلار يىگىرمە قەدەمچە ماڭغاندىن
كېيىن بۇ ئۆتۈشمىنىڭ بىر بېشىغا يېتىپ كېلىشتى.
تام ئېڭىشىپ تۇرۇپ ماڭىدىغان يول ئىزدىدى. دەل شۇ چاغدا قىيا تاشنىڭ
ئارقا تەرىپىدە شام تۇتقان بىر قول كۆرۈندى.
— ئاھ، پەرۋەردىگار!

تام خۇشاللىقىدا بار ئاۋازى بىلەن ۋارقىرىۋەتتى. بىراق ئۇ ئادەمنىڭ
چىرايىنى شام نۇرىدا غۇۋا كۆرگەندە بولسا، قاتتىق قورقۇپ كېتىپ ئىشتىنىغا
چىقىرىۋەتكىلى تاسلا قالدى. چۈنكى ئۇ دەل ئىنجان جو ئىدى.
تامنىڭ پۇت- قولى غالىلداپ تترەپ يىقىلىپ چۈشكىلى تاس قالدى. ھەر
نېمە بولسا ئىسپانچە ياسىنىۋالغان ئىنجان جو ئاۋازنى ئاڭلاپلا ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ
قاچتى. بۇنىڭ بىلەن تامغا قايتىدىن جان كىردى.
— تام، ئادەم كەلدى دەۋاتمامتىڭىز؟

— ياق بېك، مەن شۇنداق بولۇشنى ئارزۇ قىلغان.
دۇرۇس، تام ھەقىقى ئەھۋالنى بېكقا ئېيتسا بولمايتتى. بېك بۇ ئىشنى
ئوقۇپ قالسا قورقۇپ ھوشىدىن كېتىپ قالاتتى.
تام ھەيران قالدى.

— ئىنجان جو نېمىشقا ئاۋازىمنى ئاڭلىغان ھامان كېلىپ مېنى ئۆلتۈرمەي
ئارقىسىغا ئۆرۈلۈپ قېچىپ كېتىدۇ؟ مەن سوتتا ئۇنىڭ قاتىللىق قىلغانلىقىغا
گوۋاھ بولغان تۇرسام.

ئىنجان جو ئېھتىمال غاردىكى ئەكس سادا كۈچلۈك بولغاچقا تامنىڭ
ئاۋازىنى ئاڭقىرىلمىغان بولۇشى مۇمكىن. ياكى ئۇنى ساقچىمىكىن دەپ قالغان
بولۇشىمۇ مۇمكىن. شۇڭا ئۇ ئۆلەر- تىرىلىشىگە قارىماي بەدەر قاچقان گەپ.

يورۇق دۇنيانى قايتا كۆرۈش

سەيشەنبە، كۈن ئاللىقاچان قايرىلىپ بولدى. بىراق سان پېتېرבורگ بازىرىدىكىلەر يەنىلا ئېغىر غەم- ئەندىشە ئىچىدە ئىدى.

چۈنكى يوقاپ كەتكەن ئىككى بالىدىن تېخىچە خەۋەر يوق ئىدى. كۆپچىلىك ئۇلار ئۈچۈن ساداقەتمەنلىك بىلەن دۇئا قىلىشاتتى، كەرەملىك تەڭرىدىن بۇ بىچارە نارىسىدىلەرنى قۇتۇلدۇرۇپېلىشنى تىلشەتتى.

بىراق مەكتۇرس غارىدىن ھېچقانداق خۇش خەۋەر كېلىدىغاندەك ئەمەس ئىدى. ئۇلارنى ئىزدەشكە بارغانلار بالىلارنىڭ تېپىلىشىدىن ئۈمىدىنى ئۈزۈپ، قايتىپ كېلىپ ئۆز ئىشلىرىغا چۈشۈپ كەتتى.

ساتچىر خانىم بالا دەردىدە ئاغرىپ ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قالدى. تامنىڭ ھاممىسىنىڭ چار چاچلىرى تامامەن ئاقىرىپ كەتتى.

شۇ كۈنى يېرىم كېچە بىلەن بازاردىكى قوڭغۇراق ئەنسىز چېلىندى. ھەش-پەش دېگۈچە كىشىلەر كوچىغا يىغىلىپ بولدى.

— تۇرۇڭلار، ھوي تۇرۇڭلار! بالىلار تېپىلىپتۇ!

كىشىلەر ئەسەبىيلەرچە ۋارقىرىشىپ دەريا تەرەپكە ئۇچقاندىك يۈگۈردى.

تام بىلەن بېك بىر مەپىدە ئولتۇرۇپ كېلىۋاتاتتى. بۇنى كۆرگەن كىشىلەر خۇشاللىقىدا چۆر قۇرىشىپ كەتتى. ئاندىن چۇقان- سۈرەن بىلەن مەپىنىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ ماڭدى.

ھايال ئۆتمەي ئۇلار ساتچىر سودىيەنىڭ ھويلىسىغا يېتىپ كېلىشتى.

سودىيەنىڭ ئۆيىدە كىشىلەر مىغىلدايتتى. بەزىلەر بۇ ئىككى بالىنى چاڭ قۇچاقلاپ سۆيسە، بەزىلەر ئۇلارنىڭ باشلىرىنى سىيالايتتى. بەزىلەر ساتچىر خانىم بىلەن تامنىڭ ھاممىسىنىڭ قوللىرىنى چاڭ سىقىپ تۇرۇپ ئۇلارنى

تەبىرىكلەيتتى. پۈتۈن بازاردىكى چىراغلارنىڭ ھەممىسى يېنىپ كەتكەن ئىدى. خۇشاللىقتىن قىن- قىنىغا پاتماي قېلىشقان كىشىلەرنىڭ بالىلاردىن ئايرىلىپ ئۆيلىرىگە قايتقۇسى كەلمەيۋاتاتتى.

تامنىڭ ھاممىسى بىلەن ساتچىر خانىم خۇشاللىقتىن ئۆزىنى قويدىغانغا يەنە تاپالماي قالدى. دەل شۇ چاغدا ساتچىر سودىيە بىلەن يەنە بىر قانچە يىلەن غاردا بالىلارنى داۋاملىق ئىزدەۋاتاتتى. ساتچىر خانىم بۇ خۇش خەۋەرنى يەتكۈزۈش ئۈچۈن يولدىشىنىڭ قېشىغا ئادەم ماڭدۇردى. ئېزىپ قالغان تام بىلەن بىك غاردىن زادى قانداق قىلىپ چىققاندۇ؟ كىرىسلوغا ئۆزىنى تاشلىغان تام قىزىقىسىنىپ تىكىلىپ تۇرۇشقان كىشىلەرگە ئىشنىڭ تەپسىلاتىنى سۆزلەپ بېرىۋاتاتتى.

بېكىنىڭ ھېرىپ ئۇخلاپ قالغانلىقىنى كۆرگەن تام لەڭلەك تانىسىنى تارتىپ تۇرۇپ ئىككى ئۆتۈشىدىن مېڭىپ باقتى. ئۇ لەڭلەك تانىسى تۈگىگىچە ماڭدى. ئۇ ئالدى تەرەپكە شۇنداق سەپسىلىۋېدى ناھايىتى يىراقتا كۈن نۇرىغا ئوخشاپ كېتىدىغان بىر يورۇقلۇقنى كۆردى.

تام لەڭلەك تانىسىنى تاشلاپلا ئالدى تەرەپكە ئۆمىلەپ ماڭدى. ئۇ غار ئېغىزىدىن بېشى بىلەن مۇرىسىنى تەستە چىقىرىپ شۇنداق قارىۋېدى كۈۋەجەپ ئېقىۋاتقان مىسسىسىپى دەرياسىنى كۆردى.

تامنىڭ تەلىيىگە بۇ كۈندۈز ئىكەن. ناۋادا كېچە بولغان بولسا ئۇ قاراڭغۇدا غارنىڭ بۇ چىقىش ئېغىزىنى تاپالمىغان بولاتتى. تام دەرھال ئارقىسىغا قايتىپ، كەلگەن يولى بىلەن مېڭىپ بېرىپ، بېككا بۇ خۇش خەۋەرنى يەتكۈزدى.

بىراق بېكىنىڭ ھېرىپ مېدىرلىغۇدەك ھالى قالمىغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە تام ئۇنى بىر قانچە قېتىم يالغان ئېيتىپ خۇش قىلغان بولغاچقا، تامنىڭ سۆزىگە

ئىشەنمەس بولۇپ قالغانىدى. تام ئۇنىڭغا بىر نەچچە قېتىم قايتا-قايتا چۈشەندۈرگەندىن كېيىن ئاندىن سەل-پەل ئىشەندى.

بېك ئىشەنە-ئىشەنمەيلا تام يېتىلىگەن تەرەپكە قاراپ تىمىسقىلاپ ماڭدى. بېك ئالدى تەرەپتىكى ھېلىقى كىچىككىنە يورۇقلۇقنى كۆرگەندىن كېيىن خۇشاللىققا يۈرۈشكە يېرىلىپ كېتەيلا دەپ قالدى. تام ئالدى بىلەن غاردىن چىقىپ بېكىنىڭ قولىنى تارتتى.

ئىككى بالا غار ئېغىزىدا بىر دەم ھاڭۋېقىپ ئولتۇردى. ئارقىدىنلا خۇشاللىقنى ئىچىگە سىغدۇرالماس يىغلاپ كەتتى.

دەل شۇ چاغدا دەريادىن بىر كېمە ئۆتۈپ قالدى. كېمىدە ئۈچ ئادەم بار ئىدى. تام ئۇلارنى چاقىرىپ ئەھۋالنى ئېيتتى. بىراق ھېلىقى ئۈچ كىشى بۇنىڭغا ئىشەنمەي قالدى. چۈنكى ئىككى بالا ئۆمەلەپ چىققان غار ئېغىزى غارنىڭ تاغ بېلىدىكى ئېغىزىدىن بەش كېلومېتىر يىراقلىقتا ئىدى. كېمىچى ئۇلارنى كېمىسىگە سېلىۋالدى. ئاندىن ئۈچەيلەننىڭ ئىچىدە ئۆيى يېقىنراق بىرسىنىڭكىگە چۈشۈپ، بالىلارنىڭ قورسىقىنى تويغۇزدى، بالىلار ئاشۇ يەردە قېنىپ بىر ئۇخلىۋالدى. شۇنداق قىلىپ كېمىچى ئۇلارنى كەچكە تارتىپ بازارغا ئەكىلىپ قويغان ئىدى.

بەتتىيەتنىڭ ئاقىۋىتى

تام بىلەن بېك غار ئىچىدە نەق ئۈچ سوتكا سوللىنىپ قالدى. مانا ئەمدى ئامان-ئېسەن ئۆيىگە قايتىپ كەلگەن بولسىمۇ لېكىن ئۇلاردىكى ھاردۇق ھازىرچە چىقىدىغاندەك ئەمەس ئىدى.

تام كارىۋاتتىن قوپماي نەق ئىككى كۈن ياتتى. ئۈچىنچى كۈنى ئورنىدىن تۇرۇپ زورغا مىدىراپ باقتى. جۈمە كۈنى بازارغا چىقىپ كوپچىلارنى ئانچە-مۇنچە ئايلاندى. شەنبە كۈنى ئۇ پۈتۈنلەي ئەسلىگە كېلىپ بولدى.

بىراق پۈت-قولىدىن ماغدۇر كەتكەن، باشلىرى قېيىپ تۇرغان بېك يەكشەنبە كۈنىگىچە ئېغىر ئاغرىقتەك مىدىرلىماي يېتىپ كەتتى.

خاكنىڭ ئاغرىپ قالغانلىقىنى ئاڭلىغان تام، جۈمە كۈنى ئۇنىڭ يېنىغا باردى. خاك ئۆپكە ياللوغى بولۇپ قالغاچقا دوڭلاس خانىم ئۇنى خاكنىڭ يېنىغا كىرگۈزمىدى.

تۆت-بەش كۈن ئۆتكەندىن كېيىن خاكنىڭ قىزىتمىسى ئاز-تولا ياندى. دوڭلاس خانىمىمۇ تامنىڭ خاكنىڭ يېنىغا كىرىشىگە ماقۇل بولدى. دوختۇر بىمارغا ئۇنى ھاياجانلاندۇرىدىغان ئىشلارنى دېمەڭلار دەپ جىق تاپىلىدى. دوڭلاس خانىمىمۇ ھەر قېتىم تام بىلەن بىللە كىرىپ خاكنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇۋالدى. شۇڭا تام خاك بىلەن جىق پاراڭلىشالمىدى.

ئىككى ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن تام خاكنىڭ سالامەتلىكى تامامەن ئەسلىگە كېلىپ بوپتۇ دەپ ئاڭلاپ، ئۇنىڭغا ھېلىقى خەتەرلىك تارتقۇلۇقلارنىڭ ھەممىسىنى سۆزلەپ بەرگۈسى كېلىپ كەتتى. تام خاكنىڭ قېشىغا كېتىۋاتقاچ ساتچى سودىيەنىڭ ئىشىكى ئالدىدىن ئۆتۈپ قالدى. ئۇ بېكىنى يوقلاپ قويۇش ئۈچۈن سودىيەنىڭ ئۆيىگە كىردى. سودىيە ئىككى-ئۈچ دوستى بىلەن پاراڭلىشىپ ئولتۇرغان ئىكەن. بىرەيلەن ئۇنىڭغا چاقچاق قىلدى:

— قانداق؟ ھېلىقى غارغا يەنە كىرمەسەن؟

— پۇرسەت بولۇپ قالسا يەنە كىرىپ باققۇم بار، — دېدى تام.

ساتچىر سودىيە كۈلۈۋەتتى.

— تام، سەندەك ئاسمانغا پىچاق ئاتىدىغان قاپ يۈرەك بالىلار ئاز ئەمەس

ئىكەن. بىراق، مەن بۇنىڭ ئاماللىنى قىلىپ بولدۇم. ئەمدى غارغا كىرىپ ئېزىپ قالىدىغانلار چىقمايدۇ.

— بۇ نېمە دېگىنىڭىز، ئەپەندىم؟

— ئىككى ھەپتە ئىلگىرى مەن ئۇ غارغا تۆمۈر ئىشىك بېكىتىپ، ئۇنىڭغا

قۇلۇپتىن ئۇچنى سالدۇرۇۋەتتىم. قۇلۇپنىڭ ئاچقۇچى مەندە.

— نېمە؟ تامنىڭ چىرايلىرى تويۇقسىزلا ئوڭۇپ، ئارقىسىغا داراڭگىدە

ئۇچۇپ كەتكىلى تاس قالدى.

— ھۇي تام! نېمە بولدۇڭ؟ بولۇڭلار سۇ ئەكىلىڭلار! سودىيە

جىددىيلىشىپ ۋارقىرىدى. ئاڭغىچە ئۇلار سۇ ئېلىپ كەلدى. سودىيە تامنىڭ

يۈزىگە سۇ سەپتى.

— بولدى، ھېچقىسى يوق. تام، بايا نېمە بولدۇڭ؟

— ھەي... سودىيە ئەپەندىم سىز ئۇقمايسىز. ھېلىقى ئىنجان جو ھازىرمۇ

ئاشۇ غارنىڭ ئىچىدە.

بۇ خەۋەر چاقماق تېزلىكىدە تارقىلىپ كەتتى. لىقمۇلىق ئادەم باسقان ئون

كېمە دەرھال ماكتورس غارىغا قاراپ ماڭدى.

تام بىلەن ساتچىر سودىيە كىچىك بىر كېمىگە چىقتى.

كىشىلەر غارنىڭ ئىشىكىنى ئاچقاندا ئاجايىپ دەھشەتلىك بىر پاجىئە ئۇلارغا

غۇۋا كۆرۈندى. ئىنجان جو بوسۇغىدا تۈپتۈز ياتاتتى. ئۇ ئاللىقاچان ئۆلۈپ قالغان

ئىدى. ئۇنىڭ يۈزى غار ئىشىكىنىڭ يۇقىرىغا چىڭ چاپلاقلق ئىدى. بۇنىڭدىن

كىشىلەر ئۇنىڭ جان ئۈزۈش ئالدىدا يورۇق ۋە ئەركىن- ئازادە تاشقى دۇنياغا

ئىنتىلىپ، جان ئاچچىقىدا ئۇزۇن تىركىشىپ باققانلىقىنى قىياس قىلىشتى.

بۇنى كۆرۈپ تامنىڭمۇ يۈرەكلىرى ئېچىشىپ كەتتى. چۈنكى ئۇمۇ ئۆزىنىڭ تەجرىبىسىگە ئاساسەن، بۇ ئەبلەخنىڭ جان ئۈزۈش ئالدىدا قانچىلىك قىيىنغانلىقىنى پەرەز قىلىۋاتاتتى. بىراق، تامنىڭ سوتقا چىقىپ گۇناھلىق بەرگەندىن بۇيان يۈرىكىنى قاماپ كېلىۋاتقان ئېغىر ئەندىشىسى ئاشۇ مىنۇتتىن باشلاپ بىراقلا تۈگىدى.

ئىنجان جونىڭ ھېلىقى ئوۋ پىچىقى ھازىرمۇ ئۇنىڭ يېنىدا تۇراتتى. بىراق پىچاقنىڭ بىسى پۇچۇلۇپ كەتكەن ئىدى. قارىغاندا ئۇ ئاشۇ پىچىقى بىلەن ئىشىكنىڭ بوسۇغا ياغىچىنى ئويۇپ باققاندا قىلاتتى. ئۇ راستتىنلا ئاشۇ بوسۇغا ياغىچىدىن كىچىككىنە بىر تۆشۈك ئېچىۋالغان ئىدى. بىراق كېشەكنىڭ سىرتىنى تەبىئىي قىيا تاشلار مەھكەم تۇساپ تۇراتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىشىكنىڭ كېشىكىمۇ ناھايىتى كىچىك ئىدى. شۇڭا ھېلىقى قىيا تاشلار بولمىغان تەقدىردىمۇ ئۇنىڭ ئاشۇ يەرنى تېشىپ چىقىپ كېتەلشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

ئادەتتە غارنىڭ كىرگەنلا يېرىدە ساياھەتچىلەر قالدۇرغان شام ئېرىندىلىرى ناھايىتى جىق ئۇچرايتتى. بىراق ھازىر ئۇنداق شام ئېرىندىلىرى قەتئىي كۆرۈنمەيتتى. ئۇنى چوقۇم ئاچلىققا چىدىيالمىغان ئىنجان جو تېرىپ يەۋەتكەن ئىدى. ئۇنىڭ يېنىدا شەپەرەڭنىڭ پۇتلىرى تۇراتتى. قارىغاندا ئۇ جان ساقلاش ئۈچۈن شەپەرەڭلەرنىمۇ تۇتۇپ يەپ باققاندا قىلاتتى.

بۇ خۇنپەر ئاشۇ بازاردا روبېنس دوختۇردىن باشقا يەنە تۆت كىشىنىڭ جېنىنى ئالغان ئىدى. ئۇ ناۋادا تىرىك تۇتۇلغان تەقدىردىمۇ دارغا ئېسىلاتتى. شۇڭا ئۇ دارغا ئېسىلىشنى كۈتۈپ تۇرمايلا غاردا ئاچلىقتىن ئۆلگەن ئىدى. ئۇنىڭ جەسىتى شۇ كۈنى دەپنە قىلىۋېتىلدى.

بايلىق غاردا ئىكەن!

ئىنجان جو دەپنە قىلىنغان كۈننىڭ ئەتىسى ئەتىگەندە تام خاكنى بىر چەتكە تارتىپ ئۇنىڭ بىلەن بىر ئىشنى مەسلەھەتلەشتى. خاك ۋاللىست بوۋاي ۋە دوڭلاس خانىمدىن تامنىڭ بېشىدىن ئۆتكەن ئىشلارنى يىپىدىن يىڭىنىسىگىچە ئاڭلىغان ئىدى. شۇڭا تام ئېغىز ئاچقۇچە ئۇ خاپا بولۇپ سۆزلەپلا كەتتى.

— بولدى، ئىشلىرىڭنىڭ ھەممىسىنى بىلىپ بولدۇم. ئەزۋەيلەپ ئۆلتۈرۈشنىڭ ھاجىتى يوق. ھېلىقى ئىككىنچى نومۇرغا بارغانلىقىڭىمۇ بىلىمەن. ئۇ يەردە ۋىسكى ھارېقىدىن باشقا ھېچنەمە قالمىپتۇ. بۇنى ماڭا باشقىلار دەپ بەرمىگەن بولسىمۇ، لېكىن بۇنى سېنىڭ قىلغانلىقىڭنى ئاللىقاچان بىلىپ بولدۇم. بىلەمسەن تام، ھېلىقى بايلىقلار قولىدىن كەتتىغۇ، ئەمدى.

— ھەي، سەن نېمە دەۋاتىسەن؟ مەن نەدىمۇ ئۇ يەرگە باراي! شەنبە كۈنى مەن بالىلار بىلەن ساياھەتكە كەتكەن تۇرسام. ئۇ يەردە سەن كۆزەتچىلىك قىلماقچى ئەمەسمىدىڭ؟ ئۆتتۈپ قالدىڭما؟

— ۋۇي راست، ئۆتتۈپ قالغىنىم نېمىسى؟ شۇ كۈنى كەچتە مەن ئىنجان جونىڭ ئىزىغا چۈشۈپ دوڭلاس خانىمنىڭ ئۆيىگىچە بارغان.

— نېمە؟ ئىنجان جونىڭ ئىزىغا چۈشكەن كىشى ئەسلىدە سەنمىدىڭ؟ — ھەئە.

— مەن بۇنى ئازراقمۇ ئۇقماپتىمەنغۇ! قېنى، ئاشۇ ئىشنى ماڭا دەپ بېرە!

خاك ئاشۇ كۈنى كەچتە بولغان ئىشلارنى تامغا تەپسىلىي سۆزلەپ بەردى.

— بىراق، بۇنى ھەرگىز باشقىلارغا دېيىشكە بولمايدۇ جۇمۇ، — دېدى خاك

ئەندىشلىك كۆزلىرىنى تامغا تىكىپ، — ئىنجان جو ئۆلگىنى بىلەن ھېلىقى

جۇل- جۇل چاپان ھازىر قېچىپ يۈرىدۇ. ئالمادىس ئۇ...

— بۇنىڭدىن ئەنسىرمە، — دېدى تام. ئۇ جۇل- جۇل چاپاننىڭ ئۆلۈكى

يېقىندا پرېستاننىڭ يېنىدا لەيلەپ چىقىپتۇدەك. ئۇ كېچىلەپ قېچىپتىكەن دەرياغا چۈشۈپ كېتىپ تۇنجۇقۇپ ئۆلۈپتۇ.

— راستما؟

— ئەلۋەتتە راست. بىراق خاك، سېنىڭ تۆھپەڭ چوڭكەن جۇمۇ. ناۋادا سەن ئىنجان جونىڭ ئىزىغا چۈشمىگەن بولساڭ، دوڭلاس خانىم تۈگشەتتى-دە!

— بىراق، دوڭلاس خانىم بۇ ئىشنى مېنىڭ قىلغانلىقىمنى ھازىرغىچە بىلمەيدۇ.

— نېمىشقا ئەمدى؟

— ئۇ چاغدا ئىنجان جو بىلەن ئۇنىڭ شېرىكى تېخى ئۆلمىگەن. مەن ئۇلارنى مەندىن ئۆچ ئالارمىكەن دەپ قورقۇپ، ۋاللىپىت بوۋايغا بۇ ئىشنى ھېچكىمگە تىنماڭ، دېگەن ئىدىم.

— ھە، مۇنداق ئىشىمدى. مانا ھازىر ئۇنى يوشۇرۇپ يۈرۈشنىڭ ھاجىتى قالمايدۇ.

— بىراق، ھېلىقى ئالتۇن-كۈمۈشلەر قولىدىن كەتتى-دە، ئىست! مېنىڭچە، ئىككىنچى نومۇرلۇق ئۆيدىكى ھاراقنى مۇسادىرە قىلغانلار ئاشۇ بايلىقلارنى بىراقلا ئېلىپ كەتتىمىكەن.

— سەن بىلمەيسەن، خاك. ئۇ بايلىقلار ھەرگىز ئىككىنچى نومۇرلۇق ئۆيدە ئەمەس.

— نېمە؟ — خاك ئۆتكۈر كۆزلىرىنى تامغا تىكتى، — يەنە بىر يېڭى يىپ ئۇچى تاپقان ئوخشىماسەن؟

— ئۇ بايلىقلار ھېلىقى غاردا ئىكەن ئەمەسمۇ!

— ھە! — خۇشاللىقتىن خاكنىڭ كۆزلىرى چاقناپ كەتتى، — تام، چاقچاق قىلىۋاتمايدىغانسەن؟ گېپىڭ راستمۇ؟

— راست بولماي! سېنى ئالداپ نېمە كەپتۇ؟ ئەگەر ماقۇل دېسەڭ ئىككىيلەن بىرگە بارايلى.

— ئەلۋەتتە ماقۇل دەيمەن. بىراق تام، بېك ئىككىڭلاردەك كىرىۋېلىپ سوللىنىپ قالىدىغان ئىش بولمىسۇن يەنە!

— خاك، بۇ دۆرم ھەرگىز ئۇنداق بولمايدۇ، خاتىرجەم بولغىن.

— بەك ياخشى بولدى. دە! بىراق تام، بايلىقلارنىڭ ئاشۇ غاردا ئىكەنلىكىنى سەن قانداق بىلىۋالدىڭ؟

— ئالدىرىماي تۇرمامسەن! ساڭا ئېيتىپ بېرىمەن. ئەگەر ئاشۇ بايلىقلارنى تاپالمىساق مەن ساڭا قۇلىقىمنى كېسىپ بېرىمەن.

— ماقۇل، گېنىمىز گەپ! ئۇنداق بولسا قاچان ماڭىمىز؟ — دەپ ئالدىراي سۈرىدى خاك تامدىن.

— ھازىرلا ماڭىمىز. بىراق چىدىيالمىسەن، خاك؟

— ئۇ غارنىڭ ئىچىدە ناھايىتى ئۇزۇن يول ماڭىدىغان گەپمۇ، تام؟ يېقىندىن بۇيانغۇ سالامەتلىكىم خېلى ياخشى. بىراق، پۇت- قولۇمدا جان يوق. بىر چاقىرىمدىن ئارتۇق يولغا چىدىيالمىسەنمىكىن...

— غارنىڭ ئۇدۇل ئىشىكىدىن كىرسەك بەك يىراق. ئەمما مەن يەنە بىر يېقىن يولنى كۆرۈۋالدىم. ئۇ يەرگە كېمە بىلەن بېرىۋالساق يول خېلى قىسقىرايدۇ.

— ئۇنداق بولسا ھازىرلا ماڭايلى، تام!

— بولىدۇ، ھازىرلا ماڭايلى. بىراق بىز ئازراق بولكا، كالا گۆشى قېقى، ئۇنىڭدىن باشقا يەنە ئىككى دانە خالتا، لەڭلەك تانىسى ئېلىۋالايلى.

— شۇلارنى ئېلىۋالساقلا بولىدۇ؟

— ئەڭ مۇھىمى شام ۋە سەرەڭگىدىن كۆپرەك ئېلىۋالايلى. ئۆتكەندە مەن غاردا ئېزىپ قالغاندا ئاشۇ ئىككى نەرسىنىڭ يوقلۇقىدىن قانچىلىك قورقتۇم بىلەمسەن؟

تام بىلەن خاك پېشىنلار بىلەن بىر قېيىقنى ئىگىسىگە تۈيدۈرۈپ ئوغرىلىقچە ھەيدەپ يولغا چىقتى.

ئۇزۇن ئۆتمەي ئۇلار دەريانىڭ ھېلىقى غار ئېغىزىغا بىرنەچچە چاقىرىملا كېلىدىغان بۆلىكىگە يېتىپ كەلدى. تام خاكقا تاغ تەرەپنى كۆرسەتتى.

— قارا خاك، ھاڭنىڭ ئاشۇ بېشىدىن تارتىپ مۇشۇ يەرگە كەلگۈچە پۈتۈنلەي ئورمانلىق ئىكەن. بۇ يەردە بىرەر ئۆيۈم يوق ئىكەن. تاغنىڭ قاپ بېلىدىكى ئاپئاق بىر يەرنى كۆردۈڭمۇ، خاك؟ مەن نەق شۇ يەردىن ئۆمىلەپ چىققان. ئۇلار قىرغاققا چىقىپ قېيىقنى باغلاپ قويدى.

غاردىكى كىرىست

تام خاكنىڭ قولىدىن يېتىلەپ، قويۇق چاتقاللىقتىن ئۆتۈپ، ئۇدۇل ھېلىقى غار ئېغىزىغا كەلدى.

— خاك قارا، دەل مۇشۇ يەر شۇ، — دېدى تام مەغرۇر قىياپەتتە، — ئۇ دېگەن بۇ يەردىكى ئەڭ مەخپىي غار ئېغىزى. بۇنى ھەرگىز باشقىلارغا دەپ قويما. كېيىن ئۆزىمىز بۇ يەرگە ئوينىغىلى كېلىمىز.

ئۇلار غارغا ئۆمىلەپ كىردى، ئاندىن شامنى يېقىپ لەڭلەك تانىسىنى ھېلىقىدەك قىلىپ باغلىدى. ئۇلار ئانچە ئۇزۇن ماڭمايلا ھېلىقى بۇلاقنىڭ بېشىغا كەلدى. سولىنىپ قالغان چاغدىكى كۆرۈنۈشلەرنى ئەسكە ئالغان تامنىڭ تەنلىرى شۈركەندى. تام خاكقا غارنىڭ يان تەرىپىدىكى تاشقا سېغىزلايدا چاپلاپ قويۇلغان شام پىلىكىنى كۆرسەتتى. ئاندىن ئۇنىڭغا يەنە بېك ئىككىسىنىڭ پىلدىرلاپ تۇرغان شام ئوتىغا قانداق تەلۈرۈپ ئولتۇرۇپ كەتكەنلىكىنى، شام كۆيۈپ ئۆچكەندە يەنە قانچىلىك ئۈمىدسىزلەنگەنلىكىنى تەپسىلىي سۆزلەپ بەردى. ئۇلار ئەتراپتىكى سۈرلۈك جىمجىتلىقتىن ئەيمىنىپ قالدىمۇ، ئاۋازىمۇ بايقىدىن پەسلەپ كېتىۋاتاتتى.

ئۇلار ئالدىنقى قېتىم باغلاپ قويغان ھېلىقى لەڭلەك تانىسىنىڭ يۆنىلىشى بويىچە ئىتتىك مېڭىپ، ئاشۇ ئۆتۈشمىنىڭ ئاخىرقى ئۇچىغا كەلدى ۋە شۇ يەردىن يەنە بىر ئۆتۈشمىگە كىردى. ئۇلار بۇ ئۆتۈشمىنىڭ ئاخىرىغا كېلىپ شامنى ياقىتى. ئۇلارنىڭ ئالدىدا سېغىز توپىدا چىقىرىلغان بىر پەلەمپەي تۇراتتى.

— خاك، — دېدى خۇشاللىقى ئىچىگە سىغماي قېلىۋاتقان تام شامنى ئېگىز كۆتۈرۈپ تۇرۇپ، — ساڭا بىر نەرسە كۆرسىتىمەن. ئوڭ تەرەپنىڭ ناھايىتى نېرىسىدا بىر بۇلۇڭ تۇرامدۇ؟ ئاشۇ قىيا تاشنىڭ ئۈستىدىكى شامنىڭ ئىسى بىلەن چىقىرىلغان بىر شەكىلنى كۆردۈڭمۇ؟

— ھەئە كۆردۈم، ئۇ كرىستقۇ!

— دەل شۇنداق. خاك ئېسىڭىدېمۇ؟ ئىنجان جو بىر قېتىم «كرېستنىڭ ئاستىدىكى ئىككىنچى نومۇر» دېگەندەك گەپنى قىلغان. ئۇنىڭ دېگىنى دەل مۇشۇ. مەن ئىنجان جونىڭ مۇشۇ يەردىن شام كۆتۈرۈپ چىقىپ كېتىۋاتقانلىقىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم.

خاك بۇ سىرلىق بەلگىگە بىردەم قاراپ تۇردى.

— تام، بىز دەرھال چىقىپ كېتەيلى. خاكنىڭ ئاۋازى تىترەپ چىقىۋاتاتتى.

— نېمە بولدى؟ بايلىقلارنى ئالمايلا كېتەمدۇق؟

— ئىنجان جونىڭ ئەرۋاھى ئۇنى بېقىپ ئۆلتۈرۈۋالدى، دەيمىنا.

— ياقەي، ئۇنداق قالايىمىقان ئويلىما، خاك. ئۇ دېگەن غارنىڭ ئۇدۇل

ئېغىزىدا ئۆلگەن تۇرسا. بۇ يەردىن بەش چاقىرىم يىراق.

— بىراق سەن كۆمۈپ قويۇلغان بايلىقلارنى ئەرۋاھ، جىن- ئالۋاستىلار

باقىدۇ، دېگەن ئىدىڭ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىنجان جو ئاشۇنداق ئېچىنىشلىق ئۆلگەن تۇرسا.

خاكنىڭ بۇ گەپلىرى تامنىمۇ ئويلاندۇرۇپ قويدى. ئۆلۈپ قالغان ئىنجان جونىڭ قورقۇنچلۇق قىياپىتىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرگەن تامنىڭ بەدەنلىرى تىكەنلىشىپ كەتتى. بىراق، ئۇ بىردەم دېلىغۇل بولۇپ تۇرغاندىن كېيىن ئۆزىنى يەنە ئوڭلىۋالدى.

— ھەي خاك! بىز ھەقىقەتەن نادانكەنمىز جۇمۇ! كرىست دېگەن ئىلاھنىڭ

بەلگىسى تۇرسا جىن- ئالۋاستىلار ئۇنىڭ يېنىغا كېلىشكە پىتىنالمىدۇ- دە!

— ۋۇي، بۇ گېپىڭ توغرا، تام. مەن بايا بۇ تەرىپىنى ئويلىماپتىمەن.

خاك دەرھال روھلىنىپ كەتتى. تام بىلەن خاك بىرىنىڭ ئارقىسىدىن بىرسى

مېڭىپ ھېلىقى توپا پەلەمپەي ئارقىلىق پەسكە چۈشتى. بەئەينى ئويمانلىققا

ئوخشاپ كېتىدىغان بۇ يەردە تۆت ئۆتۈشمە تۇراتتى. ئۇلار بۇ تۆت ئۆتۈشمىنىڭ

ئۆچىنى ئاڭتۇرۇپ چىقتى. لېكىن ھېچنېمە ئۆچىرىدى.

كېيىن تۆتىنچى ئۆتۈشمىنىڭ كىرىش ئېغىزىغا بارغاندا، ئۈستىگە كىگىز

سېلىنغان بىر ياتقۇ (ياتىدىغان جاي - ت) نى بايقىدى. قارىغاندا بۇ ئىنجان جۈنىڭ ياتىدىغان يېرى ئىدى. يەردە غاجاپ ئاقلىۋېتىلگەن توخۇ سۆڭەكلىرى تۇراتتى. لېكىن ھېلىقى ساندۇق كۆرۈنمەيتتى.

ئۇلار بۇ يەرنىمۇ قايتا-قايتا ئاختۇرۇپ چىقتى. بىراق ھېچنېمە تاپالمىدى. روھى چۈشكەن بالىلار لاسسىدە بولۇپ ئولتۇرۇپ قېلىشتى.

خاك ھېچقانداق ئامال ئويلاپ تاپالمىدى. بىردەمدىن كېيىن يەنىلا تام ئېغىز ئاچتى:

— خاك، قارىغىنە! قىيا تاشنىڭ ماۋۇ تەرىپىدە ئادەم ئىزى ۋە شام ئېرىندىلىرى تۇرىدۇ. يۈ، لېكىن ئاۋۇ تەرىپىدە ھېچنېمە يوق. بۇ زادى نېمە ئۈچۈن؟ سەن بىلەن باغلىشىمەن، ھېلىقى ئالتۇن-كۈمۈشلەر دەل مۇشۇ قىيا تاشنىڭ ئاستىدا كۆمۈكلۈك. بىز كولاپ باقايلى!

— ۋۇي راست، ئويلىغانلىرىڭ توغرا، جۈمۇ، — دېدى خاك ھاياجانلىنىپ. تام يېنىدىن پىچىقنى ئېلىپ دەرھال كولاشقا باشلىدى. تەخمىنەن ئون بەش سانتىمېتىردەك كولىغاندىن كېيىن، پىچاقنىڭ ئۇچى تاق قىلىپ قاتتىق بىر نەرسىگە تەگدى.

— ھەي، خاك! ئاۋازنى ئاڭلىدىڭمۇ؟

خاك جاۋاب بېرىشكەمۇ ئۈلگۈرمەي تامنىڭ كولىشىغا ياردەملەشتى. بىردەم كولىغاندىن كېيىن بىرنەچچە پارچە تاختاي چىقتى. ئۇلار تاختايلارنى شۇنداق قايرىۋېتىپ بىر ئۇچى ئاشۇ قىيا تاشقا تۇتىشىدىغان تەبىئىي ئۆڭكۈر كۆرۈندى. تام شامنى تۇتۇپ تۇرۇپ ئۆڭكۈرگە ئاۋايلاپ كىردى، خاك ئۇنىڭغا سوڭداشتى. بالىلار بۇ يانتۇ ئۆڭكۈرنىڭ ئەگرى-بۈگرى يولىنى بويلاپ ئىچكىرىلەپ ماڭدى. ئۇلار ئالدى بىلەن ئوڭغا، ئاندىن سولغا قايرىلدى. كېيىن تام ئايرىملا تۇرغان بىر يولىنى ئايلىنىپ ئۆتۈپلا ۋارقىرىۋەتتى:

— ئاھ پەرۋەردىگار! دەل مۇشۇ يەر شۈكەن!

شۇنداق، ھېلىقى ساندۇق ئوقۇرغا ئوخشاپ كېتىدىغان تاشنىڭ ئىچىگە قويۇلغان ئىدى. ئۇنىڭ يېنىدا بىر دانە مىلتىق دورىسى قاپچىلايدىغان قۇرۇق

ياغاچ قۇرۇق چېلەك، غىلاپقا سېلىنغان ئىككى تال تاپانچا، ئىندىئانچە كونا ئۆتۈك، بىر تال كەمەر تۇراتتى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە بىر مۇنچە ئەسكى-تۆسكى نەرسىلەر دۆۋىلەپ قويۇلغان ئىدى.

— ياھ، بىز راستىنلا قولغا چۈشۈردۇق!

خۇشاللىقتىن ئاغزى قۇلىقىغا يەتكەن خاك ھېلىقى ساندۇقنى سىيلايتتى.

— تام، بىز ئەمدى بېيىپ كېتىدىغان بولدۇق!

— خاك، مەندە خېلى بۇرۇنلا “چوقۇم تاپالايمىز” دەيدىغان بىر خىل تۇيغۇ

بار ئىدى. تارتقان جاپالىرىمىز ئاخىرى بىكار كەتمىدى.

— بۇ چۈش ئەمەستۇ، تام؟

— يوق گەپنى قوي! بۇ راست. ۋۇي، بۇ يەردە تۇرۇۋەرمەي دەرھال ئېلىپ ماڭايلى!

— بەك ئېغىر دەك قىلىدۇ. سەن كۆتۈرەلەمسەن، تام؟

— ئۇ ساندۇق ئەللىك قاداقتىن ئاشىدۇ. ئىككىيلەن قولداپ كۆتۈرسەك ئاندىن كۆتۈرگىلى بولىدۇ. بىراق ئۇزۇن ماڭالمايمىز. دە!

— مەن بۇنى ئاللىقاچان بىلگەن، — دېدى تام، — ھېلىقى كۈنى ئىنجان جو بىلەن ئۇنىڭ شېرىكى بۇنى جىنلىق ئۆيىدىن خېلى تەستە كۆتۈرۈپ چىقۇۋاتقانلىقىنى كۆردۈققۇ! ھېلىمۇ ئەقلىمىزنى ئىشقا بۇيرۇپ خالىتىدىن ئىككىنى ئېلىۋاپتىكەنمىز.

ئۇلار ساندۇقتىكى نەرسىلەرنى ئىككى خالىتىغا بۆلۈپ قاچىلاپ ئىككىسى بىردىن كۆتۈردى. ئاندىن كرېستنىڭ بەلگىسى چۈشۈرۈلگەن ھېلىقى قىيا تاش تەرەپكە ماڭدى.

— تام، ئاۋۇ تاپانچا ھەم قالغان نەرسىلەرنىمۇ ئېلىۋالامدۇق؟، — دېدى خاك چوڭقۇر بىر نەپەس ئېلىپ.

— ياق، — دېدى تام، — ئۇ نەرسىلەر ھازىرچە ئۆز جايىدا تۇرۇپ تۇرسۇن. كېيىن قاراقچى بولۇپ ئوينىغاندا ئاندىن كېلىپ ئالايلى!

كۈتۈلمىگەن تەكلىپ

تام بىلەن خاك چاقماق تېزلىكىدە غاردىن چىقتى ۋە چاتقاللىققا مۇكۈپ تۇرۇپ، ئەتراپقا ئېھتىيات بىلەن سەپسالدى. دەريا بويىدا ھېچكىم كۆرۈنمەيتتى. ئۇلار قېيىقتا ئولتۇرۇپ ئېلىپ كەلگەن نەرسىلىرىنى يېدى. ئاندىن ئارام ئېلىپ خېلىغىچە ئولتۇردى. كۈننىڭ ئولتۇرۇشقا ئازلا قالغانلىقىنى كۆرگەن بالىلار قېيىقنى قوزغىدى. تام خاك بىلەن پاراڭلاشقاچ قېيىقنى ھەيدىدى. ئۇلار بازارغا يېتىپ كەلگەندە كۈن ئولتۇرۇپ قاراڭغۇ چۈشكەن ئىدى.

— خاك، — دېدى تام ئۇنىڭغا مەسلىھەت سېلىپ، — مېنىڭچە بۇ نەرسىلەرنى ھازىرچە دوڭلاس خانىمنىڭ ئوتۇنخانىسىنىڭ ئۆگزىسىگە تىقىپ قويۇپ تۇرغۇزۇلۇپ. ئەنە ئەتىگەندە كېلىپ ساناپ تەڭ بۆلۈشكەندىن كېيىن، ئاندىن ئورمانلىققا ئاپىرىپ بىر يەرگە كۆمۈپ قويغۇزۇلۇپ. — ماقۇل، شۇنداق قىلايلى.

— مەن بېنى تايلىرىنىڭكىگە بېرىپ بىر ھارۋا ئېلىپ كېلەي، ھازىرلا كېلىمەن. سەن مۇشۇ يەردە مىدىرلىماي تۇرۇپ تۇرغۇزۇلۇپ.

تام ھايال ئۆتمەي بىر ھارۋىنى سۆرەپ كەلدى. ئۇلار ئىككى خالتىنى ھارۋىغا بېسىپ ئۈستىگە ئەسكى لانتىلارنى يېپىپ قويدى. ئاندىن ھارۋىنى ئىتتىرىپ ماڭدى. ئۇلار ۋاللىبىست ئەپەندىنىڭ دەرۋازىسى ئالدىغا بارغاندا، توختاپ بىر دەم ئارام ئالدى. ئۇلار ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ ئەمدىلا ماڭاي دەپ تۇرۇشىغا بوۋاي دېرىزىدىن بېشىنى چىقىرىپ ۋارقىرىدى:

— تالادىكىلەر كىمۇ؟

— بىز، خاك بىلەن تام سويپر.

— ھە، سىلەرمىدىڭلار؟ نەگە كەتتىڭلار بۈگۈن؟ كۆپچىلىك سىلەرنى بەك ساقلاپ كەتتى. ھارۋاڭلارنى مەن سۆرەي، قېنى ئىتتىكرەك مېڭىڭلار! ۋۇي،

ھارۋىدىكى نېمە ئۇ؟ كىچىككىنلا تۇرىدۇ، ئەجەب ئېغىرغۇ؟ كاھىشمۇ ياكى ئەسكى تۆمۈر- تەسەكمۇ؟

— ئەسكى تۆمۈر- تەسەك، — دېدى خاك ئەستايىدىللىق بىلەن.

— مەنمۇ تۆمۈر- تەسەكمىكىن، دەپ ئويلىغان. بۇ بازاردىكى بالىلار ئاۋارچىلىقتىن قورقمايدۇ. شۇنچە ئۇزۇن ۋاقىت سەرپ قىلىپ يىغقان تۆمۈر- تەسەكلىرىنى زاۋۇتقا ئاپىرىپ ئاران دېگەندە يەتمىش- سەكسەن تىيىنغا ساتالايدۇ. شۇنىڭ ئورنىغا تۈزۈكرەك بىر ئىش قىلسا ئۇنىڭدىن نەچچە جىق پۇل تاپقىلى بولىدۇ ھەم ئۇچىۋالا كۆپ ئاۋارچىلىقمۇ يوق. كېلىڭلار، تېز مېڭىڭلار! ئىككى بالا بوۋاينىڭ زادى نېمىگە ئالدىراۋاتقانلىقىنى بىلمەكچى بولدى. لېكىن بوۋاي چۈشەندۈرۈپ ئولتۇرماي گەپنى ئۇدۇللا قىلدى:

— بۇنىڭ بىلەن سىلەرنىڭ كارىڭلار بولمىسۇن. دوڭلاسىنىڭ ئۆيىگە بارغاندا بىلىسىلەر.

بۇنىڭدىن خاك سەل- پەل ئەنسىرەپ قالدى. چۈنكى ئۇ ئىلگىرى كۆپ قېتىم بىكاردىن بىكار كىشىلەرنىڭ تاپا- تەنسىگە ئۇچرىغان ئىدى.

— ئەپەندىم، مەن ھېچقانداق يامان ئىش قىلمىغان تۇرسام.

— ھا... ھا... خاك! سەن ياخشى ئىش قىلدىڭمۇ، يامان ئىش قىلدىڭمۇ،

بۇنى مەن بىلمەيمەن. بىراق دوڭلاس خانىم ساڭا ئەزەلدىن ئامراققۇ؟

— شۇنداق ئەپەندىم، ئۇ ماڭا ئامراق.

— ئۇنداق بولسا نېمىشقا قورقاتتىڭ؟

كالىسى گادىرماچ بولۇپ كەتكەن خاك بۇ سوئالغا جاۋاب تاپالمىدى. بىرى خاك بىلەن تامنى ئىتتىرىپلا دوڭلاس خانىمنىڭ مېھمانخانىسىغا كىرگۈزۈۋەتتى.

ۋاللىپىت بوۋاي ھارۋىنى ئىشىك ئالدىغا قويۇپ، ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن كىردى.

مېھمانخانا پانۇس ۋە رەڭگارەڭ لېنتىلار بىلەن بېزەلگەن بولۇپ، كۈندۈزدەك يورۇپ كەتكەن ئىدى. ئىككى بالا ئۆي ئىچىگە بىر قۇر كۆز يۈگۈرتۈپ چىقتى.

بازاردا ئاز- تولا ئورنى بار كىشىلەرنىڭ ھەممىسى جەم بولۇشقان ئىدى. ساتچىر، خاپو، روچىس ئائىلىسىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى، تامنىڭ ھەممىسى، سىد، مارىلار

كەلگەن ئىدى. يەنە پوپ ۋە مۇخبىرلارمۇ تۇراتتى. كۆپچىلىكنىڭ ھەممىسى ئەڭ ئېسىل كىيىملىرىنى كىيىشكەن ئىدى. دوڭلاس خانىم پۈتۈن ئۈستۈشى قارىغۇسىز بولۇپ كەتكەن بۇ ئىككى بالىنى قىزغىن قارشى ئالدى. تامنىڭ ھاممىسى تامنىڭ ئەپتىنى كۆرۈپ نومۇستىن قوشۇمىلىرىنى تۈزۈپ قويدى. چۈنكى بۇ ئىككىسىنىڭ ئۈستۈشى پۈتۈنلەي توپا ۋە شام ئېرىتىشى بىلەن بۇلغىنىپ كەتكەن ئىدى. بۇ چاغدا ۋاللىپست بوۋاي دوڭلاس خانىمغا قاراپ گەپ باشلىدى:

— مەن بۇ ئىككىسىنى ناھايىتى ئۇزۇن ئىزدەپ تاپالماي تۇرسام، بىزنىڭ دەرۋازا ئالدىدا ئۇچراپ قالسا بولىدۇ. شۇڭا، ئالدىراپ ئۇدۇللا مۇشۇ يەرگە باشلاپ كەلدىم.

— سىزگە كۆپ رەھمەت ئەپەندىم. قېنى، بالىلار مەيەرگە كېلىڭلار. خانىم ئۇلارنى ئىككىنچى قەۋەتتىكى ياتاق ئۆيگە باشلاپ كىردى. — سىلەر مۇنچىغا چۈشۈپ، كىيىملىرىڭلارنى يەڭگۈشلىۋېلىڭلار. مەيەردە ئىككى قۇر كىيىم، كۆڭلەك، پايپاق دېگەندەك نەرسىلەر بار. بۇنىڭ بىر قۇرىنى ۋاللىپست ئەپەندى ئالدى، بىر قۇرىنى مەن ئالدىم. ياق، خاك سەن ماڭا رەھمەت ئېيتساڭ بولمايدۇ. بېرى كەل، تام. ماۋۇ بىر قۇر كىيىم ساڭا تازا باب كېلىدىكەن. بىز سىلەرنى مېھمانخانىدا كۈتىمىز. ئىشلىرىڭلارنى پۈتتۈرۈپ تېزراق چۈشۈڭلار. دوڭلاس خانىم گېپىنى تۈگىتىپ چىقىپ كەتتى.

ھەيران قالارلىق خەۋەر

دوگلاس خانىم چۈشۈپ كەتتى.

— تام، ماڭا ياردەم قىلساڭچۇ، — دېدى خاك، — بۇ يەردە ئارغامچا تاپقىلى بولارمىكەن؟ ئۆيىنىڭ دېرىزىسىمۇ ئېگىز ئەمەسكەن. مەن ئارغامچىغا ئېسىلىپ غىپىپىدە تىكىۋېتەي.

— غەلىتە مىجەزىڭ بار كەن سېنىڭ. نېمىشقا قاچاتتىڭ؟

— ئۇنداق خەقلەر بىلەن بىرگە تۇرسام راستتىنلا قىيىنلىپ كېتىدىكەنمەن. مەن ئۇلارنىڭ يېنىغا چۈشمەيمەن.

— سەن ئۇلارنىڭ سېنى بىرنەرسە دېيىشىدىن قورقۇۋاتىسەن. يېنىڭدا مەن بار، ھەرگىز قورقما!

ئاڭغىچە سىد چىقىپ كەلدى:

— تام، ھاممام سېنى نەق يېرىم كۈن ساقلىدى. مارى سەن ئۈچۈن پاكىز بىر قۇر كىيىم تەييارلىدى. ئۈستۈشىڭدىكى توپا- چاڭ، شام ئېرىندىلىرىگە قارىغاندا يەنە ھېلىقى ئۆڭكۈرگە بېرىپسەن- دە!

— سىد، سېنىڭ كارىڭ بولمىسۇن! ئېيتقىنا، كۆپچىلىك بۈگۈن بۇ يەرگە زادى نېمىگە يىغىلدى؟

— دوگلاس خانىم مېھمان چاقىرىپتۇ، شۇ. ئۇ مۇشۇنداق ئىشلارنى قىلىشقا ئامراق. ئاساسلىقى بۈگۈنكى يىغىلىش ۋاللىبىست بوۋاي بىلەن ئۆنىڭ ئىككى ئوغلىنىڭ دوگلاس خانىمنى قۇتۇلدۇرۇۋالغانلىقىغا رەھمەت ئېيتىش ئۈچۈن ئۆتكۈزۈلىدىكەن. ئۆنىڭدىن باشقا يەنە ناھايىتى قىزىقارلىق بىر ئىش بارمىش.

— نېمە ئىشكەن ئۇ؟

— ۋاللىبىست ئەپەندى بۈگۈن ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدىغان بىر مەخپىيەتلىكنى ئاشكارىلىغۇدەك. ئەمەلىيەتتە ئۇ نۇرغۇن كىشىلەر بىلىپ بولغان

ئىش.

— سىد، ئۇ زادى نېمە مەخپىيەتلىك ئىكەن؟

— خاكنىڭ ئىككى ئەبلەخنىڭ ئىزىغا چۈشكەن ئىشچۇ؟ ۋاللىست ئەپەندى ئۇنى تېخى باشقىلار ئۇقمايدۇ، دەپ يۈرىدۇ.

— سىد، ئۇ ئىشنى سەن ئاشكارىلاپ قويغان ئوخشىماسەن؟

— كىم ئاشكارىلىسا ئاشكارىلىمادۇ. ئىشقىلىپ بىرەيلەننىڭ ئاغزىدىن چىقىدۇ. دە!

— سىد، مېنىڭچە سەن دەپسەن ئۇنى. سەن ئۆلگۈرنىزە...

تام ئۇنىڭ كۆتىگە ئىككىنى تەپەككىچى بولۇپىدى، سىد قېچىپ كەتتى.

بىرنەچچە مىنۇتتىن كېيىن رەتلىك كىيىنگەن خاك بىلەن تام مېھمانخانىغا چۈشتى. كۆپچىلىك ئۆز ئورۇنلىرىغا ئولتۇردى، زىياپەتمۇ باشلاندى.

ۋاللىست بوۋاي قەدەھ سۆزى قىلىپ، ئاتا-بالا ئۈچەيلەننى مېھماندارچىلىققا تەكلىپ قىلغان دوڭلاس خانىمغا تەشەككۈر ئېيتىپ:

— بۇنچىۋالا تەكەللۈپلىرىڭىزنىڭ لايىقى ئەمەس ئىدۇق، خانىم، — دېدى بوۋاي، — بۇ بىز ئاتا-بالا ئۈچەيلەننىڭلا تۆھپىسى ئەمەس. تە!

بوۋاي تۇيۇقسىزلا ھېلىقى مەخپىيەتلىكنى ئاشكارىلىدى. ئۇ، شۇ كۈنى خاكنىڭ ساراينىڭ ئالدىدا ھېلىقى كىشىلەرنىڭ ھەرىكىتىدىن قانداق گۇمانلانغانلىقى، ئاندىن قانداق قىلىپ ئۇنىڭ ئىزىغا چۈشكەنلىكى، ئاخىرىدا بوۋاينىڭ يېنىغا كېلىپ دوڭلاس خانىمنىڭ بېشىغا كېلىۋاتقان بالا-قازانى قانداق دوكلات قىلغانلىقىنى يىپىدىن يىگىنىسىغىچە سۆزلەپ بەردى.

بىراق سىدنىڭ دېگىنىدەك بۇ مەخپىيەتلىكنى كىشىلەر ئاللىقاچان بىلىپ بولغان ئىدى. شۇڭا ئۇنىڭغا ئانچە ھەيران قالمايدى. ئۇنى دوڭلاس خانىمۇ بىلىپ بولغاچقا مۇشۇ زىياپەتنى ئالاھىدە تەييارلىغانىدى. بىراق، ئۇ ئەمدىلا ئاڭلاۋاتقاندەك خاكا رەھمەت ئېيتتى.

— ئەپەندىلەر، خانىملار، — دېدى ئۇ ھاياجان بىلەن، — دوڭلاس ئەپەندى قارا قىلغاندا بىزنىڭ بالىمىز يوق ئىدى. بۇ قېتىم يۈز بەرگەن بۇ ئىشنى

يېڭى بىر ياخشىلىقنىڭ باشلىنىشى بولدى، دەپ قارايمەن. شۇڭا، مەن بۇ بالىنى بېقىۋېلىش قارارىغا كەلدىم. مەن ئۇنى ئوقۇتىمەن. ئاندىن ئۇنىڭ تىجارەت قىلىشىغا دەسمايە سېلىپ بېرىمەن.

مومايىنىڭ بۇ گېپىنى ئاڭلىغان تام تۇيۇقسىز ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى. — ياق خانىم، خاكقا پۇلىڭىزنىڭ كېرىكى يوق. ھازىر ئۇنىڭ پۇلى بار. تامنىڭ بۇ گېپىنى ئاڭلىغان كىشىلەر كۈلۈۋەتكىلى تاس قالدى. بىراق خاكىنى ئىزا تارتىپ قالمىسۇن، دەپ ئۆزلىرىنى ئارانلا بېسىۋالدى. — خاكىنىڭ راستتىنلا پۇلى بار، ئىشەنمىسەڭلار ھازىرلا مەن بىلەڭگە كۆرسىتەي، — دېدى تام. تام سۆزلىگەچ سىرتقا يۈگۈردى. مېھمانلار ئەجەبلىنىپ بىر- بىرىگە، ئاندىن خاكقا قاراشتى. خاك ئوڭايسىزلىنىپ نېمە قىلارنى بىلەلمەي قالدى.

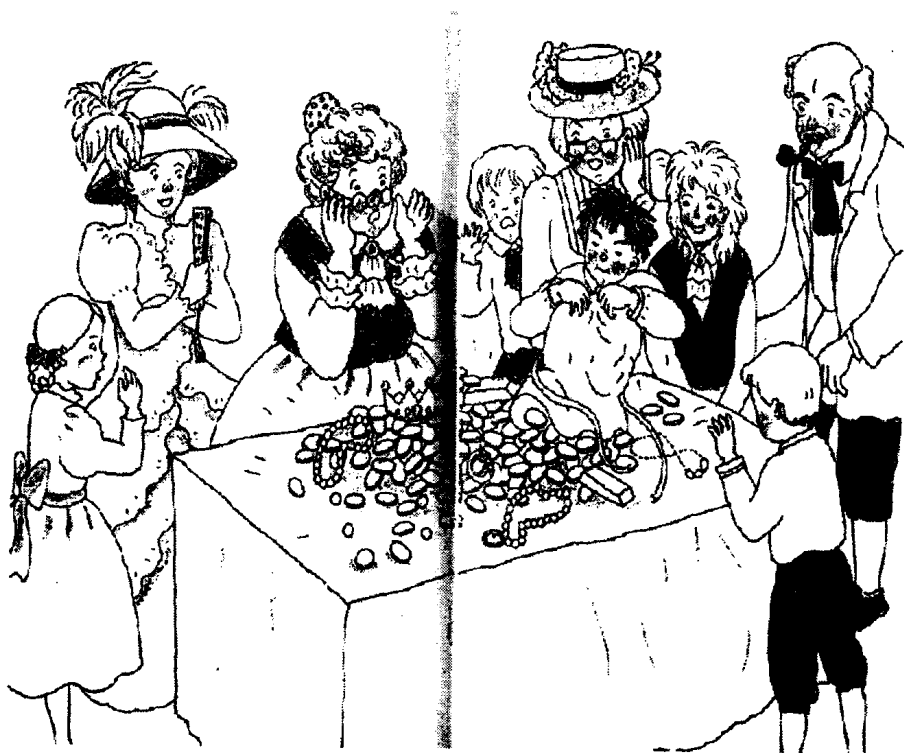
ئىزدىن نېمە قىلارنى بىلەلمەي قالغان تامنىڭ ھامىسى سىدقا پىچىرلىدى: — يەنە نېمە ئويۇن چىقىراي دەيدىغاندۇ بۇ بالا؟ تازىمۇ... بۇ چاغدا تام تالادىن ئېغىر ئىككى خالتىنى كۆتۈرگىنىچە ئىغاڭلاپ كىرىپ كەلدى.

ئۇ بىر دۆۋە تىلا، ئۈنچە- مەرۋايىتىنى شىرەنىڭ ئۈستىگە تۆكتى. — مانا قاراڭلار، مەن يالغان دېمىگەندىمەن! بۇ بايلىقنىڭ يېرىمى خاكىنىڭ، يېرىمى مېنىڭكى.

بۇنى كۆرگەن كىشىلەر ئاغزىلىرىنى ئېچىپ ھەيرانۇ ھەس قالدى. بىردەمدىن كېيىن ئۇلار تامدىن بۇنىڭ زادى نېمە ئىش ئىكەنلىكىنى سۆزلەپ بېرىشنى تەلەپ قىلدى.

بۇنىڭ بىلەن تام گەپنى خاك ئىككىسىنىڭ بايلىق ئىزدەش ئىرادىسىگە كەلگەن چاغدىن باشلاپ، ھېلىقى جىنلىق ئۆيىدە ئىنجان جۈنى قانداق يولۇقتۇرۇپ قالغانلىقى، شۇنىڭدىن باشلاپ ئىنجان جۈنىڭ ئىزىغا چۈشكەندىن بۇيانقى خەتەرلىك سەرگۈزەشتىلىرىنى ئاغزى- ئاغزىغا تەگمەي تەپسىلىي سۆزلەپ بەردى. تامنىڭ بۇ ھېكايىسى ناھايىتى ئۇزۇن بولسىمۇ، لېكىن ئۇ قىزىقارلىق

بولغاچقا كىشىلەر ئۇنى ئىنتايىن كۆڭۈل قويۇپ ئاڭلىدى.
 — ئەسلىدە مەن ئاشكارىلىماقچى بولغان مەخپىيەتنىڭ ھەممىنى ھەيران
 قالدۇرىدۇ دەپ ئويلىغان ئىدىم، — دېدى ۋاللىست بوۋاي تامنىڭ بىر تەرىپى
 تۈگىگەندىن كېيىن، — بىراق تامنىڭ ھېكايىسىغا سېلىشتۇرغاندا كۆپ
 ھېچنەمگە ئەرزىمەيدىكەن، ئەمەسمۇ!
 كىشىلەر پۇللارنى ساناپ باقتى. تىللانىڭ ئۆزىلا ئون ئىككى مىڭدىن كۆپ
 ئىدى. بۇلاردىن نۇرغۇنلىرىنىڭ بۇنىڭدىنمۇ كۆپ بايلىقى بولسىمۇ لېكىن بىرلا
 ۋاقىتتا بۇنىچۇلا جىق پۇلنى زادى كۆرۈپ باقمىغان ئىدى.

ئىككى بالىنىڭ كېيىنكى كۈنلىرى

تام بىلەن خاكنىڭ تۇيۇقسىز قالىتىس بېيىپ كەتكەنلىكى، بۇ نامرات بازارنى ئاجايىپ زىلزىلىگە سېلىۋەتتى.

چۈنكى، "ئىككى بالا ئون ئىككى مىڭ نەچچە يۈز تىللا تېپىۋاپتۇ" دېگەن گەپكە كىشىلەرنىڭ ئىشەنگۈسى كەلمەيۋاتاتتى. بىراق بۇ ئەمەلىي پاكىت ئىدى. بىر مەزگىل بۇ يەردىكى كىشىلەرمۇ قوللىرىدىكى ئىشلىرىنى قويۇپ، جوتۇ، گۈرچەكلەرنى كۆتۈرۈپ بېرىپ يېقىن ئەتراپتىكى جىنلىق ئۆيلەرنىڭ ھەممىسىنى قېزىۋەتتى. ئۇلارمۇ تام بىلەن خاكا ئوخشاش كۆمۈپ قويغان ئالتۇن-كۈمۈشلەرنى ئۇچرىتىپ قېلىشنى ئارزۇ قىلاتتى. بىراق تەلەي دېگەن نەرسە ئويلىغاندەك بولۇۋەرمەيدۇ. دە!

تام بىلەن خاك شۇندىن كېيىن نەگىلا بارمىسۇن باشقىلار ھەۋەس قىلىدىغان، ھۆرمەت قىلىدىغان شەخسلەردىن بولۇپ قالدى. ئۇلارنىڭ كىچىككىنە ئىشلىرىمۇ كىشىلەرگە قالىتىس بولۇپ تۇيۇلاتتى. بازاردا چىقىرىلىدىغان گېزىتتە ھەتتا بۇ ئىككىسى مەخسۇس تونۇشتۇرۇلدى.

دوگلاس خانىم خاكنىڭ پۇلىنى ئالتە لىلىق ئۆسۈم بىلەن قەرز بەردى. ساتچىر سودىيەمۇ تامنىڭ ھاممىسىنىڭ ئىلتىماسى بىلەن تامنىڭ پۇلىنىمۇ ئاشۇنداق بىر تەرەپ قىلىپ بەردى. ھازىر بۇ ئىككى بالىنىڭ ئايلىق كىرىمى پوپنىڭ مۇئاشىدىن قېلىشمايتتى. بۇ، بالىلارغا نىسبەتەن ئېيتقاندا خەجلىپ تۈگەتكۈسىز پۇل ئىدى.

ساتچىر سودىيەمۇ تامغا بەك ئاپىرىن ئوقۇيدىغان بولۇپ كەتتى. — تام، ئادەتتىكى بالىلاردىن ئەمەس، — دەيتتى ئۇ كىشىلەرگە، — ئەگەر ئۇنداق بولغان بولسا قىزىمنى غاردىن قەتئىي قۇتقۇزۇپ ئاچىقلايىتى، ئۇ كېيىن قالىتىس ئادەم بولىدۇ.

بېكمۇ تامنىڭ مەكتەپتە ئۇنى دەپ تايلاق يېگەنلىكىنى ئوغزىلىقچە دادىسىغا دەپ بەردى. بۇ بېكنىڭ ئەڭ چوڭ مەخپىيەتلىكى ئىدى. بۇنى ئاڭلىغان ساتچىر سودىيە ھاياجان بىلەن تامنى ماختاپ كەتتى:

— بۇ دېگەن ھەققانىيەت ئۈچۈن قىلىنغان ئالىيجانابلىق، ۋاشىنگىتوننىڭ گىلاس دەريخىنى كېسۋەتكەندىن كېيىنكى سەمىيلىكنىڭ راۋاجى، ئادەمنى قايىل قىلىدىغان ھەرىكەت!

ساتچىر سودىيە تامنىڭ كېيىن داڭلىق ئادۋوكات ياكى ئۇلۇغ ھەربىي ئەربابلاردىن بولۇشىنى ئارزۇ قىلاتتى. شۇڭا ئۇ تامنى ھەربىي مەكتەپكە ئورۇنلاشتۇرماقچى، ئاندىن دۆلەت بويىچە ئەڭ داڭلىق قانۇن مەكتىپىدە ئوقۇتماقچى بولدى. مۇشۇنداق قىلغاندا ئاشۇ ئىككىسىدىن بىرسىنى ئۆمۈرلۈك كەسىپ قىلىپ تاللىغىلى بولاتتى.

دوگلاس خانىم خاكىنى بېقىۋالغاندىن كېيىن ئۇنى ئوقۇتتى. بىراق خاك سەرگەردانلىققا ئادەتلىنىپ قالغان بولغاچقا قائىدىلىك تۇرمۇش ئۇنىڭغا ئىنتايىن ئازابلىق تۇيۇلاتتى. ئۇ ھەركۈنى ئامالنىڭ يوقىدىن رەتلىك كىيىنىشكە، كىيىملىرىنى پاكىزە تۇتۇشقا مەجبۇر بولاتتى. تاماقنىڭمۇ بېكىتىلگەن ۋاقتى بولاتتى. ۋېلكا، سالفېتكا، ئىستاك، تەخسە دېگەنلەرنى قائىدە بويىچە ئىشلىتىش كېرەك ئىدى. ئۇنى ئەڭ زېرىكتۈرۈدىغىنى — مەكتەپتە ئوقۇش بىلەن چېركاۋدىكى ئىبادەت ئىدى. گەپنىمۇ قائىدە بويىچە ئەدەپلىك قىلىش كېرەك ئىدى. بۇ ئازابلارغا ئۈچ ھەپتە ئاران چىدىغان خاك بىر كۈنى تۇيۇقسىزلا يوقاپ كەتتى.

دوگلاس خانىم بۇنىڭغا جىددىيلىشىپ ئەنسىرەپ كەتتى. ئۇنى تەرەپ-تەرەپتىن نەق ئىككى سوتكا ئىزدىدى. ئاخىرى دەريا بويىغا ئۇنىڭ جەسىتىنى سۈرۈپ كېلىشكە ئادەم ئەۋەتتى. بىراق ئۇنىڭدىن يەنىلا خەۋەر يوق ئىدى. ئەقىللىق تام سوپىر ئۈچىنچى كۈنى ئەتىگەندە بېرىپ تاشلاندىق كەپنىڭ يېنىدىكى ھېلىقى يوغان سوغىنىڭ ئىچىگە قاراپ باقتى. دەرۋەقە خاك دەل ئاشۇ يەردىن تېپىلدى.

بۇ يەردىكىلەر شۇنىڭغا ئىشىنىدۇ: سەرگەردانلىقتىن ئۆز شادلىقىنى تېپىپ ئۆگىنىپ قالغان خاك، ئۇزۇن ئۆتمەي بۇ مەدەنىي تۇرمۇشقا چوقۇم ئادەتلىنىدۇ؛ مېھرىبان دوگلاس خانىمنىڭ كۆڭۈل قويۇپ تەربىيىلىشى بىلەن ئۇ چوقۇم راۋۇرۇس ئادەم بولۇپ يېتىلىدۇ!